

श्री गौतमीय तन्त्र

PDF Creation and Uploading by:

Hari Pārṣada Das (HPD)

on 30 December 2013.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥ सिद्धाश्रमेवसन्धीमा
नूकदाचिद्वीतमोमुनिः ॥ तपःस्वाध्यायनिरतोभक्तिमानूपुरुषोत्तमे ॥ १ ॥ नमस्यन्दिशिरसा
रुष्णंस्तुवन्वाचाजनार्दनम् ॥ जपनूकराम्यायज्ञेशद्विध्यायन्सदाहरिं ॥ २ ॥ समस्तश्रु
तितत्त्वज्ञइतिहासपुराणवित् ॥ मन्त्रौषधिक्रियावश्ययोगसिद्धान्तनत्त्ववित् ॥ ३ ॥ धर्मार्थ
काममोक्षार्थानारदं प्राणिपत्यच ॥ विनयावनतोभूत्वापर्यपृच्छद्द्विजोत्तमः ॥ ४ ॥ भगवन्
कामदामन्त्राःशत्रूदासीनवान्धवाः ॥ विभिन्नफलदांस्तेतुनैकतफलदामताः ॥ ५ ॥ एतस्
मफलाःसर्वेनमन्त्राइतिनःश्रुतं ॥ येनसर्वफलावाप्तिःसर्वेषांबन्धुरेवयः ॥ ६ ॥ सर्ववर्णाधि
कारश्चनारीणांयोग्यएवच ॥ तंवहीभगवन्मंत्रमल्पायासफलप्रदम् ॥ ७ ॥ तवनाविदि
तंकिंचिद्विद्यतेसचराचरे ॥ इतिश्रुत्वामुनिश्रेष्ठोनत्वाविष्णुमुवाचह ॥ ८ ॥ साधुष्टंमया
प्येवंपृष्टःप्रावोचदत्तजः ॥ तथातेकथायिष्यामियथाप्रोक्तंस्वयंभुवा ॥ ९ ॥ सर्वेकामाःप्रसी
दंतिकृष्णमंत्रजपाद्द्विज ॥ सर्वेषुमंत्रवर्गेषुश्रेष्ठोवैष्णवउच्यते ॥ १० ॥ गाणपत्येपुत्रीवेपुत
थाशाक्तेषुसुवत ॥ वैष्णवेषुचसर्वेषुकृष्णमंत्राःफलाधिकाः ॥ ११ ॥ विशेषतोदशार्णोऽयंज
पमात्रेणसिद्धिदः ॥ मंत्रस्यज्ञानमात्रेणलभेन्मुक्तिंचतुर्विधां ॥ १२ ॥ अज्ञानतुलराशीनांज्व
लनोऽयंमुनीश्वर ॥ अनेनसदृशोमन्त्रोजगत्स्वपिनविद्यते ॥ १३ ॥ अनेनाराधितःकृष्णःप्रसी

दत्तेवतक्षणात् ॥ तस्यसंक्षेपतोवक्ष्ये सर्वसम्पद्गृणुष्वमे ॥ १४ ॥ पद्मयोनिर्वरारोग्यंदेवरा
ज्यंशचीपतिः ॥ अवापुलिदशाः स्वर्गवागीशत्वं बृहस्पतिः ॥ १५ ॥ पक्षीणामधिपः सोऽभू
द्रुडोऽपि द्विजोत्तमः ॥ कश्चित्कृष्णं समाराध्य धनेशत्वमवाप्तवान् ॥ १६ ॥ मंत्रेण कृष्णमा
राध्य चंद्रः सर्वजनप्रियः ॥ करोति स्ववशोकामः सर्वाल्लोकाननेन च ॥ १७ ॥ मंत्राणां परमं मं
त्रं गुह्यानां गुह्यमुत्तमम् ॥ मन्त्रराजमिमं ज्ञात्वा कृतार्थो जायते नरः ॥ १८ ॥ पुत्रवान् धनवा
न्वाग्मी लक्ष्मीवान् पशुभृत्यवान् ॥ सुभगः सम्मतः श्लाघ्यो यशस्वी कीर्तिमान् भवेत् ॥ १९ ॥
सर्वलोकाभिरामः स्यात् सर्वज्ञश्च भवेन्नरः ॥ अनेन त्रिपुलोके पुयाता मुक्तिं मुमुक्षवः ॥ २० ॥ मन्त्रे
णानेन मन्त्रज्ञो भक्तिः स्यात् प्रेमलक्षणा ॥ समस्ततीर्थभूतश्च समस्तक्षेत्रपावनः ॥ २१ ॥ रुवेरि
वदुराधर्पः शुचेरिव शुचिः सदा ॥ शंकरस्येव सिद्धीशो विष्णोरिव सदा श्रयः ॥ २२ ॥ बहुना कि
मिहाक्तेन रहस्यं गृणु गौतम ॥ निर्वाणफलदो मन्त्रः किमन्यैर्बहुजल्पितैः ॥ २३ ॥ इति श्री
देवर्षिनारदप्रोक्ते गौतमीयतन्त्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
॥ गौतम उवाच ॥ समस्तवेदतत्त्वज्ञसर्वागमविशारद ॥ अधूना ब्रुहि मे ब्रह्मन् मन्त्रराजं शिवो दि
तम् ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अधुना सम्प्रवक्ष्यामि विधानं मुनिनिर्गतम् ॥ यावन्मन्त्रः
पिच्छन्दो देवतादीन्यनुकृमात् ॥ २ ॥ स्वांताक्षरं समुद्भूत्य त्रयोदशस्वरान्वितम् ॥ पार्श्वतुर्यस्व

रयुतंछान्तंधांतंतथाव्हयम् ॥ ३ ॥ अमृताक्षरमुद्गृत्यत्रैकतोमांसपुष्पकम् ॥ यतुर्यमुखवृत्ते
 नपवनःस्वाहयान्वितः ॥ ४ ॥ दशाक्षरमनुःप्रोक्तोदृष्टादृष्टफलप्रदः ॥ बीजंशक्तिचवक्ष्यामि
 ब्रह्मविष्णुपरात्परम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मार्णमाययासार्धमांसार्षाणनादविंदुकम् ॥ एतद्वीजं समाख्यातं
 कृष्णतत्त्वं परात्परम् ॥ ६ ॥ शुक्लार्णममृतार्णेनमुखवृत्तेनसंयुतम् ॥ गगनंमुखवृत्तेनप्रोक्ताश
 क्तिःपरात्परा ॥ ७ ॥ एषाशक्तिःपरासूक्ष्मानित्यसंविप्रदायिनी ॥ ईश्वरोजगतांबीजंशक्ति
 गुणमयीत्वजा ॥ ८ ॥ परमात्मातथाबुद्धिर्वायुःकुण्डलिनीतिच ॥ चतुर्विधंबीजशक्तीसर्व
 मंत्रेषुचिन्तयेत् ॥ ९ ॥ त्वितयंततसामान्यंतदिदानींनिरूप्यते ॥ ईश्वरोजगतांबीजमाद्यं
 क्षतदुच्यते ॥ १० ॥ तस्यमायासमाख्याताशक्तिर्गुणमयीतुया ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवनित्यो
 कालश्चसत्तम ॥ ११ ॥ तत्त्वानिचेश्वरश्चैवब्रह्मेतिपञ्चमंस्मृतम् ॥ सर्गान्तःपुरुषश्चैतितुर्या
 र्ण्याप्रकृतिःस्मृता ॥ १२ ॥ तत्त्वानिमांसरूपाणिकालश्चतत्त्वरूपकः ॥ ईश्वराख्योभवेन्नादो
 विंदुश्चेतन्यचिन्मयः ॥ १३ ॥ एतद्विज्ञानमात्रेणजीवन्मुक्तोमर्हीचरेत् ॥ नास्यकालकलापे
 क्षानतीर्थायतनानिच ॥ १४ ॥ क्लिंकारादसृजद्दिश्वमितिप्राहश्रुतेःशिरः ॥ लकारात्पृथिवी
 जाताककाराज्जलसम्भवः ॥ १५ ॥ ईकाराद्गन्धिरूपोनादाद्वायुरजायत ॥ विन्दोराका
 शसंभूतिरितिभूतात्मकोमनुः ॥ १६ ॥ स्वशब्देनचक्षेत्रज्ञोहेतिचितप्रकृतिःपरा ॥ तयोरैक्य

समद्रतिर्मस्ववेष्टनवर्णकः ॥ १७ ॥ अतएवहिविश्वस्यलयःस्वाहार्णकोभवेत् ॥ गोपीतिप्र
कृतिर्वियात्जनस्तत्त्वसमूहकम् ॥ १८ ॥ अनयोराश्रयव्याप्तौकारणत्वेनचेश्वरः ॥ सान्द्रानं
दपरंज्योतिर्वल्लभेनचकथ्यते ॥ १९ ॥ 'विषादूर्ध्वउदैत्पुरुष'इत्याहुःप्रथमागिरः ॥ बीजोच्चार
णमात्रेणचित्स्वभावःप्रजायते ॥ २० ॥ वल्लभेनतुतदाह्यस्वाहयाज्ञानदाहनः ॥ इत्येवंकथितं
तत्त्वंमुनेवेवमहासम्मतम् ॥ २१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकश्रेष्ठोदिव्यानन्दःप्रवर्तते ॥ अथवागोपीप्रकृ
तिर्जनस्तदंशमंडलम् ॥ २२ ॥ अनयोर्वल्लभःस्वामीकृष्णात्माईश्वरःस्मृतः ॥ कार्यकारणयोरी
शःश्रुतिभिस्तेनगीयते ॥ २३ ॥ अनेकजन्मशुद्धानांगोपीनांपतीरेवच ॥ नन्दनन्दनइत्युक्तस्त्रै
लोक्यानंदवर्द्धनः ॥ २४ ॥ चिंतयेद्विरजोमंत्रीसर्वसंपत्तिहेतवे ॥ दशानामपितत्वानांसाक्षी
वेत्तातथाक्षरः ॥ २५ ॥ दशाक्षरइतिख्यातोमंत्रराजःपरात्परः ॥ बीजपूर्वजपश्चात्स्थरहस्यंकथितं
मुने ॥ २६ ॥ लुप्तबीजस्वभावत्वादशार्णइतिकथ्यते ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्छंदोविराडिति
स्मृतम् ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णोदेवताचास्यदुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ महेश्वरमुखाज्ज्ञात्वायःसाक्षात्त
पसामनुम् ॥ २८ ॥ संसाधयतिशुद्धात्मासतस्यरूपिरीरितः ॥ गुरुत्वान्मस्तकेचास्यन्यासस्तु
परिकीर्तितः ॥ २९ ॥ सर्ववेदव्यापकत्वाद्विराडितिनिगद्यते ॥ सर्वेषामपितत्वानांछादना
च्छंदउच्यते ॥ ३० ॥ अक्षरत्वात्पदत्वाच्चमुखेच्छंदःप्रकीर्तितम् ॥ विनियोगोऽस्यमंत्रस्यपुरु

पार्थचतुष्टये ॥ ३१ ॥ ऋषिछंदोपरिज्ञानाक्षमंत्रफलमाग्भवेत् ॥ दौर्वल्यंयातिमंत्राणांवि
 नियोगमजानता ॥ ३२ ॥ मंत्रन्यासमथोवक्ष्येदष्टाष्टफलप्रदम् ॥ प्रणवाभ्यांपुटंरुत्वा
 मोंतान्दशवर्णकान् ॥ ३३ ॥ दक्षांगुष्ठादिवामांतंन्यासःस्यात्सृष्टिरीरितः ॥ वामांगुष्ठादि
 दक्षांतंसंज्ञतिःपरिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ उभयोःकरयोज्येष्ठापूर्विकास्थितिरिष्यते ॥ संहतिर्दोषसं
 घानांहारिणीपरिकीर्तिता ॥ ३५ ॥ विद्याप्रदाचसृष्ट्यंतावर्णिनांशुद्धचेतसाम् ॥ स्थित्यंता
 स्यात्गृहस्थानांत्रयंकाम्यानुरूपतः ॥ ३६ ॥ गृहस्थानांवनस्थानांस्थित्यंतंकाश्चिदिच्छति ॥
 संहारांतोमुनीनांचविरक्तस्यचसर्वशः ॥ ३७ ॥ न्यासतयंसदाकार्यमशक्तैरेकमेवही ॥ वर्ण
 न्यासांस्तथामंत्रीदेहेचपरिविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ हस्तमूलेकूर्परकेमणिवंधेऽंगुलिमूलके ॥ अंगु
 ल्यग्रेचविन्यस्यपादयोरपिविन्यसेत् ॥ ३९ ॥ हस्तमुलादिसृष्टिःस्यात्तमणिवंधात्स्थितिःस्मृ
 ता ॥ अंगुल्यग्रात्संहतिःस्यात्स्थित्यंतंत्रितयंन्यसेत् ॥ ४० ॥ ततःकरांगयोर्न्यासस्तथैव
 परिकीर्तितः ॥ अचक्रायतथास्वाहाअंगुष्ठाभ्यांनमोवदेत् ॥ ४१ ॥ विचक्रायस्वाहेतित
 र्जनीभ्यांततोच्चरेत् ॥ सुचक्रायतथास्वाहामध्यमाभ्यांततोच्चरेत् ॥ ४२ ॥ त्रैलोक्यरक्षणच
 क्रायस्वाहेत्यनामिकेतथा ॥ असुरांतकचक्रायस्वाहाकनिष्ठयोर्नमः ॥ ४३ ॥ रुक्मिणीप्र
 कृतिर्वामासाक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणःपुरुषःप्रोक्तोज्योतिस्तुरीयाविग्रहः ॥ ४४ ॥ संयोगा

त्करयोरेवंपरतत्वं प्रजायते ॥ अतएव समस्तानां वस्तूनां शोधकं स्मृतम् ॥ ४५ ॥ पंचांगानि
ततः कुर्यादंगमत्रेण देशिकः ॥ पंचांगानि मनोर्यत्र तत्र नेतं विवर्जयेत् ॥ ४६ ॥ अचक्राय तथा
स्वाहा हृदयाय नमो वदेत् ॥ अंगुष्ठरहिते नैव कराग्रेण हृदं स्पृशेत् ॥ ४७ ॥ विचक्राय तथा स्वा
हा शिरसे स्वाहेति संबदेत् ॥ शिरसि विन्यसेत्तद्वत्तथैव करशाखया ॥ ४८ ॥ सुचक्राय तथा स्वा
हा शिरसायैव पद्भुञ्चेत् ॥ तथा धौंगुष्ठमुष्ट्या तु शिरसायां परि विन्यसेत् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्य रक्षणा
र्थाय स्वाहेति कवचाय हुम् ॥ हस्ताभ्यां शिर आरभ्य पादांतं संस्पृशेत्त्यतिः ॥ ५० ॥ असुरांत
कचक्राय स्वाहा स्वाय फडुञ्चेत् ॥ ऊर्ध्वाधस्ताल त्वितयं छोटिकाभिर्दिशो दश ॥ ५१ ॥ बंधये
न्मुनिशार्दूलनित्यन्यासोऽयमीरितः ॥ ईज्यमानो हृदात्मा यं हृदये स्याच्चिदात्मकः ॥ ५२ ॥ कि
यते तत्परात्मा च हृन्मंत्रेण च देशिकैः ॥ सर्वांगादिगुणोत्तुंगसंविद्रूपे परात्मनि ॥ ५३ ॥ कि
यते विषयाहारः शिरोमंत्रेण धीमता ॥ हृच्छिरोरूपचिद्धाममयताभावना दृढा ॥ ५४ ॥ क्रिय
ते निजदेहस्य शिरसामंत्रेण सादरम् ॥ मंत्रात्मकस्य देवस्य मंत्रव्याप्तेन तेजसा ॥ ५५ ॥ सर्व
तो वर्ममंत्रेण क्रियते न्याससंभृतिः ॥ यद्दाति परं ज्ञानं संविद्रूपे परात्मनि ॥ ५६ ॥ हृदयादिम
यं तेजः स्यादेतन्नेत्रसंज्ञकम् ॥ आध्यात्मकादिरूपं यत्साधकस्य विनाशयेत् ॥ ५७ ॥ अवि
द्याजातमखंतत्परं धाम समीरितम् ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठ सर्वभूताहिते रतं ॥

॥ ५८ ॥ त्वमेव कृष्णदेवस्य अंतर्यामीति रामयः ॥ ५९ ॥ अविद्यादोषनिर्मुक्तः समस्तव्रतसं
 युतः ॥ सर्वलोकैकगमकः सर्वलोकैकतत्त्ववित् ॥ ६० ॥ सर्वानुभावसाक्षीत्वं सर्वलोकनम
 स्कृतः ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मंत्रराजं परात्परम् ॥ ६१ ॥ अष्टादशार्णो मंत्रस्तु गुह्याद्गुह्यतरः
 स्मृतः ॥ तं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि यदि योऽग्योऽस्मि सत्तम ॥ ६२ ॥ भवार्णवनिमग्नमांस्त्वमुद्धर्तुमि
 हार्हसि ॥ इत्यादिस्तुतिभिः स्तुत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ६३ ॥ पार्वमासाद्य तद्वक्त्रमतिरा
 सीन्मुनीश्वरः ॥ ६४ ॥ नारद उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया ब्रह्मन्मयापि ब्रह्मणः श्रुतः ॥ मंत्रराजो
 मुनिश्रेष्ठ सर्ववेदागमानुगः ॥ ६५ ॥ ततः प्रभृतिविप्रपेह रितामांतवानहम् ॥ तव सेहांतप्रव
 क्ष्यामि यतस्त्वं पुरुषप्रियः ॥ ६६ ॥ ह्रिकारं पूर्वमुच्चार्य कृष्णं तुर्यपदान्वितं ॥ गोविंदं च त
 था चोक्त्वा दशार्णं च तथोच्चरेत् ॥ ६७ ॥ भक्त्या ते प्रणिपत्या च कथितो मंत्रनायकः ॥ गुह्या
 दुह्यतरो ह्येवं चाचिंतामणिः स्मृतः ॥ ६८ ॥ शौनकाद्याश्च मुनयस्तथान्ये देवमुख्यकाः ॥ मंत्र
 राजपरिज्ञानात्सद्यस्तत्साम्यतांगताः ॥ ६९ ॥ कृपशब्दस्य सत्त्वार्थो निश्चानंदस्वरूपकः ॥
 सुखरूपो भवेदात्माभावानंदमयत्वतः ॥ ७० ॥ गोशब्देन ज्ञानमुक्तं तेन विन्देत तत्पदं ॥ गो
 शब्दाद्देहद्वयुक्तस्तेन बालभते विभुं ॥ ७१ ॥ एवं ते कथिता मंत्रवासना मुनिसत्तम ॥ एत
 ज्ञानानुभावेन जीवन्मुक्तो न चान्यथा ॥ ७२ ॥ सर्वेषां मंत्रराशीनां मुख्योऽयं वरदो मनुः ॥ पुरा

णतीर्थानिसर्वाणिस्नातानितेनधीमता ॥ ७३ ॥ सिद्धक्षेत्राणिसर्वाणिसन्ध्यकृतानितेनवै ॥
सकृदुच्चरणेनास्यसत्यमेवनचान्यथा ॥ ७४ ॥ किमन्येनबहूक्तेनस्मरणाच्चास्यमंतवित् ॥
जीवन्मुक्तो न संदेहो विष्णुरेव न संशयः ॥ ७५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्र्या छंद उच्यते ॥ कृ
ष्णः प्रकृतिरेतस्य दुर्गाधिष्ठातृ देवता ॥ ७६ ॥ वांसुदेवः संकर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ नारा
यण इति ख्यातः पदपंचात्मकः परः ॥ ७७ ॥ अक्षरार्थस्तुकथितः पदस्यार्थइतीरितः ॥ तस्मा
द्दिज्ञाय वै मंतो पुरुषार्थचतुष्टयं ॥ ७८ ॥ लभते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं हि गौतम ॥ बीजशक्ती
पुराप्रोक्तेविनियोगश्च पूर्ववत् ॥ ७९ ॥ पंचागानिमनोरस्य पदपंचक्रयोजनात् ॥ ब्रह्मरंध्रे
वोर्मध्ये जिह्वा कूपेतथा पुनः ॥ ८० ॥ कंठदेशे ह्लादितथानामौलिङ्गे च मूलके ॥ घ्राणहये च
क्षुपोश्च कर्णयोर्विन्यसेदिति ॥ ८१ ॥ जानुयुग्मे पदद्वन्द्वे मन्त्रवर्णान्क्रमान्यसेत् ॥ ब्रह्मरंध्रे
पुनः सर्वमंत्रव्यापकमाचरेत् ॥ ८२ ॥ मूर्ध्नि वक्त्रे ह्लादिना भौमूले च पदपंचकं ॥ रोहावरोहतो
न्यस्य केशवाद्यानथोन्यसेत् ॥ ८३ ॥ वर्णन्यासं पुरा कृत्वा केशवाभ्यां स्तुतान्यसेत् ॥ भूतशु
द्धिलिपिन्यासं विनायस्तु प्रपूजयेत् ॥ ८४ ॥ विपरीतफलं दद्यादभक्त्या पूजनं यथा ॥ मातृका
हिविधाप्रोक्ता पराचाप्यपरा तथा ॥ ८५ ॥ सुपुतौ तु परातस्या अपरात्राह्य देशके ॥ अथांतर्मा
तृकान्यासो मूलाधारे चतुर्दले ॥ ८६ ॥ स्वर्णामेव शप्सचतुर्वर्णसमीरितः ॥ षड्दले वैद्युतनि

भेस्वाधिष्ठानेऽनलत्विपि ॥ ८७ ॥ वभमैर्यरैर्युक्तेवर्णैः पङ्क्तिरलंकृते ॥ मणिपूरेदशदलेनी
 लजोमूतसत्विपि ॥ ८८ ॥ डादिफांतदलैर्युक्तेर्विदूद्रासितमस्तके ॥ अनाहतेहादशारेप्रवाल
 रुचिसन्निभे ॥ ८९ ॥ कादिठांतदलैर्युक्तेयोगिनां हृदयंगमे ॥ विशुद्धेपोडशदलेयूमाभेस्व
 रभूषिते ॥ ९० ॥ आज्ञाचक्रेचशुभाभेहृक्षद्विदलशोभिते ॥ सहासारेमहापद्मेविन्दुनादह
 यान्विते ॥ ९१ ॥ अकयादिविरेखात्महलक्षत्रसमध्यगे ॥ तन्मध्येपरविंदुंचसृष्टिस्थि
 तिलयात्मकं ॥ ९२ ॥ एवं समाहितमनाध्यायेन्यासोऽयमांतरः ॥ मूलादिब्रह्मरंध्रांतंविद्यांध्या
 येच्चिदात्मिकां ॥ ९३ ॥ विंदोश्च्युतसुधासारैस्तर्पयन्मातृकांन्यसेत् ॥ एकैकंवर्णमुच्चा
 र्यमूलाधाराद्भ्रुवौतिकम् ॥ नमोतद्वितिन्यासोऽयमांतरः संप्रकीर्तितः ॥ ९४ ॥ बाह्यं वैमातृका
 न्यासं शृणुष्वभावहितो मम ॥ यच्छ्रद्धयान्यसन्विहान्वागीशत्वंलभेदिह ॥ ९५ ॥ ललाटमुख
 वृत्ताक्षिश्रुतिघ्राणेपुगंडयोः ॥ ओष्ठदंतोत्तमांगास्यदोः पत्संध्यग्रकेपुच ॥ ९६ ॥ पार्श्वयोः
 पृष्ठतो नाभौ जठरे हृदये शके ॥ ककुब्धंसेच हृत्पूर्वपाणिपादयुगे तथा ॥ ९७ ॥ जठराननयो
 र्न्यसेन्मातृकार्णान्यथाक्रमं ॥ चतुर्धामातृकाप्रोक्ताकेवलविंदुसंयुता ॥ ९८ ॥ सविसर्गासो
 भयाचरहस्यमपिकथ्यते ॥ विद्याकरीकेवलाचसोभयाभक्तिदायिका ॥ ९९ ॥ सविसर्गापु
 तदाचसविंदुर्मोक्षदायिनी ॥ केशवादिततो न्यासंकुर्यात्साधकसत्तमः ॥ १०० ॥ ऋषिः प्रजा

पतिश्चंदोगायत्रीदेवतापुनः ॥ अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीबीजेन पङ्गकं ॥ १०१ ॥ करशुद्धि
विधानं च विधाय ध्यानमाचरेत् ॥ उद्यदादित्यसंकाशं तप्तजांबूनदप्रभं ॥ २ ॥ कमला
वसुधाशोभिपार्श्वद्वंद्वं परात्परम् ॥ विचित्ररत्नविहितनानालंकारशोभितम् ॥ ३ ॥ पीतवस्त्रप
रीधानं शंखकौमोदकीकरं ॥ वामतश्चक्रपद्मे च ध्यात्वेवं विन्यसेत्ततः ॥ ४ ॥ प्रणवं पूर्वमुच्चार्य
श्रीबीजं तदनंतरं ॥ मातृकाणां स्तुतौ न्यसेद्दृश्ये हंतत्प्रकारकं ॥ ५ ॥ केशवं विन्यसेत्कीर्त्याकां
त्यानारायणं न्यसेत् ॥ माधवं तुष्टिसंहितं गोविंदं पुष्टिसंयुतं ॥ ६ ॥ धृत्या विष्णुं शांति युक्तं मधुसू
दनमेव च ॥ त्रिविक्रमं च क्रियया वामनं दययान्यसेत् ॥ ७ ॥ श्रीधरं मेधयान्यस्य रूपा केशं च
हर्षया ॥ श्रद्धया पद्मनाभं चलज्जादामोदरौ ततः ॥ ८ ॥ वासुदेवं ततो लक्ष्म्या संकर्षणं सरस्व
तीं ॥ प्रद्युम्नं विन्यसेत्प्रीत्या रत्या चैवानिरुद्धकं ॥ ९ ॥ चक्रिणं जययान्यस्य दुर्गया गदिनं तथा ॥
शार्ङ्गिणं प्रभया सार्द्धं स्वर्द्धिनं सत्यया सह ॥ १० ॥ शंखिनं चंडया सार्द्धं वाण्या च हलिनं न्यसे
त् ॥ विलासिन्या मुसलिनं शूलिनं विजया युतं ॥ ११ ॥ पाशिनं विरजा युक्तं विश्वयां कुशिनं न्यसे
त् ॥ मुकुंदं विनया युक्तं सुनंदं ददौ न्यसेत् ॥ १२ ॥ सहस्रमृत्यानंदं च नरं च रुद्धिसंयुतं ॥ न
रकजित्समृद्ध्या च शुद्ध्या सह हरिं न्यसेत् ॥ १३ ॥ बुद्ध्या रुष्णं भक्त्या सत्यं सात्वतं सतिसंयुतं ॥
शौरिक्षमेशूरमेतथैवोमाज नार्दनौ ॥ १४ ॥ छेदिन्या भूधरं विश्वमूर्तिं छिन्नायुतं न्यसेत् ॥ वैकुं

ठवसुदेन्यस्यवसुधापुरुषोत्तमौ ॥ १५ ॥ वलिनंपरयायुक्तंवलानुजपरायणं ॥ बालंचसूक्ष्म
 यायुक्तंरुपप्रसंध्ययायुतं ॥ १६ ॥ वृषंचप्रज्ञयायुक्तंहंसंचैवप्रभायुतं ॥ वराहंनिशयायुक्तंविम
 लंमेधयासह ॥ १७ ॥ नृसिंहंविद्ययायुक्तंविन्यसेत्साधकोत्तमः ॥ एवमंगेषुविन्यस्यध्या
 त्वापूर्वसमाहितः ॥ १८ ॥ भक्त्यातुपूजयेद्देवसोऽभिष्टंफलमाप्नुयात् ॥ केशवादिरयंन्यासो
 न्यासमात्रेणदेहिनां ॥ १९ ॥ अच्युतत्वंददात्येवसत्यंसत्यंनसंशयः ॥ केशवाद्याइमेश्यामाः
 सर्वेनारायणाःस्मृताः ॥ २० ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्भुजचतुष्टयाः ॥ पीतांबरधरानित्यंना
 नाभरणभूषिताः ॥ २१ ॥ साचगोपीसगोपश्चसचक्रंचसपंचकम् ॥ सगदश्चसशंखश्चद
 क्षिणोर्ध्वकरक्रमात् ॥ २२ ॥ ओंनमोर्णिसमुच्चार्यनारायणमनुंबदेत् ॥ प्राणात्मानंतथोच्चार्यके
 शवायइतिस्मरेत् ॥ २३ ॥ कीर्त्याचमनसायुक्तंइत्यादिन्यासमाचरेत् ॥ मुमुक्षुवश्चयतयश्चरे
 युन्यासमुत्तमं ॥ २४ ॥ एवंवाविन्यसेन्यासंलक्ष्मीबीजपुरस्सरं ॥ स्मृतिधृतिमहालक्ष्मीप्रा
 प्यतेहरितांबजेत् ॥ २५ ॥ वागुरायंन्यसेद्वाथवागीशत्वमवाप्नुयात् ॥ यद्यदायंन्यसेन्यासं
 तद्वीजैरंगकल्पनं ॥ २६ ॥ तत्वन्यासंततःकुर्यात्साधकःसिद्धिहेतवे ॥ कृतेनयेनश्रीदेवरूप
 तामेवयात्यसौ ॥ २७ ॥ मादिकांतानथार्णांश्वीजान्यैकैकशोच्चरेत् ॥ नमःपरायेत्युच्चार्य
 ततस्तत्त्वात्मनेनमः ॥ २८ ॥ जीवप्राणहयंचोक्त्वासर्वांगेषुप्रविन्यसेत् ॥ ततोद्धृदयमध्येच

तत्त्वत्रयंचविन्यसेत् ॥ २९ ॥ वंवीजंमतितत्त्वंचअनहंकारमेवच ॥ यंवीजंचमनस्तत्त्वमित्ये
वंवितयंचन्यसेत् ॥ ३० ॥ नंवीजंशब्दतत्त्वंचन्यसेन्मौलौततःपरं ॥ धंवीजंस्पर्शतत्त्वंचविन्य
सेदाननेसुधीः ॥ ३१ ॥ दंवीजंरूपतत्त्वंचदृश्येविन्यसेत्ततः ॥ थंवीजंरसतत्त्वंचविन्यसेदथ
गुह्यके ॥ ३२ ॥ तंवीजंगंधतत्त्वंचपादयोरथविन्यसेत् ॥ णंवीजंश्रोत्रतत्त्वंचश्रोत्रयोरेववि
न्यसेत् ॥ ३३ ॥ ढंवीजंत्वक्तृत्वंचविन्यसेत्त्वचिसाधकः ॥ डंवीजंनेत्रतत्त्वंचनेत्रयोरथवि
न्यसेत् ॥ ३४ ॥ ठंवीजंरसनातत्त्वंचरसनायामथोन्यसेत् ॥ टंवीजंप्राणतत्त्वंचनासिकायांप्र
विन्यसेत् ॥ ३५ ॥ झंवीजंवाक्त्वंचविन्यसेद्वाचिसाधकः ॥ ञंवीजंपाणितत्त्वंचपारावा
रेप्रविन्यसेत् ॥ ३६ ॥ जंवीजंपादतत्त्वंचपादयोरेवविन्यसेत् ॥ छंवीजंपायुतत्त्वंचपायोन्य
सेत्समाहितः ॥ ३७ ॥ चंवीजंलिंगतत्त्वंचविन्यसेदथसंध्यके ॥ ठंवीजंतत्त्वमाकाशंपुन
र्मौलौप्रविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ घंवीजंवायुतत्त्वंचवदनेविन्यसेत्पुनः ॥ गंवीजंतेजस्तत्त्वंचदृश्ये
विन्यसेत्सुधीः ॥ ३९ ॥ खंवीजंजलतत्त्वंचततःशिशनेप्रविन्यसेत् ॥ कंवीजंपृथिवीतत्त्वंचवि
न्यसेत्पादयोःपुनः ॥ ४० ॥ शंवीजंदृष्टपुंडरीकंतत्त्वंचदृष्टिचविन्यसेत् ॥ हंवीजंसूर्यमंडलत
त्त्वंचदृष्टिचविन्यसेत् ॥ ४१ ॥ संवीजंचंद्रमंडलतत्त्वंचतत्रैवचप्रविन्यसेत् ॥ रंवीजंवाह्निमंडलत
त्त्वंचतत्रैवविन्यसेत् ॥ ४२ ॥ पंवीजंपरमेष्ठितत्त्वंचवासुदेवंचमूर्द्धनि ॥ यंवीजमथपूस्तत्त्वंचसंकर्ष

णमधोमुखे ॥ ४३ ॥ लंबीजं बिश्वतत्त्वं च प्रद्युम्नं हृदि विन्यसेत् ॥ बंबीजं प्रकृतितत्त्वमनिरु
 द्धमुपस्थके ॥ ४४ ॥ लंबीजं सर्वतत्त्वं च पादौ नारायणं न्यसेत् ॥ क्षौंबीजं कोपतत्त्वं च नृसिंहं
 सर्वगात्रके ॥ ४५ ॥ एवं तत्त्वानि विन्यस्य प्राणायामं समाचरेत् ॥ दशाक्षरेण चेत्तत्र अष्टाविंश
 तिरेचयेत् ॥ ४६ ॥ पूरयेद्दामया तद्द्वारयेत्तत्प्रमाणतः ॥ प्राणायामो भवेदेकोरेच पूरककुंभ
 कैः ॥ ४७ ॥ अष्टादशार्णेन चेत्तत्र द्वादशैवं समाचरेत् ॥ एकेन रेचयेत्कामबीजेनैव पृथक् पृथ
 क् ॥ ४८ ॥ पूरयेत्सप्तसप्तेन विंशत्या तेन धारयेत् ॥ सर्वे पुष्कण्णमन्ते पुबीजेनानेन कारयेत् ॥
 ॥ ४९ ॥ अशक्तौ कथितश्चैवं शक्तौ च योगिनां मतं ॥ अथ वा सर्वमन्ते पुवर्णानुक्रमतो जपन् ॥ ५० ॥
 प्राणायामं चरेन्मंत्रिरेच पूरककुंभकैः ॥ मन्तप्राणायामः प्रोक्तो यौगिकं कथयामिते ॥ ५१ ॥
 रेचयेद्दक्षया विहान्मात्रापोडशकेन च ॥ द्वाविंशन्मात्रया पूर्य चतुःषष्ठ्या तु धारयेत् ॥ ५२ ॥
 एकश्वासश्चैकमात्रो मात्रायामनियमो मतः ॥ वामजानुनितद्धस्तध्रमणं यावता भवेत् ॥ ५३ ॥
 कालेन मात्रासाज्ञेयामुनिभिर्वेदपारगैः ॥ प्राणायामो द्विधा प्रोक्तः सगर्भश्च निगर्भकः ॥ ५४ ॥
 सगर्भो मन्तजाप्येन प्राणायामोमतो बुधैः ॥ निगर्भश्च प्राणायामो मात्रायाः संख्यया भवेत् ॥ ५५ ॥
 प्राणायामात्परंतत्त्वं प्राणायामात्परंतपः ॥ प्राणायामात्परं ज्ञानं प्राणायामात्परं पदं ॥ ५६ ॥
 प्राणायामात्परो योगः प्राणायामात्परं धनं ॥ नास्ति नास्ति पुनर्नास्ति कथितं तव सुव्रत ॥ ५७ ॥

वत्सराभ्यासयोगेन ब्रह्मसाक्षाद्भवेद्भुवं ॥ चैतन्यावरणं यद्यत्क्षीयते नातसंशयः ॥ ५८ ॥ प्रा
णायामं विना मुक्तिमार्गो नास्ति मयोदितः ॥ प्राणायामं विना यद्यत्साधनं निष्फलं भवेत् ॥ ५९ ॥
प्राणायामेन मुनयः सिद्धिमायांति नान्यथा ॥ प्राणायामपरो योगी न योगी शिव एव सः ॥ ६० ॥
गमनागमनं वायोः प्राणस्य धारणं तथा ॥ प्राणायाम इति प्रोक्तो योगशास्त्रविशारदः ॥ ६१ ॥ प्रा
णो वायुरिति ख्यात आयामस्तन्निरोधनं ॥ प्राणायाम इति प्रोक्तो योगिनां योगसाधनम् ॥ ६२ ॥
आद्यंतयोर्विधीयंते नासिकापुटचारिणः ॥ रेचयेद्दक्षयानासापूरयेद्दामतस्ततः ॥ ६३ ॥ इ
ति त्रिंशदभ्यसेनं तं प्राणायामः स उच्यते ॥ ब्रह्महत्यासुरापानमग्न्यागमनं तथा ॥ ६४ ॥ स
र्वमाशुदहत्येव प्राणायामेन वै द्विजः ॥ भ्रूणहत्यादिपापानि नाशयेन्मासमात्रतः ॥ ६५ ॥ प्रा
तः सायं च रेचित्यं पोडश प्राणसंयमान् ॥ नाशयेत्सर्वपापानि तूलराशिमिवानलः ॥ ६६ ॥ स
र्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं स्मृतं ॥ स्वदेहस्थं यथा सर्पश्चर्मोत्सृज्य निरामयः ॥ ६७ ॥
प्राणायामात्तयागच्छेद्दविद्याकामकर्मजा ॥ अथवा किं बहुक्तेन शृणुगौतमतत्त्वतः ॥ ६८ ॥
प्राणायामान्नेह परं योगिनां मुक्तिहेतवः ॥ प्राणायामं विधायेत्यंदेहे पीठं प्रविन्यसेत् ॥ ७१ ॥
आधारशक्तिं प्रकृतिकूर्मसूकरमेव च ॥ पृथिवीक्षीरसिंदुं च श्वेतद्वीपं च मध्यतः ॥ ७० ॥
तन्मध्ये रत्नगेहं च सर्वाभीष्टफलप्रदं ॥ गेहमध्ये कल्पवृक्षं सर्वरत्नमहोज्वलं ॥ ७१ ॥ द

सांसेदाक्षिणकटौ तथा चामहये पुनः ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यं विन्यसेद्वैश्वरं तथा ॥ ७२ ॥ मुख
 पाश्वर्णेनाभिपाश्वर्णतानपूर्वास्तु विन्यसेत् ॥ विन्यस्यैवं पुनर्नृदिपञ्चविंशमयं न्यसेत् ॥ ७३ ॥
 प्रकृत्यष्टलसत्पतं विकारमयकेशरं ॥ तन्मध्ये विन्यसेन्मन्त्री पञ्चाशदर्णकणिकां ॥ ७४ ॥ प्र
 णवस्यत्रिभिर्वर्णैर्विन्यसेन्मण्डलत्रयं ॥ कलाभिः सहितं तद्दशदशदशपोडशैः ॥ ७४ ॥ अका
 रोकारमकाराः प्रणवांशो द्ववाक्षराः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाख्याः समष्टिव्यष्टिरूपकाः ॥ ७६ ॥ स
 मष्ट्या केवलं ब्रह्मसन्निधानं दलक्षणं ॥ सवीजपूर्वकांस्तव सत्त्वादीनथ विन्यसेत् ॥ ७७ ॥ त
 दंशेनैव मतिमान् न्यसेदात्मचतुष्टयं ॥ आत्मा परात्माऽपरात्मज्ञानात्मानश्च ते मताः ॥ ७८ ॥
 आत्मनो जागरे स्थूले विश्वात्मा विश्वरूपकः ॥ नामाद्यवीजसहितं तन्मध्ये च व्यवस्थिताः ॥
 ॥ ७९ ॥ अतएव तद्दिन्यसेद्वाग्वृत्तिर्हृदये स्थिता ॥ अंतरंगतयां चायमंतरात्मा तदंतरे ॥ ८० ॥
 मनोमयस्तेजसाख्योऽंतरां रिद्रियवृत्तिधृक् ॥ अतएव मुने चायमंतरात्मा ते कीर्तितः ॥ ८१ ॥ अं
 वीजं चास्य गदितं तत्पूर्वं विन्यसेत्सुधीः ॥ परमात्मा सुषुप्त्याख्यो मनोव्यावृत्तिहारकः ॥ ८२ ॥
 विनये चंद्रियेस्तत्तत्स्वसुखः केवले स्थितः ॥ पंवीजात्परमात्मानं यजेत्सर्वार्थसिद्धये ॥ ८३ ॥ सं
 कर्षणः श्रानिरुद्धः प्रद्युम्नश्चेति तत्त्रयं ॥ ज्ञानात्मा सौवासुदेवः स्वयंभूः प्राज्ञरूपकः ॥ ८४ ॥
 वृत्तितये विलीने तु केवलं सुखाचित्कलः ॥ सुखात्मा वासुदेवोऽसौ चित्कलाप्रकृतिः परा ॥ ८५ ॥

बीजंतस्यप्रवक्ष्यामिकेवलंसुखचिन्मयं ॥ व्योमाक्षरंवन्हिसंस्थंतुर्यस्वरसमन्वितं ॥ ८६ ॥
नादविंदुकलायुक्तंबीजंतत्सुखचिन्मयं ॥ वेदमयोद्भूतंसारंसर्वकारणकारणं ॥ ८७ ॥ केशरे
ष्वष्टशक्तीश्चअष्टप्रकृतिरूपिणीः ॥ मध्येशक्तिःपराख्याचचिदानंदस्वरूपिणी ॥ ८८ ॥ वि
मलाकर्षिणीज्ञानाक्रियायोगात्रशक्तयः ॥ प्रव्हीसत्यातथेशानानुग्रहानवमीयुता ॥ ८९ ॥
नवशक्तीःप्रविन्यस्यन्यसेत्तत्तमहामनुं ॥ नमोभगवतेप्रोक्त्वासर्वभूतात्मनेपदं ॥ ९० ॥ वा
सुदेवपदंढंतंसर्वात्मयोगसंयुतं ॥ सर्वात्मसंयोगयोगपद्मपोठात्मनेनमः ॥ ९१ ॥ अयंपीठमनुः
प्रोक्तःसर्वभूतात्मकःपरः ॥ शामलंकोमलंधामतत्रोपरिविचिंतयेत् ॥ ९२ ॥ इतिश्रीनारद
प्रोक्तेगौतमीयतन्त्रेहितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारदउवाच ॥ अथाखिलंन्यासजालंशृणुष्वभावहितोऽनघ ॥ नित्यन्यासाःपुराप्रोक्तायैर्विनावि
फलाभवेत् ॥ १ ॥ मंत्रतन्त्रार्चनासर्वाप्रकारेणाप्यनुष्ठिता ॥ फलाधिक्येच्छयान्यासान्सम
स्तपुरुषार्थदान् ॥ २ ॥ शृणुवक्ष्यामिविप्रेन्द्रयेनविष्णुमयोभवेत् ॥ स्वरपट्कंयथापूर्वपश्चा
च्चस्वरपट्कं ॥ ३ ॥ मूर्तिद्वादशकंतद्दहासुदेवेनसंयुतं ॥ कपालेविन्यसेद्भावाकेशवंसुस
माहितः ॥ ४ ॥ नारायणंचजठरेअर्यमासंयुतंन्यसेत् ॥ हृदयेमाधवंचैवमित्रेणसहविन्यसे
त् ॥ ५ ॥ गोविंदंगलकूपेचवरुणेनप्रविन्यसेत् ॥ विष्णुंचदक्षिणेपार्श्वेअंशुनासहविन्यसेत्

॥ ६ ॥ षष्ठदेशेचप्रयुम्नत्वप्रासहप्रविन्यसेत् ॥ ककुदेशेऽनिरुद्धंचविष्णुनासहविन्यसेत् ॥
 ॥ ७ ॥ द्वादशाक्षरमंत्रवरंविन्यसेद्भ्रमरंध्रके ॥ भुजांतेदक्षिणेन्यसेद्भ्रमेनमधुसूदनं ॥ ८ ॥
 पयनाभंदक्षगलेन्यसेद्विष्वक्तायुतं ॥ दामोदरमधेद्रेणवामपार्श्वेन्यसेत्सुधीः ॥ ९ ॥ भुजां
 तेवासुदेवंचपूष्णासहप्रविन्यसेत् ॥ संकर्षणंवामगलेपर्जन्येनचविन्यसेत् ॥ १० ॥ वासुदे
 वोभवेत्साक्षाव्यापितस्तस्यतेजसा ॥ मातात्रिकंसमुद्धृत्यनमोभगवतोलिखेत् ॥ ११ ॥ वासु
 देवंचतुर्थ्यंतमंतोऽयंसुरपादपः ॥ अस्यविज्ञानमात्रेणवासुदेवःप्रजायते ॥ १२ ॥ मनुसंपुटि
 तान्यसेन्मातृकांविश्वमातरं ॥ तेनैवमंत्रसिद्धिःस्याद्दोषसंघातनाशनात् ॥ १३ ॥ दशार्णगो
 लकंन्यासंवक्ष्येसंभूतिदायकं ॥ मंत्रंदशाष्टिमयंगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ १४ ॥ आधारेचध्व
 जेनाभौद्धदयेगलमुखांसके ॥ ऊरुद्वयेकंधरायांनाभ्यांकुक्षिस्तनूद्वये ॥ १५ ॥ पार्श्वद्वयेतथा
 श्रोण्योर्मस्तकास्थेचनेत्रयोः ॥ कर्णनासिकयोस्तद्वत्कपोलेकरसंधिषु ॥ १६ ॥ तदग्रे
 पादयोःसंधीतदग्रेष्वपिचादरात् ॥ मंत्रकेतवप्राच्यादिदिशासुव्यापकंन्यसेत् ॥ १७ ॥ दोष्णो
 स्तथाचोरुद्धयेशिरोऽक्षिमुखदेशके ॥ कंठेद्धतुंदकंचाधोजानु(१०)प्रपत्सुविन्यसेत् ॥ १८ ॥
 श्रोत्रगंडांतवक्षोजपार्श्वेष्वेवहिस्फिच्युरौ ॥ जानुजंघांप्रियुगुले(१०)दत्तंवर्णान्प्रविन्यसेत्
 ॥ १९ ॥ विभूतिपंजरन्यासंसर्वभूतिप्रवर्तकं ॥ दशतत्वंततोऽन्यसेद्दशार्णशीघ्रसिद्धये ॥

॥ २० ॥ श्रुतिव्यसेजोमरुद्विपदितिपंचतत्त्वकं ॥ अहंकारोमहत्तत्त्वंतथाप्रकृतिपूरुषौ ॥ २१ ॥
 परमात्माचतत्वानियथावदवधारय ॥ पादांबुद्वयेवत्क्रेमूर्ध्निपंचन्यसेत्ततः ॥ २२ ॥ हृदिह
 यंतयंब्याह्यासर्वांगेविन्यसेत्सुधीः ॥ मस्तकादिततेन्यसेद्यावत्यादावसानकं ॥ २३ ॥ अ
 यंन्यासोगुप्ततमोमंत्राणांशिघ्रसिद्धिदः ॥ कार्योऽन्येष्वपिगोपालमंत्रेष्वपिविशालधीः ॥ २४ ॥
 दशाक्षरस्यवर्णाश्रसंहारक्रमतोन्यसेत् ॥ सृष्टिन्यासेमनोरस्यवर्णान्विपरितान्न्यसेत् ॥ २५ ॥
 एकैकाक्षरमुच्चार्यनमोतंतुततःपठेत् ॥ परायेतिचतत्वानितदंतेनमसासह ॥ २६ ॥
 मनसाविन्येसन्यासान्पुष्पेनैवतथामुने ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांवाअन्यथाविफलंभवेत् ॥
 ॥ २७ ॥ इतीश्रीदेवर्षिनारदप्रोक्तेगौतमीयतन्त्रेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ अथदंदावनंध्यायेत्सर्वदेवनमस्कृतं ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतंपतत्रिगणनादि
 तं ॥ १ ॥ ध्रुमद्वमरझंकारभ्रमरीकृतदिङ्मुखं ॥ कालिंदीजलकल्लोलशीतलानिलसेवितं ॥
 ॥ २ ॥ नानापुष्पलतावृद्धवृक्षखंडैश्चमंडितं ॥ समानोदितचंद्रार्कतेजोदीपेनदीपितं ॥ ३ ॥
 कमलोत्पलकल्हारधूलिधूसरितांतरं ॥ शारवामृगगणाकीर्णनानामृगनिषेवितं ॥ ४ ॥ ह्य
 त्रिंशद्वनसंवीतंवैकुण्ठादतिसौख्यदं ॥ पुंदरमुखैर्देवैःसर्वतःसमधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तन्मध्येरत्न
 भूमिचसूर्यद्युतिसमप्रभां ॥ तत्तत्कल्पतरूद्यानंनियतंरत्नभूषणं ॥ ६ ॥ माणिक्यशिखरोच्छा

सितन्मध्यमाणिमंडपं ॥ नानारत्नगणेश्वित्रं सर्वतेजोविराजितं ॥ ७ ॥ फलभारोल्लसाच्चित्रं वि
 तानैरुपशोभितं ॥ रत्नतोरणगोपूर्णमाणिक्यवेदिकान्वितं ॥ ८ ॥ दिव्यघंटासमायुक्तं मुक्ता
 दामविराजितं ॥ कोटिसूर्यसमाभासं निर्मुक्तं पट्टतरंगकैः ॥ ९ ॥ बुभुक्षाचपिपासाचप्राणस्य
 मनसस्तथा ॥ शोकमोहौशरीरस्य जरामृत्यूपडूर्मयः ॥ १० ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं कपाटाष्ट
 कशोभितं ॥ रत्नप्रदीपावलिभिरन्तरेणोपशोभितं ॥ ११ ॥ तत्र कल्पतरुं ध्यायेत्स्थविष्टं
 रत्नवर्षणं ॥ सेवितं ऋतुभिः सर्वैः सुधाशीकरवर्षिणं ॥ १२ ॥ गारुन्मणिलसत्पत्रं प्रवालरक्त
 पल्लवं ॥ मुक्तारत्नप्रसविनं पद्मरागफालोज्ज्वलं ॥ १३ ॥ संसारतापविच्छेदिकुशलच्छायम
 द्रुतं ॥ तन्मूले चितयेन्मंत्रारत्नसिंहासनं शुभं ॥ १४ ॥ तत्र सूर्यसमाभासं पंकजं चाष्टपत्र
 कं ॥ सर्वतत्त्वमयं तत्र चितयेज्जगदीश्वरं ॥ १५ ॥ संसारसागरोतीर्त्यै धर्मकामार्थसिद्धये ॥
 दं न्त्रनीलमणिमेघनवेन्दीवरसन्निभम् ॥ १६ ॥ पीतांबरधरं कृष्णपुंडरीकनिभेक्षणं ॥ रत्नने
 ताधरं रक्तपाणिपादतलं शुभं ॥ १७ ॥ कौस्तुभोद्भासितो रस्कं नानारत्नविभूषितं ॥ उद्दामवि
 लसन्मुक्तारत्नहारविभूषितं ॥ १८ ॥ उद्दामविलसन्मुक्तारत्नहारोपशोभितम् ॥ नानारत्न
 प्रभोद्भासिमुकुटं दीप्ततेजसं ॥ १९ ॥ हारकेयूरकटकुंडलैश्च सुशोभितं ॥ श्रीवत्सदृक्षं
 चारुपूराद्युपशोभितं ॥ २० ॥ रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं कटिसूतांगुलीयकैः ॥ गोरोचनाकुंकुमे

नललाटतिलकान्वितं ॥ २१ ॥ अलकाशोभिनद्वक्त्रं पीतांबरयुगावृतं ॥ विवाधरपुटोद्भा
सिवंशामृतरसान्वितं ॥ २२ ॥ वह्निपत्रकृतापीडंवन्यपुष्पैरलंकृतं ॥ कदंबकुसुमोद्धृद्धचारु
मालाविराजितम् ॥ २३ ॥ कोटिकंदर्पलावण्यं विलसद्वंधुरोदरं ॥ वेणुंगृहीत्वा हस्ताभ्यां मु
खे संयोज्यवादिनं ॥ २४ ॥ गायंतं दिव्यगानैश्चन्द्रावनगतं हरिं ॥ स्वर्गादिव परिभ्रष्टकन्य
काशतमंडितं ॥ २५ ॥ गोगोवत्ससमाकीर्णवृहत्तंडैश्चमंडितं ॥ गोपकन्यासहस्रेस्तु पद्म
पद्मायतेक्षणैः ॥ २६ ॥ अर्चितं भावकुसुमैर्लोक्यैकगुरुंपरं ॥ तुंबरुर्नारदश्चैव हाहाहुहुस्त
थैव च ॥ २७ ॥ किन्नरीमिथुनंचापिश्रुत्वा गीतं तथा हरेः ॥ वीणादिसाधनं त्यक्त्वा विस्मया वि
ष्टं च तसः ॥ २८ ॥ तेस्तु वंति महात्मानं गायकाविपतिस्थिताः ॥ सिद्धगंधर्वयक्षैश्च अप्सरोभि
र्विहंगमैः ॥ २९ ॥ स्थावरैः पन्नगैश्चापि सिद्धैर्विद्याधरैस्तथा ॥ शाखामृगैर्मनुष्यैश्च वीक्षमा
णैः सुविस्मितैः ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नैः सौंदर्येणातिशोभितं ॥ मोहनं सर्वगोपीनां लोका
नां पतिमव्ययं ॥ ३१ ॥ नारदेन च सिद्धेन विश्वामित्तेण धीमता ॥ पराशरेण व्यासेन भृगुणांगि
रसेन च ॥ ३२ ॥ दक्षेण सनकाद्यैश्च सिद्धेन कपिलेन च ॥ वास्तुवागीशहारीतया ज्ञवल्क्योश
नः क्रतुः ॥ ३३ ॥ मार्कण्डेयभरद्वाजपुलस्त्यपुलहादिभिः ॥ वसिष्ठाद्यैर्मुनिर्द्वैश्च स्तूयमानं सुरा
सुरैः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मलोकंगतैः सिद्धैर्नागलोकगतेरपि ॥ अन्यैरपि सुरश्रेष्ठैः स्तूयमानं स्मरेद्दिभुं ॥

॥ ३५ ॥ एवं श्रितये नमंती चेत्सकृष्णमव्ययं ॥ संसारसागरं घोरमपि वत्सपदायते ॥ ३६ ॥

॥ इति श्री गौतमीयतन्त्रे वृंदावनध्यानो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥

॥ गौतम उवाच ॥ यद्यदुक्तं त्वया ब्रह्मन् तत्तत्सर्वं श्रुतं मया ॥ इदानीं परिपृच्छामि के पांचांगे
कारिताः ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षायाश्चाधिकारित्वमाप्नोति गुरुसेवकः ॥ द्विजानामनुपे
तानां स्वधर्माध्यापनादिषु ॥ २ ॥ यथाधिकारो नास्तीह संध्योपासनकर्मसु ॥ तथाह्यदीक्षि
तानां तु मन्तं तत्रार्चनादिषु ॥ ३ ॥ नाधिकारस्ततः कुर्यादात्मानं शिवसंस्कृतं ॥ अतएव हि दी
क्षार्थं सर्वज्ञं गुरुमाश्रयेत् ॥ ४ ॥ सुंदरः सुमुखः स्वच्छः सुलभो बहुतंत्रवित् ॥ असंशयः संशय
च्छिन्नः निरपेक्षो गुरुर्मतः ॥ ५ ॥ वेदवेदांगवेदांतसिद्धान्तज्ञानपारगः ॥ बाह्यमनःकायवित्तैश्चावि
ष्णोः शुश्रूणेरतः ॥ ६ ॥ विष्णुतन्त्रानुसंधायो विष्णुविज्ञानवेदकः ॥ विष्णोः समर्पकः सम्यक्
तिविधोत्पातकर्मणः ॥ ७ ॥ संमतः स तु दांतश्च मंत्रार्थज्ञानपारगः ॥ पट्चक्रभेदकुशलः पडध्व
ज्ञानपारगः ॥ ८ ॥ पिंडे पदे तथा रूपे रूपातीति विवेचकः ॥ पिंडं कुंडलिनीशक्तिः पदं हंसमुदा
हृतं ॥ ९ ॥ रूपं विदुरिति ज्ञेयं रूपातीतं निरंजनं ॥ संध्यात्रयविशेषज्ञो ह्यध्वपट्कविशोधकः ॥
॥ १० ॥ मंत्रचैतन्यविज्ञाता गुरु रुक्तः स्वयं भुवा ॥ नमोस्तु गुरवे तस्मै प्रत्यक्षाय यदाज्ञया ॥
॥ ११ ॥ मृदस्मदारुदृपदः फलं त्यक्त्वा विकलं फलं ॥ पंचान्नायविशेषज्ञो निग्रहानुग्रहेक्षमः ॥

॥ १२ ॥ शिष्यस्यसंयशच्छेत्तागुरुर्भवतिनापरः ॥ वैष्णवन्यायसिद्धांतचिंतामाणेरिवापरः ॥
॥ १३ ॥ आश्रमीज्ञानकुशलो गुरुर्भवतिनापरः ॥ मंत्रमंत्रार्थचैतन्यकुंडलीगतिवेदकः ॥
॥ १४ ॥ मंत्रसिद्धांतविधिविदुर्भवतिनापरः ॥ सुदूरमपि गंतव्यं यत्नाय विदो जनाः ॥ १५ ॥
तेऽपिस्तुत्यानमस्याश्चसेव्याश्चाभीष्टमिच्छता ॥ १६ ॥ एवंविधोगुरुर्ज्ञयो ह्यन्यथा शिष्यदुःख
दः ॥ शिष्यः कुलीनः शुद्धात्मा पुरुषार्थपरायणः ॥ १७ ॥ अधीतवेदः कुशलः पितृमातृहिते र
तः ॥ धर्म्यविद्धर्म्यकर्ता च गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ १८ ॥ अनित्यकर्मणां त्यागी नित्यानुष्ठान
तत्परः ॥ जितेंद्रियोजितालस्योजितमोहो विमत्सरः ॥ १९ ॥ गुरुवद्गुरुपुत्रेषु भक्तिमान् त
त्कुलेषु च ॥ एवंविधो भवेच्छिष्यस्त्वितरोगुरुदुःखदः ॥ २० ॥ वर्षेकेन भवेद्योग्यौ विप्रः सर्वगु
णान्वितः ॥ वर्षद्वयेन राजन्यो वैश्यस्तु वत्सरैस्त्रिभिः ॥ २१ ॥ चतुर्भिर्वत्सरैश्शूद्रः कथिता शिष्य
योग्यता ॥ यदा शिष्यो भवेद्योग्यः कृपालुः सद्गुरुस्तदा ॥ २२ ॥ कृपया परया सम्यक् दीक्षाया
विधिमाचरेत् ॥ मासप्रक्षतिथिर्वारं नक्षत्रादीन् विशोधयेत् ॥ २३ ॥ मंत्रारंभस्तु चैत्रे स्यात्सम
स्तपुरुषार्थदः ॥ वैशाखे रत्नलाभः स्याज्ज्येष्ठे तु मरणं ध्रुवं ॥ २४ ॥ आपादे वंशुनाशः स्यात्पूर्णायुः
श्रावणे भवेत् ॥ प्रजानाशो भवैद्वाद्रे आश्विने रत्नसंचयः ॥ २५ ॥ कार्तिके मंत्रसिद्धिः स्यान्मार्ग
शीर्षे तथा भवेत् ॥ पौषे तु शत्रुपीडा स्यान्माघे मेधाविवर्धनं ॥ २६ ॥ फाल्गुने सर्वकामाः स्युर्म

लमासंविबर्जयेत् ॥ पंचांगशुद्धेदिवसेसोदयेचन्द्रसूर्ययोः ॥ २७ ॥ गुरुशुक्रोदयेचैवशस्यते
मंतसंस्क्रिया ॥ रवौगुरोसितेसोमेकर्तव्याबुधशुक्रयोः ॥ २८ ॥ शुक्रपक्षेशुभादीक्षाकृष्णेस्या
तपंचमावधि ॥ द्वादश्यांसर्वथाकार्याचामलायांशुभेऽहनि ॥ २९ ॥ कृष्णप्रियाद्वादशीसाकृ
ष्णदीक्षाप्रवर्तिनी ॥ उत्तरात्रयसोहिण्योरेवतीपुष्यवासवे ॥ ३० ॥ धनिष्ठावायुमित्राश्विपि
श्रंत्वाप्रचनेर्कतं ॥ ऐशवैष्णवहस्ताश्र्वदीक्षायांतुशुभावहाः ॥ ३१ ॥ अश्विनीरोहिणीस्वाति
विशाखाहस्तमेपुच ॥ कृष्णोत्तरात्रयेष्वेवंकुर्यान्मंत्राभिषेचनं ॥ ३२ ॥ शुभयोगेषुसर्वेषुदी
क्षासर्वशुभावहा ॥ शुभानिकरणान्याहुर्दीक्षायांचविशेषतः ॥ ३३ ॥ शकुन्यादीनिविष्टि
चविशेषेणविवर्जयेत् ॥ चाराःसर्वेविवर्ज्यास्युःस्थिरराशिपुसौख्यदाः ॥ ३४ ॥ त्रिपढायग
ताःपापाःशुभाःकेंद्रत्रिकोणगाः ॥ दीक्षायांतुशुभाःसर्वेऽंशस्थाःसर्वनाशकाः ॥ ३५ ॥ शि
ष्यस्यजन्मसंक्रांतौविशुद्धेअयनद्वये ॥ अन्येषुपुण्ययोगेषुग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ ३६ ॥ शि
ष्यानुकूलकालेवादीक्षासर्वशुभावहा ॥ सूर्यग्रहणकालेतुनान्यदन्वेपितंभवेत् ॥ ३७ ॥
तत्रयत्कृतंसर्वमनंतफलदंभवेत् ॥ विनायासेनमंत्रस्यसिद्धिर्भवतिनान्यथा ॥ ३८ ॥ भू
मेःपरिग्रहंकुर्याद्यावदायतनंभवेत् ॥ शुक्रमृत्लाचयाभूमिर्ब्राह्मीसापरिकीर्तिता ॥ ३९ ॥
क्षतियारक्तमृत्लाचहरिद्वैश्याप्रकीर्तिता ॥ कृष्णभूमिर्भवेत्शूद्राचतुर्धासाप्रकीर्तिता ॥ ४० ॥

ब्राह्मसर्वार्थसिद्धिः स्यात् क्षतिपाराज्यदामता ॥ धनवान्यकरीवैश्याभूद्रातुर्निदितामुने ॥ ४१ ॥
 ततोभूमिंपरीक्षेत वास्तुज्ञानविशारदः ॥ शल्पादिशो धनं कुर्यात्तुपांगारादिदूरयेत् ॥ ४२ ॥
 प्तदकरणे मंत्रानि किंचित्फलमाप्नुयात् ॥ विप्राशिपावेदघोषैर्मंगलाचारं पूर्वकं ॥ ४३ ॥
 वास्तोर्मण्डलं कुर्याद्यथाशोभं यथाविधि ॥ पूर्वापरायतं सूत्रं विन्यसेद्धस्तमानतः ॥ ४४ ॥
 तन्मध्ये किंचिदालभ्य मत्स्यौघौ परितोलिखेत् ॥ तयोर्मध्ये स्थितं सूत्रं विन्यसेद्दक्षिणोत्तरे ॥ ४५ ॥
 हाभ्यां द्वाभ्यां तथा द्वाभ्यां कोणे पुमकरान् लिखेत् ॥ मत्स्यमध्यस्थिता ग्राणि तत्र सूत्राणि पातयेत् ॥ ४६ ॥
 चतुरस्रं भवेत्तत्र चतुःकोष्ठसमन्वितं ॥ तत्पुनर्विभवे मंत्री चतुःषष्टिपदं तथा ॥ ४७ ॥
 ईशानाद्राक्ष संयावद्यावदग्रे प्रभञ्जनं ॥ एवं सूत्रद्वयं दद्यात्कर्णसूत्रसमाहितः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मा
 णं पूजयेदादौ मध्यकोष्ठचतुष्टये ॥ दिक्चतुष्टये पुपूर्वादियजे दर्शमणं तथा ॥ ४९ ॥ विवस्वंतं
 ततो मितं महीधरमनंतरं ॥ कोणार्द्धकोष्ठद्वंद्वेषु वन्त्यादीन् परितः पुनः ॥ ५० ॥ सावित्रं सवि
 तारं च शक्रमिन्द्रजयं पुनः ॥ रुद्रं रुद्रजयं विद्वानां पंचाप्यायवत्सकं ॥ ५१ ॥ तत्कर्णसूत्रोभय
 तः कोष्ठद्वंद्वेषु देशिकः ॥ शर्वगुहं चार्यमणं भञ्जकं पिलिपच्छकं ॥ ५२ ॥ चरकीं च विदारौ
 च पूतनां च येत्कमात् ॥ अर्चयेद्दिक्षु पूर्वादिसाक्षाद्यष्टपदेऽपि मान् ॥ ५३ ॥ अष्टावष्टविभा
 गेन देवतादेशोक्तः ॥ क्रमादीशानपर्जन्यौ जयंतः शक्रभास्करो ॥ ५४ ॥ सत्योदयांत

रिक्षौचदिशिप्राच्यां व्यवस्थिताः ॥ आग्निः पूषा च वितथो यमश्च गृहरक्षकः ॥ ५५ ॥ गंधर्वो भृं
गराजश्च भृगो दक्षिणदिग्गताः ॥ निर्ऋतिर्दिवारिश्च सुग्रीववरणौ ततः ॥ ५६ ॥ पुष्पदंता सु
रौ शोकरो गौप्रत्यग्दिशि स्थिताः ॥ वायुर्नागश्च मुख्यश्च सोमो भल्लाठ एव च ॥ ५७ ॥ अकुला
ख्यो दित्यऽदिती कुबेरस्य दिशि स्थिताः ॥ उक्तानामिति देवानां पदान्या पूर्य पंचभिः ॥ ५८ ॥
रजोभिस्तेष्वथोत्तेभ्यः पायसान्नैर्बलिं हरेत् ॥ पायसैर्मधुरैः सर्वान्संयजेन्मधुरान्वितैः ॥ ५९ ॥
ततद्द्रव्यैर्वामतिमान् पूजयेद्दोषशान्तये ॥ पायसोदनलाजैश्च युक्तं धूपप्रसूनकैः ॥ ६० ॥ अन्ना
दिरससंयुक्तं माषभक्तादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिं ब्रह्मन्वास्तु दोषान्प्रणाशय ॥ ६१ ॥ गंधादि
शर्कराऽपूपं पायसोपरिसंयुतं ॥ आर्यकाख्यगृहाणेमंसर्वदोषं प्रणाशय ॥ ६२ ॥ चंदनाभ्य
चितं नाथकर्पूरागरुमंडितं ॥ विवस्वन्यैगृहाणेमंसर्वदोषं प्रणाशय ॥ ६३ ॥ सगुडं पायसं ना
थपुष्पादिसुसमन्वितं ॥ गृहाणेमंमहीतत्त्ववास्तु शान्तिं प्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ पिष्टकंसगुडं ना
थरक्तगंधादिशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिं सूर्यविघ्नमत्र प्रणाशय ॥ ६५ ॥ शीतमन्नं तथा पुष्पं
कुंकुमादिसमन्वितं ॥ गृहाणेमंबलिं त्वष्ट्रं शक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ६६ ॥ ओदनं घृतसंयुक्तवस्त्रगं
धादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिं त्वष्ट्रमिन्द्रजयनमोऽस्तुते ॥ ६७ ॥ पक्कापकमिदं मांसं वस्त्रपुष्पा
दिसंयुतं ॥ गृहाणेमंबलिं त्वष्ट्रं इंद्रदेवनमाम्यहं ॥ ६८ ॥ समांसं घृतसंपक्कं गंधपुष्पादिसंयु

त ॥ गृहाणेमं रुद्रं जयवास्तुस्वस्तिप्रयच्छमे ॥ ६९ ॥ शीरस्वंडसमायुक्तपुष्पादिभिरलंकृतं ॥ गृहाणेमं वलिं चापवास्तुशान्तिप्रयच्छमे ॥ ७० ॥ दधीदं गुडसंमिश्रं गंधादिभिस्तुसंयुतं ॥ गृहाणेमं चापवत्सविमं प्रणाशय ॥ ७१ ॥ सधृतं मांसं भक्तं च वस्त्रगंधाद्यलंकृतं ॥ वलिं गृहाण सर्वमं रक्षोविमं प्रणाशय ॥ ७२ ॥ मांसं पुष्पादिसंयुक्तं मापभक्तोपरिस्थितं ॥ गृहाणेमं वलिं स्कंदरक्षोविमं विनाशय ॥ ७३ ॥ समांसं पिष्टकैर्बुक्तं पक्वमांसोदकान्वितं ॥ अयं मन्त्रेण गृहाणेमं रक्षोविमं प्रणाशय ॥ ७४ ॥ रक्तमांसोदनं मत्स्यगंधवूपसमन्वितं ॥ जंभकं त्वं गृहाणेमं रक्षोविमं प्रणाशय ॥ ७५ ॥ छागकर्णां न्वितं मांसं वस्त्रगंधादिसंयुतं ॥ पिलिपिच्छे गृहाणेमं रक्षोविमं प्रणाशय ॥ ७६ ॥ धूतेन साधितं मांसं वस्त्रगंधादिसंयुतं ॥ चरकित्वं गृहाणेमं रक्षोविमं प्रणाशय ॥ ७७ ॥ रक्तपुष्पं समांसं वैरक्तवस्त्रादिसंयुतं ॥ विदारिवै गृहाणेमं रक्षोविमं प्रणाशय ॥ ७८ ॥ पित्तरक्तास्थिसंयुक्तं रक्तगंधादिमंडितं ॥ गृहाणेमं पूतने त्वं रक्षोविमं विनाशय ॥ ७९ ॥ सधृतं चाक्षतानं च वस्त्रगंधाद्यलंकृतं ॥ गृहाणेमं वलिं त्वीशवास्तुदोषापहारक ॥ ८० ॥ उत्पलं पायसैर्बुक्तं वस्त्रादिकसमन्वितं ॥ गृहाणेमं वलिं त्वं पर्जन्याय नमोऽस्तुते ॥ ८१ ॥ पंचहस्तं सुषीतं च ध्वजं भक्त्यादिमंडितं ॥ गृहाणेमं वलिं त्वं जिष्णुसूतनमोऽस्तुते ॥ ८२ ॥ नानाभोगयुतं रत्नवस्त्रालंकारसंयुतं ॥ गृहाणेमं वलिं त्वं शक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ८३ ॥

रक्तपुष्पयुतं भक्तं रक्तगंधादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं भास्कराय नमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ वितानं धूम्रवर्णं भंगंधादिकसुशोभितं ॥ रक्तयुक्तं गृहाणे मंबलिं सत्यनमोऽस्तुते ॥ ८५ ॥ इदं तु मापमं क्तं वैवस्वगंधादिपूजितं ॥ गृहाणे मंबलिं वास्तुदोषं प्रणाशय ॥ ८६ ॥ इदं तु स्वादुलं मांसं नैवेद्यादिकसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं व्योमशांतिं प्रयच्छ मे ॥ ८७ ॥ सुवर्णपिष्टकं चाथ वस्त्रगंधादिभिर्युतं ॥ घृताऽन्वितं गृहाणे मंसं सजिह्वनमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥ क्षीरं लाजामांसयुक्तं रक्तपुष्पादिसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं पूषदेवनमोऽस्तुते ॥ ८९ ॥ दधिगंधादिभिर्युक्तं पीतपुष्पसमन्वितं ॥ बलिं वितथ गृह्णे मं विघ्नमत्तं प्रणाशय ॥ ९० ॥ भक्तं मधुप्लुतं रक्तवस्त्रादिपरिमंडितं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं यमदेवनमोऽस्तुते ॥ ९१ ॥ पक्वमांसोदनं पीतवस्त्रादिपरिमंडितं ॥ प्रीतिकरं गृहाणे मंगृहरक्षनमोऽस्तुते ॥ ९२ ॥ नानागंधसंमायुक्तं रक्तपुष्पादिभिर्युतं ॥ बलिं गृहाण गंधर्ववास्तुदोषं प्रणाशय ॥ ९३ ॥ इमांतेनाकुलीं जिह्वां मापमं भक्तोपरिस्थितां ॥ गृहाणे मंबलिं भृंगराजशांतिं प्रयच्छ मे ॥ ९४ ॥ एवं घृतगुडोपेतं गंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं मृगदेवनमोऽस्तुते ॥ ९५ ॥ शर्करासंयुतं मिश्रं गंधपुष्पादिमंडितं ॥ निर्ऋते गृह्णे मं प्रीतं बलिं दोषं प्रणाशय ॥ ९६ ॥ चंदनागरुकाश्मीरगंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिं हृद्यं दीवारिकनमोऽस्तुते ॥ ९७ ॥ इदं तु पायसं नाथगंधपुष्पादिमंडितं ॥ सुग्रीवैव गृहाणे मं

वलिशांतिप्रयच्छमे ॥ १८ ॥ यवाग्राणिचगोदुग्धंभक्तोपरिसुशोभितं ॥ गृहाणेमंवलिह
यंजलराजनमोऽस्तुते ॥ १९ ॥ कुशास्तरंमापभक्तंघृतगंधादिसंयुतं ॥ पुष्पदंतगृहाणेमंव
लिदोषप्रणाशय ॥ १०० ॥ मधुनासाहितंपिष्टंगंधाधैरुपशोभितं ॥ वलिगृहाणासुरेन्द्रस
र्वदोषप्रणाशय ॥ १ ॥ घृतमनसमायुक्तंकर्पूरादिसमान्वितं ॥ गृहणेमंवलिशोकसर्वशांति
प्रयच्छमे ॥ २ ॥ यवजंतुदुलंताधगंधपुष्पादिशोभितं ॥ गृहाणेमंवलिरोगसर्वदोषप्रणाश
य ॥ ३ ॥ सघृतमंडकंचेदमनाधैरुपशोभितं ॥ गृहाणेमंवलिहृद्यमृगवाहनमोऽस्तुते ॥ ४ ॥
इदंतुरुत्तरंचानंदुग्धगंधादिमंडितं ॥ पातालेऽगृहाणेमंसर्वविमंप्रणाशय ॥ ५ ॥ नारिके
लोदकंभक्तंपीतवस्त्रादिमंडितं ॥ गृहणेमंवलिमुख्यसर्वदोषप्रणाशय ॥ ६ ॥ दधिगंधादि
भिर्युक्तंपीतपुष्पसमन्वितं ॥ वलिप्रगृह्यतांसोमसर्वदोषप्रणाशय ॥ ७ ॥ ओदनंघृतसंमिश्रं
गंधपुष्पसमन्वितं ॥ गृहाणेमंवलिहृद्यमल्लाटकनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ मापानंचघृताद्युक्तगंध
पुष्पादिमंडितं ॥ गृहाणेमंवलिहृद्यंअर्गलाख्यनमोऽस्तुते ॥ ९ ॥ पोतिकांमधुसंमिश्रांवरु
पशोभितं ॥ दैत्यमातर्गृहाणेमंसर्वदोषप्रणाशय ॥ ११ ॥ स्वर्गपातालमध्येचयेदेवावास्तु
देवताः ॥ गृहंस्त्विमंवलिहृद्यंतुष्टायांतुस्वमंदिरं ॥ १२ ॥ मातरोभूतवेतालायेचान्येवालि

कांक्षिणः ॥ विष्णोः पारिपदाये च ते पि गृह्णन्स्त्वमंबलिं ॥ १३ ॥ पितृभ्यः क्षेत्रपलेभ्यो वालिंदत्वा
 प्रकामतः ॥ अभावादुक्तिमुदिश्य कुशपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे
 वास्तुपूजनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 नारद उवाच ॥ भूमिशुद्धिविधायेत्यं रचयेद्यागमंडपं ॥ नवहस्तं सप्तहस्तं पंचहस्तं त्रिहस्तकं ॥ १ ॥
 यथावच्च प्रकुर्वीत दीर्घायामप्रमाणतः ॥ कर्तुर्दक्षिणहस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वणः ॥ २ ॥ म
 ध्यस्य दैर्घ्यमानेन मानांगुलमुदीरितम् ॥ गृहादिकुंडकरणं मंडलं वेदिकास्तथा ॥ ३ ॥ मानां
 गुलेन कर्तव्यं नान्यैरपि कदाचन ॥ प्रतिमाकरणे चैव मानांगुलमुदीरितं ॥ ४ ॥ वापीकूपत
 डागाहोदीर्घिकाः सेतुरेव च ॥ मुख्यंगुलेन मतिमान् कारयेत्फलहेतवे ॥ ५ ॥ रथादिदोलि
 कां चैव पोतं शकटमेव च ॥ यवांगुलेन कर्तव्यं नान्येन तु कदाचन ॥ ६ ॥ मुख्यंगुले प्रमाणा
 नियत्किंचित्काथितानि च ॥ यजमानस्य कर्तव्यं नान्यस्यापि कदाचन ॥ ७ ॥ मसृणं रचयेद्दे
 हंपोडशस्तं भसंयुतं ॥ मध्ये चतुष्टयं तत्र निरूप्यं द्वादशाभितः ॥ ८ ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं च तु
 ष्कोणसमन्वितं ॥ विश्वकर्मानुष्ठितेन यथाशोभं निवेशयेत् ॥ ९ ॥ अष्टदिक्षु ध्वजानष्टौ तत्त
 दिक्पालवर्णितः ॥ पुष्पमालावितानाढ्यं सर्वाश्चर्यमनोहरं ॥ १० ॥ तस्याग्रे ये चोत्तरे वा रच
 येद्यागमंडपं ॥ तत्तत्स्थले चैकगोहे कुंडमेकं विनिर्मयत् ॥ ११ ॥ मध्ये च वेदिकां कुर्याद्वर्षणो

पलवच्छुभां ॥ मंडपांताहिभागस्यचैकभागेननिर्मितं ॥ १२ ॥ मुष्टिमात्रोन्नतांसर्वलक्षणै
 लक्षणान्वितां ॥ ततःकुंडंचखनयेच्छक्षणंतस्यमेश्रुणु ॥ १३ ॥ पूर्वापरायतंसूत्रंहस्तमात्रं
 सार्यच ॥ तस्याग्रयोर्मत्स्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टयथाभवेत् ॥ १४ ॥ द्विभागेकृत्यतत्सूत्रं पातयेद्दक्षि
 णोत्तरे ॥ तदग्रयोर्मत्स्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टयथाभवेत् ॥ १५ ॥ चतुर्दिक्षुचतुःसूत्रं पातयेत्तत्प्रमा
 णतः ॥ चतुरस्रंचतुःकोष्ठं भवेदतिमनोहरं ॥ १६ ॥ कोणसूत्रद्वयंदद्यात्प्रमाणं तेनलक्षयेत् ॥
 चतुरस्रं भवेत्कुंडं सर्वलक्षणलक्षितं ॥ १७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समनुष्ठितं ॥ सर्वक
 र्मकरंप्रोक्तं शांत्याद्यखिलकर्मसु ॥ १८ ॥ अनेन जनयेत्सर्वकुडानिमनुवित्तमः ॥ ततःकुंडं
 खनेन मंत्रीयथादास्यविधानवित् ॥ १९ ॥ प्राच्यादिपुशिरः कृत्वानागः शोते त्रिभिर्बलिभिः ॥
 भाद्रादिभिर्बुमासेपुतस्य कोडगृहं शुभं ॥ २० ॥ त्यक्त्वा सर्पस्य गात्रं चाक्षिरः पुच्छं प्रयत्नतः ॥ शि
 रोधाता द्रवेन्मृत्युः पिंडे पुपिंडधातनं ॥ २१ ॥ पुच्छे तु दुःखसंभूतिः कोडे सर्वार्थसाधनं ॥ या
 वान्कुंडं व्याविस्तारः खननं तावदीरितं ॥ २२ ॥ कंठमेकांगुलं त्यक्त्वामेखलास्ति स एव ही ॥
 कुंडस्य फलमानेन वेदाग्निनयनांगुलाः ॥ २३ ॥ चतुरस्रे भवेयुस्ताश्चतुरस्रास्तु शोभनाः ॥ होतु
 रग्रेयोनिनामा कुंजराधरसन्निभा ॥ २४ ॥ षट्चतुर्द्वयगुलायामीवस्तारोन्नतशालिनी ॥ षडंगु
 ला भवेद्दीर्घा चतुरांगुला विस्तृता ॥ २५ ॥ द्वयंगुला चोन्नता यो निरेव लक्षणलक्षिता ॥ स्थला

दारभ्यनालंस्यात्सरंध्रं योनिमध्यतः ॥ २६ ॥ सूक्ष्माग्रंस्थूलमग्रंच सरंध्रं मानमिष्यते ॥ योनिम
 ध्ये वलिकुर्यात्तदाज्यग्राहिसंज्ञकं ॥ २७ ॥ कुंडमध्ये भवेत्त्राभिपद्मं वा चतुरस्रकं ॥ द्वयंगुलं
 चोन्नतं तत्तु चतुरंगुलविस्तृतं ॥ २८ ॥ अर्द्धगुलं तयोर्न्यग्रं कुर्यादीपदधोमुखं ॥ यवद्वयप्रमा
 णेन कुंडेष्वन्येषु वर्द्धयेत् ॥ २९ ॥ कंठं तु द्वयंगुलं तत्र वर्द्धयेत् कुंडमानतः ॥ कर्णसूत्रप्रमाणेन
 द्विहस्तं कुंडमुद्धरेत् ॥ ३० ॥ सर्वकुंडेषु सर्वत्र वर्द्धयेद्विधिनाऽमुना ॥ कुंडं तु प्रकृतिः सूक्ष्मा सर्वल
 क्षणलक्षिता ॥ ३१ ॥ उभौ पादौ करौ तस्य भवेत्कोणचतुष्टयं ॥ उदरं कुंडमित्युक्तं योनिः कार
 णरूपिणी ॥ ३२ ॥ तेन तत्रैव हव्यानां विधातुः फलमुत्तमं ॥ फलं वितनुते सम्यगन्यथा विफ
 लायते ॥ ३३ ॥ सात्विकी मेखला पूर्वा द्वितीया राजसी स्मृता ॥ तृतीया तामसी ज्ञेया इत्युक्तं
 कुंडलक्षणं ॥ ३४ ॥ मंडपस्योत्तरे भागे शालां पूर्वापरोक्षतां ॥ गढां कुर्याद्यथा शोभां सर्वदाष्टि
 मनोहरां ॥ ३५ ॥ पूर्वापरायतां तत्र पंचसूत्रनिपातनात् ॥ दक्षिणोत्तरसूत्राणितद्देकादशा
 र्पयेत् ॥ ३६ ॥ मध्ये मध्ये विलुप्येत तत्स्यात् द्वादशकोष्टके ॥ पंचवर्णरजोभिस्तत्पदानि ता
 नि पूरयेत् ॥ ३७ ॥ पालिकाः पंचमुख्यश्च दारावाणि च पातयेत् ॥ द्विषद्द्वयष्टचतुर्विंशदुच्छि
 तानियथाक्रमं ॥ ३८ ॥ तावन्मात्रमुखान्यूर्ध्वपदानि परिकल्पयेत् ॥ तत्रिभागांगुलिमुख्ये
 विस्तृतानि प्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ नारायणमहेशानब्रह्मरूपाणि तान्यपि ॥ पालिकापंचमु

स्तश्चशरावाणिततःपरं ॥ ४० ॥ आक्षालितानिमंत्रेणपुण्यानितानिचैवहि ॥ संवोष्टितानि
 परितस्त्रिगुणैःशुभतंतुभिः ॥ ४१ ॥ मृदालुकाकरीपैश्चपूरितानिसमंततः ॥ समर्चितस्वदे
 हानिपश्चिमादिक्रमेणच ॥ ४२ ॥ विन्ध्यस्यशालिष्यामाकप्रियंगुतिलसर्पपान् ॥ मुद्रमापौ
 तथाशिबिकुलित्यंचाढकांतथा ॥ ४३ ॥ प्रक्षालितानिशुद्धेनजलेनतदनंतरं ॥ अभ्यार्चित
 स्वदेवानिमूलमंत्रार्चतानिवै ॥ विप्राविपापंचघोपैःसहनिःसार्यतानथ ॥ ४४ ॥ विपिच्य
 चहरिद्राभिर्नमस्यश्चपुनःपुनः ॥ वसनेनसमाच्छाद्यनवीनेनततःपरं ॥ ४५ ॥ शुद्धाद्विरासि
 पिच्यथसायप्रातर्मुहुर्मुहुः ॥ इत्येवंसतरात्रंदानवरात्रमथापिवा ॥ ४६ ॥ स्यापयेद्वापयेत्तत्र
 रात्रीशेभ्योवलिनिशि ॥ लाजातिलहरिद्राश्चसक्तुचूर्णंतथादधि ॥ ४७ ॥ एतैःप्रथमरात्रौच
 भूतेभ्योवलिमुत्सृजेत् ॥ द्वितीयापांक्षिपेद्रात्रौपितृभ्यास्तिलतंदुलैः ॥ ४८ ॥ तृतीयायांच
 पक्षेभ्यःसुलाजादधिसक्तुभिः ॥ चतुर्थ्यारजन्यांदद्यान्नागेभ्यश्चपुनर्बलिं ॥ ४९ ॥ नारिके
 लोदकैर्मिश्रंसक्तुचूर्णमनाहरं ॥ पद्माक्षतैर्ब्रह्मणेचपंचम्यामुत्सृजेद्बलिं ॥ ५० ॥ सापूपमन्नंभ
 र्गापमृष्ट्यामथसमाहरेत् ॥ गुडोदनंविष्णवेचसप्तम्यांविस्तरेद्बलिं ॥ ५१ ॥ अष्टम्यांमातृकाभ्यश्च
 छागैर्मैषैश्चपक्षिभिः ॥ मीनैस्तथाचमधुमिराहरेद्बलिउत्तमं ॥ ५२ ॥ तिलोदकंशिवापैचन
 वग्यामाहरेद्बलिं ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यतंस्वनामचनमौतकं ॥ ५३ ॥ बलिमंत्रस्तथैवस्यादा

वाहनविसर्जने ॥ त्रिविधानांचपात्राणांपरितोवहिरेवहि ॥ ५४ ॥ अष्टादिशुचसंदद्याल्लोक
 पालेषुयत्नतः ॥ प्रोक्तेषुतेषुपात्रेषुब्रह्मविष्णुहरान्यजेत् ॥ ५५ ॥ मुद्राप्रियंगुनिष्पावावा
 युरग्निकुलित्यके ॥ आढक्यारक्षसांदेहेवृद्धौवैवस्वतस्तिले ॥ ५६ ॥ इन्द्रःश्यामेराजमापेव
 रुणश्चतथामुने ॥ वस्त्रखंडेदृढेध्वाकिंचित्किंचिज्जलंक्षिपेत् ॥ ५७ ॥ उद्धृत्ययामहितये
 समतीतेचवापयेत् ॥ बीजानांदैवतंसोमःसरात्रौकांतिमान्यतः ॥ ५८ ॥ तस्मादाहृत्यवी
 जानिनिंशायामेववापयेत् ॥ प्ररूढाण्यंकुराण्येवनोदीक्षेतकदाचन ॥ ५९ ॥ आचार्यएवप्र
 विशेच्छिष्योवाधतदाज्ञया ॥ प्ररूढैरंकुरैःकर्तुर्निर्दिशेच्चशुभाशुभं ॥ ६० ॥ श्यामैःरुष्णैरंकु
 रैश्चअर्थहानिश्चदुःखवान् ॥ कुब्जैर्दुःखंविप्ररूढैर्मूर्तिकुर्यान्नसंशयः ॥ ६१ ॥ अचार्यःकारये
 चैवप्रलयंवीक्ष्ययत्नतः ॥ शांतिकंसर्वथाकुर्यात्कर्तुरीप्सितसिद्धये ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीगौत
 मीयतंत्रे नारदप्रोक्ते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 नारदउवाच ॥ अथदीक्षांप्रवक्ष्यामिसर्वसिद्धिप्रवर्तिकां ॥ यांविनानैवसिद्धःस्यान्मंत्रोवर्षशतै
 रपि ॥ १ ॥ तदंगंकथितंपूर्वमिदानींकथ्यतेऽष्टाणु ॥ ददातिदिव्यभावंचक्षपणात्पापसंततः ॥ २ ॥
 तेनदीक्षेतिविख्यातामुनिभिस्तंत्रपारगैः ॥ शिष्यःस्नातःसुवेपश्चसर्वद्रव्यसमन्वितः ॥ ३ ॥
 आचार्यवृणुयाद्भक्त्यावलालंकारभूषणैः ॥ कुर्यान्नांदीमुखंश्राद्धंब्राह्मणान्परितोपयेत् ॥ ४ ॥

गोभूहिरण्यवस्त्राद्यैस्तोपयेद्गुरुमात्मनः ॥ यथाददातिसंतुष्टः प्रसन्नो वरदो मनुं ॥ ५ ॥ इदानीं पूर्व
कृत्यं च प्रसंगात्कथयामिते ॥ यत्कृत्वाधिकारितायातिमंत्रयंत्रार्चनादिषु ॥ ६ ॥ यं विना नैव सि
द्धिः स्यान्नरकं च प्रपद्यते ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय चिंतयेद्गुरुदेवतां ॥ ७ ॥ स्वमूर्ध्नि सहस्रारं कृष्णाख्यं
परिविदुक्तं ॥ शशांकायुतसकाशं वराभयलसत्करं ॥ ८ ॥ शुक्लां वरधरं श्रीमच्छुक्लमाल्यानुलेपनं ॥
वामो रौरक्तशक्त्या च युक्तं कृष्णाख्यमव्ययं ॥ ९ ॥ शिवे नैक्यं समानीय ध्यायेत्परगुरुं धिया ॥ मान
सैरुपचारे श्वसंतर्प्य मनसा सुधीः ॥ १० ॥ स्तोत्रैस्तु त्वानमस्कुर्यान्मंत्रदेवे समर्चयेत् ॥ अज्ञान
तिमिरांधस्य ज्ञानां जनशलाकया ॥ ११ ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ अखंडमंड
लाकारं व्याप्तं येन चराचरं ॥ १२ ॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ मूलाधारे त्रिको
णाख्ये कोटि सूर्यसमा त्विषि ॥ १३ ॥ ध्यायेत्कुंडलिनीं नित्यां कामबीजोपरि स्थितां ॥ श्यामां
सूदमां च विश्वस्य सृष्टिस्थिति लयात्मिकां ॥ १४ ॥ विश्वातीतां ज्ञानरूपां चिंतयेद्दूर्ध्ववाहिनीं ॥
चक्रपट्टकं विनिर्भिद्य प्रापयित्वा परेशिवे ॥ १५ ॥ तद्भेदसमापन्ना मना कुलमनाः स्मरेत् ॥
पापयित्वा सुधापूरं स्रावयेच्छक्तिमंडलं ॥ १६ ॥ तेनैव चक्रभेदेन मूलाधारं समानयेत् ॥ अने
न ध्यानयोगेन मंत्राः सिद्धयंति नान्यथा ॥ १७ ॥ वैरिपक्षे स्थिता ये च वृद्धा यौवनगर्विताः ॥
ये चान्ये दोषदुष्टाश्च सिद्धयंत्येव न चान्यथा ॥ १८ ॥ परेण च स्वमात्मानं कृष्णाख्येन विभावयेत् ॥

अहंकृष्णो न चान्योऽस्मिन्नस्मैवाहं न शोकभाक् ॥ १९ ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभा-
 ववान् ॥ त्वमेवाहमहं त्वंच सच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ २० ॥ आवयो रंतरा कृष्णानंश्यत्वा ज्ञा-
 बलात्तव ॥ मया तीर्णो भवो घोरः कृत्यं किंचिन्न मेऽस्ति हि ॥ २१ ॥ तथापि देहि मे नाथ आज्ञांत-
 व निषेवणे ॥ २२ ॥ जानामि धर्मन च मे प्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मन च मे निवृत्तिः ॥ केनापि देवेन हृदि
 स्थितेन यथानियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ २३ ॥ एवं संप्राथम्यं मनसा कुर्यात्पौर्वाण्हर्कां क्रियां ॥
 दीक्षितस्य विधानेन तथा च ब्रह्मचारिणां ॥ २४ ॥ वानप्रस्थश्छित्तानां च शौचादि द्विगुणा-
 क्रिया ॥ संन्यासिनां विशेषेण कृत्यं चतुर्गुणं भवेत् ॥ २५ ॥ आचम्य विधिवन्मन्त्री शुचौ देशे
 च संविशेत् ॥ तथा प्रातस्तर्नी संध्यां कुर्याद्गुरुनिषेवकः ॥ २६ ॥ जले संयोज्य तीर्थानि त्रि-
 वारं मूलमंत्रतः ॥ क्षिप्त्वा भूमौ कुशाग्रेण सप्तधामूर्ध्नि सिंचयेत् ॥ २७ ॥ वामे जलं समादाय
 मंत्रयेद्दक्षिणेन तु ॥ पुनर्वामेन तं क्षिप्त्वा मूर्ध्नि सिंचेत्त्रिवारं कं ॥ २८ ॥ उपदेशेन गुरुणामुद्रया
 दिव्यसंज्ञया ॥ इडयाऽऽकृष्य तत्तोयं क्षालितां तर्मलं पुनः ॥ २९ ॥ दक्षया तज्जलं वज्रशिलां
 यामथ स्फालयेन् अस्त्रमंत्रेणाविधिवत्पुनराचमनं भवेत् ॥ ३० ॥ अघमर्षणमेतत्तु सर्वपाप-
 निवृत्तनं ॥ तोयांजलिं पुनः क्षिप्त्वा सूर्यमंडलमध्यगां ॥ ३१ ॥ गायत्रीं भावयेद्देवीं सूर्यासनक-
 ताश्रयां ॥ उद्यदादित्यसंकाशां पुस्तकाक्षवराभयां ॥ ३२ ॥ कृष्णाजिनधरां ब्राह्मीध्यायेत्ता-

रक्तित्वरे ॥ उत्थाय कृष्णगायत्रीतदभेदशतं जपेत् ॥ ३३ ॥ कृष्णाय विद्महेत्युक्त्वा दामो
दराय धीमाहि ॥ तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् गायत्र्ये पाप्रकीर्तिता ॥ ३४ ॥ सर्ववेदमयी सर्वपाव
नीवरदायिनी ॥ प्रणवाद्यामुक्तिकरी श्रीबीजाद्याचभोगदा ॥ ३५ ॥ हृल्लेखाद्या महासिद्धि
करी सर्ववशंकरी ॥ वागुराद्या च वैदुष्या कामाद्या जनरंजनी ॥ ३६ ॥ एवमेतेकाधिता मंत्रसंध्या
मंत्रफालाप्तये ॥ न कुर्याद्यदि मोहेन न दीक्षाफलमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ संक्षेपसंध्यामथवा कुर्या
न्मंत्रीत्यशक्तितः ॥ सायंप्रातश्च मध्याह्ने कृष्णं ध्यात्वा मनं जपेत् ॥ ३८ ॥ इति संध्यात्रयं
प्रोक्तं कर्मणां सिद्धिदायकं ॥ संध्यायां पतितायां वै गायत्री दशधा जपेत् ॥ ३९ ॥ यथा प्राणं
यथा ज्ञानं तथा कुर्यादतं त्रितः ॥ यद्यत्कृत्यं मंगलार्थं तत्तत्कुर्यात्तथैव च ॥ ४० ॥ अदर्शदर्श
नं कुर्याद्भूतस्पर्शं च कज्जलं ॥ सत्पोष्यपोषणार्थाय क्षेमयोगं च चिंतयत् ॥ ४१ ॥ स्नायां च कृ
ष्णपूजार्थं नद्यादौ विमले जले ॥ शक्तस्त्रिपवणं कुर्यादन्यथा हिः स कृच्च वा ॥ ४२ ॥ ईज्यानुपं
चधा प्रोक्ता तासां भेदान् शृणुष्व मे ॥ अभिगमनमुपादानयोगः स्वाध्याय एव च ॥ ४३ ॥ ईज्या
पंचप्रकारार्चाक्रमेण कथयामि ते ॥ तत्राभिगमनं नाम देवतास्थानमार्जनं ॥ ४४ ॥ उपलेपन
निर्माल्यदूरीकरणमेव च ॥ उपादानं नाम गंधपुष्पादिचयनं यथा ॥ ४५ ॥ ईज्यानामचेष्टदे
वपूजनं च यथार्हतः ॥ स्वाध्यायो नाम अर्थानुसंधानपूर्वको जपः ॥ ४६ ॥ सूक्तस्तोत्रादिपा

ठश्वहरेः संकीर्तनं यथा ॥ तत्त्वादिशास्त्राभ्यासश्च स्वाध्यायः परिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ योगो नाम
स्वदेवस्य स्वात्मत्वेनैव भावना ॥ इति पञ्चप्रकारार्चा कथिता तव सुव्रत ॥ ४८ ॥ सामीप्यसा
रूप्यसादृश्यसायुज्यफलदा क्रमात् ॥ अनेन क्रमयोगेन शुद्धांतः करणो भवेत् ॥ ४९ ॥ प्रा
तः काले च मध्याह्ने स्नानार्थं तीर्थमाश्रयेत् ॥ स्नानं तु द्विविधं प्रोक्तं तर्वाह्यविभेदतः ॥ ५० ॥
खे स्थितं पुंडरीकाक्षं मन्त्रमूर्तिं प्रभुं स्मरेत् ॥ अनंतादित्यसंकाशं वासुदेवं चतुर्भुजं ॥ ५१ ॥
शंखचक्रगदापद्ममुकुटं वनमालिनं ॥ तत्पादोदकजांधारां निपतंतीं स्वमूर्धनि ॥ ५२ ॥ चिं
तयेद्ब्रह्मरंध्रेण प्रविशन्तीं स्वकांतनुं ॥ तया संक्षालयेन्मन्त्री अंतर्देहगतं मलं ॥ ५३ ॥ तत्क्षणा
द्द्विरजोमन्त्री जायते स्फाटिकोत्तमः ॥ इदं स्नानं वरं वाह्यं तीर्थहस्तादिकं स्मृतं ॥ ५४ ॥ योगि
नां स्नानमेतद्विकथितं परमाद्भुतं ॥ बाह्यस्नानं तथा कुर्याद्यथाशास्त्रं विधानवित् ॥ ५५ ॥
मलप्रक्षालनं स्नानं स्वशास्त्रोक्तं समाचरेत् ॥ मंत्रस्नानं ततः कुर्यात्कर्मणां सिद्धिहेतवे ॥ ५६ ॥
अस्त्रेणालोढ्यमृत्पात्रैश्चिभागां तांतुं कारयेत् ॥ जले चैकं द्वादशधानिः क्षिपेदस्त्रमुच्चरेत् ॥ ५६ ॥
एकं मूर्द्धादिनाभ्यंतं पठन्मूलं विलेपयेत् ॥ शेषं पादादिनाभ्यंतं तथैव परिलेपयेत् ॥ ५८ ॥
गंगेचयमुने चैव गोदावरिसरस्वति ॥ नर्मदे सिंधुकावेरिजलेऽस्मिन् सन्निधिकुरु ॥ ५९ ॥
आवाहयामित्वां देवि स्नानार्थं मिह सुंदरि ॥ एहि गंगेन मस्तुभ्यं सर्वतीर्थं समन्विते ॥ ६० ॥

एवमावाहविधिवन्मूलमंत्रेणसंयुतः ॥ आमभ्यांभसितंयोज्यसोमसूर्याग्निमंडलान् ॥ ६१ ॥
 विचित्र्यमंत्रीतन्मध्येविमज्जन्मूलमुचरन् ॥ उत्थायाचम्यतत्पश्चात्पङ्गन्याससंयुतः ॥ ६२ ॥
 आत्मानंदशधासंचेन्मुद्रयाकलशाख्य ॥ सप्तकृत्वोभिर्पिचेद्वामनुनामंत्रितैर्जलैः ॥ ६३ ॥
 वामहस्तेकृतांमुष्टिदक्षहस्तेनवेष्टयेत् ॥ कलशाख्याभवेन्मुद्रासर्वपापहराशुभा ॥ ६४ ॥
 शालग्रामशिलातीयमपीत्वायस्तुमस्तके ॥ प्रक्षेपणंप्रकुरुतेमहाहासनिगद्यते ॥ ६५ ॥ वि
 ष्णुपादोदकात्पूर्वविप्रपादोदकंपिवेत् ॥ विरुद्धमाचरेन्मोहादात्महासनिगद्यते ॥ ६६ ॥
 पृथिव्यांयानितीर्थानितानितीर्थानिसागरे ॥ सागरेयानितीर्थानिपादेविप्रस्त्यदक्षिणे ॥ ६७ ॥
 ततःसंक्षेपतोदेवान्मनुष्यांस्तर्पयेत्पितृन् ॥ पीडयित्वांवरंचोरूपक्षाल्याचम्यवाग्यतः ॥ ६८ ॥
 धारयेद्वाससीशुद्धेपरीधानोत्तरीयके ॥ आच्छिन्नेसदृशेगुह्येआचमेत्पीठसंस्थितः ॥ ६९ ॥
 ऊर्ध्वपुंड्रचंदनेनकृत्वासंध्यांसमाचरेत् ॥ पूर्वतुकथितेसंध्यांयजेद्देवींसमाहितः ॥ ७० ॥ शा
 मवर्णाचतुर्बाहुंशंखचक्रलसत्करां ॥ गदापद्मधरांदेवींसूर्यासनकृताश्रयां ॥ ७१ ॥ ध्या
 त्वाजलांजलिंस्निग्धातर्पयेत्कृष्णमव्ययम् ॥ गुरुपंक्तिपुरातर्प्यतर्पयेदिष्टदेवतां ॥ ७२ ॥ ना
 रंदंपर्वतंविष्णुंनिशठोद्धवदारुकान् ॥ विष्वक्सेनंचदौलेयंगुरुंचतर्पयेत्त्रिशः ॥ ७३ ॥ पं
 चविंशतिसंख्यातोदशधावात्रिधापिवा ॥ मूलमंत्रंसमुच्चार्यश्रुक्लिष्णान्तर्पयाम्यहं ॥ ७४ ॥

नमोऽंतोऽयंमनुःप्रोक्तस्तर्पणेविधितत्परैः ॥ ऊर्जितोजायतेमंत्रस्तर्पणान्नात्रसंशयः ॥ ७५ ॥
सायान्हेवरदादेर्वागायत्रीसंस्मरेयतिः ॥ शुक्लीशुक्लांबरधरांवृषासनकृताश्रयां ॥ ७६ ॥ त्रिने
त्रांबरदांपाशंशूलंचतुरोदिकां ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थांध्यायन्तद्ध्यानमभ्यसेत् ॥ ७७ ॥
पूजार्थंजलमादायसूर्येतीर्थानियोजयेत् ॥ स्मृत्वाज्योतिर्मयंविष्णुंगायत्रीमनसास्मरन् ॥ ७८ ॥
शतावृत्याजपेत्तांतुधर्मकामार्थसिद्धये ॥ सर्वपापाःक्षयंयांतिज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात् ॥ ७९ ॥
मूलमंत्रंछादिस्मृत्वापायाद्वैयागमंडपं ॥ हस्तौपादौचप्रक्षाल्यआचम्यवाग्यतःशुचिः ॥ ८० ॥
सूर्यपूजांततःकुर्याद्विशेषेणतुदीक्षितः ॥ पुनर्हस्तौचपादौचप्रक्षाल्याविधिनायतिः ॥ ८१ ॥
आचमनंततःकुर्याद्विशेषाद्वैष्णवान्वये ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिःपीत्वाद्वाभ्यांप्रक्षालयेत्करी ॥ ८२ ॥
द्वाभ्यामोष्ठांचसंमृज्यद्वाभ्यामृज्यान्मुखंततः ॥ एकेनहस्तंप्रक्षाल्यपादावपितयैकतः ॥ ८३ ॥
संप्रोक्ष्यैकेनमूर्धानंततःसंकर्पणादिभिः ॥ आस्यनासाक्षिकर्णाश्चलनाभ्युदरकंभुजौ ॥ ८४ ॥
स्पृशेदेवंभवेदाचमनंवैष्णवान्वये ॥ एवमाचमनंकृत्वासाक्षान्नारायणोभवेत् ॥ ८५ ॥
केशवाद्याःपुराप्रोक्तावक्ष्येसंकर्पणादिकान् ॥ संकर्पणोवासुदेवःप्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ ८६ ॥
पुरुषोत्तमाधोक्षजनृसिंहाश्चतथाच्युतः ॥ जनार्दनोपेन्द्रहरिविष्णवोहादशेरिताः ॥ ८७ ॥
एपांस्मरणमात्रेणतत्त्वज्ञानंविजृम्भते ॥ ८८ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥

अथद्वादशशुद्धीश्रवैष्णवानामिहोच्यते ॥ गृहोपसर्पणंचैवतथानुगमनं हरेः ॥ १ ॥ भक्त्या
प्रदक्षिणंचैवपादयोःशाधनपुनः ॥ पूजार्थंपत्रपुष्पाणांभक्त्यैवोत्तारणं हरेः ॥ २ ॥ सतांच
रणसेवाचकरयोःशुद्धिरिष्यते ॥ तन्नामकीर्तनंचैवगणानामपिकीर्तनं ॥ ३ ॥ भक्त्याश्रीकृ
ष्णदेवस्यवचसःशुद्धिरिष्यते ॥ तत्कथाश्रवणंचैवतस्योत्सवनिरीक्षणं ॥ ४ ॥ श्रोत्रयोर्नेत्र
योश्चैवशुद्धिःसम्यगिहोच्यते ॥ पादोदकस्यनिर्माल्यमालानामपिधारणं ॥ ५ ॥ उच्यतेशि
रसःशुद्धिःप्रणतस्यहरेःपुनः ॥ आघ्राणंगंधपुष्पादेर्निर्माल्यस्यतपोधन ॥ ६ ॥ विशुद्धिः
स्याद्वैष्णवानांघ्राणस्यापिविधीयते ॥ पत्रपुष्पादिकंयच्चकृष्णपादयुगार्चितं ॥ ७ ॥ तदे
कंपावनंलोकेतद्विसर्वविशोधयेत् ॥ वृंदावनंततोध्यायेत्पूर्वोक्तेनैववर्त्मना ॥ ८ ॥ तन्मध्ये
स्वर्णभूमिंचध्यायेन्नवगृहंततः ॥ ततोऽगृहद्वारियजेत्पार्ष्णिकान्विभ्रशांतये ॥ ९ ॥ पूर्वद्वारित
तोऽगृहद्वारिसामान्यार्घ्याविशोधयेत् ॥ अख्येणशंखंप्रक्षाल्यलक्ष्मन्मंत्रेणप्रपूरयेत् ॥ १० ॥ मंत्रयेत्
प्रणवेनैवसामान्यार्घ्यमिदंस्मृतं ॥ द्वारिवाह्येयजेत्तत्रसर्वविभ्रोपशांतये ॥ ११ ॥ नंदंसुनंदंप्रा
ग्द्वारिदक्षेचंडप्रचंडकौ ॥ भद्रंसुभद्रंपश्चांतेवलंप्रवलमुत्तरे ॥ १२ ॥ द्वौद्वौविभ्रौप्रतिहारेपर
तोविनतासुतं ॥ प्रणवादिनमोतेननाममंत्रेणपूजयेत् ॥ १३ ॥ ततोऽक्षतान्समादायदक्षे
नाराचमुद्रया ॥ प्रक्षिपेदस्त्रमंत्रेणगृहांतर्विभ्रशांतये ॥ १४ ॥ अपसर्पतुतेभूतायेभूताभूमि

संस्थिताः ॥ येभूताविघ्नकर्तारस्तेनश्यंतुशिवाज्ञया ॥ १५ ॥ भूतसंघान्समुत्सार्यदक्षपा
 दपुरःसरं ॥ ध्यायन्विष्णुगृहाम्यंतःप्रविशेन्नतकंधरः ॥ १६ ॥ यजेत्तत्रैवब्रह्माणंवास्तुदोषोप
 शांतये ॥ प्राङ्मुखःसंयतात्माचसंविशेद्दिहिहितासने ॥ १७ ॥ तथामृदासनेमंत्रोरुष्णा
 जिनकुशोत्तरे ॥ काष्ठासनेभवेद्रोगोवशोवशक्षयोभवेत् ॥ १८ ॥ शिलासनेचवाग्रोधःपृष्ठ
 वेमतिविघ्नमः ॥ धरण्यांदुःखसंभूतिःपीडनंराजतोभवेत् ॥ १९ ॥ पृथ्वीविष्णुकलांतत्वा
 ततःपूर्वमुखोभवेत् ॥ गंधपुष्पादिपात्राणिस्वदक्षेचनिवेशयेत् ॥ २० ॥ दीपावलिचपरितोनै
 वेशंपुरतो न्यसेत् ॥ पद्मासनंस्वस्तिकंवाआचार्यविधिनाविशेत् ॥ २१ ॥ ऊर्वोरुपरिवि
 न्यस्यसम्यक्पादतलेउभे ॥ पद्मासनमिदंप्रोक्तंयोगिनां हृदयंगमं ॥ २२ ॥ जानूर्वोरंतरं
 कृत्वासम्यक्पादतलेउभे ॥ ऋजुकायोविशेष्योगीस्वस्तिकंतत्प्रचक्षते ॥ २३ ॥ मंगलां
 कुरपात्राणिचतुर्दिक्षुनिवेशयेत् ॥ आशीर्वाग्भिर्दिजातीनांविष्णवंयागमारभेत् ॥ २४ ॥
 शिष्यःसंवृणुयाद्रक्त्याआचार्यमक्तितत्परः ॥ वासोलंकारविभवैर्वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ २५ ॥
 ऋत्विजोवृणुयात्तत्रदशपंचत्रयंतथा ॥ पुण्याहंवाचयित्वाथपंचघोषपुरःसरं ॥ २६ ॥ भूत
 शुद्धिततःकुर्यात्सर्वात्मनिविशुद्ध्ये ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वावामेगुरुत्रयंयजेत् ॥ २७ ॥
 गुरुचपरमादिचपरात्परगुरुंतथा ॥ दक्षपार्श्वेगणेशंचमूर्ध्निदेवंत्रिभावयेत् ॥ २८ ॥ ततोमं

उपमध्येतुषंडिलंगोमयांनुना ॥ उपलिप्यथान्यायंतस्यमध्येनिधापयेत् ॥ २९ ॥ सूत्रं
प्राक्प्रत्यग्रं च विप्रादीर्वचनैः सह ॥ गुणितेनाभितोमत्स्यान्मध्यारंभ्यप्रविन्यसेत् ॥ ३० ॥
तन्मध्येस्थितयाम्योदग्रं सूत्रं निपातयेत् ॥ ततो मध्यान्यसेद्धस्तमानमात्रं दिशं प्रति ॥ ३१ ॥
सूत्रेषु मकरन्यस्येदष्टैवान्यतमः पुमान् ॥ सूत्राग्रमकरंभ्यश्चन्यसेत्कोणेषु मत्स्यकान् ॥ ३२ ॥
कोणमत्स्यस्थिताग्राणि दिक्षु सूत्राणि पातयेत् ॥ ततो भवेच्चतुष्कोष्ठं चतुरस्रं तु मंडलं ॥ ३३ ॥
तत्राग्निमारुतं सूत्रनैः मृते शं च पातयेत् ॥ प्राग्याम्यवरुणोदीच्यसूत्राग्रमकरेषु च ॥ ३४ ॥ नि
हिताग्रलघ्नसूत्रं चतुष्के प्रतिपादयेत् ॥ एवं कृते भवेयुस्ते कोणकोष्ठेषु मत्स्यकाः ॥ ३५ ॥ एते
पुप्राग्वद्वरुणयाम्योदीच्यानि पातयेत् ॥ षट्पंचाशत्पदानि स्युरधिकानि शतहयात् ॥ ३६ ॥
पदातदाधो विभजेत्पदानि क्रमशः सुधीः ॥ पदैः षोडशैर्मध्ये पद्मं वृत्तत्रयान्वितं ॥ ३७ ॥ तैरष्ट
चत्वारिंशद्भिः स्याद्राशी वीथिशोभितिः ॥ सहादशैः पदशतैः शोभाख्याः स्युश्चतुःपदाः ॥ ३८ ॥
चतुष्पदाश्चोपशोभाः षट्पदैर्हारकोणके ॥ वृत्तवीथ्योरारचयेन्मध्ये सूत्रचतुष्टयं ॥ ३९ ॥ प्रा
ग्याम्यवरुणोदीच्यातद्भवेद्राशि मंडलं ॥ कर्णिकायाः केशराणां दलसंधेर्दलस्य च ॥ ४० ॥
दलाग्रवृत्तराशो नां वीथ्याः शोभोपशोभयोः ॥ वृत्तानि चतुरस्राणि व्यक्तं स्थानानि कल्पयेत्
॥ ४१ ॥ भवेन्मंडलमूर्द्धाद्धकर्णिका चतुरंगुला ॥ ह्यंगुलानि केशराणि संधिश्च चतुरंगुलः

॥ ४२ ॥ दलानां कणिकामानादग्रं ह्यंगुलकं भवेत् ॥ अंतरालं पृथग्दत्तत्रये ह्यंगुलमुच्यते
 ॥ ४३ ॥ ततश्च राशिचक्रं स्यात्स्वस्ववर्णविभूषितं ॥ राशिमंडलं कुर्यात्पद्मभिरष्टाभिरे
 ववा ॥ ४४ ॥ द्वाविंशदंगुलं ह्येतत्परत्वात्तावदिष्यते ॥ दत्तचक्रमुशंत्येके चतुरस्रं तु तद्विदः
 ॥ ४५ ॥ यदि वा वर्तुलमवायुश्च द्वादशराशयः ॥ तैस्युः पिपीलिकामध्यामां तु लिङ्गानि भा
 अपि ॥ ४६ ॥ चतुरस्रं भवेद्यस्माच्चक्रं द्वादशराशयः ॥ भवेयुः पंकजदलनिभा वा कथिता
 बुधैः ॥ ४७ ॥ तद्वह्नीरुचिरान् कुर्याच्चतुरःकल्पशाखिनः ॥ ललितानि रूढकुसुमान् दलप
 छवशोभितान् ॥ ४८ ॥ जलजैः स्थलजैः श्वापिसुमनोभिः समानितान् ॥ हंससारसकारं डं
 शुक्रभ्रमरकोकिलैः ॥ ४९ ॥ मयूरचक्रवाक्यैरा रूढविटपैश्च तान् ॥ सर्वर्तुनिर्द्यतिकरान् वि
 लोचनमनोहरान् ॥ ५० ॥ तद्वह्निः पार्थिवं कुर्यान्मंडलं कृष्णकोणकम् ॥ मंडलानि तु तत्त्वज्ञो
 राश्यंतान्येव कारयेत् ॥ ५१ ॥ राश्यादन्यत्र च येत्प्रमाणादन्यमंडलं ॥ आवाह्यदेवतामन्या
 मर्चयत्यन्यदेवतां ॥ ५२ ॥ उभाभ्यां लभतेशापमंत्रातिरलदुर्मतिः ॥ कालात्मकस्य देवस्य
 राशे व्याप्तिमजानता ॥ ५३ ॥ कृतं समस्तं व्यर्थं स्यादज्ञेन ज्ञानमानिना ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 राशान् साधयति न्यजेत् ॥ ५४ ॥ अवराणि च रूपाणि मंडलानि च मान्यधीः ॥ उपक्रमे
 दर्शयितुं होतुं वा सर्वदेवतां ॥ ५५ ॥ रजांसि पंचवर्णानि पंचद्रव्यात्मकानि च ॥ पीतशुक्लारु

णरुष्णश्यामान्येतानिभूतले ॥ ५६ ॥ हारिद्रंस्यात्तथापीतंतांडुलंचसितंभवेत् ॥ तथादो
 पारजःक्षारसंयुक्तंरक्तमुच्यते ॥ ५७ ॥ रुष्णंदग्धपलालोत्थंश्यामंविल्वदलादिकं ॥ सिते
 नरजसाकार्यासीमासेखाविपश्चिता ॥ ५८ ॥ अंगुलोत्सेधविस्ताराप्रशस्तासर्वकर्मसु ॥
 पीतास्पातकार्णिकाशुक्लपीतरक्ताश्रकेसराः ॥ ५९ ॥ जलान्यब्जस्यांतरालंश्यामचूर्णेनपूरयेत् ॥
 सितरक्तसितैर्वर्णैर्वृत्तत्रयमुदीरितं ॥ ६० ॥ नानावर्णविचित्रास्युश्वित्राकाराश्चवीथयः ॥
 द्वारशोभोपशोभास्युःसितरक्तनिशासिताः ॥ ६१ ॥ राशिचक्रावशिष्टानिकोणान्यग्रेपुया
 निवै ॥ पीठपादानितानित्युरसितान्यरुणानिवा ॥ ६२ ॥ अथारुणानिदलानिदलसंधिर
 चितानिवै ॥ असितारुणरजसाविहितान्यपरेजनाः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारद
 प्रोक्ते अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 पंचगव्येनतद्रेहमंडलंचविशोधयेत् ॥ पलमात्रंदुग्धभागोगोमूवंतावदिष्यते ॥ १ ॥ घृतं
 चपलमात्रंस्याद्रोमयंतोलकद्वयं ॥ दधिप्रसूतिमात्रंस्यात्पंचगव्यमिदंस्मृतं ॥ २ ॥ अथ
 वापंचगव्यानांसमानोभागइष्यते ॥ मूलमंत्रेणसंमंथ्यकुशाग्रेणैवशोधयेत् ॥ ३ ॥ तेनसर्ववि
 शुद्धिःस्यात्सर्वपापनिकृंतनं ॥ महांतिपातकान्येवकृत्वागव्यंपिवेद्यदि ॥ ४ ॥ नाशयेत्पा
 नमात्रेणइत्थंचूर्वंदवेदिनः ॥ भूतशुद्धिततःकुर्याद्येनपूर्वफलंलभेत् ॥ ५ ॥ ओंनमोसुदर्श

नायेत्युक्तास्त्रेणचदेशिकः ॥ तालत्रयंसंविदध्यादूर्ध्वोर्ध्वचसमाहितः ॥ ६ ॥ दिग्बंधनंछोटी
 काभिर्दर्शभिःकारयेत्सुधीः ॥ ततस्तेनैवजनितंतेजोरक्षत्वितिस्मरेत् ॥ ७ ॥ विनिर्धायक
 रोस्वांकेउत्तानौपरिचितयेत् ॥ हुंकारेणसमुत्थायशक्तिंस्वाधारसंस्थितां ॥ ८ ॥ मुलाधार
 मथस्वाधिष्ठानंचमणिपूरकं ॥ अनाहतंविशुद्धंचआज्ञाचक्रंचचितयेत् ॥ ९ ॥ गुदेचध्वज
 मूलेचनामौलदयएवच ॥ कंठदेशेध्रुवोर्मध्येयथाक्रममनुस्मरेत् ॥ १० ॥ चितयेत्पुनराधा
 रंनकाब्जंचतुर्दलं ॥ तन्मध्येचितयेद्योनिंचद्राकाराग्निसमन्वितां ॥ ११ ॥ तदंतश्चितयेन्म
 श्रीजीवात्मानंसमाहितः ॥ जपाबंधूकसदृशंतडित्कोटिसमप्रभं ॥ १२ ॥ सूर्यकोटिप्रती
 कांशंचंद्रकोटिसुशीतलं ॥ प्रदीपकलिकाकारंकुंडलिन्यासमंतथा ॥ १३ ॥ सुषुम्नावर्तम
 नासोऽहमितिमंत्रेणयोजयेत् ॥ सहस्रारेशिरःस्थानेपरमात्मनिदेशिकः ॥ १४ ॥ तत्रैवपंच
 भूतानिसंहारक्रमतस्तथा ॥ वाक्पाणिपादपायूपस्थावचनादानमेवच ॥ १५ ॥ गतिवि
 सर्गानंदश्चश्रोत्रत्वक्चक्षुरसनाः ॥ नासाशब्दस्तथास्पर्शरूपरसोऽपिगंधकः ॥ १६ ॥ तत्त्वा
 न्येतानिपंचविंशत्पुरुषेणवियोजयेत् ॥ अहंकारंमनोबुद्धिंचित्तंतत्रैवयोजयेत् ॥ १७ ॥
 बीजभावेनलीनानिसर्वाणिपरिचितयेत् ॥ धूम्रवर्णततोवायुबीजंपद्मविंदुलांछितं ॥ १८ ॥
 पूरयेदिडयावायुंसुधीःपोडशमात्रया ॥ मात्रायाश्चतुःषष्ठ्याकुंभयेत्तंसुषुम्णया ॥ १९ ॥

द्वात्रिंशन्मात्रयामंत्री रेचयेत्पिंगलाख्यया ॥ पूरयेदनयाचैवसंचित्यलीनमारुतं ॥ २० ॥
रक्तवर्णवन्निह्वीजं त्रिकोणं स्वास्तिकान्वितं ॥ तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशाख्यया ॥ २१ ॥
चतुःषष्ठ्या मात्रया चानिर्वहेत्कुंभकेन च ॥ वामपार्श्वे स्थितं पापपुरुषं कज्जलप्रभं ॥ २२ ॥ ब्रह्म
हत्याशिरस्कंच स्वर्णस्तेयभुजद्वयं ॥ सुरापानलब्धायुक्तं गुरुतल्पकटिद्वयं ॥ २३ ॥ तत्संस
र्गिपदद्वंद्वमंगप्रत्यंगपातकं ॥ उपपातकरोमाणं रक्तस्मश्रुविलोचनं ॥ २४ ॥ खण्डचर्मध
रंकूरंकुक्षीतत्रविचिंतयेत् ॥ अंगुष्ठपरिमाणं त्वधोमुखं कृष्णवर्णकं ॥ २५ ॥ मूलाधारोत्थि
तेनैव वन्निह्वानिर्दहेच्चतं ॥ एवं संचित्य परितोद्वात्रिंशन्मात्रया ततः ॥ २६ ॥ भस्मना सहि
तं मंत्री रेचयेत्पिंगलाध्वना ॥ नामनाड्यांचन्द्रवीजं कुंदेन्दुयुतसप्रभं ॥ २७ ॥ भालेन्दुर्विवे
संयोज्य ततः षोडशमात्रया ॥ सुपुष्ण्या चतुःषष्टिमात्रया वीजमैन्दवं ॥ २८ ॥ ध्यात्वाऽमृतम
योर्वृष्टिपंचाशद्वर्णरूपिणीं ॥ तया देहे विचिंत्यैवं मनसा पिंगलाध्वना ॥ २९ ॥ द्वात्रिंशन्मा
त्रयामंत्रीलं वीजेन दृढं तपेत् ॥ स्वस्थाने हंसमंत्रेण पुनस्तेनैव वर्त्मना ॥ ३० ॥ जीवंतत्वानि
चानीय स्वस्थाने स्थापयेत्ततः ॥ इति कृत्वा भूतशुद्धिमातृकान्यासमाचरेत् ॥ ३१ ॥ गौ
तम उवाच ॥ भूतशुद्ध्या वदन्नृक्षन्करय शुद्धिः प्रजायते ॥ नात्मनः सर्वशुद्धीनां कारणं सा तु क
थ्यते ॥ ३२ ॥ न जीवस्य ब्रह्मणा च सहैक्यं तस्य नित्यशः ॥ न देहस्य तदारभ्य नित्यता तस्य

कथ्यते ॥ ३३ ॥ मनसोनापिबुद्धेश्वकस्यस्यादिहशोधनं ॥ इत्यादिसंशयंछिधित्वाहिमह
 समःस्वतः ॥ ३४ ॥ नारदउवाच ॥ शरीराकारभूतानांभूतानांयद्विशोधनं ॥ अव्ययब्रह्म
 संयोगाद्भूतशुद्धिरियंमता ॥ ३५ ॥ अंतःकरणमध्येतुज्योतिरात्माप्रवर्तते ॥ लिंगदेहंतुतंप्रा
 दुर्योगिनस्तत्त्ववादिनः ॥ ३६ ॥ तस्यशोधनमात्रेणसर्वशुद्धिःप्रजायते ॥ तदेवविश्वज
 नकःकारणजन्मकारणं ॥ ३७ ॥ तद्वियोगेभवेन्मुक्तिर्नान्यथाजन्मकोटिभिः ॥ इत्येतत्क
 थितं सर्वपुरुषार्थस्यानिर्णयं ॥ ३८ ॥ योगाद्यन्यासयोगेनमंत्राभ्यासेननाशयेत् ॥ भूतशुद्धि
 विधयेत्ययोगीस्यादेशिकोत्तमः ॥ ३९ ॥ न्यासं देहस्य सन्नाहं विदधीतानुपूर्वशः ॥ भूतशुद्धि
 मातृकाचकेशवाद्यातथाचसा ॥ ४० ॥ तत्त्वन्यासंतथा कुर्यात्प्राणायामस्ततः परं ॥ पीठ
 न्यासंतथा कृत्वा दशतत्वं तथा चरेत् ॥ ४१ ॥ विष्णुपंजरनामानमित्युक्तः क्रमसंग्रहः ॥ तथा
 प्यस्थापनं कुर्याद्यथावदनुपूर्वशः ॥ ४२ ॥ स्ववामाग्रे चतुरस्रमंडलं परिचितयेत् ॥ पुष्पैर
 म्यर्च्य तन्मंत्रोक्तत्राधारं प्रतिष्ठयेत् ॥ ४३ ॥ 'मैवन्हिमण्डलायनमो मंत्रोयंतस्य चेप्यते ॥ वृत्ता
 कारेण तत्रैव बन्हेर्दशकलायजेत् ॥ ४४ ॥ धूम्रां चिरूष्माज्ज्वलिनीज्ज्वालिनीविस्फुलिं गि
 नी ॥ सुश्रीः सुरूपाकपिलाहव्यकव्यवहा अपि ॥ ४५ ॥ बन्हेर्दशकलाः प्रोक्ताः सर्वधर्महि
 तप्रदाः ॥ शंखमस्त्रांभसाप्रोक्ष्यस्थापयेत्तत्रमंत्रवित् ॥ ४६ ॥ 'ॐ अर्कमंडलायनमो' इत्येवंपरि

पूजयेत् ॥ वृत्ताकारेण तत्रैव कलाद्वादश पूजयेत् ॥ ४७ ॥ 'कभंतपिन्यै' इत्युक्त्वा 'स्वं वंतापि
निकांतथा ॥ गंधमुधार्यधूम्रायेन मोंतं परिपूजयेत् ॥ ४८ ॥ घंपं मरीचिमुधार्य डं नं ज्व
लिनिकांतथा ॥ चंधं रुचिसमभ्यर्च्य छंदं सुपुष्पां पूजयेत् ॥ ४९ ॥ जं थं च भोगदायुक्तं पूज
येत् कुसुमाक्षतैः ॥ संतं विश्वांसमभ्यर्च्य चणं च बोधिर्नान्यसेत् ॥ ५० ॥ टं धंधारिणिकांत
इत्तं उं क्षेमां प्रपूजयेत् ॥ आदित्यस्य कलाः पूज्या पूर्ववत्सलिलादिभिः ॥ ५१ ॥ नमों ते
नैवमन्त्रेण चतुर्थी प्रत्ययान्विताः ॥ एवं शं खं समभ्यर्च्य कलाः सौर्यो धनप्रदाः ॥ ५२ ॥ वि
लोममातृकां जप्त्वा स्वष्टं मंत्रं तथा सुधीः ॥ पयसा तीर्थजेनैव पूरयेच्छंखमुत्तमं ॥ ५३ ॥ ऊमि
त्यक्षरमन्त्रेण चंद्रं तत्र प्रपूजयेत् ॥ अमृतामानदा पूपा तुष्टिः पुष्टीरतिर्धृतिः ॥ ५४ ॥ शशि
नीचंद्रिका कांतिज्योत्स्ना श्रीनीतिरंगदा ॥ पूर्णाऽपूणा मृताचेति कलाः षोडशकामदाः ॥ ५५ ॥
षोडशस्वरयोगेन नमों तेन प्रपूजयेत् ॥ तत्राक्षतादिपुष्पाणिसदूर्वाणि विनिक्षिपेत् ॥ ५६ ॥
यामेनाच्छाद्य हस्तेन षडंगं दक्षहस्ततः ॥ दशरुत्वोजपेन्मूलं गालिनीं शिखयान्यसेत् ॥ ५७ ॥
करौ प्रसार्य चान्योन्यं सपुटक्रमयोगतः ॥ प्रयोज्य दक्षिणांगुष्ठं तथा वामं कनिष्ठया ॥ ५८ ॥
वामयादक्षिणांगुष्ठं मुद्रेयं गालिनीमता ॥ अर्घ्यस्य फलदा प्रोक्ता शंखस्योपरि चालिता ॥ ५९ ॥
गंधादिभिः समभ्यर्च्य कृष्णाख्यं धाम योजयेत् ॥ अम्बेणैव तु संरक्ष्य धेनुं योनिं प्रदर्शयेत् ॥ ६० ॥

तदक्षिणे तु शंखस्य ताम्रं वामार्तिकं तथा ॥ प्राचमेकं निधायाथ तथातोयेन पूरयेत् ॥ ६१ ॥
 ताम्रपात्रं च विप्रपेविष्णोरतिप्रियं मतं ॥ तथैव सर्वपात्राणां मुख्यं शंखं प्रकीर्तितम् ॥ ६२ ॥
 मृत्पात्रं च तथा प्रोक्तं स्वार्णं वाराजतं तथा ॥ पंचपात्रं हरेः शुद्धं नान्यतः प्रयोजयेत् ॥ ६३ ॥
 मुख्यपात्रोद्धृतं तोयं किंचित्तत्र प्रयोजयेत् ॥ तेनामृतेन सर्वत्र द्रव्यं मंत्रमयं भवेत् ॥ ६४ ॥
 ततो धर्मादिभिर्मन्त्रैर्गात्रेषु पीठानि विन्यसेत् ॥ गंधाक्षतैः सुकुसुमैः पवित्रैर्जलयोजितैः ॥ ६५ ॥
 इति पीठं समभ्यर्च्य ध्यायेन्मन्त्रात्मदेवतां ॥ मूलादिग्रहं रंभ्रांतं विसर्तंतु स्वरूपिणीं ॥ ६६ ॥
 कुंडलीं च विधातव्यं तथा वीजाक्षरं त्रिधा ॥ तुरीयां कुंडलीं मूर्ध्नि ह्वांसुदेवं तुरीयकं ॥ ६७ ॥
 लकारं मूलदेशे च द्रवत्स्वर्णं निभं स्मरेत् ॥ मूलादिहृदयं यावत् त्वह्नि कुंडलिनीं तथा ॥ ६८ ॥
 हृदये कामबीजं च सूर्यायुतसमप्रभां ॥ हृदयाद्रलपर्यंतं ध्यायेदध्याकुलः सुधीः ॥ ६९ ॥ भूम
 ध्याद्ग्रहं रंभ्रांतं मायाविद्युतिप्रभां ॥ चंद्रकुंडलिनीं तद्दत्तं स्रवदमृतविग्रहां ॥ ७० ॥ विंदुना
 दमयंत्रां सुदेवं विदो तुरीयकं ॥ देशकालाद्यवाच्छिन्नं सर्वतेजो मयं स्मरेत् ॥ ७१ ॥ तुर्यकुंड
 लिनीं तद्दत्ते वलांज्ञानविग्रहां ॥ एवं ध्यात्वा पुनर्बीजं संपूर्णमनसा स्मरेत् ॥ ७२ ॥ चिदानं
 दमयं स्वच्छं एकात्मकं तथा गुरोः ॥ ७३ ॥ ध्यात्वा ध्यात्वा पुनर्ध्यात्वा सहजानंदविग्रहं ॥
 विदं च्युतसुधाभिस्तु तर्पयेच्च पुनः पुनः ॥ ७४ ॥ अंतर्याग इति प्रोक्तो जीवन्मुक्तिप्रदायकः ॥

मुनीनांचमुमुक्षूणामधिकारोऽत्रकेवलं ॥ ७५ ॥ अथवामानसेद्रव्यैः प्रकटैरपिसंयजेत् ॥ ध्या
त्वाद्वत्पद्ममभ्येतुवासुदेवयथोदितं ॥ ७६ ॥ स्वागताद्यैरुपचरेत्पाद्याद्यैर्वस्त्रभूषणैः ॥ गंध
पुष्पैर्धूपदीपैर्नैवेद्यैर्विधिनामुना ॥ ७७ ॥ पुष्पांजलीन्ततोदत्वावनमालांनिवेदयेत् ॥ अथवा
वाचसंभूतैः प्रकटैरर्चयेत्प्रभु ॥ ७८ ॥ स्वागताद्यैर्नैवेद्यांतैरात्माभेदेनपूजयेत् ॥ चंदनाग
रुनिष्यंदचर्चितांगः स्वयंगुरुः ॥ ७९ ॥ विष्णुपंजरमन्त्रेणतत्तत्स्थानेविधानावित् ॥ रचये
त्तिलकंभक्त्याप्रशीपकलिकानिभं ॥ ८० ॥ पुष्पांजलिंपंचकृत्वोदिविधिवत्तनुयाद्गुरुः ॥ तुल
सीयुगुलंपादद्वयेदक्षिणवामके ॥ ८१ ॥ हस्तादियुगलेपार्श्वद्वयेगंधद्वयान्वितं ॥ पद्मयु
ग्मंमूर्द्धदेशेमूलेनदक्षवामके ॥ ८२ ॥ पङ्क्तिभिः सर्वतनौन्यसेत्पुनः सर्वैश्चसर्वतः ॥ एव
चांजलिः प्रोक्तोहरिसान्निध्यकारकः ॥ ८३ ॥ श्रीखंडदक्षिणेदद्यात्सितपुष्पेणसंयुतं ॥
मूर्द्धदेशेपद्मयुग्मंगंधयुक्तानिवेदयेत् ॥ ८४ ॥ हृदयेऽसितपुष्पंचकस्तूरीरमसंयुत ॥ वामे
गेचंदनंदद्यात्तत्तथारक्तेनसंयुतं ॥ ८५ ॥ सर्वपुष्पांजलिंदद्यात्सर्वगंधसमान्वितं ॥ दक्षि
णेवासुदेवाख्यंस्वच्छचैतन्यमव्ययं ॥ ८६ ॥ वामेचरुक्मिणिंनित्यांरजोगुणमयींशुभां ॥
तेनसत्त्वरजोरूपंस्वात्मानर्चितयेद्गुरुः ॥ ८७ ॥ मूलमंत्रंजपन्बुध्यासुपुष्णामूलदेशके ॥
मंत्रार्थतस्यचेतन्यंत्रीजंन्यत्वापुनःपुनः ॥ ८८ ॥ उदयादिलयांतंचमंत्रमेवसमभ्यसेत् ॥

उदयः शब्दरूपश्चल्यश्चार्थः प्रकीर्तितः ॥ ८९ ॥ ज्ञातृज्ञानविभागेन तन्मयो भव गौतम ॥
मनः संहरणं शौचं मौनं मंत्रार्थचिंतनं ॥ ९० ॥ अव्यग्रत्वमनिर्वेदं जपसंपत्तिहेतवः ॥ एवमेते
कथितं सम्यक् त्रिविधं यजनक्रमम् ॥ ९१ ॥ यान् कृत्वा संप्रदायेन मंत्रीवांछितमश्नुते ॥
अथ मंडलमध्ये तु पूजनं ब्राह्मणोचरं ॥ ९२ ॥ आरभेत् प्रकटैर्द्रव्यैर्नानारससुविस्तैः ॥ पा
चाध्याचमनीयानि पात्राणि च स्वदक्षिणे ॥ ९३ ॥ संस्थाप्य उक्तद्रव्येण पूजितानि तु देशिकः ॥
अर्घ्यस्य त्रीणि पात्राणि पाद्यस्यापि त्रयं भवेत् ॥ ९४ ॥ तथा चाचमनीयानि पात्राणि च विभा
गशः ॥ तथा कारणदौर्वल्यादेकमेव प्रचक्षते ॥ ९५ ॥ पूरयेद्दिधिनामं त्रीमंडलं शुभतंदुलैः ॥
शुद्धैश्चाक्षतैः सम्यक् पावतपंकजमंडलं ॥ ९६ ॥ कुशां न्विस्तीर्य तत्रैव पंकजं विष्टरान्वितं ॥
पुष्पाणि च विकीर्यात्तुं मस्थापनमाचरेत् ॥ ९७ ॥ हैमं रौप्यं ताम्रमयं मार्तिकं वा स्वशक्तितः ॥
वित्तशाल्यं न कुर्वीत कृतेऽनिष्टमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ द्वाविंशदंगुलं कुंभं विस्तारोन्नतशालिनं ॥
पोडशद्वादशांगुल्यमतो न्यूनं न कारयेत् ॥ ९९ ॥ पौरखी निर्मितेः सूत्रैर्विधिवत् त्रिगुणीकृते ॥
तेन संवेष्ट्य परितो यथानक्षरते कचिन् ॥ १०० ॥ भग्ने मृत्युः साधकस्य क्षरणे चापदां पदं ॥ त
स्मादोपंप्रविज्ञाय कुर्यात्सर्वमतं द्रितः ॥ १०१ ॥ प्रक्षाल्य तत्तन्मंत्रेण गंधैः परिमलान्वितैः ॥
वेदाविद्भिर्द्विजैः साद्धं स्थापयेत्तारमुच्चरन् ॥ २ ॥ दुग्धदक्षत्वचांतो ये रथवाप्यक्षरौ पथैः ॥ वि

गुग्गुलुगंधाष्टके शीथतीर्थोदकैस्तु पूरयेत् ॥ ३ ॥ चंदनागरुहीवेरकुष्ठकुंकुमरोचनाः ॥ जयमा
 सीसुरामिति विष्णुगंधाष्टकं स्मृतं ॥ ४ ॥ गंधाष्टकमिदं द्दयं विष्णोः सान्निध्यकारकं ॥ वह्नि
 रूपमथाधारं कलाभिः सह पूजयेत् ॥ ५ ॥ तथा सूर्यमयं कुंभं तत्कलाभिः प्रपूजयेत् ॥ जलं
 सोममयं तद्वत्कलाभिश्च समर्पयेत् ॥ ६ ॥ तेजस्वयमिदं प्रोक्तं जलं तदात्मकं स्मृतं ॥ विलो
 ममातृकावर्णैः सर्वत्र पूरणं स्मृतं ॥ ७ ॥ तथामूलं समुच्चार्य पूरयेद्दिगतामयः ॥ तीर्थमन्त्रे
 ण तीर्थानियोजयेत्सूर्यमंडलान् ॥ ८ ॥ बृहच्छंखं तथा स्थाप्य स्वपुरोभाग एवाहि ॥ तथा धारं
 प्रतिष्ठाप्य पूजयेद्बृह्ममंडलान् ॥ ९ ॥ ततः शंखं प्रतिष्ठाप्य सूर्यात्मकमथार्चयेत् ॥ प्रादाक्षि
 ण्यक्रमेणैव कलाः सर्वत्र पूजयेत् ॥ १० ॥ विलोममातृकां जप्त्वा तथा मंत्रं प्रपूरयेत् ॥ तत्र चं
 द्रकलाः पूज्य प्राणस्थापनपूर्वक ॥ ११ ॥ आवाहनादिकं कृत्वा कला एकैकशः क्रमात् ॥
 तं पूज्य विधिवद्विद्वान्देन सान्निध्यहेतवे ॥ १२ ॥ प्रणवांशोद्भवाः सम्यक् कलास्तत्र प्रपूजयेत् ॥
 स्थापनं ते पूसंयोज्य गंधपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १३ ॥ एकैकामृचं वदन् मंत्री तत्र तत्र जलं क्षिपेत् ॥
 पाथस्ते जोमयं तत्र योजयेद्गुरुसत्तमः ॥ १४ ॥ प्रथमं प्रकृतौ हंसः प्रतद्दिष्णुरनंतरं ॥ च्यवंकं
 तु वृत्तीयः स्पात्ता हि प्रासोचतुर्यकम् ॥ १५ ॥ विष्णुर्योनिं कल्पयतु पंचमं परिकीर्तितं ॥ ऋषे
 चकमिदं प्रोक्तं प्रणवांशस्वरूपकं ॥ १६ ॥ तारस्य पंचभेदेभ्यः पंचाशद्दर्शनाः कलाः ॥ स

ॐ ष्टिक्रं द्वेः स्मृतिर्मेधाकांतिर्लक्ष्मीर्युतिः स्थिरा ॥ १७ ॥ स्थितिः सिद्धिरिति प्रोक्ता कचवर्गग
ताः क्रमान् ॥ अकाराद्ब्रह्मणोत्पन्नास्तस्य चामिकरप्रभाः ॥ १८ ॥ एताः करधृतास्तस्य कपंक
जद्वयकुंडिकाः ॥ जराचपालिनीशांतिरीश्वरी रतिकामिके ॥ १९ ॥ वरदाब्हादिनी प्रीति
दीर्घाः स्युष्टवर्गजाः ॥ उकाराद्दिष्णुनोत्पन्नास्तमालदलसन्निभाः ॥ २० ॥ अभीतिदरच
क्रान्तवाहवः परिकीर्तिताः ॥ तीक्ष्णरौद्रीभयानिद्रातंद्राक्षुद्धोधिनी क्रिया ॥ २१ ॥ उक्ता
रिणी मृत्युरेताः कथिताः पयवर्गजाः ॥ रुद्रेण मार्यादुत्पन्नाः शरच्चंद्रनिभप्रभाः ॥ २२ ॥ उ
द्दहंत्योऽभयं शूलं कपालं बाहुभिर्वलं ॥ ईश्वरेणोदिता विंदोः पीताश्वेतरुणासिता ॥ २३ ॥
अनंताश्च पवर्णस्था जपाकुसुमसन्निभाः ॥ अभयं हरिणं टंकं दधाना बाहुभिर्वरं ॥ २४ ॥ नि
रुतिः संप्रतिष्ठास्याद्द्विधा शांतिरनंतरं ॥ इंधिकादिपिकाचैव रेचिकामोचिकावरा ॥ २५ ॥ सू
क्ष्माः सुक्ष्मा मृताज्ञाना मृताचाप्यायनी तथा ॥ व्यापिनी व्योमरूपा स्युरनंताः स्वरशक्तयः ॥ २६ ॥
सदाशिवेन संजातानां दादेताः सितत्विपः ॥ अक्षस्त्रकपुस्तकगुणाः कपालवरतर्जनीः ॥ २७ ॥
तत्तत्कलाः समावाह्यकृत्वा प्राणस्य संयमं ॥ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैस्तस्यां तेजलमाहरेत् ॥ २८ ॥
कुम्भेन जलत्रयकला अष्टत्रिंशज्जपन्ततः ॥ यजेत्कालश्च पंचाशत्प्रणवांशसमुद्भवाः ॥ २९ ॥
कम्पचक्रं प्रजप्याथेजपेन्मूलमनुंतथा ॥ चतुर्णवति मंत्रोऽयं देवसानिध्यकारकः ॥ ३० ॥ नव

रत्नंतद्देवनिक्षिपन्मातृकाजपन् ॥ नववर्गेमयीचाथानवरत्नंतदात्मकं ॥ ३१ ॥ वज्र
 मौक्तिकपुष्पागंविद्रुमंपद्मरागकम् ॥ नीलमरकतंचैवमाणिक्यंरवर्णमेवच ॥ ३२ ॥ नव
 रत्नमितिप्रोक्तंसर्वदेवाश्रयंमहत् ॥ स्थापयेद्विधिनामंत्रीचपकंपलसंयुतं ॥ ३३ ॥ विष्टरं
 तन्मुखेदत्वाप्रदधात्पंचपल्लवं ॥ शुद्धेनक्षौमयुग्मेननिर्मलेनांगुकेनवा ॥ ३४ ॥ वेष्टयेद्वि
 धिनामंत्रीसर्वाश्रययथाभवेत् ॥ बहुमालांततोदधात्गंधंचसुमनोहरं ॥ हरिमावाहयेत्तत्रला
 यायांकल्पशाखिनः ॥ १३५ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ४
 अधपुष्पांजलिकरोमंत्रीसंपमितेन्द्रियः ॥ तत्पद्मसंस्थितंतेजःकुंडल्यासहमेलयेत् ॥ १ ॥
 चिदानंदघनंशुद्धंसर्वतेजोमयंस्मरन् ॥ पञ्चक्रमेदनेनैवउन्मन्यासहयोजयेत् ॥ २ ॥ जी
 वानंदमयंतत्तुप्राप्तमैश्वर्यमद्भुतं ॥ आराध्यमानसैर्द्रव्यैर्वृहन्नासापुटःकमान् ॥ ३ ॥ करस्थ
 मातृकांभोजेचैतन्यंयोजयेच्चतत् ॥ कुभमध्येमंत्रमूर्तिमावाह्यपरिपूजयेत् ॥ ४ ॥ 'कृष्णकृ
 ष्णमहायोगीन्सर्वसत्त्वत्वादिस्थित ॥ सर्वत्रसर्वगब्रह्मन्कृपयासन्निधौभव' ॥ ५ ॥ मंत्रेणाने
 नसंस्थान्यतत्तन्मुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ ऊर्ध्वंजलिमधःकुर्यादेवमावाहनीमता ॥ ६ ॥ सेयंतुविप
 रीतास्यान्मुद्रास्थापनकर्मणि ॥ बाह्यांगुष्ठद्वयेमुष्टिमुद्रास्यात्सन्निधायिनी ॥ ७ ॥ अंगुष्ठ
 गर्भिणीचैवमुद्रास्यात्सन्निधायिनी ॥ अन्योन्यतर्जनीयुग्मभ्रमणादवगुंठिनी ॥ ८ ॥ आ

वास्यपंचमुद्राभिः प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ पाशांकुशपटांशक्तिस्ततो हंसमनुबदेत् ॥ ९॥ कृ
 णप्राणा इह प्राणाः कृष्णजीव इह स्थितः ॥ तस्य सर्वेन्द्रियाण्युक्त्वा वाङ्मनश्चक्षुरित्यथ ॥ १० ॥
 इहामृत्युसुखंचिरंतिष्ठंतु स्वाहया पुनः ॥ अयं प्राणमनुप्रोक्तः सर्वजीवप्रदायकः ॥ ११ ॥
 अनेन तु विहीना ये निर्जीवा मनवः स्मृताः ॥ रहस्यं चास्य गुरुतस्तत्त्वतो ज्ञानवैभवात् ॥ १२ ॥
 किञ्च सिद्ध्यति विप्रपदैः शिकस्य न चान्यथा ॥ मातृकां केशवाख्यं च तत्त्वसंनयेन वै ॥ १३ ॥
 करंगन्यासंतत्त्वानां न्यसनात् सन्निधिर्भवेत् ॥ सर्वात्मा सर्वगो देवो मंडलाधारधिष्ठितः ॥ १४ ॥
 शालग्रामे मणौ यंत्रे मंडले प्रतिमा सुच ॥ नित्यपूजाहरेः कार्या न तु केवलभूतले ॥ १५ ॥ गं
 डक्याश्चैकदेशे च शालग्रामस्थलं महत् ॥ पापाणंतद्भवं यावत्तच्छालग्राममिति स्मृतं ॥ १६ ॥
 शालग्रामशिलास्पर्शात्कोटिजन्मा घनाशनं ॥ किंपुनर्यजनंतत्र हरिसान्निध्यकारकं ॥ १७ ॥
 शालग्रामैकयजनाच्छतलिंगफलं लभेत् ॥ बहुभिर्जन्मभिः पुण्यैर्यदि कृष्णशिलां लभेत् ॥
 १८ ॥ गोष्पदेन च चिन्हेन तेन पूतो भवेन्नरः ॥ कामक्रोधादिदोषोत्थं सर्वदुःखं लयं व्रजेत् ॥
 १९ ॥ यंत्रनिर्धारणे तस्मिन् देवः प्रीणाति पूजितः ॥ पञ्चमष्टपलांश्च चतुरस्रं सुलक्षणं ॥ २० ॥
 चतुर्दशसमायुक्तं कामगार्भितकर्णिकं ॥ सामान्ययंत्रमुद्दिष्टमष्टादशाक्षरेशृणु ॥ २१ ॥ चतु
 रस्रं चतुर्दशं पञ्चमष्टदशान्वितं ॥ पट्कोणमध्यकामाख्यं सप्तदशार्णवेष्टितं ॥ २२ ॥ पडक्ष

रंमनुवरपट्टकोणोविलिखेत्ततः ॥ एतद्वर्तमहायंत्रकृपयाकथितं तव ॥ २३ ॥ अस्यविज्ञान
मात्रेण कृष्णात्मासाधको भवेत् ॥ अखंडमंडलाकारव्याप्यविश्वविजृभते ॥ २४ ॥ सर्वदे
वमययेन तेन मंडलमुच्यते ॥ प्रतिमाकृष्णदेवस्य यत्नतः कारयेत्सुधीः ॥ २५ ॥ शिल्पिना
कृष्णभक्तेन विश्वकर्मा कृत्वर्त्तना ॥ दशपंचांगुलामुख्यामध्यमाद्वादशांगुला ॥ २६ ॥ अ
ष्टांगुलाऽधमासातु न्यूनाधिक्यं न कारयेत् ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा यदि कुर्यान्नराधमः ॥ २७ ॥
प्रतिष्ठाविफला तस्य पूजननिष्फलं भवेत् ॥ मानांगुलविहीनाया प्रतिमा यत्र तिष्ठति ॥ २८ ॥
राजानं पीडयत्ते पांगृहस्थो नरकं व्रजेत् ॥ मानांगुलेन साकार्या नान्यथा मुनिसत्तम ॥ २९ ॥
काश्मीरीज्ञानदाप्रोक्ता स्वर्णजापिचमुक्तिदा ॥ संपत्प्रदा शिलाजातारत्नजा बहुभक्तिदा ॥
३० ॥ वैरीस्तम्भनदालोही पैतलीशत्रुनाशिनी ॥ ताम्रीधर्मविद्वद्धि च करोति बहुसौख्यदा ॥
३१ ॥ मृण्मयी सौख्यदा प्रोक्ता प्रतिमा शुभलक्षणा ॥ भोगदामोक्षदा सातु प्रतिमा कथिता त
व ॥ ३२ ॥ लेप्यालेख्यादिधाचापि प्रतिमा परिकीर्तिता ॥ पर्वताग्रे न दीतीरे च त्वरे गोष्ठभू
मिषु ॥ ३३ ॥ समुद्रकूलेऽरण्ये वा मानहीनानदूपणं ॥ कृष्णप्रतिकृतिं कुर्याद्विव्यां वरसुचिन्हि
तां ॥ ३४ ॥ समाहितस्ततो मंत्री पूजयेदुपचारकैः ॥ षोडशोपचारमंत्रेण मंत्री सर्वसमृद्धये ॥
॥ ३५ ॥ यस्य दर्शनमिच्छंति देवा ब्रह्महरादयः ॥ कृपया देवदेवेश मद्ग्रे सन्निधौ भव ॥ ३६ ॥

तस्य ते परमेशान आगतं स्वागतं भवेत् ॥ कृतार्थोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि सफलं जीवितं तु मे ॥ ३७ ॥
 यदागतोऽसि देवेश चिदानंदमयोऽव्ययः ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा वै कल्यात्साधनस्य च ॥ ३८ ॥
 यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तत्सर्वपूर्णतानय ॥ त्वदंशस्य ममेशानरूपयाऽभिमुखो भव ॥ ३९ ॥ पादे
 श्यामा कदुर्वाद्भिर्विष्णुक्रांताद्भिरिष्यते ॥ यद्भक्तिलेशसंपर्कात्परमानंदसंभवं ॥ ४० ॥ तस्य
 ते परमेशानपाद्यं शुद्धाय कल्पते ॥ जातीलवंगकं कोलैर्दद्यादाचमनीयकं ॥ ४१ ॥ स्वधाम
 न्त्रेण मतिमान्स्मृत्वा वैदक्षिणे करे ॥ वेदानामपि वेद्याय देवानां देवतात्मने ॥ ४२ ॥ आचम
 नं कल्पयामि स्वधातुशुद्धिहेतवे ॥ गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्पपैः ॥ ४३ ॥ दूर्वाभिर्देव
 शिरासि शिरोमन्त्रेण चार्पयेत् ॥ तापत्रयहरं दिव्यं परमानंदलक्षणं ॥ ४४ ॥ तापत्रयविमो
 क्षाय तवाघ्न्यं कल्पयाम्यहं ॥ घृतमधुदधिपुक्तं मधुपर्कस्वधां वुना ॥ ४५ ॥ सर्वकालुष्यहीना
 यपरिपूर्णस्वधात्मकं ॥ मधुपर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे ॥ ४६ ॥ मुखे चाचमनं दद्यात्के
 वलेन जलेन च ॥ उच्छिष्टोऽप्यशुचिर्वापि यस्य स्मरणमात्रतः ॥ ४७ ॥ शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते
 पुनराचमनं त्वदं ॥ चंद्रचंदनकाश्मीरजलैः स्नानं विधीयते ॥ ४८ ॥ परमानंदबोधाब्धिनिम
 ग्ननिजमूर्तये ॥ सांगोपांगमिदं स्नानं कल्पयामि ह मर्हते ॥ ४९ ॥ पीतांबरयुगंदद्याद्यथाश
 क्तिपरिष्कृतं ॥ मायां वितनुते जन्मनि जगुद्वोरुते जसे ॥ ५० ॥ निरावरणविज्ञानवासस्ते क

लपयाम्यहं ॥ उत्तरीयंततोदद्याद्वाहसोर्धनियमान्वितं ॥ ५१ ॥ यमाश्रित्यमहामायाजगत्स
 मोहिनीसिदा ॥ तस्मैतेपरमेशायकल्पयाम्युत्तरीयकं ॥ ५२ ॥ यज्ञसूत्रंततोदद्यादथवा
 स्वर्णनिर्मितं ॥ यस्यशक्तित्रयेणोदसंप्रोतमाखिलंजगत् ॥ ५३ ॥ यज्ञसूत्रायतस्मैतेयज्ञसूत्रं
 प्रकल्पयेत् ॥ हाराद्याभरणंदद्यात्स्वर्णरत्नसमन्वितं ॥ ५४ ॥ शुभायसुंदरांगायसत्यसत्या
 श्रयायते ॥ भूषणानिविचित्राणिकल्पयामिसुरार्चितं ॥ ५५ ॥ अप्योत्थितंजलंदद्यादुपचारांत
 रांतरे ॥ समस्तदेवदेवेशसर्वतृप्तिकरंपरं ॥ ५६ ॥ अखंडानंदसंपूर्णगृहाणजलमुत्तमं ॥
 चंदनागरुकर्पूरमिश्रोगंधइहोच्यते ॥ ५७ ॥ सर्वांगलेपयेत्तेनतापत्रयप्रशांतये ॥ परमा
 नंदसौख्यपरिपूर्णदिगंतरं ॥ ५८ ॥ गृहाणपरमंगंधंरूपयापरमेश्वर ॥ पंचपुष्पांजलिंदद्या
 त्पूर्वोक्तेनेववर्त्मना ॥ ५९ ॥ अन्यानपिचयोग्यानिपुष्पाणिवैष्णवेमनौ ॥ कमलेकरवीरेतु
 लस्योजातिकेतके ॥ ६० ॥ कल्हारचंपकंकुंदमंदारनागकेसरं ॥ नद्यावर्तमल्लिकांचसयूथीनवम
 ल्लिकां ॥ ६१ ॥ सौगधिकोत्पलेकोलकोरंडाशोकमर्जुनं ॥ वसंतींस्वर्णयूथींचमुनिपुष्पंसकेसरं ॥
 ॥ ६२ ॥ पञ्चामलकंशुद्धंकार्णिकारनिवेदयेत् ॥ पलाशादियथालाभंगोर्विदायसमर्पयेत् ॥ ६२ ॥
 मलिनंभूमिसंस्पृष्टंक्रमिकेशादिदूषितं ॥ पर्युपितानिपुष्पाणिवर्जयेद्देवतार्चने ॥ ६३ ॥
 तिष्ठेद्दिनत्रयंशुद्धंपद्ममामलकंतथा ॥ तुलसीसर्वदाशुद्धातथाविल्वदलानिच ॥ ६४ ॥

दिनेकंकरविराणियोम्यानिचतपोधन ॥ तुरीयगुणसंयुक्तंनानारससमन्वितं ॥६५॥ आनं
दसौरभंपुष्पंगृह्यतामिदमुत्तमं ॥ मंत्रसंपुष्टितान्यसेन्मातृकां देववर्त्मनि ॥६६॥ तत्त्वन्यास
स्थलेनाम्नागंधपुष्पाक्षतैर्यजेत् ॥ पंचात्मिकायांपूजायांगणेशादीन्क्रमाद्यजेत् ॥ ६७ ॥
यदामध्येतुगोविदंआग्नेय्यांगणनायकम् ॥ नैर्ऋत्यांहंसमभ्यर्च्यऐशान्यांशिवमर्चयेत् ॥६८॥
वायव्यामर्चयेद्देवींभोगमोक्षसुखाप्तये ॥ गंधपुष्पादिभिर्मन्त्रपिडंगंपूजयेत्ततः ॥ ६९ ॥ श
क्तौतुपूजयेत्सर्वमन्यथाकेवलंयजेत् ॥ अर्चयित्वागणेशादीन्विंशत्कृत्वोजपेन्मनुं ॥७०॥
विंशत्कृत्वोजपेन्मन्त्रेनमत्कृत्यसमापयेत् तत्तदंगेपडंगानिवक्ष्यमाणेनवायजेत् ॥ ७१ ॥
अग्नीशामुखायव्यमध्येदिक्षुक्रमाद्यजेत् ॥ आग्नेय्यांशिवकोणेचराक्षसेवायुकोणके ॥७२॥
मध्येदिक्षुचपूर्वादिअंगपट्कंसमर्चयेत् ॥ हारस्फटिककलापाञ्जनमुक्तावन्निरोचिपोलल
नाः ॥ अभयवरोद्यतहस्ताःप्रधानपुंसौगदेवताःकथिताः ॥७३॥ मुखस्थंवेणुमभ्यर्च्यवेणवे
नमइत्यथ ॥ हृदयेकौस्तुभंरत्नंसूर्यायुतसमप्रभम् ॥७४॥ कौस्तुभायनमःप्रोक्त्वापूजयेत्तंस
माहितः ॥ तदधोवनमालांचचंद्रायुतसमप्रभाम् ॥ ७५॥ प्रणवंवनमालायैनमस्तन्मंत्रं
रितः ॥ श्रीवत्संकौस्तुभाधस्ताच्चतुर्थ्यंतसमर्चयेत् ॥ ७६ ॥ सहस्रसूर्यसंकाशेकर्णेमकर
कुंडले ॥ मकरकुंडलाभ्यांचनमश्वमंत्रंरितः ॥ ७७॥ किरीटमर्चयेन्मौलौसूर्यकोटिसमप्र

भम् ॥ सूर्यायुतसमाभासकिरीटायनमोवदेत् ॥ ७८ ॥ प्रणवादिरयंप्रोक्तःकिरीटस्यमह
 पिभिः ॥ प्रणवादिनमोतेनमनुनासर्वमर्चयेत् ॥ ७९ ॥ पूर्वादिदिक्समारभ्यप्रदक्षिणक्रमा
 यजेत् ॥ दामसुदामसुधामर्किकर्णोंगंधपुष्पकैः ॥ ८० ॥ अंतःकरणरूपास्तेकृष्णस्यपरि
 कीर्तिताः ॥ आत्माभेदेनतेपूज्यायथाकृष्णस्तथैवते ॥ ८१ ॥ लयांगमुक्तंदेवस्यभोगांगं
 शृणुगौतम ॥ अष्टौमहिष्योदेवस्यपुरादिप्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥ प्रदक्षिणक्रमेणैवरुक्मिण्या
 यास्तुतामताः ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचसुशिलाचसुलक्षणा ॥ ८३ ॥ कालिंदीऋक्षजा
 नाग्रजितिश्चैवसुनंदका ॥ रुक्मिण्याद्याश्चाष्टशक्त्योऽत्यष्टौप्रकृतयःस्मृताः ॥ ८४ ॥ शु
 द्धकांचनदीसांगीरुक्मिणीरूढयौवना ॥ सितवस्त्रपरीधानावराभयकरांबुजा ॥ ८५ ॥ इयं
 लक्ष्मीपराशक्तिर्विश्वानुग्रहकारिणी ॥ श्रीकृष्णवदनांभोजमीलिताक्षिर्मधुव्रता ॥ ८६ ॥
 कलायकुसुमश्यामापीतांवरधराशुभा ॥ वराभयकरोपेताभुक्तयेमुक्तयेनृणाम् ॥ ८७ ॥
 सर्वाभरणभूषाढ्यासत्याख्याधारिणीस्मृता ॥ रत्नपूरकरावामेदक्षिणेवरदायिनी ॥ ८८ ॥
 अन्याश्चगौरश्यामाभाःक्रमेणपरिकीर्तिताः ॥ वराभयकराःसर्वाविचित्राभरणान्विताः ॥ ८९ ॥
 विलसत्पीतवसनाःकृष्णार्पितमनोमुखाः ॥ तद्वहिर्वसुदेवंचयशोदांदेवकींपुनः ॥ ९० ॥
 वसुदेवंहेमगौरश्यामवर्णाचिदेवकीं ॥ यशोदांहेमसंकाशांरोहिणींचतथायजेत् ॥ ९१ ॥ वसु

देवोहेमगौरोवराभयकरांबुजः ॥ देवकीश्यामसुभगासर्वाभरणशोभना ॥ ९२ ॥ सितव
स्त्रपुगाव्याचसर्वेसितफलप्रदाः ॥ यशोदाहेमसंकाशासितवस्त्रपुगान्विता ॥ ९३ ॥ सर्वा
भरणसन्दीप्ताकुण्डलोद्भासितानना ॥ नंदगोपंस्वर्णवर्णवराऽभयकरंयजेत् ॥ ९४ ॥ वर
दाभयसंपुक्तंसमस्तपुरुषार्थदम् ॥ तथैववलदेवंचपूजयेत्कुंदसन्निभं ॥ ९५ ॥ हालालोलं
नीलवस्त्रमेककुंडलिनंविभुं ॥ ततोयजेत्सुभद्रांचश्यामलारूढयौवनाम् ॥ ९६ ॥ तद्वहिर्वृ
ष्णयःसर्वेगोपगोपीःसमर्चयेत् ॥ इंद्रनीलमुकुंदायांस्तद्वहिःपरिपूजयेत् ॥ ९७ ॥ इंद्रनीलं
मुकुंदंचतथानंदककच्छपौ ॥ पुष्करंशंखपद्मोचनिधयोऽष्टौप्रकीर्तिताः ॥ ९८ ॥ तद्वहिःक
ल्पवृक्षांश्चंद्रादींस्तद्वहिर्यजेत् ॥ इन्द्रमैरावतारूढंश्यामंवज्रधरंतथा ॥ ९९ ॥ साधिपंस
परीवारंतद्विशिपरिपूजयेत् ॥ अग्निहेमसमाभासंशक्तितोमरधारिणं ॥ १०० ॥ मेपारूढंश
क्तियुक्तंतेजसांपतिमर्चयेत् ॥ दक्षिणेपितृदेवंचमाहिपोपरिसंस्थितं ॥ १ ॥ यजेद्दंडधरंचैव
यमंपिण्याधिदैवतं ॥ राक्षसाधिपतिंतद्वनैर्ऋत्यांस्वङ्गधारिणं ॥ २ ॥ तुरगावस्थितंदेवंप
रिवारैःसमर्चयेत् ॥ पाश्चात्येवरुणंशुक्लंमकरारूढमुज्ज्वलं ॥ ३ ॥ अपांपतिंपाशधरंपरिवारैः
संहर्चयेत् ॥ वायव्यांवायुदेवंचप्राणाधिपसमान्हयं ॥ ४ ॥ दक्षहस्तांकुशमेणवाहनंपरिपूज
येत् ॥ शरदिंदुसमाभासरूपयाशशलांछनं ॥ ५ ॥ सोमंसोमदिगाधीशंनरारूढंसमर्चयेत् ॥

ईशानं वृषभारूढं चंद्रायुतसमप्रभम् ॥ ६ ॥ रुद्राधिपं शूलहस्तं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ इन्द्रे
शानमध्यदेशे ब्रह्माणं हसवाहनं ॥ ७ ॥ हेमगौरं चतुर्वक्त्रं पद्महस्तं प्रपूजयेत् ॥ रक्षोवरुणयो
र्मध्ये विष्णुं चक्रधरं शुभं ॥ ८ ॥ नागाधिपं सुपर्णचक्रविष्णुपारपदान्यजेत् ॥ वज्रादीनायुधा
न्मद्रान्ते पांचवाहिरर्चयेत् ॥ ९ ॥ यथासिंधुसमद्रूतास्तरंगाभिन्नतां ययुः ॥ तथा कृष्णस
मुद्रूता एते तादात्म्यतां गताः ॥ १० ॥ तद्धयानेन च ते ध्येयाः साधकेन शुभं युना ॥ एवं सत्तावृ
त्तिमयं देशिकः कृष्णमर्चयेत् ॥ ११ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च करेतस्य सुनिश्चिताः ॥ अथवा
गदिकपतिभिस्तदस्त्रैरपि चार्चयेत् ॥ १२ ॥ एवं वास्वर्चयन् कृष्णं काममुत्तयोः सभाजनम् ॥
एतद्यजनाऽशक्तश्चेत्कृष्णाष्टकेन पूजयेत् ॥ १३ ॥ श्रीकृष्णो वासुदेवश्च नारायणसमाब्धयः ॥
देवकीनदनो यदश्रेष्ठो वा शीयतत्परम् ॥ १४ ॥ असुराक्रांतभूभारहारी धर्मस्य स्थापकः ॥
एवं वा पूजयन् कृष्णं यथावित्तानुसारतः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगानन्ते च हरितां व्रजेत् ॥
अगरूक्षीरगुग्गुलुसिताज्यमधुचंदनैः ॥ १६ ॥ सारांगारे विनिक्षिप्तैर्वस्तुभिर्धूपमाचरेत् ॥
वनस्पतिरसोत्पन्नो गंधाढ्यो गंध उत्तमः ॥ १७ ॥ आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥
वर्त्याकर्पूरगर्भिण्यासर्पिपातिलजेन वा ॥ संस्थाप्य स्वर्णपात्रादौ स्वदीप्तशिखया ततः ॥ १९ ॥
अर्घ्योदकेन संस्कृत्य नंदजायनिवेदयेत् ॥ उत्तार्य द्वाष्टिपर्यंतं घंटां वामदिशि स्थितां ॥ २० ॥

बादयन्बामहस्तेन दक्षहस्तेन चार्पयेत् ॥ स्वप्रकाशो महादीपः सर्वत्र मितिरापहः ॥ २१ ॥
सवाभ्याभ्यंतरं ज्योतिर्दीपोऽयं प्रतिगृह्यतां ॥ २२ ॥ स्वर्णो वाताम्रपात्रे वारौप्ये वा पंकजेदले ॥
सितोपदंशशान्यजं सगुडं मधुना युतं ॥ २३ ॥ दधिदुग्धघृतोपेतं कदल्यादिफलान्वितं ॥
आनीय देवपुरतोऽप्यर्प्य तोयं विनिक्षिपेत् ॥ २४ ॥ पवनेनाथ संशोध्य बन्धिना संदहेत्पुनः ॥
वारुणेन च संप्लाव्य सुवया पूरितं स्मरेत् ॥ २५ ॥ अखमंत्रेण संप्रोक्ष्य धेनुमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ चंद्रबीजं
चांबुसंस्थं चतुर्दशस्वरान्वितं ॥ २६ ॥ नादविंदुसमायुक्तं बीजं तदमृतात्मकं ॥ नमः पराय संप्रोच्या
ऽनिरुद्धाय वदेत्पुनः ॥ २७ ॥ नैवेद्यं च तथेत्युक्त्वा कल्पयामि नमो वदेत् ॥ प्रोक्तो नैवेद्यमंत्रोऽयम
नेन च निवेदयेत् ॥ २८ ॥ अमृतोपस्तरणमसि स्वाहेति जलमर्पयेत् ॥ अन्नाहार्याय प्राणाय स्वा
हेति प्रथमा हुतिः ॥ २९ ॥ अंगुष्ठानामिका मध्या प्राणाख्या मुद्रिका मता ॥ आहवनीयाय अपाना
य स्वाहेति द्वितीया ॥ ३० ॥ कनिष्ठांगुष्ठानामाभिरपानमुद्रिका मता ॥ गार्हपत्याय व्याना
य स्वाहेति तृतीया हुतिः ॥ ३१ ॥ तर्जन्यंगुष्ठमध्याभिस्तन्मुद्राः परिकीर्तिताः ॥ आवसथ्यायोदा
नाय स्वाहेति चतुर्थी हुतिः ॥ ३२ ॥ मध्यमानामिकांगुष्ठाचतुर्थी च कनिष्ठिका ॥ दक्षिणाय स
मानाय स्वाहेति पंचमा हुतिः ॥ ३३ ॥ सर्वाभिरंगुलीभिस्तन्मुद्रिकाः परिकीर्तिताः ॥ प्रणवाद्यैरोभि
रेव देवकत्रेहनेतु गुरुः ॥ ३४ ॥ ओं निवेदयामि भवते जुपाणे दं हविर्हरे ॥ नैवेद्यार्पणमंत्रोऽयं सपर्या

सुप्रकीर्तितः ॥ ३५ ॥ क्षणविलम्ब्यमतिमान्दद्याद्रूपकंततः ॥ अमृतापिधानमासिस्वाहे
 त्यमुनांनुना ॥ ३६ ॥ विष्वक्सेनायवैदद्याच्छेपनैवेद्यमुत्तमं ॥ उच्छिष्टं भोजनात्येतेतेपांनामा
 वधारय ॥ ३७ ॥ गणेशेवक्रतुंडायसूर्येचंडांशवेऽर्पयेत् ॥ शिवेचंडेश्वरायेतिविष्णौविष्वक्से
 नायच ॥ ३८ ॥ शक्त्युच्छिष्टंशोपिकायैदद्यादर्चनासिद्धये ॥ अन्यथानैवसिद्धिः स्यादर्चकोनरकं
 व्रजेत् ॥ ३९ ॥ नैवेद्यजातमुद्धृत्यस्थानशुद्धिंविधायच ॥ आचमनंजलंदद्यादंतधावनमेवच ॥
 ॥ ४० ॥ हस्तलेपनतोदद्यात्पुनःपानीयमर्पयेत् ॥ सूक्ष्मवस्त्रद्वयंदत्वादद्याच्चस्वर्णपादुके ॥ ४१ ॥
 पूजास्थानंसमानीयरत्नमालांतथार्पयेत् ॥ दिव्यगंधंततोदद्यात्तांबूलंशशिसंयुतं ॥ ४२ ॥
 स्तोत्रैःस्तुत्वाचविधिवत्कुर्यात्प्रदक्षिणंहरेः ॥ वेदविदेधरांदत्वायत्फलंलभतेनरः ॥ ४३ ॥
 तत्फलंलभतेभक्त्याकृष्णेप्रदक्षिणीकृते ॥ पद्भ्यांकराभ्यांजानुभ्यामुरसाशिरसादृशा ॥ ४४ ॥
 वचसामनसाचेतिप्रणमोऽष्टांगैरितः ॥ भूमौनिपत्ययःकुर्यात्कृष्णेऽष्टांगनर्तिसुधीः ॥ ४५ ॥
 सहस्रवर्षजंपापं त्यक्त्वावैकुण्ठमाप्नुयात् ॥ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रेनारदप्रोक्तेदश
 मोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ओंनमःश्रीकृष्णाय ॥ नवीननीरदश्यामंनीलं
 दीवरलोचनं ॥ वल्लवीनंदनंवंदेकृष्णंगोपालरूपिणं ॥ १ ॥ स्फुरद्बर्हदलोद्बद्धनीलकुंचि
 तमूर्धजं ॥ कदंबकुसुमोद्भासिवनमालाविभूषितं ॥ २ ॥ गंडमंडलसंसर्गिचलत्कांचनकुंडलं ॥

स्थूलमुक्ताफलोदारहारद्योतितवक्षसं ॥ ३ ॥ हेमांगदतुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलविग्रहं ॥ मंदमारु
 तसंक्षोभवलितं वरसंचयं ॥ ४ ॥ रुचिरौष्ठपुटन्यस्तवंशीमधुरनिःस्वनैः ॥ लसद्रोपालिकाचे
 तोमोहयंतं मुहुर्मुहुः ॥ ५ ॥ बल्लवीचिदनां भोजमधुपानमधुव्रतं ॥ क्षोभयंतं मनस्तासांसस्मेरा
 पांगवीक्षणैः ॥ ६ ॥ योवनोद्भिन्नदेहाभिः संसृक्ताभिः परस्परं ॥ विचित्रां वरभूषाभिर्गोपनारीभि
 रावृतं ॥ ७ ॥ प्रभिन्नां जनकालिंदीजलकेलिकलोत्सुकं ॥ कालिंदीजलसंसर्गिणीतलानिलकं
 पितं ॥ ८ ॥ कदंबपादपच्छाये स्थितं वृंदावने कचिन् ॥ रत्नभूधरसल्लग्नरत्नासनपरिग्रहं ॥ ९ ॥ क
 ल्पपादपमध्यस्थं हेममंडपिकागतं ॥ वसंतकुसुमामोदसुरभीकृतदिङ्मुखं ॥ १० ॥ गोवर्धन
 गिरौ रम्ये स्थितं रासरसोत्सुकं ॥ सव्यहस्ततलन्यस्तगिरिवर्षातिपत्रकं ॥ ११ ॥ खंडिताखंड
 लोन्मुक्तमुक्तासारधनाघनं ॥ वेणुवाद्यमहोल्लासकृतहंकारनिःस्वनैः ॥ १२ ॥ सवत्सेरुन्मु
 खैः शश्वद्रोपालैरभिवीक्षितं ॥ योधयंतं कचिद्रोपान् व्याहरंतं गवांगणं ॥ १३ ॥ रुष्णसे
 वानुगायद्विस्तरेष्टावशवर्तिभिः ॥ दंडपाणोद्यतकरैर्गोपालैरुपशोभितं ॥ १४ ॥ नारदा
 चेर्मुनिश्रेष्ठैर्वेदेदांगपारगैः ॥ प्रीतिसुखिग्धवाचास्तूयमानं परात्परं ॥ १५ ॥ यद्वंचि
 तयेदं भक्त्या संस्तौति मानवः ॥ त्रिसंध्यंतत्पुष्टोऽसौ ददाति वरमीक्षितं ॥ १६ ॥ राजवल्ल
 भतामेति भवेत्सर्वजनप्रियः ॥ अचलां भूतिमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवं ॥ १७ ॥ ततो मु

द्वांप्रदर्शयथाग्निस्त्वंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानां द्रावणात्पापसंततेः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताः कथिताः सद्भिर्देवसानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्राः सू
 चितानप्रकाशिताः ॥ कथं विरचनेतासां कृपया बूहि मे गुरो ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौस्तुभोरितरेतरम् ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभुग्वर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्रै
 पागालिनीप्रोक्ताश्चास्तागोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलादधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह्नमालिका ॥ ओष्ठे वामकरांगुष्ठोऽग्रस्तस्य कानिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्ता तत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामाकिंचित्संकुच्य चालिता ॥
 २३ ॥ धेनुमुद्रेहकथिता सुगुप्ताप्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीः संहताः कृत्वा करयोर्वामदक्षयोः ॥
 २४ ॥ वामनासासमायुक्ता दक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्ता वामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्य मध्यमाक्रांता वामहस्तस्य तर्जनी ॥ वाममध्यमयाक्रांता दक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौ कारयेद्दिहान् अंगुष्ठावुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगदिता गोपिता सा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा वामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्य दक्षपाणेस्तु दक्षि
 णांगुलिभिर्दृढं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीः कृत्वा उपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्य मध्यमांगु
 ष्ठेन पाणितलेन वै ॥ २९ ॥ तदग्रं पीडयित्वा तु दक्षिणांगुलिभिर्दृढं ॥ तथा वामांगुलि

भवैरतिगाढं निपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयं बिल्वमुद्रास्यात्प्रशस्ता कृष्णपूजने ॥ कायेन मनसा
 वाचा बुद्ध्याऽनुबुद्ध्या च यत्कृतं ॥ ३१ ॥ इह जन्मनि पूर्वस्मिन् न धवापापसंचयं ॥ इमां ज्ञात्वाैव ज
 नस्तन्मुच्यत्याशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति प्रणमंति तथा जनाः ॥ काममुच्चार्य
 विधिवन्निक्षिपेद्दृढयेऽपि च ॥ ३३ ॥ कृत्वेतरं करं वामे कृत्वा सम्यक्समांगुलीः ॥ अन्योन्य
 पृष्ठकरयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेन च वधीयात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥ तर्ज
 न्योकारयेद्देवामुद्राश्रीवत्संज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामापृष्ठसंलग्ना दक्षिणस्य कनिष्ठिका ॥ क
 निष्ठिकांतयावध्वातर्जन्या दक्षया तथा ॥ ३६ ॥ वामानामां च वधीयादक्षांगुष्ठस्य मूलके ॥
 गृहीत्वा दक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वा तथा वामतर्जनीमध्यमेन्यसे
 त् ॥ दक्षिणे मणिवंधे च वामांगुष्ठं तु योजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रेयं कौस्तुभस्योक्ता दर्शनीया प्र
 यत्नतः ॥ कृत्वेतरं करं वामे कृत्वा सम्यक्समांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपृष्ठे परिन्यसेदक्षं करतलं
 ततः ॥ अंगुष्ठौ चालनीयौ च मत्स्यमुद्रेयमीरिता ॥ ४० ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा मणिवंधौ तु
 योजितौ ॥ अंगुष्ठे च कनिष्ठे च प्रविधाय स्वयोजिते ॥ ४१ ॥ शेषा अंगुलयः सर्वा उभयोरपि भं
 गुराः ॥ परस्परं समं लग्नाः शून्यं मध्ये च कारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ता कलशमुद्रेयं गोपालार्चाविधौ
 शुभा ॥ कृत्वेतरे करतले अंतरांगुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलग्ने अंगुष्ठांतरमाहि

द्वांप्रदर्श्याथअग्निसंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानां द्रावणात्पापसंततेः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताः कथिताः सट्टिर्देवसानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्राः सू
 चितानप्रकाशिताः ॥ कथं विरचनं तासां रूपयावूहि मे गुरो ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौसक्तौ करयोरितरेतरम् ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभ्युवर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्रे
 पागालिनी प्रोक्ता शस्ता गोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलादधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह्नमालिका ॥ ओष्ठे वामकरांगुष्ठो हस्तस्य कनिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्ता तत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामा किंचित्संकुच्य चालिता ॥
 २३ ॥ वेणुमुद्रेहकथिता सुगुप्ता प्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीः संहताः कृत्वा करयोर्वामदक्षयोः ॥
 २४ ॥ वामनासासमायुक्ता दक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्ता वामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्य मध्यमाक्रांता वामहस्तस्य तर्जनी ॥ वाममध्यमयाक्रांता दक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौ कारयेद्दिहान् अंगुष्ठावुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगादिता गोपिता सा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा वामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्य दक्षपाणे स्तु दक्षि
 णांगुलिभिर्दृढं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीः कृत्वा उपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्य मध्यमांगु
 ष्ठेन पाणितलेन वै ॥ २९ ॥ तदग्रं पीडयित्वा तु दक्षिणांगुलिभिर्दृढं ॥ तथा वामांगुलि

भवैरतिगाढं निपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयं बिल्वमुद्रास्यात्प्रज्ञास्ताकृष्णपूजने ॥ कायेन मनसा
वाचा बुद्ध्याऽबुद्ध्या च यत्कृतं ॥ ३१ ॥ इह जन्मनि पूर्वस्मिन्नथवा पापसंचयं ॥ इमां ज्ञात्वैव ज
नस्तन्मुच्यत्याशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति प्रणमंति तथा जनाः ॥ काममुच्चार्य
विधिवान्निक्षिपेद्दृढयेऽपि च ॥ ३३ ॥ कृत्वेतरं करं वामे कृत्वा सम्यक्समांगुलीः ॥ अन्योन्य
पृष्ठकरयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेन च वधीयात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥ तर्ज्ज
न्यौ कारयेदपामुद्राश्रीवत्संज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामा पृष्ठसंलग्ना दक्षिणस्य कनिष्ठिका ॥ क
निष्ठिकांतयावध्वातर्जन्यादक्षया तथा ॥ ३६ ॥ वामानामां च वधीयाद्दक्षांगुष्ठस्य मूलके ॥
गृहीत्वा दक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वा तथा वामतर्जनीमध्यमेन्यसे
त् ॥ दक्षिणे मणिवंधे च वामांगुष्ठं तु योजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रेयं कौस्तुभस्योक्तादर्शनीया प्र
यत्नतः ॥ कृत्वेतरं करं वामे कृत्वा सम्यक्समांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपृष्ठे परिन्यसेद्दक्षं करतलं
ततः ॥ अंगुष्ठौ चालनीयौ च मत्स्यमुद्रेयमीरिता ॥ ४० ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा मणिवंधौ तु
योजितौ ॥ अंगुष्ठे च कनिष्ठे च प्रविधाय स्वयोजिते ॥ ४१ ॥ शोषा अंगुलयः सर्वा उभयोरपि मं
गुराः ॥ परस्परं संलग्नाः शून्यं मध्ये च कारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ता कलशमुद्रेयं गोपालार्चाविधौ
शुभा ॥ कृत्वेतरे करतले अंतरांगुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलग्ने अंगुष्ठांतरमाहि

ते ॥ कथिताकूममुद्रेगंतर्वत्रेपुगोपिता ॥ ४४ ॥ आकुंचितंततःकृत्वावामांगुलिचतुष्टयं ॥ ४५ ॥
 प्रसार्यतर्जनीदक्षांतदंगुष्ठं च गर्भितं ॥ शंखमु
 द्रेगनुदितादर्शनात्पापनाशिनो ॥ ४६ ॥ इति श्री गौतमीयतन्त्रे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ अथाग्निजनंकुर्यात्कृष्णमंत्रानुसारतः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांयत्कृत्वाफ
 लमश्नुते ॥ १ ॥ गोमयांभःसमालिप्यकुंडंसर्वत्रमंत्रवित् ॥ सामान्यार्घ्यप्रकल्प्याथपंचगव्ये
 नसेनयेत् ॥ २ ॥ त्रिकोणंचतद्वहिःषट्कोणंपञ्चप्रकल्पयेत् ॥ चतुरस्रंचतुर्द्वारमेवंवावन्हि
 मंडलं ॥ ३ ॥ कुंडस्यात्तरभागेचत्रिरेखंहस्तमात्रकं ॥ दक्षिणोत्तरयोस्तद्वल्लेखात्रयमनुत्तमं ॥
 ॥ ४ ॥ पूर्वपश्चिमतःकुर्याद्विखात्रयमनुत्तमं ॥ अर्घ्याद्विःप्रोक्ष्यसर्वहिपंचशुद्धिसमाचरेत् ॥ ५ ॥
 योत्तमंमूलमंत्रेणशरेणप्रोक्षणंस्मृतं ॥ ताडनंहेतिमंत्रेणकवचेनाथलेपयेत् ॥ ६ ॥ अखे
 णगक्षितंकृत्वावन्हेःसंस्कारमाचरेत् ॥ पापाणभवमग्निचअथवाऽरणिसंभवं ॥ ७ ॥ श्रोत्रि
 याणांगृहोत्पंवावनस्पंवासमाहरेत् ॥ यदृच्छालाभसंप्राप्तोयोग्योयागस्थकर्मणि ॥ ८ ॥
 निरग्निवाह्मणाह्वयोर्ध्वार्द्धलाभकरोभवेत् ॥ क्षत्रवंधोश्चतुर्थांशफलंदद्याद्भुताशनः ॥ ९ ॥ वै
 श्याच्छूद्राश्चविफलंजायतेहोमकर्मणि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवन्दिमुक्तंसमाहरेत् ॥ १० ॥
 आनीयनाम्रपात्रस्थंकव्यादांशंपरित्यजेत् ॥ कव्यादेभ्योनमःकृत्वाप्रणवाद्योमनुर्मवेत् ॥ ११ ॥

पूर्वाग्राणां स्मृता देवानु कं देशपुरंदराः ॥ रेखाणामुदगग्राणां ब्रह्मवैवस्वतेंदवः ॥ १२ ॥ ततो व
 न्हेर्योगपीठमर्चयेत्कर्णिकोपरि ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यमादितो यजेत् ॥ १३ ॥ पूर्वादि
 दिक्षु नमः पूर्वानधर्मादिकान्यजेत् ॥ मध्ये च पूजयेद्गन्धर्ववशाक्तिविधानवित् ॥ १४ ॥ पीता
 श्वेता रुणा कृष्णा धूम्रा तीव्रा स्फुलिगिनी ॥ रुचिरा ज्वालिनी प्रोक्ता कृशानोर्नवशक्तयः ॥ १५ ॥
 मैवन्निह मंडलं पूज्य अर्कमंडलं यजेत् ॥ उँ सोममंडलं तद्दर्व्येद्रंधपुष्पकैः ॥ १६ ॥ वा
 गीश्वर्यमृताख्याता नीलेंदीवरसन्निभा ॥ वागीश्वरेण सहिता मुपचारैः समर्चयेत् ॥ १७ ॥
 शक्तिप्रणवबीजाभ्यां तयोर्चनमीरितं ॥ वागीश्वरीमृतुमर्तो पुरुषाधिष्ठितां स्मरेत् ॥ १८ ॥
 वन्निह संकल्पपात्रस्य रं बीजेन तु मंत्रयेत् ॥ चैतन्यं प्रणवेनैव योजयंस्तं प्रयोजयेत् ॥ १९ ॥
 आत्मनोऽभिमुखं वन्निह जानुस्पृष्टमहीतलः ॥ शिवबीजधिया देव्या यो नावेनां विनिःक्षिपेत् ॥ २० ॥
 ततो देवाय देव्यै च दध्ना दाचमनीयकं ॥ गर्भनाड्या धृतं ध्यायेद्गन्धिरूपं हरिं गुरुः ॥ २१ ॥ ५
 श्वात्तर्भस्य रक्षार्थं प्रदध्ना द्र्गकंकणं ॥ भूपाभिर्भूपये देवीं त्रैलोक्योत्पत्तिमाटुकां ॥ २२ ॥
 रेफवायुपट्स्वरैश्च नादविंदुविभूषितः ॥ सादियां ताश्च जिह्वा नां मनवः परिकीर्तिताः ॥ २३ ॥
 पायौ लिङ्गेतयानां मौलदये कंठमूलतः ॥ लं विकायां ध्रुवोर्मध्ये जिह्वा ज्वालां च विन्यसेत् ॥
 ॥ २४ ॥ हिरण्यगगनारक्ता कृष्णा न्यासु प्रभामताः ॥ बहुरूपातिरिक्ता च जिह्वा स्युः कृष्ण

वर्त्मनः ॥ २५ ॥ सहस्राचिंस्वास्तिपूर्णउत्तिष्ठपुरुषस्तथा ॥ धूम्रव्यापिसप्तजिह्वोधनुर्धरं
तीरितः ॥ २६ ॥ पडंगमंत्रावन्हेश्चप्रणवायानमोन्तकाः ॥ हृदयादिक्रमेणैव न्यस्तव्या अं
गदेवताः ॥ २७ ॥ मूर्ध्निस्कंधेतथापार्श्वेकैर्द्व्यंधुकटिपार्श्वके ॥ स्कंधेमूर्ध्निचविन्यसेत्प्रदाक्षि
णक्रमेणतु ॥ २८ ॥ जातवेदाःसप्तजिह्वोहव्यवाहनसंज्ञकः ॥ अश्वोदरजसंज्ञोऽन्यःपुनर्वै
श्वानराव्हयः ॥ २९ ॥ कौमारतेजाविश्वमुख्योऽप्येतद्देवमुखस्तथा ॥ एवंविन्यस्तदेहःसन्
ज्वालेन्मनुनाऽमुना ॥ ३० ॥ प्रणवंपूर्वमुद्धृत्यचित्पिङ्गलपदंततः ॥ हनद्वयंसमुच्चार्यदह
द्वयंतथापठेत् ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहामंत्रोऽयं बन्धिज्वाले ॥ अग्निं प्रज्वालितं वंदे जा
तवेदं हुताशनं ॥ ३२ ॥ सुवर्णवर्णममलंसामिद्धं सर्वतोमुखं ॥ संसिद्धेन च मंत्रेण त्रिभिर्मंत्रै
हुताशनं ॥ ३३ ॥ ज्वालेन्मतिमान्मन्त्री अन्यथा विफलं भवेत् ॥ दर्भैरगर्भैः शुद्धैश्च मूलमध्याग्र
साधितैः ॥ ३४ ॥ संस्तरोद्दिधिवन्मन्त्री प्रदक्षिणवशादथ ॥ एवं संस्तरणं कुर्याद्दर्जयित्वात्म
नोदेशं ॥ ३५ ॥ यज्ञवृक्षोद्भवस्तद्दत्काष्ठैश्च परिधि त्रयं ॥ मध्यस्थमेखलायांतु संस्तरेन्मन्त्र
वित्तमः ॥ ३६ ॥ अथ चेत्स्थंडिले मन्त्री भूमौ सर्वपरिस्तरेत् ॥ गंधादिभिः समभ्यर्च्य बन्धिदे
वं विभावयेत् ॥ ३७ ॥ त्रिनयनमरुणा भवं ह्नुमौलिं जटाभिः । शुभमरुणमनेकाकल्पमंभो
जसंस्थं ॥ अभिमतवरशक्तिस्वस्तिकाभीतिहस्तं । नमतकमलमालालंकृतां संकृशानुं ॥ ३८ ॥

सुवर्णवर्णममलंलसत्स्वर्णोपवीतकं ॥ चतुर्भुजंदिशिरसंहव्यकव्याविनायकं ॥ १॥ कमंडलूता
 लट्ठतंशक्तिस्वस्तिकधारिणं ॥ चतुर्भुजंस्वर्णमालालंकृतांसंसमुज्ज्वलं ॥ ४० ॥ शब्दब्रह्म
 यस्तोत्रंशब्दायमानमुत्तमं ॥ एवंवामनसाध्यायेच्छांतिकादौगुरुत्तमः ॥ ४१ ॥ कृष्णं
 प्णगतेर्वर्णव्यायेन्मारणकर्मणि ॥ मूर्तारष्टौसमभ्यर्च्यपट्कोणेनुपडंगकम् ॥ ४२ ॥ मध्ये
 जिह्वायजेहन्हेर्वर्णितन्मनुनायजेत् ॥ वैश्वानरपदंपूर्वजातवेदमनंतरं ॥ ४३ ॥ लोहिता
 क्षंततश्चोक्त्वाद्वाहवहनतःपरं ॥ सर्वकर्माणि साधयस्वाहामनुःसमृद्धिदः ॥ ४४ ॥ आज्यस्था
 लीसमानीयक्षालयेदस्त्रमंत्रतः ॥ कुंडंगारान्समुत्तोल्यन्यसेत्तत्रास्त्रमंत्रतः ॥ ४५ ॥ तस्या
 माज्यंविनिक्षिप्यजानीयातपनाहितम् ॥ प्रज्वाल्यकुशमूलंतुआज्येक्षित्वानलंक्षिपेत् ॥ ४६ ॥
 अभिधोतनमित्युक्तं सर्वदासर्वकर्मसु ॥ पुनःकुशान्समुज्वाल्यनिःक्षिपेदाज्यमध्यतः ॥ ४७ ॥
 मूलमंत्रेणमतिमानाज्यसंस्कारर्द्धरितः ॥ अभिमन्त्र्यचमूलेनरक्षयेदस्त्रमुच्चरन् ॥ ४८ ॥ प्र
 दर्श्यधेनुंयोनिंचआज्यंतदमृतात्मकं ॥ सुक्स्तुवौचसमादायविधिनानिर्मितौगुरुः ॥ ४९ ॥
 त्रिधाःप्रतापयेद्दहौपुनःप्रक्षाल्यवारिणा ॥ पुनःप्रताप्यतौमंत्रीस्थापयेत्तौस्वदक्षिणे ॥ ५० ॥
 कुशास्तरेचविधिनाकुशैराच्छादयेत्ततः ॥ सुवमादायमतिमान्धारयंस्तुत्रिभागतः ॥ ५१ ॥ दक्षा
 दाज्यंसमादायअग्नयेतदनंतरं ॥ स्वाहेतिजुहुयान्मंत्रीअग्नेर्दक्षिणलोचने ॥ ५२ ॥ वामतरतद्ददा

दायसोमायस्वाहयाततः ॥ मंत्रेणानेन जुहुयादग्नेर्वा मविलोचने ॥ ५३ ॥ मध्यात्तद्वत्समादाय अ
ग्नेर्भालस्थलोचने ॥ जुहुयादग्नौ सोमाभ्यां स्वाहेति मनुनाऽमुना ॥ ५४ ॥ नम इत्याज्यमादाय दक्षि
णां सादधाग्रये ॥ स्विष्टकृते च स्वाहेति बन्हेः प्रजुहुयान्मुखे ॥ ५५ ॥ इत्यग्नेर्नैव वक्त्राणां कुर्यादु
द्घाटनं गुरुः ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा जिह्वांगं मूर्तितो हुनेत् ॥ ५६ ॥ वैश्वानरेण मंत्रेण त्रिवारं जुहुया
दुरुः ॥ संस्कारार्थं ततो बन्हेर्हुनेन्न वनवाहुतीः ॥ ५७ ॥ प्रणवाद्येन मतिमान् स्वाहंति न तदुच्यते ॥
गर्भाधानं पुंसवनं सीमं तो जयन्तथा ॥ ५८ ॥ जातकर्म तथा नाम उपनिष्क्रमणं तथा ॥ चूडो
पनयने भूयो वेदाध्ययनमेव च ॥ ५९ ॥ गोदानं च विवाहं च संस्कारान् शुभकर्मणि ॥ अशुभे
मरणांतास्ते प्रयुक्तास्तत्र वेदिभिः ॥ ६० ॥ ततश्च पितरौ बन्हेः स पूज्यत्वादयं नयेत् ॥ बन्धि
मंत्रेण विधिवद्वादाहुतिपंचकं ॥ ६१ ॥ समिधः पंच जुहुयान्मूलाग्रघृतसंयुताः ॥ गुरुर्हृदय
मंत्रेण विधिवत्स्वाहयाविता ॥ ६२ ॥ महागणेशमंत्रेण हुनेदेकादशाहुतीः ॥ सामान्यं सर्व
देवानामेतदग्निमुखं स्मृतं ॥ ६३ ॥ बहुरूपायां च जिह्वायामावाह्यपरमेश्वरं ॥ गंधादिभिः
समभ्यर्च्य जुहुयात्पौडशाहुतीः ॥ ६४ ॥ मूलमन्त्रेण विधिनावक्त्रैकीकरणं त्विदं ॥ पुन
स्तैनैव जुहुयादाहुतीः पंचविंशतिः ॥ ६५ ॥ नाडिसंधानमुद्दिष्टं बन्धिदेवतयोरपि ॥ अंगा
दिपरिवाराणामेकैकामाहुतिं हुनेत् ॥ ६६ ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा होमं कुर्यादध्याविधि ॥

तिलाज्येनैव जुहुयात्सहस्रादियथाविधि ॥ ६७ ॥ अनुक्ते च हविर्द्रव्येति लाज्यं हविरुच्यते ॥
 जुहुयाद्रक्तपद्मं वामधुरत्रयसंयुतम् ॥ ६८ ॥ पायसं मधुरोपेतं जुहुयाद्वै यथामति ॥ ६९ ॥ आ-
 स्यात्तर्जुहुयाद्दन्हेः पंडितः सर्वकर्मसु ॥ बधिरत्वं कर्णहोमेनेत्रे त्वंधत्वमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥
 नांसिकायां मनःपीडां शिरेहोमो हिमृत्युदः ॥ यतः काष्ठं ततः श्रोत्रं यतो धूमोऽथ नांसिका ॥ ७० ॥
 यतोऽल्पज्वलनं नेत्रं यतो भस्मततः शिरः ॥ यतः प्रज्वालितो वह्निस्तन्मुखं जातवेदसः ॥ ७१ ॥
 एवं होमं समाप्याथ मतिमान् श्रपयेच्चरुम् ॥ पात्रेताम्रमये शुद्धे दुग्धेन कापिलेन वै ॥ ७२ ॥ शु-
 द्धतंडुलसंभूतप्रसृतीर्विंशतिक्षिपेत् ॥ घृतधारं ततो दद्याद्यावत्स्विन्नो भवेच्चरुः ॥ ७३ ॥ अ-
 वतार्य ततो विद्वान् भागत्रयं यथाचरेत् ॥ भागमेकं समादाय नित्यहोमं समाचरेत् ॥ ७४ ॥
 कुंडे वा स्थंडिले मंत्रीस्थले वा शोधिते तथा ॥ एकहस्तमिते देशे कुशपुष्पांबुसे चिते ॥ ७५ ॥
 वह्निह तत्र समादाय जातवेदो मनोर्जपात् ॥ व्याहृतिभिस्तथा हुत्वा कृष्णमावाह्यभक्तितः ॥
 ॥ ७६ ॥ गंधादिभिः समम्यर्च्यमूलेन पंचविंशतिः ॥ आहुतीर्जुहुयान् मंत्रीपटंगं होममाचरेत् ॥
 ॥ ७७ ॥ लयांतं च ततो हुत्वा नमस्कृत्य च मंत्रवित् ॥ विसृजेद्विदुर्गंधान्नि नित्यहोमोऽयमीरितः ॥
 ॥ ७८ ॥ स्वगृह्योक्तविधानेन वलिं वैश्वमथाचरेत् ॥ भागद्वयमथ चरुं कृष्णाय विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ७९ ॥ एकभागं स्वयं भुक्त्वा शिष्टं शिष्ये समर्पयेत् ॥ शयीत कुशशय्यायां कंवले वा कुशासने ॥

॥८०॥ भूतेश्वरस्यमंत्रेणआशिपंवर्द्धयेद्गुरुः ॥ ततःशयीततारान्वितवाक्शुद्धमानसः ॥

॥८१॥ चितयन्कृष्णचरणमधिवासोऽयमीरितः ॥८२॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते
द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

ततःप्रातःसमुत्थायकृतनित्यक्रियोगुरुः ॥ कृतनित्योऽपिशिष्यस्तुनिपीदेद्गुरुसन्निधौ॥१॥

कथयेद्रात्रिवृत्तातंशुभंवायदिवाशुभम् ॥ सुमंगलाभिर्नारीभिःसहसंभोजनंमिथः ॥२॥ गि

रिशृंगारोहणंचहस्त्यश्वरथरोहणं ॥ आरोहणंसौधगृहेदेवोत्सवनिरीक्षणं ॥ ३ ॥ मंगलंच

सुरामांसदर्शनंस्पर्शनंतथा ॥ मंत्रसिद्धेस्तुलिंगानिप्रोक्तानितवसुव्रत ॥ ४ ॥ अनुकूलानि

कथयन्गृणुर्निधानिसर्वतः ॥ कृष्णवर्णैर्भटैःस्वप्नेप्रहारस्तैललेपनम् ॥५॥ विप्राणारोपवाद

श्वपरस्त्रीणांनिषेवणम् ॥ सिद्धिविमानिचोक्तानिअन्यानिनिर्दिष्टानिच ॥ ६ ॥ एवंदोषंसमा

ज्ञायक्षणात्परिहरेद्गुरुः ॥ होमंकुर्यात्सहस्राणिद्रव्यैःकल्पोक्तदर्शितैः ॥ ७ ॥ सांगंतपरि

वारंचहुत्वावलिमथाचरेत् ॥ मंडलस्यवहिर्भागेलोकेशादिवलिहरेत् ॥ ८ ॥ नक्षत्राणांस

वाराणांस्तरादीनांयथाक्रमम् ॥ गंधाद्यैःसम्यगभ्यर्च्यतत्तन्मंत्रेस्तुमंत्रवित् ॥ ९ ॥ शुद्धानेनस

तोपेनतत्रस्थानेष्वनुक्रमात् ॥ दद्याद्वलिगंधपुष्पैर्धूपदीपकमादरात् ॥ ताराणामश्विन्यादी

नाराशिःपादाधिकद्वयम् ॥१०॥ मेपादिमुक्त्वानक्षत्रसंज्ञांपूर्वमनंतरम्॥ देवताभ्यःपदंप्रोक्त्वा

दिवानक्तं वदेत्तथा ॥ ११ ॥ चरेभ्यश्चाथ सर्वेभ्यो भूतेभ्यश्चैनमो वदेत् ॥ एवराशौ तु संपूर्णे तस्मिन्
 हत्प्रयोजयेत् ॥ १२ ॥ अथ राश्यधिपानां च ग्रहाणां तत्र तत्र तु ॥ मीनमेषां तारालेषु कारणानां
 बलिं हरेत् ॥ १३ ॥ मेषस्य वृश्चिकस्यारः शुक्रो वृषतुलाधिपः ॥ बुधो वै कन्यकानाथश्चंद्रः कर्क
 टकाधिपः ॥ १४ ॥ सिंह राश्यधिपो भानुश्चापमीनाधिपो गुरुः ॥ मकरस्यापि कुंभस्य मंदो
 राश्यधिपा इमे ॥ १५ ॥ लमिद्राय च इत्यादिविष्णुपारिषदांस्तथा ॥ दद्याद्बलिं दिगीशेभ्यो वि
 धिनाथगुरुत्तमः ॥ १६ ॥ हरदुर्गा गुहविष्णु ब्रह्मलक्ष्मीधनाधिपाः ॥ वारदेवा इति प्रोक्तास्ते
 भ्यो बलिं हरेद्गुरुः ॥ १७ ॥ इत्थं बलिविधिः प्रोक्तः सर्वविधौ घनाशकः ॥ गोपुच्छमूलिकां त्य
 क्त्वा तृणैरास्तरणं भवेन् ॥ १८ ॥ जंवीरं कलिरक्षं च त्यक्त्वा चैधांसिकल्पयेत् ॥ शुद्धसिंदुर
 वालार्कवर्णो वह्नेः सुशोभनः ॥ १९ ॥ भेरीवादित्रयं भीरशब्दो वह्नेः शुभप्रदः ॥ चंद्रचंदन
 कुंदाभोधुमः सर्वार्थसिद्धिदत् ॥ २० ॥ खरस्वायसवच्छब्दो वह्नेः सर्वविनाशकृत् ॥ कृष्णः
 कृष्णगतेर्वर्णो राज्यं चापि विनाशयेत् ॥ २१ ॥ पूर्णाहुतिं ततो दद्याद्दह्नेश्चैवं विधानवित् ॥
 ॐ भूर्भुवः प्रथमं हते स्वाहया युतः ॥ २२ ॥ भुवो वायवं त्रिंक्षायदिवे च महते स्वाहा ॥
 स्वश्चंद्रमसेति दिग्भ्यो नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥ २३ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसेनक्षत्रेभ्यश्च स्वाहया ॥
 सुक् सुवौ च समादाय घृतेनापूर्यतौ पुनः ॥ २४ ॥ होमद्रव्याणि निक्षिप्य नाभौ संस्थाप्यतौ

पुनः ॥ ब्रह्मार्पणेनमनुनादयात्पूर्णाहुतिपुनः ॥ २५ ॥ इतः पूर्वप्राणमनोबुद्धिदेहधर्माधिका
 रतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु च मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शीशनायत्स्मृतं य
 त्कृतं यदुक्तं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा ॥ २७ ॥ ब्रह्मार्पणमनुः सोऽयं ब्रह्मार्पणविधौ स्मृतः
 ॥ २८ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 एतद् होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थं डिल देवताः ॥ दिक्पालदेवताश्चापि अंकुरार्पणदेवताम् ॥ १ ॥ आन
 येत्कलशे चापि कृष्णैक्यं भावयेद्गुरुः ॥ कृष्णं सुधात्मतां नीत्वा शिष्यमाहूय मंत्रावित् ॥ २ ॥ वास
 साने त्रं वग्रीयाने त्रं मंत्रेण यत्नतः ॥ पाययित्वा पंचगव्यं मंत्रां स्मृतमयं शुभम् ॥ ३ ॥ स्पृष्ट्वा तंतं त्र
 मंत्रज्ञो ह्यध्वपट्के च शोधयेत् ॥ विष्णुतत्त्वानि संशोध्य अभिपेकगृहं नयेत् ॥ ४ ॥ वर्णः कला
 पदतत्त्वं मंत्रो भुवनमेव च ॥ अध्वपट्कमिति प्रोक्तं मुनिभिस्तं त्रवेदिभिः ॥ ५ ॥ वर्णाध्वाव
 र्णसंघश्च रुलाध्वापट्भिरीरितः ॥ पदाध्वापदसंघातस्तत्त्वाध्वापंचविंशतिः ॥ पट्त्रिंशद्दे
 ष्णवंतत्त्वमितितत्त्वविदो विदुः ॥ ६ ॥ मंत्राध्वामंत्रराशिः स्यात्ते हि वैदिकतां त्रिकाः ॥ भुव
 नाध्वेति कथितो भुवनानि चतुर्दश ॥ ७ ॥ शोधयाम्यमुमध्वानममुकस्येति पूर्ववत् ॥ वेदग
 र्भो नमश्चान्ते मनुरध्वविशोधने ॥ ८ ॥ नवाहुतीर्गुरुः कुर्यादेकैकाध्वं विशोधयेत् ॥ हस्ते गृ
 हीत्वा तं शिष्यमभिपेकगृहं नयेत् ॥ ९ ॥ निवेश्य मातृकायंत्रे सेचयेत्कलशामृतैः ॥ कृष्णानु

मय्यपूर्णमा आचार्यश्चालयेद्वटम् ॥ १० ॥ गोरोचनापल्लवानिकल्पवृक्षधियास्पृशाम् ॥
शिशोः शिरसि संयोज्य विलोमां मातृकां जपन् ॥ ११ ॥ मूलमंत्रं तथा जप्त्वा कुर्यादेवाभिषेचनम् ॥
कृष्णात्मकं तु ततो यं शिर आदिपदावधि ॥ १२ ॥ अभिषिचेत्तेन मंघ्री कृष्णात्मा भवति ध्रुवम् ॥
स्तनौ पधिकलाभिश्च जलं कृष्णात्मकं भवेत् ॥ १३ ॥ तेन तत्सेकमात्रेणाशिष्यः कृष्णो न चान्य
था ॥ एवं यः कुरुने भक्त आत्मानं विष्णुसात्कृतम् ॥ १४ ॥ इह भुक्त्वा यथाकामं देहांते सत्पदं व्र
जेत् ॥ चंदनालेपितां गश्च द्विजाशीर्भिश्च संयुतः ॥ १५ ॥ कृष्णात्मानं देशिकं तं प्रणम्य च पु
नः पुनः ॥ निषीदेत्सन्निधौ तस्य नियतो विनया न्वितः ॥ १६ ॥ न्यासजालं तस्य देहे गुरुः सं
न्यस्य यत्नतः ॥ दक्षकर्णे वदेन्मंत्रं त्रिवारं पूर्णमानसः ॥ १७ ॥ गणेशादिमनुं चोक्त्वा समया
न्कथयेद्गुरुः ॥ मंत्रार्थं मंत्रबीजं च तच्छक्तिं तत्फलानि च ॥ १८ ॥ आत्मानं दर्शयेत्साक्षा
त्स्वनाम्ना तन्मयत्वं ततः ॥ मंत्रकुण्डलिदेवानामेकार्थत्वं प्रकाशयेत् ॥ १९ ॥ सिद्धांतं वैष्णवं
यत्नाद्बोधयेत्कृपया गुरुः ॥ एवं चोपदिशच्छिष्यं यथा तन्मयतां व्रजेत् ॥ २० ॥ यथाग्राम
गतं तोयं विष्टाम्वादिदूषितम् ॥ गंगायां मिलितं तत्तु गंगैव भवति ध्रुवम् ॥ २१ ॥ गुरुसंगात्तथा
शिष्यो ज्ञानरूपो भवेद्ध्रुवम् ॥ तथा मातृमानमेव त्रयातीतो भवेद्ब्रिभुः ॥ २२ ॥ शिष्योऽपि पूर्ण
तां मत्वा गुरुं यत्नेन तोषयेत् ॥ गुरुवेदक्षिणां दद्याद्द्वितीयां भक्तितत्परः ॥ २३ ॥ तदर्थं वा त

तोदद्यायथाशक्त्याथभक्तितः ॥ वित्तशाठ्यंनकुर्वीतकृतेऽनर्थसमावहेत् ॥ २४ ॥ गोभूहि
 रण्यवस्त्रादिगुरवेऽथनिवेदयेत् ॥ गुरुपुत्रेचतत्पत्न्यातच्छिष्येऽपिस्वशक्तितः ॥ २५ ॥ वस्त्रालं
 करणंदद्याद्भोज्यमिष्टयथारुचि ॥ कृत्विभ्योदक्षिणांदद्याद्द्वालंकारसंयुताम् ॥ २६ ॥ सात्वतांस्त
 र्पयेद्भक्त्यायथाविभवाविस्तरात् ॥ ततःप्रभृतिमंत्रज्ञागुरुशासनसंस्थितः ॥ २७ ॥ यथामंत्रेतथा
 दंवेयथादेवेतयागुरौ ॥ पश्येदभेदतामंत्रीएवंभक्तिक्रमोमुने ॥ २८ ॥ अभक्तिभजनाल्लोकेदेवता
 क्लेशदायकः ॥ गुरुरीश्वरएवेतिसद्भक्तिक्रमएवाहि ॥ २९ ॥ त्रिदिनंनिवसेद्भक्त्यासिद्धयेगुरुसन्नि
 धौ ॥ अन्यथातद्रतंतेजोगुरुमेतिनसंशयः ॥ ३० ॥ इतिश्रीगौतमीयतंत्रे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 चैत्रेमास्ययवाकृत्वाशुभर्क्षेगुरुशासनात् ॥ द्वादश्यांशुक्लपक्षेचमाधवेमासितत्तिथौ ॥ १ ॥
 आरभेदमलापां वैपुश्चर्यासुसिद्धये ॥ जपहोमौतर्पणंचसेकोब्राह्मणभोजनम् ॥ २ ॥ पंचां
 गोपासनंलोकेपुरश्चरणमुच्यते ॥ आदौपुरस्त्रियांकर्तुंकुर्याद्भूमेःपरग्रहम् ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचा
 रविहारायतत ऊर्ध्वंनलंघयेत् ॥ जीवहीनोयथादेहःसर्वकर्मसुनक्षमः ॥ ४ ॥ पुरश्चरणहीनो
 ऽपितथामन्त्रःप्रकीर्तितः ॥ पर्वताग्रेनदीतीरेगोष्ठेदेवालयेतथा ॥ ५ ॥ पुण्यारण्येतथातीरे
 समुद्रस्यनिजेगृहे ॥ तुलसीकाननेरन्ध्रेविल्वमूलेचशस्यते ॥ ६ ॥ विष्णुक्षेत्रेचविधिवत्
 सिद्धयेजपमाचरेत् ॥ पुरश्चरणकृन्मंत्रीभक्ष्याभक्ष्यंविचारयेत् ॥ ७ ॥ अन्यथाऽभक्ष्यदोषेण

सिद्धिहानिः प्रजायते ॥ सत्कुलस्थानजातानां रुचीनां श्रीमतां सताम् ॥ २॥ मूलकैर्मुक्त-
 न्यानां भिक्षाशीलाग्रजन्मनाम् ॥ भुञ्जानश्च हविष्यान्मंशाकंचविहितं तथा ॥ ३॥ मूलकैर्मुक्त-
 कैन्दूनां वर्जनं विहितं मुने ॥ पमोदधिफलं वारि नारिकेलं यथोदितम् ॥ ४॥ हविष्यं वा तथा
 श्रीयात्संक्तं यवसमुद्रवम् ॥ आम्रमामलकं चैव मूलकं सरिसंभवम् ॥ ५॥ रंभाफलं तित्तिडी
 कंकमलं नागरंगकम् ॥ फलान्पेतानि भोज्यानि पुष्पांस्त्याज्यं विवर्जयेत् ॥ ६॥ ऐक्षवं वर्जयेन्म-
 श्रीशर्करेक्षु विवर्जितम् ॥ लवणं क्षारमल्पं च गृज्जनं कांस्यभोजनम् ॥ ७॥ तावूलं च हि भुक्तं
 च दुःसंभाष्यं प्रमत्तताम् ॥ श्रुतिस्मृतिविरोधं च जपरात्रौ च विवर्जयेत् ॥ ८॥ भूशय्यां ब्रह्मचारि-
 त्वं मौनं चाप्यनसूयताम् ॥ नित्यं त्रिपवणं स्नानं क्षुद्रकर्म विवर्जनम् ॥ ९॥ नित्यपूजानित्यदा-
 नं देवतास्तुतिर्कीर्तनम् ॥ नैमित्तिकार्चनं चैव विश्वासो गुरुदेवयोः ॥ १०॥ उपनिष्ठाद्वा-
 शैते धर्मास्त्युर्मग्नसिद्धिदाः ॥ नित्यं सूर्यमुपस्थाय तस्य चाभिमुखो यजेत् ॥ ११॥ देवताप्रति-
 मादौ च बन्धौ चाभ्यर्च्य तन्मुखः ॥ अनिवेदस्तथा व्यग्रः शास्त्रोक्ताचारपालकः ॥ १२॥ स्ना-
 नपूजाजपध्यानहोमतर्पणतत्परः ॥ निष्कामो देवतायां च सर्वकर्मनिवेदकः ॥ १३॥ ए-
 वमार्दींश्च नियमान् पुरश्चरणकृच्छरेत् ॥ शक्तो त्रिपवणं स्नानमन्यथा हिः स कृच्च वा ॥ १४॥ अ-
 स्नातस्य फलं नास्ति न चातर्पयतः पितृन् ॥ अमेध्यसंभवं देहं जलादिद्रियशुद्धता ॥ १५॥

तस्मान्मुख्यं जलस्नानं सर्वेषां मुनिभिः स्मृतम् ॥ नवीक्षेत्पतितं व्रात्यं पिशुनं वेदार्निदकम् ॥ २२ ॥
तथानाश्रामिणं विप्रं विश्वस्य च विनिदकम् ॥ ऋतुकालं विनामं त्रींस्वांस्त्रियं चापि न स्पृशेत् ॥ २३ ॥
मेथुनं तत्कथालापं तद्गोष्ठीः परिवर्जयेत् ॥ पर्वते सिंधुतीरे वा पुण्यारण्ये न दीतटे ॥ २४ ॥ यदि
कुर्यात्पुरश्चर्या तत्र कूर्मं न चिंतयेत् ॥ ग्रामे वा यदि वाराण्से गृहे वा तं च चिंतयेत् ॥ २५ ॥ दीपस्था
नं त्रिधा प्रोक्तं मुखे पृष्ठे च मध्यतः ॥ दीपस्थाने भवेत्सिद्धिर्नान्यथा कोटिजन्माभिः ॥ २६ ॥
पूर्वोत्तरविभागे न चतुःसूत्राणि पातयेत् ॥ नवकोष्ठं भवेदेतत्कूर्मदेहमनुत्तमं ॥ २७ ॥ पूर्वादि
दिशि मंत्रज्ञः प्रदक्षिणक्रमेण तु ॥ कादिवर्गांस्त्रिखेद्दिद्वान्पंचपंचविभागशः ॥ २८ ॥ पादिवर्ग
शादिवर्गलक्ष्मीशे च त्रिखेत् ॥ कूर्मस्यांगं च कूर्मवत्कुर्याच्छोभं यथा भवेत् ॥ २९ ॥ स्वरा
णां योगयुग्मं च मध्ये चाष्टसु दिक्षु च ॥ एवमष्टांगवान्कूर्मः सर्वेषां सिद्धिर्दीपकः ॥ ३० ॥ दीप
नायं लिखेन्मध्ये पूजयेत्तं विभावयन् ॥ यस्यादिशि ग्रामनामाद्यक्षरं दृश्यते तथा ॥ ३१ ॥ कूर्म
वक्त्रं च जानीयात्तत्र सिद्धिरनुत्तमा ॥ वक्त्रात्पार्श्वे च कोष्ठे देकरौ कूर्मस्य विद्धि हि ॥ ३२ ॥ मध्ये कु
क्षौ उभौ ज्ञेयौ पादौ द्वौ शेषपुच्छकम् ॥ एवं कूर्मविजानीयाद्दीपचक्रविवेचकः ॥ ३३ ॥ मुखे
सिद्धिर्भवेन्नूनं मध्ये सिद्धिश्च जायते ॥ उदासीनः करस्थश्चेत्पार्श्वस्थो दुःखमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥
पादस्थः पीड्यते मंत्राबंधनोच्चाटनादिभिः ॥ पुच्छे भृत्युर्भवेन्नूनमेवं कूर्मस्य संस्थितिः ॥ ३५ ॥

मंत्राक्षरेणमित्रंचेत्कूर्मनाम्नोभवेद्यदि ॥ साधकस्यचनान्नायचकिञ्चसिद्धयतिमेषिजः ॥ १७ ॥
पंचाशद्वर्णरूपेणक्षेत्रेशाविश्वविग्रहाः ॥ तस्मात्समगुणंक्षेत्रंसिद्धयेस्याच्चान्यथा ॥ १७ ॥
विगुणंचेन्मुखस्थोऽपिकष्टेनासिद्धिमाप्नुयात् ॥ तस्माच्चक्रंविचार्यैवमित्रंचेत्सर्वसिद्धिदं ॥ १८ ॥
यस्मिन्देशेदीपयतेसुगुणंनाममंत्रयोः ॥ तत्रयत्नेनगंतव्यंसपीठोदुर्लभोमतः ॥ १९ ॥ रु
द्राक्षैरपिपद्माक्षैःपुत्रजीवकचंदनैः ॥ स्फटिकैश्चप्रवालैश्चकुशग्रंथिभवैस्तथा ॥ ४० ॥ तथा
कमलसंभूतैस्तुलसीकाष्ठनिर्मितैः ॥ एभिश्चमालिकांकुर्यान्मतिमानूषेणवेमनो ॥ ४१ ॥
रुद्राक्षसंभवायातुअनंतफलदामता ॥ पुंडरीकभवामालागोपालमनुसिद्धिदा ॥ ४२ ॥ पुत्र
जीवभवायातुपुत्रंवितनुतेऽचिरात् ॥ कुचंदनभवामालाराज्यभोगापवर्गदा ॥ ४३ ॥ प्रवा
लनिर्मितायातुसर्वसत्त्ववशंकरी ॥ कुशग्रंथिभवामालाधर्मद्विकरीमता ॥ ४४ ॥ आमल
कीभवामालासर्वसिद्धिप्रदामता ॥ तुलसीसंभवायातुमोक्षंवितनुतेऽचिरात् ॥ ४५ ॥ अ
ष्टोत्तरशतमणिनिर्मितायातुमालिका ॥ राज्यंवितनुतेनृणांदेहांतेमोक्षदायिनी ॥ ४६ ॥ मोक्षा
र्थीपंचविंशत्यापुत्रार्थीत्रिंशताजपेत् ॥ चत्वारिंशन्मणिभवाअभिचारायकेवलं ॥ ४७ ॥ पं
चाशन्मणिभिर्मालासर्वकर्मप्रसाधिका ॥ अकारादिक्षकारांताअक्षमालेतिकीर्तिता ॥ ४८ ॥
क्षांतमेरुमुखंतत्रकल्पयेन्मुनिसत्तम ॥ अनयासर्वमंत्राणांजपःसर्वसमृद्धिदः ॥ ४९ ॥ नित्यं

जपं करे कुर्यान्न तु काम्यमवोधनान् ॥ आरम्याऽनामिकामध्यात्परिवर्तेन वै क्रमात् ॥ ५० ॥ तर्ज
नीमूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वसु ॥ गोपालतंत्रमंत्राणां करमालेयमीरिता ॥ ५१ ॥ कार्पाससंभ
वंसूत्रं पुण्यस्त्रीभिर्विनिर्मितम् ॥ अथवा पट्टसूत्रेण स्वर्णसूत्रेण वा तथा ॥ ५२ ॥ अणिमादयो
मोक्षांताः सिद्धयः स्वर्णसूत्रके ॥ पदसूत्रं वश्यकं रंधनपुत्रविवर्धनम् ॥ ५३ ॥ कार्पाससंभवंसूत्रं
धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य ग्रंथयेच्छिल्पशास्त्रतः ॥ ५४ ॥ मुखे मुखं तु संयो
ज्य पुच्छे पुच्छं न योजयेत् ॥ गोपुच्छसदृशी मालायद्दा सर्पाकृतिः शुभा ॥ ५५ ॥ एवं निर्माय
मालां वेशोधयेन्मुनिसत्तम ॥ अश्वत्थपत्रनवकैः पद्माकारं तु कारयेत् ॥ ५६ ॥ तन्मध्ये स्थाप
येन्मालां मातृकामूलमुच्चरन् ॥ नित्यनैमित्तिकं कृत्वा सामान्यार्घ्यनिधाय च ॥ ५७ ॥ घर्षये
द्दामदेवेन प्रत्येकं मणिकां पुनः ॥ क्षालयेद्दीशसूक्तेन लेपयेत्पुरुषेण तु ॥ ५८ ॥ गंधैरनल्पैर्म
तिमानघोरेण तु धूपयेत् ॥ स योजाते तिसूक्तेन शताऽन्यूनेन मंत्रयेत् ॥ ५९ ॥ वामदेवेन सूक्ते
न समीकुर्याद्दिचक्षणः ॥ एकैकं मणिमादाय ब्रह्मग्रंथिं प्रकल्पयेत् ॥ ६० ॥ एवं संग्रंथितां मा
लां पुनः पत्रोपरिन्यसेत् ॥ तत्रावाह्यजदेवं यथाविभवविस्तरैः ॥ ६१ ॥ मंत्रयेन्मूलमंत्रेण
क्रमेणोत्क्रमयोगतः ॥ तत्रैव मातृकावर्णैर्मंत्रयेन्मंत्रतत्त्ववित् ॥ ६२ ॥ क्षालयेत्पंचगव्येन पुनरी
क्षानसूक्ततः ॥ पुनर्विलिप्य गंधेन जपेन्मंत्रं यथेच्छया ॥ ६३ ॥ नान्यं मंत्रं जपेन्मंत्राकंपयेन्न

विधूनयेत् ॥ कं पनात्सिद्धिहानिः स्याद्भूतनंबहुदुःखदम् ॥ ६४ ॥ शब्देजातेनवेदो
भ्रष्टेविनाशकृत् ॥ छिन्नेसूत्रेभवेन्मृत्युस्तस्माद्यत्नपरोभवेत् ॥ ६५ ॥ जपान्तेकणदशोवा
उच्चस्थानेचविन्यसेत् ॥ त्वंमालेसर्वदेवानांसर्वसिद्धिप्रदामता ॥ ६६ ॥ तेनसत्येनमेसिद्धिं
देहिमातर्नमोऽस्तुते ॥ इत्युक्त्वापरिपूज्यायगोपयेद्यत्नतोयतिः ॥ ६७ ॥ मालांमुद्रांचयंभंच
पशुभ्योनप्रकाशयेत् ॥ प्रकाशनेसिद्धिहानिरित्युक्तंतत्रवित्तमेः ॥ ६८ ॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यां
चजपाच्छुभशतंभवेत् ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेनशत्रूणाटनकारकः ॥ ६९ ॥ अंगुष्ठमध्यमायो
गान्मन्त्रसिद्धिःसुनिश्चिता ॥ अंगुष्ठानामिकागौगादुच्चाटोत्सादनेमते ॥ ७० ॥ जेष्ठान्क
निष्ठायोगेनशत्रूणांज्ञानंमतम् ॥ इतितेकयितोविहन्मालायाःपरिनिर्णयः ॥ ७१ ॥ ज
क्त्यात्रिपवणंस्नानमन्यथादिःसकृत्तथा ॥ त्रिसंध्यंप्रजपेन्मन्त्रंपूजनंतत्समंभवेन् ॥ ७२ ॥
एकदावाभवेत्पूजानजपेत्पूजनंविना ॥ प्रातःकालेऽथवापूजाजपान्तेवायजेद्धारिम् ॥ ७३ ॥ प्रा
तःकालंसमारभ्यजपेन्मध्यंदिनावधि ॥ पशुभावेस्थितामंत्राःकेवलमवर्णकूपिणः ॥ ७४ ॥
सुषुम्णाध्वन्युच्चरिताःप्रभुत्वंप्राप्नुवंतिते ॥ मंत्राक्षराणिचिच्छक्तीप्रोतानिचविभावयेत् ॥ ७५ ॥
तामेवपरमेव्योम्निपरमामृतवृंहिताम् ॥ दर्शयत्यात्मसद्राघंपूजाहोमादिभिर्धिना ॥ ७६ ॥
मनःसंदृत्यविषयात्मंत्रार्थगतमानसः ॥ नद्रुतंनविलंबंचजपेन्मांक्तिकपंक्तिवत् ॥ ७७ ॥

जपः स्यादक्षराद्यत्तिर्मानसोपांशुवाचिकैः ॥ धियायदक्षरश्रेणिवर्णस्वरपदात्मिकाम् ॥ ७८ ॥
उन्नेदर्थमुद्दिश्यमानसः सजपः स्मृतः ॥ जिह्वोष्ठोच्चारयेत्किंचिद्देवतागतमानसः ॥ ७९ ॥
किंचिच्छ्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचावाचिकः सजपः स्मृतः ॥
॥ ८० ॥ पश्यन्त्यादित्रिभिर्भेदैः कथितं जपलक्षणम् ॥ मानसः सिद्धिकामानामुपांशुः पुष्टिमिच्छ
ताम् ॥ ८१ ॥ वाचिको मारणेशक्तः कथितं जपलक्षणम् ॥ एवं जपं पुराकृत्वा तेजोरूपं समर्पयेत्
॥ ८२ ॥ देवस्य दक्षिणे हस्ते कुशपुष्पार्घवारिभिः ॥ सफलं तद्दिभा व्येवं प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ८३ ॥
जपस्यादौ तथा चांते त्रितयं त्रितयं चरेत् ॥ नन्यूनं नाधिकं चापि जपं कुर्याद्दिने दिने ॥ ८४ ॥
यदि कुर्यात्प्रमादात्तु तदानिष्टमवाप्नुयात् ॥ न्यूनं न्यूनांगदोषः स्यादधिके चाधिकांगकम् ॥ ८५ ॥
यथाविधिकृतानीह फलं त्येता न्ययत्नतः ॥ जपांते प्रत्यहं मंत्री होमयेत्तद्दशांशतः ॥ ८६ ॥ तर्प
णं सेकमित्येवं तत्तद्दशांशतो मुने ॥ प्रत्यहं भोजयेद्दिप्रान् न्यूनाधिकप्रशांतये ॥ ८७ ॥ विप्रभो
जनमात्रेण व्यंगं सांगं भवेद्भ्रुवम् ॥ गोपुशुश्रूपणं कुर्याद्बोभ्योऽपि यवसप्रदः ॥ ८८ ॥ गोष्वपि प्रीय
माणसु गोपालोऽयं प्रसीदति ॥ कर्मांते संस्मरेत्कृष्णमंतः करणशुद्धये ॥ ८९ ॥ नामसंकीर्तनं
विष्णोः सर्वविघ्ननिहंतनम् ॥ अथवा लक्षपूर्तचिह्नोमादिकृत्यमाचरेत् ॥ ९० ॥ एणं रं १ ति
ज्ञायांतर्पणादितथाचरेत् ॥ विष्णोर्निवेदितान्नं यद्रात्रौ भुंजेदकुत्सयन् ॥ ९१ ॥ यदन्ना

स्यतदन्नः पुरुषो भवेत् ॥ शयीत शुभं शय्यायां कंबले वा कुशास्तरे ॥ १२ ॥ एवं प्रतिदिनं कुं
द्यावत्संगं व्रतं चरेत् ॥ होमं च पूर्ववत् कुर्यात्पायसैरथवांबुजैः ॥ १३ ॥ होमामावेजपं कुर्याद्दोम
संख्या चतुर्गुणम् ॥ षड्गुणं चाष्टगुणितं पथासंख्यं द्विजातयः ॥ १४ ॥ शूद्रस्य विप्रभृत्यस्य त
त्पत्नीसदृशो जपः ॥ होमशून्यस्य विप्रस्य योजपः स तु तत्स्त्रियः ॥ १५ ॥ दशाक्षरं मनुवरं
सिद्धये दशलक्षकम् ॥ जप्त्वा तदंते होमादिविधिना कर्म चाचरेत् ॥ १६ ॥ दशाक्षरं जपन्मन्त्री स
हस्रदशकं जपेत् ॥ प्रत्यहं मुख्यकल्पोऽयमन्यन्मन्यूनमुदाहृतम् ॥ १७ ॥ अष्टादशार्णमनुवरं पंच
लक्षं जपेत्ततः ॥ कृत्यमेवं समुद्दिष्टमन्यत्तत्कल्पसंग्रहात् ॥ १८ ॥ तर्पणं तु ततः कुर्यात्तीर्थादे
श्चन्द्रमिश्रितैः ॥ जले देवं समावाह्य पाद्याद्यैरुदकात्मकैः ॥ १९ ॥ संपूज्या विधिवद्भक्त्या परिवा
रसमन्वितम् ॥ ऐकैकमंजलीं तोयं परिवारान्प्रतर्पयेत् ॥ २० ॥ ततो होमदशांशेन तर्पयेत्पु
रुषोत्तमम् ॥ आदौ मंत्रं समुच्चार्य श्रीपूर्वकृष्णमित्यपि ॥ १ ॥ तर्पयाभ्यर्हामित्युक्त्वानमो तस्त
र्पणे मनुः ॥ तर्पणस्य दशांशेन अभिषेकं तथा चरेत् ॥ २ ॥ न्यासानशेषान् कृत्वा वैतदभेदेन
पूजयेत् ॥ कृष्णात्मानं स्वमात्मानं ध्यात्वा शशिसमन्वितम् ॥ ३ ॥ कुसुमं कुशमेकं च सुगंधिप
रिमिश्रितम् ॥ जलांजलिं समादाय मूलमुच्चार्य साधकः ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णमभिषिंचामि नमद
त्यभिषिंचयेत् ॥ अभिषेकदशांशेन ब्राह्मणान्परितर्पयेत् ॥ ५ ॥ क्षीरखंडाज्यभोज्यैश्च बह्व

मानपुरस्सरम् ॥ विप्रभोजनमात्रेणव्यंगंसांगंभवेद्ध्रुवम् ॥ ६ ॥ सर्वथाभोजयेद्विप्रंस्तेवैकृष्णत
नुर्यतः ॥ यत्रभुक्तेहिजस्तुष्ट्यातत्रभुंक्तेहरिःस्वयम् ॥ ७ ॥ यत्रभुंक्तेश्रियःकांतस्तत्रभुंक्तेज
गत्त्रयम् ॥ गुग्मेदक्षिणांदद्यात्भोजनाच्छादनादिभिः ॥ ८ ॥ गुरुसंतोषमात्रेणमंत्रसि
द्धिर्भवेद्ध्रुवम् ॥ गुरुमूलमिदं सर्वमित्याहुस्तत्रवेदिनः ॥ ९ ॥ मिष्टानंवहुशःकार्यंभुंजीत
बंधुभिःसह ॥ एवंसिद्धमनुर्मन्त्रीसाधयेत्सकलेप्सितम् ॥ ११० ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे
पचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥

नारदउवाच ॥ एवंनित्यंकर्मकृत्वानैमित्तिकमथाचरेत् ॥ कृत्तेनैमित्तिकेविप्रनित्यस्यापूर्ण
ताभवेत् ॥ १ ॥ अन्यथानैवसिद्धिःस्यादनुष्ठानशनेपि ॥ मथुरायांमहाक्षेत्रेवसन्कृष्णंसम
र्चयत् ॥ २ ॥ लक्षमात्रजपेन्मंत्रमंडलादीप्सितंभवेत् ॥ मंदारस्यमहारण्येसरलद्रुमकानने
॥ ३ ॥ पुष्पैर्वन्यसमुद्भूतैर्दुग्धाशीविजितैर्द्रियः ॥ लक्षमात्रजपेद्भक्त्याकृष्णंपश्यतिचक्षुषा ॥ ४ ॥
दृंदावनगतोमन्त्रीद्वात्रिंशत्स्थानमाश्रितः ॥ लक्षकृत्वोजपेद्भक्त्याआणिमादिगुणोभवेत् ॥ ५ ॥
समुद्रगासारिन्मध्येकुट्टिमेनिवसन्मुनिः ॥ दुग्धाहारोजपेच्छृङ्गपापंकोटिभवोद्भवम् ॥ ६ ॥
नाशयेन्नात्रसदेहोवाक्सिद्धिंचापिविंदति ॥ पर्वताग्रेयजेत्कृष्णंशाकमूलफलाशनः ॥ ७ ॥
लक्षंतत्रापिसंजप्यखेचरीमेलकंभवेत् ॥ समुद्रेवानदीतीरेतुलसीकाननेवसन् ॥ ८ ॥ लक्ष

माध्वं जपेत्तत्र कोटिजन्माघनाशनम् ॥ पुंडरीकवने कृष्णं मासमेकं समर्चयेत् ॥ ११ ॥

ममोक्षोश्च करस्थान् प्रलभेद्भुवम् ॥ तुलास्थे भास्करे पद्मे हृदने दशसहस्रकम् ॥ १० ॥ लक्ष्मीस्थिं

स भवेत्तस्य पुत्रपौत्रानुयायिनी ॥ श्रीपुष्पैर्जुहुयांन्मंत्रं वैशाखे मासि सहस्रकम् ॥ ११ ॥ सर्व

पापक्षयकरः सर्वसिद्धिविवर्द्धकः ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति भक्त्या तं पुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ शीत

लेस्तर्पयेत्कृष्णं मत्स्यं डीचं चंद्रसंयुतैः ॥ अष्टोत्तरशतं कृत्वा पुजां ते भक्तिरतत्परः ॥ १३ ॥ मंड

लाह्वमनोसिद्धिदुष्करांसुकरांतुवा ॥ यद्यत्कामयते मंत्री अनायासेन तच्छ्रमेत् ॥ दुग्धबुध्या ज

लेर्नित्यमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ १४ ॥ तर्पयन्निखलान् कामान् लभेन्मोक्षं च विदति ॥ कुश

पुष्पैः समभ्यर्च्य मासमाध्वं निरामयः ॥ १५ ॥ यशसे धर्मवृद्धयै च ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ हया

रिकुसुमैः शुक्लैर्मंडलाद्वा छितं भवेत् ॥ १६ ॥ तथा रक्तास्यभारेण अचलां भुक्तिमाप्नुयात् ॥

तथा द्वाभ्यां समभ्यर्च्य भुक्तिमुक्तिं च विदति ॥ १७ ॥ गोपुभक्तिः सदा कार्वाणोपकुंडूयनं तथा ॥

गोपुनित्यं प्रसन्ना सुगोपालः संप्रसीदति ॥ १८ ॥ ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां वैश्यानां शोषजन्मनां ॥

स्त्रीणां चैव महाबाहोनेमिस्तिकमिदं स्मृतं ॥ १९ ॥ एतेषां चैकमात्रं कृत्वा काम्यानि साधयेत् ॥

२० ॥ इति श्रीगौमीयतन्त्रे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥

नारद उवाच ॥ विकालाभ्यर्च्यं न वदये गोविंदस्य यथाविधि ॥ मंत्रयोरुभयोः कार्यमन्येषां

चतदात्मनः ॥१॥ कलायकुसुमश्यामं नीलेन्दीवरलोचनम् ॥ वार्षिकं च शिशुं मुग्धमासीनं प
अविष्टरे ॥ २ ॥ नवविद्रुमविवाभकरपादाधरोत्तरम् ॥ गुडालकचयाच्छन्नमुखेन्दुग्रहसंयुतम् ॥
पूर्णेन्दुकाशसंकाशहासभावितादिङ्मुखम् ॥ राजदंतद्वयोद्भासनिदितानेकमौक्तिकम् ॥ ३ ॥ म
हाश्मरश्मिसंकीर्णसुवर्णानेकभूषणम् ॥ सपुष्टंधूसरांगंचधेनुधूल्यापदोत्थया ॥ ४ ॥ गोपगो
पीगवां वृंदैर्बोध्यमाणं सुविस्मितैः ॥ ब्रह्मणा शङ्करेणापि प्रेमोत्कंठ्यात्सुवीक्षितम् ॥ ५ ॥ पुरंद
रदरमुखैर्देवैर्मुनिभिः संस्तुतं परम् ॥ एवं ध्यात्वा जपेत्कृष्णं यजेद्भक्तिप्रधानतः ॥ ६ ॥ अंगैरि
न्द्रादिवज्राद्यैरावृत्तित्रितयान्वितम् ॥ क्षीरखंडाज्यदुग्धंचकदलीनवनीतकम् ॥ ७ ॥ मोचारं भा
फलं वापि अन्यद्वालाप्रियंचयत् ॥ जपंचाष्टसहस्रंचकृत्वा कृष्णं प्रसादयेत् ॥ ८ ॥ स्तोत्रैर्ना
नाविधैर्भक्त्या नमस्कारप्रदाक्षिणैः ॥ दुग्धबुध्या जलैरष्टाशतं संतर्प्य मंत्रावित् ॥ ९ ॥ आत्मानं
तत्पदांभोजे अनन्यः सन्समर्पयेत् ॥ ब्रह्मार्पणाख्यमंत्रेण तथोद्भास्य हृदं नयेत् ॥ १० ॥ य
एवं मासमात्रं तु भक्त्या कृष्णं समर्चयेत् ॥ पूज्योलोकैः कविर्वाग्मी लक्ष्मीप्राप्या न पायिनी ॥
११ ॥ पुत्रैर्मित्रैश्च संनद्धः प्रयात्यंते परमं पदम् ॥ मध्यान्हे वा सुदेवं च राजमंडलमध्यगम् ॥ १२ ॥
हारवत्पांसहस्रार्कदीपिते भवनांतरे ॥ कल्पवृक्षसमाकीर्णं पुण्यपक्षिनिनादिते ॥ १३ ॥ प
ओत्पलादिसंकीर्णवापीभिः समलंकृते ॥ तस्मिन् सुपुलिने रम्ये लायायां कल्पशारिवनः ॥ १४ ॥

रत्नस्तंभैरत्नदीपैर्मुक्तादामविभूषिते ॥ नानारत्नविचित्रांतरितानशतसंकुले ॥ १५ ॥ य
 त्पार्श्वे च वनंध्यायेत्पुन्नागैर्नागकैसरैः ॥ तथानानाविधैर्दक्षैः पाटलैश्चंपकादिभिः ॥ १६ ॥ वा
 कुलैश्च वनैरभ्यैर्वीष्टितं क्रमुकैरपि ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतैः पुष्पावनतशाखिभिः ॥ १७ ॥ रत्न
 सिंहासनासीनं पुंडरीकदलेक्षणम् ॥ पृथूरस्कं सुपुष्टांगं राजन्यगणमोहनम् ॥ १८ ॥ पुंडरीक
 निभानाभिपुंडरीकाक्षमव्ययम् ॥ सुभ्रूललाटवदनं पुष्पहासं सुलोचनम् ॥ १९ ॥ मुकुटपोलं
 सुताम्रोष्ठं श्यामलं मंगलालयम् ॥ नीलकुंचितकेशांतं विचित्रांगविभूषणम् ॥ २० ॥ कंबुग्रीवं
 सुविस्तीर्णकौस्तुभोद्भासिवक्षसम् ॥ महावलं महोरस्कं महाभुजचतुष्टयम् ॥ २१ ॥ बलिवंधु
 रमध्ये तुराजदुदशोभितम् ॥ प्रदक्षिणगतश्रीमद्वृत्तनाभिविशोभितम् ॥ २२ ॥ समोरुजानुजंघा
 भिः स्वास्तिकांघ्रियुगां वुजम् ॥ तुंगरत्ननखंचित्रतुंगपादांगुलीयकम् ॥ २३ ॥ अनेकविधरत्ना
 दिपीतांबरयुगावृतम् ॥ स्फुरितोदरबंधेन शोभितं वनमालया ॥ २४ ॥ रत्नहारैश्च सौवर्णैर्ग्रीवैय
 कविभूषितम् ॥ केयूरमाणिसंनद्धराजद्रुजचतुष्टयम् ॥ २५ ॥ विचित्रकटकैर्युक्तं नूपुरैः पादशो
 भितम् ॥ नानारत्नमयैर्हैर्मैरंगुलीर्यैर्विराजितम् ॥ २६ ॥ अनंतरत्नसंछन्नं स्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ मु
 र्खर्णनाभिरुचिरं नानाचित्राविचित्रितैः ॥ २७ ॥ लोलद्धमरसंछन्नैः प्रसूनैर्मुकुटोज्ज्वलम् ॥ शंख
 चक्रगदापद्मधरं शोभितं मुखेक्षणम् ॥ २८ ॥ दिव्यलक्षणसंपन्नं दिव्यभूषणभूषितम् ॥ दिव्यसा

लांवरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ २९ ॥ ललाटे हृदये कुक्षौ कंठे वाहोश्च पार्श्वयोः ॥ विराजि
तोर्ध्वपुंड्रे न चंदनेन विभूषितम् ॥ ३० ॥ महीभारसुरारातींस्तर्जयंतं मुहुर्मुहुः ॥ तेषां निपातनायै
व धर्मार्थनीतियुक्तिभिः ॥ ३१ ॥ उद्धवादिभिर्मन्त्रिवरैर्मन्त्रयंतं जगद्धितम् ॥ एवं मध्यान्हसंप्राप्त
काले ध्यायेज्जद्गुरुम् ॥ ३२ ॥ आवाह्यविधिवद्भक्त्या पूजयन्नुपचारकैः ॥ अंगं पूर्ववदुद्दिष्टं
पुरादिप्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामा च कालिंदी च सुलक्षणा ॥ नाम्ना जित्तीजां वुवती
मित्रविंदा सुशीलका ॥ ३४ ॥ इत्यष्टशक्तीर्देवस्य पूज्याः कृष्णस्य वल्लभाः ॥ आग्नौ सुदर्शनं
चक्रं नैऋतेशं खं जलोद्भवम् ॥ ३५ ॥ वायव्ये च गदां दिव्यामीशाने च ततो वुजम् ॥ ततो दलानां वा
स्यै च वसुदेवं च देवकीम् ॥ ३६ ॥ नंदगोपं यशोदां च पुरादिप्रपूजयेत् ॥ पादौ रर्घ्यैस्तथा पुष्पैः
पूर्वादिदलतोऽर्चयेत् ॥ ३७ ॥ बलभद्रं सुभद्रां च रोहिणीं रैवतीं तथा ॥ सुदामं च तथा दामं वसुदा
मं च किंकरीम् ॥ ३८ ॥ देवस्य वामपार्श्वे तु पूजयेद्गुरुपादुकाः ॥ परमं च गुरुंतत्र परापरगुरुंतथा
॥ ३९ ॥ पादुकांतं समभ्यर्च्य पूर्वसिद्धांस्तथा यजेत् ॥ पूर्वे गणपतिं चेष्टादं द्रां दीप्तं हिर्यजेत्
॥ ४० ॥ कुमुदं कुमुदाक्षं च पुंडरीकं च वामनम् ॥ शंकुकर्णं सर्वं च सुमुखं सुप्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥ दाक्षि
णावर्ततश्चैतान् पूर्वादिदलतो यजेत् ॥ उत्तरे शानयोर्मध्ये विष्वक्सेनं समर्चयेत् ॥ ४२ ॥ संपूज्यै
वं हरिं भक्त्या नैवेद्यं च निवेदयेत् ॥ पायसं शर्करापूपैः खंडाज्यकदलीफलम् ॥ ४३ ॥ सितोपदंश

मन्त्रं स्वर्णपात्रे निवेदयेत् ॥ अथ वारौ च पात्रे च सार्धं चान्नेऽथवा पुनः ॥ ४४ ॥ अथ मन्त्रं
पात्रे वा अन्यथानरकं ब्रजेत् ॥ सुवर्णचषकेनाथरौप्ये वा विधिना ततः ॥ ४५ ॥ सदान्नं मन्त्रं
दुग्धमन्नं व्यंजनपायसम् ॥ नानाविधोपहाराणि गोविंदाय निवेदयेत् ॥ ४६ ॥ राजोपचारान्
दत्त्वांते स्तुत्वान्त्वाविसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्देवंगोपालं विगतस्पृहः ॥ ४७ ॥ राजानः किंक
राः सर्वे सामात्याः सपरिच्छदाः ॥ राजपुत्राश्च पत्न्यश्च सर्वे तस्यानुवर्तिनः ॥ ४८ ॥ इह भुक्त्वा व
रान् भोगान्ते विष्णोः पदं ब्रजेत् ॥ अष्टोत्तरशतं होमं कुर्यात्तत्संख्यया दत्तः ॥ ४९ ॥ होम तर्पण
योर्मन्त्रो साधयेदखिलानपि ॥ प्रातर्होमं प्रकुर्वीत तथा मध्यदिनेऽथवा ॥ ५० ॥ रात्रिर्होमं च
सायान्हे कुर्यादेवं विधिः स्मृतः ॥ तृतीयकालपूजायामस्तिकालविकल्पना ॥ ५१ ॥ साया
न्हे निवसेत्तत्र वद्रत्येके विपश्चितः ॥ अष्टादशार्णसायान्हे रात्रौ चैदशवर्णकम् ॥ ५२ ॥ उभयो
रुभये तैव वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ सायान्हे द्वारवत्यां तु चित्रकोद्यानमध्यगे ॥ ५३ ॥ सौगंधि
कोत्पललसद्दीर्घिकाशतवोष्टिते ॥ नंदनोद्यानमध्ये तु कदंबवनमध्यगम् ॥ ५४ ॥ ज्वलद्रत्न
मयेः स्तंभैः सुवर्णविधिक्रान्विते ॥ नानारत्नमयलसत्प्रवालहारशोभिते ॥ ५५ ॥ महारत्न
मयं गेहं मुनिभिः परिवेष्टितम् ॥ नारदाद्यैर्मुनिवरैः शौनकैः पिप्पलादिभिः ॥ ५६ ॥ सनकादि
ब्रह्मपुत्रैः परीतं तत्त्वनिर्णये ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुको ॥ ५७ ॥ विश्वक्सेनं च शै

नेयंकृपादष्टिविलसितम् ॥ तेभ्योमुनिभ्यःस्वंधामदिशंतं परमक्षरम् ॥ ५८ ॥ चंद्रकोटिप्रतीका
 शंविश्ववकाशक्षीपिते ॥ नानारत्नगणाकीर्णमहामुकुटभूषितम् ॥ ५९ ॥ अनेकरत्नरश्मी
 भिल्लसन्मकरकुण्डलम् ॥ तारहारावलिलसन्मुक्ताकौस्तुभवक्षसम् ॥ ६० ॥ नानारत्नगणा
 कीर्णकेयूरवल्याष्टकम् ॥ विद्रवत्कनकाभासंपीतांबरयुगावृतम् ॥ ६१ ॥ बंधुरोदारजठरं
 गंभीरनाभिपंकजम् ॥ उत्तुंगचरणांभोजलसत्स्वर्णागुलीयकम् ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तरत्नकटकंतु
 लाकोटिद्वयान्वितम् ॥ शशरक्ताधरपुटभारक्तपदपंकजम् ॥ ६३ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारि
 णंबनमालिनम् ॥ शुद्धज्ञानस्वभावत्वात्सुशुद्धंतं परात्परम् ॥ ६४ ॥ अज्ञाननाशकामत्वाच्च
 वारिदसान्निभम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशमविद्याध्वांतनाशनात् ॥ ६५ ॥ इत्येवंपरत्मानंध्या
 यंतिब्रह्मवादिनः ॥ एवंध्यात्वामध्यमार्चाविधानेन प्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ सहस्रैकंजपेन्मंत्रं होमा
 दशांशतर्पणम् ॥ रजतारचितेपात्रेखंडदुग्धं निवेदयेत् ॥ ६७ ॥ पूर्वोपचारान्दत्वावैनमस्कृ
 त्यविसर्जयेत् ॥ गृहस्थानामयंपथान्यासितां हृदयां बुजे ॥ ६८ ॥ ध्यात्वासंपूज्यमुनिभि
 र्मानसैरुपचारकैः ॥ विरक्तोगृहमेधीचवनस्थोऽप्यथवा मुनिः ॥ ६९ ॥ वासुदेवं समासध्य
 निर्वाणं पदमाप्नुयात् ॥ सायान्हेवासुदेवं च पूजयेद्दिधिनानरः ॥ ७० ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति
 किंपुनर्नरमर्कटाः ॥ संसारसागरंधोरं विषयमाहसंकुलम् ॥ ७१ ॥ संतीर्य विषयान्मुक्ताज्ञा

नीलस्पदमाप्नुयात् ॥ दुर्वासनाम्परित्यज्यकोटिजम्भसमुद्भवाम् ॥ ७२ ॥ एकेनजम्भनाम्
क्तियातिकैवल्यनिर्मिताम् ॥ 'तद्दिष्णोः परमंपदंसदापश्यंतिसूरयः ॥ ७३ ॥ दिवीवचक्षुराततं'
सर्वचविषयाततम् ॥ रात्रौचेन्मादिराक्रांतमानसंदेवकीसुतम् ॥ ७४ ॥ रासगोष्ठीपरिज्ञातंगो
षीमंडलमध्यगम् ॥ वृंदावनगतंभ्यायेच्छायायांकहपशाखिनः ॥ ७५ ॥ सुस्थिरंवेणुगायंतं
वनमालापरिष्कृतम् ॥ संचमध्यस्थितंरुष्णंगोपिकासंघवेष्टितम् ॥ ७६ ॥ देवासुरैश्चगंधर्वैर
प्सरोभिश्चसेवितम् ॥ यक्षैर्विद्याधरगणैर्विहंगैर्भूविन्दतैः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मर्षिभिर्देवार्षिभिःस्तूय
मानंसुविस्मितैः ॥ लेलित्यमानंप्रणयाद्देवस्त्रीशतकोटिभिः ॥ ७८ ॥ इंदीवरानिभंरत्नसुं
दरेन्दुनिभाननम् ॥ सम्फुल्लपद्मवदनंपद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ ७९ ॥ पद्मनाभिपाणिपादंपद्मरा
गानिभापरम् ॥ शरण्यंसर्वदेवानांगोपिकाजनवल्लभम् ॥ ८० ॥ कचिक्कचित्परिमिलत्यंबु
जोत्परिसंस्थितम् ॥ कल्पितानेकदेहेननारीणांशतकोटिभिः ॥ ८१ ॥ वेष्टितंरममाणंचगा
यंतदिव्यमूर्च्छनाम् ॥ हाभ्यांहाभ्यांवल्लभाभ्यामध्यमेमध्येविराजितम् ॥ ८२ ॥ यथामरकतस्तं
भंसुवर्णेनाभिवेष्टितम् ॥ कचिद्रोपांगनावलहारिणंहेलयान्वितम् ॥ ८३ ॥ कचिद्धसंतंहा
सयंतंस्त्रीवृंदमुपहासकैः ॥ विस्मितैर्देवानिकरैरर्चितंपुष्पवृष्टिभिः ॥ ८४ ॥ देवस्त्रीभिर्वी
ज्यमानंकामोत्कटितचोष्टितैः ॥ एवंध्यात्वामधुरिपुंयजेत्तंशंसितव्रतः ॥ ८५ ॥ मिथुनैर्वैषो

उशकेः केशवादिभिरावृतम् ॥ महिषाभिस्तथान्वितंगोपीभिरपि सर्वतः ॥ ८६ ॥ एवमभ्य-
 र्च्यविधिनाकांस्येवारजतांचिते ॥ पात्रेदुग्धनिवेद्याथमिथुनेभ्यस्तथार्चयेत् ॥ ८७ ॥ ज-
 स्वास्तुत्वानमस्कृत्य तद्वत्पद्मेतं विसर्जयेत् ॥ एवमभ्यर्च्य जगतां पतिं शुद्धमनीषया ॥ ८८ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां दायादो भवति ध्रुवम् ॥ विप्रो देवाधिपो भूयात्साक्षाद्भुवि पुरंदरः ॥ ८९ ॥
 क्षत्रियो राजवंश्यश्च वैश्यो धनसमृद्धिमान् ॥ शुद्रः सुखानि सर्वाणि भुक्त्वा चांते परं व्रजेत् ॥
 ९० ॥ एवमेतं कथितं विप्रसंसारभयनाशनम् ॥ अर्चनं त्रिविधं यत्ते मूला विद्या निरुक्तं नमः ॥ ९१ ॥
 ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
 ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रूहि मे वालकृष्णस्य तत्त्वं सार्वज्ञकारणम् ॥ ब्रह्मणाय त्पुरा प्रोक्तं सेवया तप-
 सा तव ॥ १ ॥ यत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठ त्रैलोक्येऽविदितं न ते ॥ यथाक्रमं कथय मे सर्वमे-
 व समाहितः ॥ सुश्रूषामेव लवती गोपालस्यार्चनं प्रति ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥ वा-
 ल्यं ते कथयाम्यद्य देवस्य परमाद्भुतम् ॥ गोपनीयं न ते किंचित्त्वं हि वेदाविदां वरः ॥ ३ ॥ तपसा क-
 ल्पनाहीनः कृष्णेभक्तोऽसि निश्चयात् ॥ तारः प्रजापतिः शक्रो मायाचर्चिदुरेव च ॥ ४ ॥ एतन्मंत्र-
 वरं विद्विरहस्यं परमाद्भुतम् ॥ महात्मन्कारकरं विश्वक्षोभणकारकम् ॥ ५ ॥ चतुर्वर्गफलं चा-
 स्य जपमात्रेणाप्स्यति ॥ गोपालस्यापि येमं प्रावक्ष्यंतेऽत्रैव मंत्रको ॥ ६ ॥ संदीपितमनेनैव

फलप्रदमवेक्ष्यताम् ॥ वृद्धामणिरयं प्रोक्तो देवस्पर्शिशुक्लपिङ्गः ॥ ५ ॥ अहं सुनिद्रायाः ॥
 गायत्रीलिङ्ग उच्यते ॥ देवताकथितः कृष्णः सर्वकामफलप्रदः ॥ ८ ॥ समाहारो चरणेऽयं
 मध्यमः स्वरईरितः ॥ नेत्राब्धितर्कसूर्यद्वैः कलवर्णविभेदितैः ॥ ९ ॥ पञ्चाङ्गानिमनोः कृत्वा
 ध्यानं कुर्यात्समाहितः ॥ मथुरायां पुरे ध्यायेत्कंसस्यान्तःपुराजिरे ॥ १० ॥ सूतिकागृहमध्य
 स्थं जातमात्रं जगत्पतिम् ॥ सिद्धचारुणगंधर्वदेवदानवकिन्नरैः ॥ ११ ॥ यक्षराक्षसवेतालैः स्व
 चरैर्भूचरैरपि ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिः किन्नरीभिः समन्ततः ॥ १२ ॥ ब्रह्मणार्तनयैः सार्द्धं वि
 द्यमानं मुदान्वितैः ॥ इन्द्रादिभिश्च दिक्पालैर्लसत्कुसुमवर्षिभिः ॥ १३ ॥ चतुर्भुजं शंखच
 क्रंगदाशार्द्धचरं हरिम् ॥ दक्षस्योर्ध्वे करे च क्रंगदां चतुर्धः करे ॥ १४ ॥ वामस्योर्ध्वे शार्द्धधनुः
 शंखचतुर्धः करे ॥ नवीनजलदप्रख्यं पीतकौशेयवाससम् ॥ १५ ॥ विलसत्कुन्तलाभोग
 भास्वरो निजमूर्द्धनि ॥ विहिताशेषतद्रत्नशोभिकर्णकिरीटकंम् ॥ १६ ॥ सुगन्धिपारिजातैश्च शोभि
 नाशेषकुन्तलैः ॥ ललाटतलविन्यस्तकस्तूरीतिलकौज्ज्वलम् ॥ १७ ॥ अष्टमीचंद्रशकलभा
 सिभासप्रभोज्ज्वलम् ॥ उत्फुल्लपुंडरीकश्रीनयनद्वयभूषितम् ॥ १८ ॥ मनोभवधनुः कल्पच
 छिन्नापविराजितम् ॥ तिलप्रसूनाविजयीवासावंशविभूषितम् ॥ १९ ॥ परार्द्धचंद्रसंकाशमुखं
 चंद्रविराजितम् ॥ दाडिमीव्रीजकुंदाभंदंतपङ्क्तिविराजितम् ॥ २० ॥ पद्मविम्बफलोद्भासिदं

तवासांज्ज्वलंविभुम् ॥ जांबूनदानेकरत्नस्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ २१ ॥ महामरकतस्तंभभासमा
 नभुजहयम् ॥ रत्नचामीकराभोगैरंगदैर्बलयेयुतम् ॥ २२ ॥ कंबुग्रीवंमहोरस्कंमुक्ताहारविराजितं ॥
 श्रीवत्सलाञ्छनंभ्राजत्कौस्तुभोज्ज्वलवक्षसं ॥ २३ ॥ रत्नवैडूर्यघटितंकिंकणीजालमालि
 नं ॥ पट्टसूत्रेणसंनद्धमध्यदेशोपशोभितं ॥ २४ ॥ रत्नमंजीरमुगलमंजुश्रीपादवल्लभं ॥
 देवक्यावसुदेवेनहरेणविधिनातथा ॥ २५ ॥ विदिक्षुतिष्ठतास्तोतुंमुखरेणपुटांजलिम् ॥ मेरुशृं
 गप्रतीकाशगरुडोपरिसंस्थितं ॥ २६ ॥ एवंध्यात्वापरात्मानंगुरुमात्मानमेवच ॥ एकी
 भावेनसंभाव्यततःपूजनमारभेत् ॥ २७ ॥ कर्पूरामिलितालोलसितचंदनचार्चितं ॥ आलि
 खेद्देवकीपुत्रयंत्रंशोभनरेखया ॥ २८ ॥ शलाकयावैट्टमयाहैमयाराजतेनवा ॥ किंजल्करू
 पकंदत्तंततोलेख्यंचतुर्दलं ॥ २९ ॥ ततोदत्तंचाष्टदलंदत्तंदशदलंततः ॥ समरेखंचतुष्को
 णंचतुर्दशोपशोभितं ॥ ३० ॥ बीजशोभिचतुर्दशंचतुष्कोणविराजितं ॥ मध्येसंपूज्यदेवेशं
 पूजयेत्तच्चतुर्दले ॥ ३१ ॥ ऐशान्यामीश्वरंदेवमाग्नेय्यांचापितामहं ॥ नैर्ऋत्यांवसुदेवंचवाय
 व्यांदेवकीमपि ॥ ३२ ॥ ततश्चाष्टसुपत्रेषुपूजयेद्देववल्लभाः ॥ रक्तांवरधरासौम्यावराभय
 करांबुजाः ॥ ३३ ॥ सर्वालंकरणैर्दीप्तालसयौवनविभ्रमाः ॥ श्रीमद्देवमुखांभोजन्यस्तनेत्र
 मधुवताः ॥ ३४ ॥ ततोदशदलेपूज्यालोकपालास्ततोबहिः ॥ गरुडंपद्भिमेहरेजयंपूर्वेत्र

जयेत् ॥ ३५ ॥ विजयंदक्षिणे तद्द्वारद्वंद्वचतुष्टये ॥ पुटांजलिकराः सर्वे सुस्तोत्रमुत्तमं
 पि ॥ ३६ ॥ विलसद्गनमालाश्रपीतकौशेयवाससः ॥ ततः शंखचक्रचक्रगदाकौमोदककी
 मपि ॥ ३७ ॥ शार्ङ्गधनुश्चसंपूज्यतद्वाद्ये पूजयेदपि ॥ ऐरावतादीनभ्यर्च्य गजानघौ ततो ब
 हिः ॥ ३८ ॥ कृते लक्षं जपेन्मंत्रं त्रेतायां द्विगुणं तथा ॥ त्रिलक्षं ह्यपरे जाप्यं चतुर्लक्षं कलौ ज
 पेत् ॥ ३९ ॥ प्रयोगानय कुर्वीत साधकः सिद्धिलालसः ॥ लक्ष्मीप्रसूनैर्जुह्याच्छ्रियमिच्छ
 न निर्दितां ॥ ४० ॥ साज्येनाग्नेन जुहुयादाज न स्य समृद्धये ॥ आरामैः कुसुमैर्विप्रान् जा
 तीभिः पृथिवीपतीन् ॥ ४१ ॥ प्रसूनैरसितैर्वैश्यान् शूद्रान् नीलोत्पलैरपि ॥ वशायेच्छ्रवणैः सर्वा
 न्पंकजैर्वनिताजनान् ॥ ४२ ॥ गोशालासुकृतो ह्योमः पांयसेन स सर्पिणा ॥ गवांशांतिं क
 रोत्याशुगोविंदो गोकुलप्रियः ॥ ४३ ॥ शिशुवेपथुर्देवां किंकिणीजालशोभितम् ॥ स्मृत्वा
 प्रतर्पयेन्मन्त्री दुग्धवुध्या शुभैर्जलैः ॥ ४४ ॥ धनधान्यांशुकादीनि प्रीतस्तस्मै ददातिसः ॥ पिंडं

१ पिंडमिति ॥ आरी पट्टकोणं लिखित्वा तन्मध्ये मूलवेष्टितवक्ष्यमाणपिंडबीजं च लिखित्वा वक्ष्यमाणपट्टवर्णान् पट्टकोणे पु
 वि लिख्य तदुपरि दशदलपत्रं कृत्वा तत्रेषु वक्ष्यमाणदशवर्णवर्णान् लिखित्वा तत्सर्वं कामबीजेन वेष्टयेत् । तदुपरि शोडशदलपत्रं
 तत्तेसरेषु बीजसंस्तान् पत्रेषु वक्ष्यमाणबीजवर्णवर्णान् तदुपरि द्वात्रिंशद्दलं तत्तेसरेषु बाहिसंतवर्णान् लिखित्वा पत्रेषु वक्ष्यमाण
 अनुपुष्पमंत्रं लिखेत् । तत्सर्वं पार्वतीजेन वेष्टयेत् । पुनरुक्तवर्जिनं वेष्टयित्वा तदुपरि अष्टकोणं कृत्वा तत्कोणेषु वक्ष्यमाणाष्टवर्णव
 र्णान् लिखेत् । एतदंशमुत्तमं भवतीति तात्पर्यार्थः ।

मूलेनवीतंदहनपुरयुगेकोणराजत्पडर्णं कुर्यात्पद्मदशार्णस्फुरतिदशदलंकामवीजेनवीतम् ॥
पद्मकिंजल्कसंस्थंस्वराविकृतिदलेप्रोल्लसत्पोडशार्णं किंजल्केव्यजनाढ्यंप्रकृतिदलयुगेत्वर्पि
तानुष्टुवर्णं ॥ ४५ ॥ पाशांकुशाभ्यामावीतंक्षोणीपूरयुगान्वितम् ॥ अष्टाक्षरेणसंवी
तयंत्रंगोविंददेवतम् ॥ ४६ ॥ धर्मार्थकामफलदंसर्वरक्षाकरंस्मृतम् ॥ पंचांतकोधरासंस्थ
इंदुविंदुविभूषितः ॥ ४७ ॥ पिंडबीजमिदंप्रोक्तंसर्वसिद्धिकरंपरं ॥ चतुर्लक्षंजपेदेतत्तद्दशां
शंहुनेत्ततः ॥ ४८ ॥ तर्पयेत्तद्दशांशंचदशांशंचाभिपेचयेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चापिदशां
शमितिचक्रमात् ॥ ४९ ॥ गणेशंभास्करंरुद्रंगौरींचपरिपूजयेत् ॥ विदिक्षुयंत्रराजस्यस्वस्व
मंत्रपुरस्सरं ॥ ५० ॥ एतद्धारणमात्रेणत्रिकालज्ञोभवेद्भुवं ॥ यद्यन्निजेप्सितंसर्वसाधये
न्नात्रसंशयः ॥ ५१ ॥ अनेनसदृशोमंत्रोयंत्रंवापिनाविद्यते ॥ केवलंप्रेमभावेनकाथितंतव
सुव्रत ॥ ५२ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥
॥ नारदउवाच ॥ अथप्रयोगान्वक्ष्यामिमंत्रयोरुभयोरपि ॥ यान्कृत्वासाधकवरोलोकत्र
यसुपूजितः ॥ १ ॥ तदर्थकारिमंत्रान्वैवक्ष्यामिचक्रचित्कचित् ॥ वंदेतंदेवकीपुत्रंसद्यो
जातंसुसत्प्रभम् ॥ २ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणंवनमालिनम् ॥ एवंध्यात्वामनुवरंलक्षं
ब्राह्मेमुहूर्तके ॥ जप्त्वामंत्रीत्रिकालज्ञोबृहस्पतिसमोभवेन् ॥ ३ ॥ अथवैतत्समोमंत्रःप्रो

च्यतेऽगृणुतत्वतः ॥ श्रीमत्पदंतथाचोक्त्वा मुकुन्दचरणौ पुनः ॥ ४ ॥ सदेति शरणमहंप्रपद्ये
स्वाहयायुतम् ॥ श्यामलं कोमलं बालं क्रीडंतं मातुरं कके ॥ ५ ॥ द्विभुजं स्तनपातारं चैतथेच्छ
ति धरो भवेत् ॥ लक्ष्म्या प्रजपेदेन समानं लभते फलं ॥ ६ ॥ कामबीजादिमंत्रोऽयं किञ्च सिद्ध्य
ति भूतले ॥ उपसंदत्त दिव्यांगं पुरावन्मातुरं कके ॥ ७ ॥ चलदोश्चरणं बालं ध्यात्वा भास्ते मु
हूर्तके ॥ जप्त्वा मनुवरो विद्वान् सर्वशास्त्रार्थविद्वदेत् ॥ ८ ॥ सर्ववेदार्थकुशलो ज्ञानवान् भव
ति ध्रुवं ॥ नंदांगणे पर्यटंतं धूलीनिचयधूसरम् ॥ ९ ॥ प्रदीप्तमणिगणोद्दीप्तं यशोदालोकनो
त्सुकम् ॥ एवं ध्यात्वा मनुर्वरं जपे नियममास्थितः ॥ १० ॥ लक्ष्मे कंजपादस्य किञ्च सिद्ध्यति
भूतले ॥ प्रातःप्रातः पिवेत्तोयमष्टोत्तरशतं जपन् ॥ ११ ॥ अनेन मूको मुग्धात्मजडः पापा
णवत्तया ॥ अनेन जप्यमानेन साक्षाद्वाक्पतिसंततिः ॥ १२ ॥ पद्भ्यानिःक्षिप्य शकटं रुदं
तं प्राकृतं यथा ॥ लक्ष्म्या प्यादिति ध्यात्वा आपद्भ्यो मुच्यते ध्रुवं ॥ १३ ॥ शत्रुभ्यो न भयं तस्य
राजतो नापि दस्युतः ॥ न तस्य विद्यते भीतिः कदाचिदपि सुवत ॥ १४ ॥ अथापरं प्रवक्ष्या
मिह हस्यं सुरपूजितम् ॥ यद्रत्नासाधकवरः प्रयोगफलमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ ब्रह्माणं सोमसं यु
क्तमनुस्वारविभूषितं ॥ विंदुनादसमाक्रांतं कल्परजसमुद्धरेत् ॥ १६ ॥ पवनं वीतिहोत्र
स्थं महामायासमन्वितम् ॥ विंदुनादसमाक्रांतं द्वितीयं बीजमुद्धरेत् ॥ १७ ॥ धराणैरेफसं

युक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ इंदुविंदुसमायुक्तंनृतीयंबीजमुद्धरेत् ॥ १८ ॥ थांतंशंभुसमायुक्तं
इंदुविंदुसमन्वितं ॥ दौर्गवीजमिदंख्यातंसमस्तापनिवारणं ॥ १९ ॥ शंभोःपदंवन्हियुतं
मायाविंदुसमन्वितं ॥ अशेषजगतांबीजंमहामायेतिविश्रुतं ॥ २० ॥ अनयायोग्यतोमंत्री
असाध्यमपिसाधयेत् ॥ वांतंवन्हिसमायुक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ २१ ॥ श्रियोबीजमिदंप्रो
क्तंनृणांसर्वसुखप्रदं ॥ विरिंचीन्द्रसमायुक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ २२ ॥ नादविंदुसमाक्रांतंबीजं
त्रैलोक्यमोहनं ॥ प्रोक्तंसांताक्षरंतत्तुपष्ठस्वरसमन्वितं ॥ २३ ॥ नादविंदुसमायुक्तंकूर्चवी
जमिदंस्मृतं ॥ एतेपांबीजवर्गाणांज्ञात्वाकर्माणिमंत्रवित् ॥ २४ ॥ गुरुतःशास्त्रतःसम्यक्
सर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ अन्यथानैवसिद्धिस्स्यान्मंत्रकल्पशतैरपि ॥ २५ ॥ मेरुश्चतुर्दशस्वर
वन्हिविंदुसमन्वितं ॥ नृसिंहबीजमित्युक्तंभूतापस्मारनाशकं ॥ २६ ॥ समाहितमनाभू
त्वापद्माक्षैःकृतमालया ॥ अयुतैकंजपेन्मंत्रंब्रह्मचारिव्रतेरतः ॥ २७ ॥ अल्पायासेनकामाः
स्युर्दरिद्रश्चनजायंते ॥ सर्वेमनोरथास्तस्यासिध्यंतीतिनसंशयः ॥ २८ ॥ नित्यकर्मरतःकृ
ष्णंवनपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ वश्याभवंतिराजानोनसकुर्याद्विचारणाम् ॥ २९ ॥ तमेवरक्तपुष्पै
स्तुवैश्यावश्याभवंतिहि ॥ नीलोत्पलैस्तुशूद्राःस्युर्मांसंरुष्णंसमर्चयेत् ॥ ३० ॥ जुहुयाद्रक्त
कुसुमैर्मिश्रितैस्तिलतंडुलैः ॥ मंत्रेणाष्टसहस्रंतुजह्वाभस्मधरेद्यदि ॥ ३१ ॥ ललाटेविधूतत

स्यसर्वेवश्यामवांतिहि ॥ अनेनचशरीरेणराजानोवदातामियुः ॥ ३२ ॥ स्त्रियोवश्यामवस्थान्
पुत्रामात्याश्चसर्वदा ॥ विवाहार्थजपेन्मंत्रमासमष्टसहस्रकं ॥ ३३ ॥ रासमंडलमध्यस्थं
ष्णंध्यात्वाव्रतेस्थितः ॥ विवहेदुत्तमांकन्यांरम्यांसर्वकुलोज्ज्वलां ॥ ३४ ॥ पुत्रमेकृष्णरक्षोति
हिजेनप्रार्थितोहरिः ॥ हतंपुत्रंसमाहृत्यददौयस्तंविचिंतयेत् ॥ ३५ ॥ पुत्रकामोलभेत्पुत्रमा
सैनैकेनसुंदरं ॥ दीर्घायुमप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितं ॥ ३६ ॥ गंवपुष्पैःसमाराध्यकृष्णंध्या
येचकन्यकां ॥ मासद्वयंतथामंत्रजपेदष्टसहस्रकं ॥ ३७ ॥ मनोरथपतिलब्ध्वादीर्घकालंच
क्रीडति ॥ अंजनंकुसुमंवल्लंतांबूलंचंदनंतथा ॥ ३८ ॥ अन्यान्यप्युपभोग्यानिस्पृष्ट्वांमंत्र
शतंजपेत् ॥ दीपपेत्तस्ययस्यैवसोचिराहाभवेद्दृशी ॥ ३९ ॥ स्त्रियोवश्याअनेनैवभवांतिमुनि
सत्तम ॥ पुरुषंवशयेनारीअनेनैवविधानतः ॥ ४० ॥ अर्थार्थकामःश्रीपुष्पैःसिततंदुलभि
श्रितैः ॥ अष्टोत्तरसहस्रंतुगुह्यादर्थवान्भवेत् ॥ ४१ ॥ विश्वरूपधरंध्यात्वाशतमष्टोत्तरं
जपेत् ॥ समाहितमनामंघ्रीयशस्वीकीर्तिमान्भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रेतभूतपिशाचैश्चस्कंदादिग्र
हपीडितः ॥ पुतनास्तनयातारंध्यात्वामंत्रशतंजपेत् ॥ ४३ ॥ प्रणश्यंतिग्रहादुष्टापलायंत
इतस्ततः ॥ सर्पमंडलदष्टांश्चमूपकाद्यैश्चदंशितान् ॥ ४४ ॥ कृष्णंकालीयदमनंचितयित्वा
जपेन्नरः ॥ तर्जयंतंविपंधोरहुंकारेणविनाशयेत् ॥ ४५ ॥ तत्राप्यन्यमनुवरंहुंवीजाद्यंशुं

समिद्धिः पूर्ववद्धत्वा त्वामेधास्यादतिमानुषी ॥ वाचमिच्छन्लभेहाचंजस्त्वा ब्राह्मेमुहूर्तके
 ॥ ७४ ॥ शतंशतंचपण्मासंवाग्मीचातिसुधीर्भवेत् ॥ शत्रूणांजयकामायपारिजातहरंहरिं
 ॥ ७५ ॥ गरुडारोहणं ध्यात्वा जित्वा सर्वदिबोकसाम् ॥ समिद्धिश्चापि जुहुयात्करवीरसमुद्भवैः
 ॥ ७६ ॥ लक्षंजस्त्वा तथालक्षंजुहुयान्मंत्रवित्तमः ॥ जित्वा शत्रुगणानेतानाक्रांतश्च यथाविधि
 ॥ ७७ ॥ प्रतिष्ठांकारयेद्यस्तु भगवंतं विचिंत्य च ॥ शंखपद्मनिधियुक्तं वसंतं द्वारकापुरि ॥ ७८ ॥
 ध्यात्वा तिलाज्यचरुणा जुहुयात्सिततंडुलान् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वै प्रतिष्ठांलभते ध्रुवं ॥ ७९ ॥
 सर्वान्कामान्वशीकर्तुं कामधन्यं पंकजासने ॥ कदंबमालयानित्यं भगवंतमलंकृतं ॥ ८० ॥
 सनकाद्यैः प्रार्थ्यमानं योगिभिर्गोपवेषक ॥ विचित्रपुष्पमालाभिर्भूषितं वनमालया ॥ ८१ ॥
 कदंबमूले गाथं तंचितपेन सर्वनायकं ॥ समिद्धिरप्यपामार्गैरष्टोत्तरसहस्रकं ॥ ८२ ॥ मध्वा
 ज्ययुक्तैर्जुहुयात् सर्वलोको वशो भवेत् ॥ मुमुक्षुभिर्भगवंतं पुडरीकदलेक्षणं ॥ ८३ ॥ सनकाद्यै
 श्रित्यमानं सिद्धैरन्यैश्च योगिभिः ॥ ब्रह्मेन्द्रशंकरमुखैर्गणैश्चापि दिबोकसाम् ॥ ८४ ॥ प्रल्हा
 दप्रमुखैर्भक्तैरन्यैश्चापि महात्मभिः ॥ हृत्पद्मकर्णिकोत्तुंगदिव्यसिंहासनोपरि ॥ ८५ ॥ ध्यात्वैव प
 रमात्मानं यशोदानंदवर्द्धनम् ॥ पलाशतुलसीपत्रैः सौवर्णकुसुमैः शुभैः ॥ ८६ ॥ मानसैर्वा य
 थाशक्त्या अर्चयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ आत्मानं देवकीपुत्रं लीलायष्टिधरं स्मरेत् ॥ ८७ ॥ यद्य

त्कामयते मन्त्री तत्तदा प्रोक्त्य यत्नतः ॥ अनेन विधिना सर्वभारयोत्थियमात्मनः ॥ ८८ ॥ यो यजे
 ष्वचतुर्थेन विष्णोश्चैव तु बुद्धिमान् ॥ तृतीयेनार्चनं विद्यात्त्वत्पणा विष्णुना सह ॥ ८९ ॥
 इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 अथापरान्प्रवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् ॥ यान्कृत्वामानवः सम्यक्स्यो देवत्वमृच्छति
 ॥ १ ॥ नासाध्यं विद्यते तस्य स्वर्गं मर्त्ये रसातले ॥ निशातशरानिभिर्नभीम्मतापहरं हरिम् ॥ २ ॥
 दृष्ट्या पीयूषवर्षिण्या कारुण्यात्तं विलोकयन् ॥ एवं ध्यात्वा युतजपादसाध्यज्वरनाशनं ॥ ३ ॥
 मूर्च्छादाहगदस्फोटविषकीटसमुद्भवं ॥ नादायेदाहमचिरादमृतादशशतं हुनेत् ॥ ४ ॥ का
 शिराजेन प्रहितां कृत्यांतां द्वारकापुरीं ॥ निजाऽरिणा तां छित्वा शुतपुर्णचक्रतेजसा ॥ ५ ॥ प्र
 ददंतं हरिं स्मृत्वा जपेद्युतमादरात् ॥ सुस्नेहाक्तैः सर्पैश्च हुनेद्रात्रौ तथा युतं ॥ ६ ॥ कृत्याप
 रे रितास्तं तु न ग्रसंतिकदाचन ॥ डाकिनीपूतना कृत्या पिशाचा यक्षराक्षसाः ॥ ७ ॥ अन्यवे
 क्रूरसत्त्वाश्च प्रयोगाज्जपहोमयोः ॥ देशादेशांतरं यांति न समर्थाश्च हिंसितुं ॥ ८ ॥ ध्यात्वा विभे
 श्वरं देवं व्यासविश्वावकाशकं ॥ सूर्यकोटिप्रतीकासं चंद्रकोटिसुशीतलं ॥ ९ ॥ एवं ध्यात्वा
 च मातिमौल्लक्ष्मे कंजपेन्मनुं ॥ जुहुयाद्युतं भक्त्या शतवीर्याकुरविकैः ॥ १० ॥ अकालमृत्यु
 नाशाय सत्यमेतत्परंपदं ॥ मृत्यंजयं हरिं ध्यात्वा सर्वपापैर्विमुच्यते ॥ ११ ॥ आसीनमाश्र

मेदिष्येवदरीखंडमंडिते ॥ स्थान्वृहद्भ्यांहस्ताभ्यांघंटाकर्णकलेवरं ॥ १२ ॥ एवंध्यात्वाज
पेन्मासमष्टोत्तरसहस्रकं ॥ समस्तविषदामंत्रीप्रशमायशमायच ॥ १३ ॥ समतासर्वभूतेषु
आशुनिर्वाणदायिनी ॥ निशधिरयमारूढंतर्जयंतंमुहुर्मुहुः ॥ १४ ॥ धावमानंरिपुगणमनु
पावेतमच्युतं ॥ विसृजद्वाणसंधेननयंतंदूरदेशतः ॥ १५ ॥ उच्चाटनंभवेत्सघोरिपुणालक्षजाप
तः ॥ द्वेपयंतरुक्मिवलंपांड्यमध्यस्थितंहरिं ॥ १६ ॥ ध्यात्वालक्षंमनुवरंनिवलेहविमिश्रि
ताम् ॥ तदंतंजुहुयान्मंत्रीगुलिकांगोमयद्रवां ॥ १७ ॥ एवंप्रयोगमात्रेणवैरस्यंजायतेमिथः ॥
अन्योन्यकलहेनैवदेशादेशांतरं व्रजेत् ॥ १८ ॥ विद्विष्टस्तत्रतत्रापिकाकवत्पर्यटन्महीं ॥
पार्थेदिशंतंगीतार्थस्थस्यमधुसूदनम् ॥ १९ ॥ राजमंडलमध्यस्थंसूर्यचंद्रायुतप्रभम् ॥ ध्या
त्वायुतंमनुवरंशमायप्रजपेत्सुधीः ॥ २० ॥ अनेनजपमात्रेणकिन्नासिद्धयतिभूतले ॥ “स्थाने
दृष्यकेशतवे”त्यादिसूक्तंवाचार्यनर्पिकं ॥ गायत्रीछंदोवलितंविश्वात्मारुण्णदैवतं ॥ २१ ॥ स
पर्यापूर्ववत्प्रोक्तासाधयेत्सकलेप्सितं ॥ श्रीबीजाद्यैर्जपेन्मंत्रंवरौध्यात्वाचपूर्ववत् ॥ २२ ॥
लक्षैकजपमात्रेणकुबेरइवमोदते ॥ अन्नदैवतगोपालंवक्ष्येऽन्यंशृणुतत्त्वतः ॥ २३ ॥ अन्नरूपं
रसरूपंनुष्टिरूपंपदोपरि ॥ अन्नाधिपतयेस्वाहासोऽयमन्नाधिपोमनुः ॥ २४ ॥ श्रीबीजाद्यो
मनुःप्रोक्तोऽप्यन्नरत्नसमृद्धिदः ॥ आचक्रायंगच्छतिःस्थान्नारदोऽस्यमुनिःस्मृतः ॥ २५ ॥ गा

यवीलुङ्गदत्पुक्तं देवोऽनस्यप्रदो हरिः ॥ ध्यानार्चनादिकं सर्वमस्य पूर्वकृत्वा चरेत् ॥ २१ ॥
 संपूजयेन्मन्त्री स तु सर्वसमृद्धिमान् ॥ आढत्यस्वर्णपात्रं च क्षालितं शुद्धवारिणा ॥ २२ ॥ वि
 लिप्यगंधपंकेन लिखेदष्टदलांबुजं ॥ कणिकायां लिखेद्ब्रह्मेः पुटितं मंडलद्वयं ॥ २८ ॥ तन्म
 ध्ये विलिखेत्कामं साध्याख्यकर्मसंपुतं ॥ ततः शिष्टैर्मनोवर्णैस्तत्कामं वेष्टयेत्सुधीः ॥ २९ ॥
 श्रियं पट्कोणकोणानामैन्द्रनैऋतवायुषु ॥ आलिख्य चालिखेन्मायां वह्निवारुणशूलिषु ॥ ३० ॥
 अक्षरैः कामगायत्र्या वेष्टयेत्केशरेषु च ॥ मारमालामनोवर्णैर्दलेष्वष्टसु मन्त्रावित् ॥ ३१ ॥ लिखे
 दृहान्तरे वर्णैर्मार्तृकांतद्वहिलिखेत् ॥ भूर्विंवचलिखेद्वात्ये श्रीमाये दिग्विदिक्ष्वपि ॥ ३२ ॥
 यंत्रमेवं समालिख्य जातरूपमये पटे ॥ राजतेताम्रपात्रवाभूर्जे क्षौममयेऽपि वा ॥ ३३ ॥ सूक्ष्म
 संतुमये वापि प्रतिष्ठाप्य समीरिणं ॥ आकर्षणं सुरस्त्रीणां नागलोकसुवासिनां ॥ ३४ ॥ पिशा
 चयक्षरक्षांसितथा क्रूरग्रहाश्रये ॥ दुष्टसत्त्वाश्रये सर्वे परिसर्पतिभूतले ॥ ३५ ॥ यंत्रराजधरं
 दृष्ट्वा विद्रवंति व्रजंति च ॥ बहुना किमिहोक्तेन सर्वलोकसुखावहं ॥ ३६ ॥ स्त्रीणामाकर्षणं
 राज्ञां लोकवश्यकरं भुवि ॥ योगसिद्धिकरं तावद्भवसागरतारकं ॥ ३७ ॥ मुक्तिमुक्तिकरं यं
 त्रमिति प्रोक्तं स्वयं भुवा ॥ वांतर्यातसमारूढं मायाविंदुविभूषितं ॥ ३८ ॥ श्रियो बीजमिति
 प्रोक्तं नृणां सद्यः सुखप्रदं ॥ आदौ कर्त्तव्यं मुक्त्वा च कामदेवपदं ततः ॥ ३९ ॥ चतुर्थ्यंतं वि

महेचपुष्पवाणायतत्परं ॥ धीमहीतिपदंप्रोक्तंतन्नोऽनंगःप्रचोदयात् ॥ ४० ॥ एयामन्मथगा
 पत्रिप्रोक्तामन्मथदीपिनी ॥ कामंरतिचसंभाष्यततःकामपदंवदेत् ॥ ४१ ॥ देवायेतिपदं
 ब्रूयात्तथासर्वपदंततः ॥ प्रियायेतिपदांतेचवदेत्सर्वजनंपुनः ॥ ४२ ॥ ब्रूयात्संमोहनायेति
 ज्वलशब्दंचवीप्सयेत् ॥ प्रज्वलेतिपदंसर्वजनस्यहृदयंतथा ॥ ४३ ॥ उक्त्वाममवदांपश्चा
 त्कुरुशब्दंचवीप्सयेत् ॥ बन्दिजायांतथेत्युक्तामालाख्योमन्मथोमनुः ॥ ४४ ॥ भृगृहं
 चतुरस्रंस्यादृष्टवज्रपुतंमुने ॥ अस्मिन्मंत्रेसमाराध्यवासुदेवंजगद्गुरुम् ॥ ४५ ॥ किन्नसि
 द्भ्यातिमंत्रज्ञोऽप्यकथयंकथितंचते ॥ एवंप्रयोजनंयंत्रंप्रयोगांतरमुच्यते ॥ ४६ ॥ लक्षंजस्वा
 पलाशानांकुसुमैस्तत्समंहुनेत् ॥ व्याख्यातासर्वशास्त्रणामचिरादेवजायते ॥ ४७ ॥ स
 योगीसत्यविज्ञानीविष्णुयोगीतथात्मवित् ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभायशुक्लादिपुष्पमाहरेत् ॥ ४८ ॥
 अष्टोत्तरशतंजस्वाराजतोवान्यतोलभेत् ॥ मुंचंतं पितरौकृष्णंमथुरानिगडादिंती ॥ ४९ ॥
 ध्यात्वायुतंजपांतेचतावत्संख्यंचहोमयेत् ॥ निगडाम्मुच्यतेसद्योयमुद्दिश्यकृताक्रिया ॥ ५० ॥
 पुष्टंरमुखैर्देवैःस्थितंरंदावनेहरिं ॥ सुरभ्याःपयसातोयैरभिषिच्यचसंस्तुतं ॥ ५१ ॥ राज
 राजेश्वरंरुक्तामंगलाचारपूर्वकं ॥ उर्वशीप्रमुखाभिस्तुस्वर्गवेश्याभिरावृतम् ॥ ५२ ॥ एवं
 ध्यात्वाजपेक्षसंपंकजैरयुतंहुनेत् ॥ सार्वभौमोमवेत्सोऽपियेनेयंविहिताक्रिया ॥ ५३ ॥ आत्मा

नैकं समधनं रिपुं कंसात्मकं स्मरेत् ॥ निशीथे प्रजपेन्मन्त्री दक्षिणामुखसंस्थितः ॥ ५४ ॥ लक्षणम्
मेकं जपांतं तु बानीरत रुच्यत्रयैः ॥ अयुतं होममात्रेण स्रियेता ऽर्नि चान्यथा ॥ ५५ ॥ अरिष्टप
बलशतं तत्पादपांशुजलोक्षितं ॥ जुहुयान्म्रियते शत्रुः शंकरेणापिरक्षितः ॥ ५६ ॥ अरिष्टदल
कार्पासव्योपास्थिकरसंयुतं ॥ हवनाल्लक्षमात्रेण यदि दूरस्थितो भवेत् ॥ ५७ ॥ अपि पीयूषसं
सेवी म्रियते ऽर्नि चान्यथा ॥ हरिद्राग्रंधिहोमेनस्तं भयेदरिवाहिनीं ॥ ५८ ॥ नशास्तं मारणं क
र्म क्रदाचिद्देष्णवे मनौ ॥ क्रूरंकटाशयंकष्टदायिनंच सतामपि ॥ ५९ ॥ ईदृग्विधं जनं प्राप्य
अभिचाराय योजयेत् ॥ प्रायश्चित्ताय गायत्री लक्षं जप्त्वा च साधकः ॥ ६० ॥ तदंते प्रायसैर्म
त्री अयुतं होममाचरेत् ॥ अभिप्रयोगकर्तृणां शांतिः स्यान्नैव चान्यथा ॥ ६१ ॥ इति श्री गौत
मीयतन्त्रे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ... ॥ ६३ ॥ ... ॥ ६४ ॥
श्रीनारद उवाच ॥ कर्मांतरमथो वक्ष्ये शृणुष्वनावहितोऽनघ ॥ यत्कृत्वामंदभाग्योऽपिलभेन्मंत्रफ
ला निवै ॥ १ ॥ प्रणवह्र्यमध्यस्थं जपेद्युतसंख्यया ॥ विराजपमात्रेण बृहस्पतिसमो भवेत्
॥ २ ॥ व्याख्याता सर्वशास्त्राणां वेदानामपि जायते ॥ रविवारेऽश्वत्थमूले मासाद्यष्टोत्तरं शतं ॥ ३ ॥
भूयो भूयो भवेच्छक्तिर्जीवेदष्टोत्तरं शतं ॥ तस्य शांतिर्भवन्नित्यं मुदिश्य कृता क्रिया ॥ ४ ॥ अं
शुकैर्चयेत्कृष्णमासमात्रं तु निर्मलैः ॥ मुच्यते मालिनैः कृच्छ्रैः पापैर्घोरतरैरपि ॥ ५ ॥ पृष्ठ

स्त्रैर्यजेत्तन्मत्तयासंपत्तिमतुलांलभेत् ॥ विद्रुमैः पूजयेत्कृष्णत्रैलोक्यवंशमानयेत् ॥ ६ ॥ मा
णिम्यैः पूजयेद्भक्त्या सार्वभौमसमो भवेत् ॥ पद्मरागैर्वज्रकृष्णं राजा भवति निश्चितं ॥ ७ ॥
क्षत्रियः सार्वभौमः स्यात्साधयेद्यः समाहितः ॥ गारुत्मतमयैरत्नैः पूजयन् ज्ञानवान् भवेत् ॥ ८ ॥
अपि हीरकरत्नेन पूजयन् किं न साधयेत् ॥ सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य मासं भक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ कु
वेरसमसंपत्तिसंप्राप्त्यमोदते चिरात् ॥ देहांते हरितां प्राप्य निर्वाणपदमृच्छति ॥ १० ॥ रवि
वारेऽरुणां भोजैः कल्हारैः सोमवासरे ॥ मङ्गले रक्तपुष्पैश्च बुधे तगरसंभवैः ॥ ११ ॥ चम्पकै
र्गुरुवारे च शुक्रे कुंदसमुद्रवैः ॥ शनिवारे शमीपुष्पैः पूजयेद्भक्तितोयतिः ॥ १२ ॥ रविवारे घृता
नंतु पयोभक्तं निवेदयेत् ॥ सोमवारे पिष्टकानि सितया सह योजयेत् ॥ १३ ॥ मंगले गुडसं
मिश्रमज्जं बहुगुणान्वितं ॥ बुधवारे यावकैश्च गुरौ पूषसमुद्रवैः ॥ १४ ॥ मुद्रानं शुक्रवारे च
शनौ सघृतपायसं ॥ वैशाखे मासि विधिवत्तर्पयेद्दिमलैर्जलैः ॥ १५ ॥ ज्येष्ठे मासि प्रयत्नेन
फलेः संपूजयेद्धारिं ॥ आपाढे मासि विधिवत्पवित्रैः पूजयेद्धारिं ॥ १६ ॥ एकैकं स्वर्णसूत्राणि
ग्रंथियुक्तानि कारयेत् ॥ अथ वा पटसूत्राणि पद्मसूत्राणि वा पुनः ॥ १७ ॥ पूजांते देवदेवाय
महिषीभ्यो निवेदयेत् ॥ मिथुनेभ्यस्तथा दत्वामहांतमुत्सवं चरेत् ॥ १८ ॥ तोषयेद्भक्ष्यभोज्या
द्यैर्वाष्पणान्शांसितव्रतान् ॥ एवं संवत्सरं मंत्री कृत्वा भीष्टमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ न चैहर्षकता

पूजावर्तामेतावकल्पते ॥ आवापेमासिहृण्यसंपुष्पैःकेताकिसंखैः ॥ २० ॥ अथ
 कस्तूरीकुंकुमादिसुवासितैः ॥ एलालवंगकंकोलफलानिवहुधार्पयेत् ॥ २१ ॥ भाद्रेमासि
 जेद्विष्णुमह्यैर्बहुगुणान्वितैः ॥ द्वेपेमासिपजेद्वत्तयाभदयैर्भोज्यैश्चविस्तरैः ॥ २२ ॥ कार्पास
 निर्मितैर्वस्त्रैर्नामरणसंयुतैः ॥ तुलास्थेभास्करेकृष्णपूजयेन्मासमात्रकं ॥ २३ ॥ रात्रौप्र
 द्यौपेहोमेस्तुदुग्धपिष्टादिसंयुतैः ॥ घृतदीपमवाच्छिन्नंदधान्मासमहोज्ज्वलं ॥ २४ ॥ एकाद
 श्यामुषोष्येवद्वादश्यांपारणादिने ॥ शुद्धायांविष्णुमम्यर्च्यवस्त्रालंकारभूषणैः ॥ २५ ॥ अ
 स्यांतिथीतुमतिमान्वार्पिकोत्सवमाचरेत् ॥ भोज्यानिबहुभक्ष्याणिब्राह्मणेभ्योनिवेदयेत्
 ॥ २६ ॥ एवंप्रकृतेदेवतास्यतुष्टाचेष्टंप्रयच्छति ॥ सत्यलोकमवाप्नोतिपुनरावृत्तिवर्जितं
 ॥ २७ ॥ मार्गशिर्षेपजेदेवंनवान्नैर्व्यजनैःशुभैः ॥ नारिकेलफलक्षीरमिश्रितंगुडजीरकैः ॥ २८ ॥
 सुषण्देवदेवायभक्त्यातस्मैनिवेदयेत् ॥ पौष्येमासिचमापवैघृतापूपैःप्रपूजयेत् ॥ २९ ॥ अ
 हदोपनिष्ठत्याशुभूपानृपतिसन्निभः ॥ माघेमासियजेत्कृष्णंअक्षतैःसुशुभैःसितैः ॥ ३० ॥
 दुग्धानंशर्करायुक्तमिष्टान्नंचनिवेदयेत् ॥ आस्मिन्मासिशुभेकालेवस्त्रेणाच्छादयेद्दिभुं ॥ ३१ ॥
 फाल्गुनेदेवकीपुत्रंपूजयेत्स्वर्णचंपकैः ॥ चूतसौगंधकुसुमैर्धूपैर्गंधसमन्वितैः ॥ ३२ ॥ चै
 त्रेमासिवासुदेवंसर्वपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ पौर्णिमायांजपेद्भक्त्यादमनैश्चमगुच्छकैः ॥ ३३ ॥

अस्मिन्दिनेरतिकामं पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ३४ ॥ नचेत्सांवत्सरी पूजा वृथा भवति निश्चितं ॥ भ
 स्मीभूतं स्मरं दं गुरुदिता सारतिः सती ॥ ३५ ॥ तां दं प्राकृपया विष्टो वरं दातुं स्वयं शिवः ॥ प्रत्यु
 वाचपतिं त्वंहि सुभगत्वमवाप्नुहि ॥ ३६ ॥ सुंदरी सर्वलोके पुक्रीडार्थं व्रज सुंदरि ॥ ततो भ
 वक्रंदनजलात् पुष्पं दमनकं शुभं ॥ ३७ ॥ तेन पूजनमात्रेण संवत्सरफलं भवेत् ॥ होमयेच्छ
 मानयः पिष्टैर्घृतभार्जितैः ॥ ३८ ॥ तावत्संख्यं मनुजपद्वाकृष्णं पश्यति मंत्रवित् ॥ इति ते क
 थितं सम्यक् पूजनं यपि को द्वयैः ॥ ३९ ॥ कृत्वानेन विधानेन किञ्चन सिद्ध्यति भूतले ॥ पुण्य
 स्थियोगृहस्थाश्च मुनयो ब्रह्मचारिणः ॥ ४० ॥ वनस्थाश्च तथा कृत्वा वांछितार्थमवाप्नुयुः ॥
 स्त्रियः शूद्राश्च विधिवत् कृत्वा तत्फलमाप्नुयुः ॥ ४१ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् भूयो भव संभ
 वः ॥ एवं कृष्णं यजन् भक्त्या यत्कृतं कोटिजन्माभिः ॥ ४२ ॥ स तु पापैर्न लिप्येत पद्मपत्रमि
 वांभसा ॥ इति श्रीगीतमीयतंत्रे एकाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४३ ॥
 गौतम उवाच ॥ विस्तरेण महाब्रह्मन् कृष्णमंत्रान् ब्रवीहि च ॥ भक्तोऽहं तव शिष्योऽहं योग्योऽस्मि
 श्रवणे गुरो ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु ब्रह्मन् कृष्णमंत्रान् सर्ववैदेकसम्मतान् ॥ यदेक
 ज्ञानमात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य नमस्तदनु उच्चरेत् ॥ कौस्तुभाब्धाय
 संप्रोक्तो मनुराष्टाक्षरः परः ॥ ३ ॥ एतद्भिज्ञानमात्रेण साक्षाद्दिष्णुर्भवेद्यतिः ॥ पट्दीर्घस्वरसं

मेघकामेनांगक्रियामता ॥ ४ ॥ कलापकुसुमश्यामंशस्वचक्रगदांभुजम् ॥ अनेकसनसंछि
 न्चकीस्तुभोद्गासिवक्षसं ॥ ५ ॥ तालहारावलीरम्यंगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ध्यात्वेवंपरमात्मानं
 दशलक्षजपेन्मनुम् ॥ ६ ॥ होमयेत्तदशांशेनसाधितैर्घृतपायसैः ॥ पुरश्चरणमंगंयच्छेषमन्य
 त्समापयेत् ॥ ७ ॥ य एवंभजतेमंत्राभोगमोक्षककारणं ॥ करप्रचेयासर्वार्थांतेचपरमं
 व्रजेत् ॥ ८ ॥ दशाक्षरसमानंहिपूजनंसमुदीरितं ॥ अथान्यत्संप्रेषयामिपङ्कणमंत्रनायकं
 ॥ ९ ॥ यस्यविज्ञानमात्रेणजीवन्मुक्तोमहोचरेत् ॥ त्रिमात्रंनमसायुक्तंचतुर्थ्याकृष्णइत्यपि
 ॥ १० ॥ पङ्कक्षरोमनुःप्रोक्तोदष्टाष्टफलप्रदः ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तोगायत्रीछंद उच्यते ॥ ११ ॥
 श्रीकृष्णोदेवतासाक्षाद्दुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ त्रिमात्रंबीजमित्युक्तंनमःशक्तिरुदाहृता ॥ १२ ॥
 कृष्णागकीलकंचास्यमंत्रराजस्यकीर्तितं ॥ विनियोगोऽस्यमंत्रस्यपुरुषार्थचतुष्टये ॥ १३ ॥ पंचा
 गानिमनोरस्यआचक्रायैरुदीर्यते ॥ नीलजीमुतसंकाशंकिंकिणीजालमालिनं ॥ १४ ॥ सर्वाभ
 रणसंदीप्तंरक्तपद्मोपरिस्थितं ॥ सनकाद्यैर्मुनिवरैःस्तुतंध्यायेन्मनुवरम् ॥ १५ ॥ आलोलकुंत
 लोद्गासिमुखचंद्रविराजितम् ॥ द्वादशरक्ताऽधरोष्ठश्चपाणिपादविराजितम् ॥ १६ ॥ करा
 म्यांपायसंश्लक्ष्णंसयोहैर्घ्यंगव्हीनकम् ॥ दधंतंचितयेदेवंभोगमोक्षफलप्रदम् ॥ १७ ॥ ध्या
 त्वेवंपरमात्मानंदशलक्षजपेन्मनुम् ॥ जपांतेपायसैःशुद्धैर्होमंकुर्यात्सशर्करैः ॥ १८ ॥ तर्पयेत्तद

श्रांशेनजलेःकर्पूरवासितैः ॥ अभिपेकंदशांशेनदशांशैर्विप्रमोजनं ॥ १९ ॥ तदंतेदक्षिणांद
 त्वासाधयेद्विक्तमात्मनः ॥ भिक्षाहारोजपेन्मंत्रं वर्षमेकं व्रते स्थितः ॥ २० ॥ कविर्वाग्मीसमृ
 द्धश्च सर्वज्ञो जायते ध्रुवं ॥ नवनीताशनंदेवं ध्यात्वा लक्षं जपेत्सुधीः ॥ २१ ॥ दिव्यज्ञानम
 वाप्नोति त्रिलोकीं प्राप्य मोदते ॥ य एवं मंत्रराजं तु भजते भक्ति तत्परः ॥ २२ ॥ इह भुक्त्वा
 वरान् भोगान् देहांते परमं विशेत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि षोडशार्णमहामनुं ॥ २३ ॥ यस्य
 विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मा परमं विशेत् ॥ प्रणवं नमसा युक्तं कृष्णगोविंदकौ तथा ॥ २४ ॥
 श्रीपूर्वोदंता उच्चार्य हुं फट् स्वाहेति कीर्तितः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुप्पुदादृतं ॥
 २५ ॥ परमात्मा हविर्देवो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ दशोर्णकवदेवात्यजपहोमौ प्रकीर्तितौ ॥ २६ ॥
 प्रयोगस्तत्समः प्रोक्तो बीजशक्तिश्च तत्समे ॥ य एवं प्रजपेन्मंत्रं सोऽधीते श्रुतिचतुष्टयं ॥ २७ ॥
 अनेन सदृशो मंत्रो जगत्स्वापिन विद्यते ॥ अनेन राधितः कृष्णः प्रसीदत्येव तत्क्षणात् ॥ २८ ॥
 अथ संतानासिद्धयै च वक्ष्येऽहं मंत्रनायकं ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वे सिद्धयंति मात्रिणः ॥ २९ ॥
 देवकीपुत्रशब्दांते गोविंदपदमीरयेत् ॥ वासुदेवपदांते तु ततो ब्रूयाज्जगद्गुरो ॥ ३० ॥ देहि मे
 तनयं देवत्वामहं पदमीरयेत् ॥ शरणं गत इत्युक्तो मंत्रश्चानुष्टुबव्ययः ॥ ३१ ॥ नारदोऽस्य
 ऋषिश्छंदो गायत्रं काथितं बुधैः ॥ संतानदो हरिः साक्षादेव ताच प्रकीर्तितः ॥ ३२ ॥ व्यरतैः

समस्तैरंगानि कृत्वा देवं विचिंतयेत् ॥ निलोत्पलदलश्यामं पीतांबरसुगाढतम् ॥ ३३ ॥
चतुर्भुजं शस्त्रचक्रमूर्ध्वपाणिहृदये धृतम् ॥ अधःपाणिहृदये वेणुं वादयंतं मुदान्वितं ॥ ३४ ॥
अनेकरत्नसंनद्धा किरीटोज्ज्वलविग्रहम् ॥ नानालंकारसुभगं गरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ३५ ॥
वेदस्तोत्रपरे नित्यं मुनिभिः परिवेष्टितम् ॥ एवं ध्यात्वा च ये तत्कृष्णपंचांगैः प्रथमावृत्तिः ॥ ३६ ॥
इन्द्रादिभिर्द्वितीयास्या च तृतीया तु तदा युधेः ॥ एवमभ्यर्च्य देवेशं लक्ष्मात्रं जपेन्मनुं ॥ ३७ ॥ पुत्रं
पीत्रं लभेच्च हृद्देहांते परमं व्रजेत् ॥ पुत्रजीवैधनचितेतत्फलैर्युतं हुनेत् ॥ ३८ ॥ अनंतरं दशां
शेन तर्पणादिनिचाचरेत् ॥ यएनं प्रभजेन्मंत्रांस्तानाख्यं महामनुं ॥ ३९ ॥ अविच्छिन्नो
भवेद्दंशोपावदाभूतसंग्रहः ॥ दशम्यां शुक्लपक्षे तु निशीथे स्वस्तिमंडले ॥ ४० ॥ हरिमावाह्य
विधित्पूजयेदुपचारकैः ॥ एवमर्चनमात्रेण वत्सरात् पुत्रवान् गृही ॥ ४१ ॥ दीर्घमायुरप्र
तिहतबलवीर्यसमन्वितं ॥ वत्सराच्छ्रमते पुत्रं सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ ४२ ॥ यस्त्यार्थे कुरुते मं
त्रं प्रयोगात् सनुपुत्रवान् ॥ वंध्यापिलमते पुत्रान् शतहायनजीवितान् ॥ ४३ ॥ प्रातर्वाचं
यमाना शिबो धीद्रुमदले जलं ॥ मंत्रयित्वाष्टोत्तरशतं पिवेत् पुत्रीयति ध्रुवं ॥ ४४ ॥ एवं प्रयोगा
न्मासमात्रात्तनयं लभते ध्रुवं ॥ अनेन मंत्रितं त्वाज्यं पुत्रसिद्धिकरं परं ॥ ४५ ॥ अनेन जलपा
नेन वंध्यावर्षाच्छ्रमेत्प्रजां ॥ ४६ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

गौतम उवाच ॥ सर्वजानासित्वं विद्वान्स्वयं भूषदशः प्रभो ॥ त्वदुदीरितमाकर्ण्य कृतार्थोऽहं न
 चान्यथा ॥ १ ॥ तपस्तप्त्वा पुरा ब्रह्मन् प्रार्थितो हरिरीश्वरः ॥ तेनैवोक्तं न चेदेवं कथितव्यमस्व
 डितं ॥ २ ॥ तदारभ्य सदा ब्रह्मन् तव दर्शनं लालसः ॥ गंगाप्रवाहणं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥
 श्रवणे यदियोग्योऽस्मि रूपया कथय प्रभो ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ बहवः कथिता मंत्रा मया ते मुनि
 सत्तम ॥ तं मंत्रं कथयाम्यद्य येन ज्ञानं प्रसीदति ॥ ५ ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण भक्तिः स्यात् प्रेमल
 क्षणा ॥ चतुर्विधं तु पांडित्यं ज्ञानमात्रेण सिद्ध्यति ॥ ६ ॥ मंदभाग्यो दरिद्रोऽपिशठो मूढोऽपि पा
 तकी ॥ उपास्य मंत्रराजं तु वागीश समतां व्रजेत् ॥ ७ ॥ मयाप्येवं पुरा पृष्टः पञ्चयोनिर्यथा वद
 त् ॥ तथा ते कथां येष्यामि गुह्याद्ब्रह्मं परं मुने ॥ ८ ॥ द्वाविंशत्यक्षरो मंत्रो वागीश त्वप्रवर्तकः ॥
 सर्वतंत्रेषु गुह्योऽयं गोपनीयश्च गौतम ॥ ९ ॥ वेदः प्रादुरभूदास्ये मंत्रेणानेन वेधसः ॥ कवीन्द्र
 त्वं भार्गवश्च वागीश त्वं बृहस्पतिः ॥ १० ॥ श्रियमिन्द्रादयो देवा ज्ञानं च सनकादयः ॥ सोभाग्यं
 च द्रमा प्राप कुबेरोऽपि धनं शतां ॥ ११ ॥ इमं मंत्रं वरं जप्त्वा सर्वज्ञो भवति ध्रुवं ॥ अदृष्टा श्रुत
 शास्त्रस्य व्याख्याता शिल्पगो भवत् ॥ १२ ॥ महाकविर्महाप्राज्ञो वाक्पतेः समतां व्रजेत् ॥
 ज्ञानं तु परमं लब्ध्वा विष्णोः सायुज्यं तालभेत् ॥ १३ ॥ यं यं काममभिध्यायन् मनुष्यो भजते मनुं
 ॥ तं तं काममवाप्नोति भुवि स्वर्गैरसातले ॥ १४ ॥ तस्योद्धारमहं वक्ष्ये मम सार्वज्ञकारणम् ॥

कृष्णगोविंदकीटेतौतथागोपीजनंततः ॥ १५ ॥ वल्लभायप्रियावन्धेश्वन्द्रसर्गमिनुस्वरः ॥
 नान्नामादौक्रमात्काममायालक्ष्मीर्नियोजयेत् ॥ १६ ॥ द्वाविंशत्यक्षरोमंत्रोवाग्भवाद्यःप्रकी
 र्तितः ॥ अहमस्यमुनिश्छन्दोगायत्रीदेवतामनोः ॥ १७ ॥ गंगाप्रवाहणःकृष्णःसर्वदेवन
 मस्कृतः ॥ गंगाप्रवाहवद्वाणीजायतेतेनतत्तथा ॥ १८ ॥ गंगाप्रवाहणोनामकीर्त्यतेपरमा
 र्धतः ॥ वीजंतुमान्मथंप्रोक्तंशक्तिःपत्नीहविर्भुजः ॥ १९ ॥ कृष्णायकामबीजाद्यंलदयंप
 रिकीर्तितं ॥ गोविंदायशिरस्तद्वन्मायोद्योच्चारणेनच ॥ २० ॥ गोपीजनशिरसांतद्वच्छ्रीवी
 जाद्येनविन्यसेत् ॥ वल्लभायेतिकवचंअस्त्रजायाहविर्भुजः ॥ २१ ॥ शेषबीजेनसहिताः
 पंचागमनवःस्मृताः ॥ मूर्ध्निलाभेभ्रुवोर्मध्येनेत्रेकर्णेतथानसि ॥ २२ ॥ आस्येकंठेचदोर्मूले
 लदयोदरनाभिषु ॥ लिङ्गमूलेतथाधारेऊर्वोर्जान्वोश्चगुल्फयोः ॥ २३ ॥ समस्तेनतुमंत्रेण
 व्यापकंन्यस्यर्चितयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामंपूर्णचंद्रनिभाननं ॥ २४ ॥ वह्निर्वह्नीकृतोत्तंसं
 वनमालिनमीश्वरं ॥ किरीटहारकेयूररत्नमंडलमंडितं ॥ २५ ॥ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कोस्तु
 भोद्भासितोरसं ॥ युवतीवेपलावण्यरमणीयतनुंहरिं ॥ २६ ॥ दिव्यपीतांबरधरंतराहारवि
 भूषितम् ॥ स्मेरारुणाधरन्यस्तवेणुंत्रैलोक्यमोहनं ॥ २७ ॥ सर्ववेदमयंवेणुंवादयंतंचतुर्भु

जम् ॥ स्फाटिकीमक्षमालाचविद्यामूर्ध्वकरहये ॥ २८ ॥ दधंतपुंडरीकाक्षदिव्यगानपरा
यणं ॥ अनुल्यानल्पसौंदर्यैर्मोहयंतजगत्रयम् ॥ २९ ॥ तपनीयलसत्कांत्यावीणाकमलह
स्तया ॥ निरोक्ष्यमाणचरणंवामपार्श्वस्थयाश्रिया ॥ ३० ॥ हेमासिंहासनेरन्ध्रैः सर्वरत्नो
पशोभिते ॥ रुक्मिण्यादिमहिषीभिर्निरंतरनिपेवितं ॥ ३१ ॥ चंद्रमंडलसंकाशं श्वेतछत्रो
पशोभितं ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैर्ज्ञानार्थिभिरुपासितं ॥ ३२ ॥ इंद्रादिदेवतावृंदैः प्रणतं पर
मेश्वरं ॥ सर्वज्ञं जगदीशानंध्यात्वाद्ददयपंकजे ॥ ३३ ॥ जपेदेवंमनुवरंध्यात्वालक्षचतुष्टयं ॥
आरक्तकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैर्होममाचरेत् ॥ ३४ ॥ दशांशकेनमंत्रोऽयंसिद्धोभवतिनान्यथा ॥
पूजादशाक्षरेपीठे अंगावत्तिरनंतरं ॥ महिषीभिर्द्वितीयास्यात्तृतीयादिगधीश्वरैः ॥ चतुर्थीत
त्प्रहरणैश्चतुरावत्तिरीरिताः ॥ ३५ ॥ प्रातःप्रातःपिवेत्तोयंमंत्रेणानेनमंत्रितं ॥ वागीश्वर
समोभूत्वाकाव्यकर्तामहान्भवेत् ॥ ३६ ॥ अनेनमंत्रितंनित्यं ब्राह्मीपत्रं प्रभक्षयेत् ॥ मंड
लादेवमतिमान्महाश्रुतिधरोभवेत् ॥ ३७ ॥ ब्राह्मीकुष्ठवचाकल्पंवृतेन द्विगुणेनच ॥ च
तुर्गुणंभवेद्गुणपाचितंघृतमुत्तमं ॥ ३८ ॥ अवतार्यजपेदेनमयुतंमंत्रमादरात् ॥ कर्षमात्रं
प्रातरेवभक्षयेन्मौनमास्थितः ॥ ३९ ॥ एतद्भक्षणमात्रेणवृहस्पतिसमोभवेत् ॥ हस्तमारो
प्यजिह्वायांजपेद्युतमादरात् ॥ ४० ॥ प्रतिभाजायतेदिव्यासर्वलोकैकभाविता ॥ धवले

रूपवारेस्तु यदि देवं प्रपूजयेत् ॥ ४२ ॥ दिव्यज्ञानमवाप्नोति प्रतिभाविश्वजित्वरी ॥ श्रीजी
 जायं यदा जायं तदा लक्ष्मीरचंचला ॥ ४३ ॥ कामायजपनादेव सर्वलोकं वशं नयेत् ॥ वागा
 दिजपनादेव वाक्सिद्धिर्जायतेऽचिरात् ॥ ४४ ॥ शक्तिबीजादिकोमंत्रो निर्वाणमचिराद्दि
 शेत् ॥ पुटनात्प्रणवाभ्यां तु मोक्षमाप्नोति निश्चितम् ॥ ४५ ॥ एवमत्र वरं यस्तु भजते भक्ति
 तत्परः ॥ दहभुक्त्वा वरान् भोगान् समस्तकृद्विसंयुतान् ॥ ४६ ॥ संपत्तिपरमां लब्धाय या
 दंते परंपदं ॥ कामेन्द्राद्यापराशक्तिर्नादविंदुसमन्विता ॥ ४७ ॥ कथितः कृष्णमंत्राणां सर्व
 पांमंत्रनायकः ॥ अपि त्रैलोक्यात्मा विराट्छंद उदीरितं ॥ ४८ ॥ त्रैलोक्यमोहनो देवः
 श्रीकृष्णः परिकीर्तितः ॥ कल्पट् दीर्घबीजेन पङ्कगं परिकीर्तितं ॥ ४९ ॥ अंशालं वितवामकुंडल
 धरं मंदोद्धतद्रूपं किंचित्कुंचितकोमलाघरपुटसाचिप्रसारेक्षणं ॥ अलोलंगुलिपल्लवैर्मुरालि
 कामापुरयंतं मुदामूलेकल्पतरोस्त्रिभंगललितंध्यायेज्जगन्मोहनं ॥ ५० ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मं
 त्रं श्रद्धया दशलक्षकं ॥ तद्दशांशेन जुहुयात्पायसैरथ वांजुजैः ॥ ५१ ॥ दशाक्षरोदिते पीठे पूज
 येत्तद्विधानतः ॥ प्रयोगानपि सर्वत्र तदुक्तानपि कारयेत् ॥ ५२ ॥ अथवा बालकृष्णं च नीलदी
 वरसन्निभं ॥ रत्नाभरणसंदीप्तद्विभुजं रत्नकुंडलं ॥ ५३ ॥ पायसं नवनीतं च कराभ्यां दध
 तं स्मरेत् ॥ लक्षमेकं जपेन्मंत्रं होमयेत्पायसैः शुभैः ॥ ५४ ॥ दशांशं जुहुयाद्भक्त्या पुजां गेन्द्रादि

आयुधैः ॥ होमयेदयुतमंत्रीघृतभर्जितपिष्टकैः ॥ ५५ ॥ अलक्ष्मीर्नश्यतिक्षिप्रंकांतितेजश्च
 विंदति ॥ पलाशकुसुमैर्दृत्वावाक्सिद्धिलभतेध्रुवं ॥ ५६ ॥ पंकजैर्जुहुयान्मंत्रीघृतभर्जित
 पिष्टकैः ॥ अलक्ष्मीर्नश्यतिक्षिप्रंकांतितेजश्चविंदति ॥ ५७ ॥ पंकजैर्जुहुयान्मंत्रीअयुतं
 श्रियमाप्नुयात् ॥ नवनीतस्यहोमेनकाविर्वाग्मीप्रजायते ॥ ५८ ॥ वसुदेवंपदंचोक्त्वा निगड
 च्छेदनायच ॥ वासुदेवंपदंचोक्त्वास्वाहेतितन्मनुर्मतः ॥ ५९ ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्त
 शृंदोऽनुष्ठुबुदीरितं ॥ निगडच्छेदनोलक्ष्मीवासुदेवस्यदेवता ॥ ६० ॥ पंचागादिमनोरस्यआ
 चक्राद्यैःप्रकल्पयेन् ॥ रंगमडलमध्येतुकसंनिपात्यलीलया ॥ ६१ ॥ ज्ञातीनांवर्धयन्ह
 पंआनीयापितरौस्वयम् ॥ निगडान्मोक्षितोभक्त्याप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ ६२ ॥ राज्येसंस्था
 प्यविधिवद्देवकंवीक्षितैर्नृपैः ॥ एवंध्यात्वाजपेच्छक्षंजुहुयात्तद्दशांशतः ॥ ६३ ॥ अंगैराशा
 धिपैःसम्यक्तदस्तैरर्चनोदितैः ॥ यएनंचितयेन्मंत्रीससम्यक्संपदांपदं ॥ ६४ ॥ राजदुर्गभया
 दिभ्योमुच्यतेस्मरणात्क्षणात् ॥ निर्गुडीमूलहोमेनमुच्यतेबंधनार्दितः ॥ ६५ ॥ राजद्वारेभ
 येषोरेस्मरणात्मुच्यतेभयात् ॥ ६६ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
 नारदउवाच ॥ गोपालं पिंडसंज्ञांतंकथयामिमुनेश्रृणु ॥ यदाकर्ण्यगुरोर्भक्त्यापरत्रेहचमो
 दते ॥ १ ॥ अनेनसदृशोमंत्रोजगत्स्वपिनदृश्यने ॥ पंचांतकोधरासंस्थर्द्धराचतुर्दशस्वरैः

॥ २ ॥ कथितो मंत्रराजोऽयं भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ सपिब्रह्मास्पगायत्रीछंदः श्रीकृष्णदेवत
 ॥ ३ ॥ गालाग्नं निजशक्तीतु क्रीलकं और्वमुच्यते ॥ पट्टदीर्घभाजाबीजेन षडंगानि प्रकल्प
 येत् ॥ ४ ॥ घंदावनगतं कृष्णं रत्नसिंहासने स्थितं ॥ कदंबमूलदेशे तु गोपिकाजनवेष्टितं
 ॥ ५ ॥ नारदाद्यैर्मुनिवैरैर्दिव्यज्ञानपरात्मकैः ॥ सहितं परयाभक्त्या वनमालिनमीश्वरम्
 ॥ ६ ॥ रत्नालंकारसंदीप्तं शंखचक्रलसत्करं ॥ शब्दब्रह्ममयं वेणुमधःपाणिहयोरितं ॥ ७ ॥
 पुनं ध्यात्वा मनुवरं लक्ष्म्या चंजपे हृदी ॥ सितान्वितैः पायसैस्तु अयुतं होममाचरेत् ॥ ८ ॥ य
 पुनं भजते मंत्रो सिद्धयस्तस्य हस्तगाः ॥ धवलैः कुसुमैर्होमाद्वाक्सिद्धिं लभतेऽचिरात् ॥ ९ ॥
 कर्णिकारस्य होमेन लक्ष्मीः सर्वविधामवेत् ॥ अनेन मंत्रितं तोयं प्रातः प्रातः पिवेन्नरः ॥ १० ॥ क
 विर्वाग्मी श्रुतिधरः सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ अस्योपासनमात्रेण किञ्च सिद्धयति मंत्रिणः ॥ ११ ॥
 इह भोगान् वरान् भुक्त्वा पुनः पौत्रैः समन्वितः ॥ अन्ते तत्परमं धाम मंत्रिणातिनिरामयं ॥ १२ ॥ अ
 थ वक्ष्ये महायंत्रं सर्वेप्सितफलप्रदं ॥ यस्य धारणमात्रेण किञ्च सिद्धयति भूतले ॥ १३ ॥ बीजं
 त्रिकोणमालिख्य पट्टोणं तद्वाहिर्लिखेत् ॥ षडक्षरं लिखेत् तत्र दत्तं चाष्टदलं लिखेत् ॥ १४ ॥
 अष्टाक्षरेण संयुक्तं तद्वाहिः षोडशच्छदं ॥ षोडशार्णं कृष्णमनुवर्हिर्दशदलान्वितं ॥ १५ ॥
 दशाक्षरेण संयुक्तं अष्टादशदलेततः ॥ अष्टादशार्णं तन्मध्ये वाहिर्द्वात्रिंशदंबुजं ॥ १६ ॥ अनुष्टु

वाख्यंतत्रेवतद्वहिर्दत्तमालिखेत् ॥ विलिखेत्पिंडवीजंतुवेष्टयित्वातुसर्वतः ॥ १७ ॥ तद्वहिर्द
दत्तंनिष्पाद्यमातृकांतत्रवेष्टयेत् ॥ दत्तद्वयंपुनःकृत्वापाशांकुशेनवेष्टयेत् ॥ १८ ॥ तद्वहिर्द
त्तमेकंतुचतुरस्रंसवज्रकं ॥ एतदुक्तंमहायंत्रंरूपयामुनिसत्तम ॥ १९ ॥ स्वर्णपत्रेऽथभूर्जेवा
लिखित्वायन्त्रराजकं ॥ अष्टगंधैर्मपिंकृत्वाल्लिखेत्स्वर्णशलाकया ॥ २० ॥ प्राणान्संस्था
प्यविधिवत्सहस्रंहोममाचरेत् ॥ तदंतेऽयुतसंख्यंचजप्त्वायंत्रंचधारयेत् ॥ २१ ॥ अस्यधारण
मात्रेणसाक्षाद्भूमिपुंदरः ॥ मुच्यतेमलिनैःकृच्छ्रेर्दुःखैर्घोरतैरपि ॥ २२ ॥ शान्तिचशाश्वतौल
ब्ध्वायातितत्परमंपदं ॥ स्त्रीणांवामभुजेचास्यधारणात्किन्नसिद्धयति ॥ २३ ॥ बंध्यापिलभ
तेपुत्रान्शतहायनजीविनः ॥ दीर्घायुरप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितान् ॥ २४ ॥ राशिचक्रंवि
लिख्याथकुंभंसंस्थाप्यपूर्ववत् ॥ निक्षिप्ययंत्रंतन्मध्येसेकात्सर्वहिसाधयेत् ॥ २५ ॥ तत्त्व
दर्शाभवेद्विप्रोमर्हीशास्तिमहीपतिः ॥ वैश्यःसमृद्धिमान्भूयाल्लभेच्छूद्रोयथेप्सितं ॥ २६ ॥ एतत्ते
कथितंयंत्रंपुरुषार्थैकसाधनं ॥ केवलंत्वंस्वयत्नेनगोपायस्वमुनेस्वयं ॥ २७ ॥ इतिश्रीगौत
मीयतन्त्रे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
श्रीनारद उवाच ॥ अथवक्ष्येमनुवरंसमस्तपुरुषार्थदं ॥ यज्ज्ञात्वासिद्धयःसर्वाभवंतिकरसं
स्थिताः ॥ १ ॥ लक्ष्मीमायाकामवीजंउत्तंकृष्णपदंतथा ॥ स्वाहेतिमंत्रराजोऽयंभुक्तिमुक्ति

फलप्रदः ॥ २ ॥ नारदोऽस्य मुनिः ख्यातश्छंदोनुपुबुदीरितं ॥ देवताकृष्णद्वययुक्तासमस्तपुरुषा
र्थदः ॥ ३ ॥ षडंगकामत्रीजेन पट्दीर्घभेदितेन च ॥ कलापकुसुमश्यामं छंदं दावनगतं हरिं
॥ ४ ॥ गोपगोपीगवावीतं पीतवस्त्रयुगाद्यतं ॥ नानालंकारसुभगं कौस्तुभोज्ञासिवक्षसं
॥ ५ ॥ सनकाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैः संस्तुतं परमयामुदा ॥ शंखचक्रलसद्बाहुं वेणुं हस्तद्वये रितं ॥ ६ ॥
ध्यात्वेवं परमात्मानं चतुर्लक्षं जपेन्मनुं ॥ दशांशैर्जुहुयान्मंत्रीकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ७ ॥ भक्त्या
त्रिसंध्यं प्रजपेदंगैरिंद्रादिभिस्ततः ॥ यथाप्रयोगान्कुर्वीत धर्मार्थकाममुक्तये ॥ ८ ॥ पाय
सैर्युतं हुत्वा ज्ञानं दिव्यमवाप्नुयात् ॥ तद्वच्चलं वेणुं हुत्वा लोकानां कर्पयेद्भुवं ॥ ९ ॥ पलाश
पुष्पैर्जुहुयात्काविर्वागी च जायते ॥ मत्स्यं डीकदलीं दुग्धागुडपायसतद्धिया ॥ १० ॥ तर्प
येद्युतं मंत्रीगांगेयेन जलेन वै ॥ मंडलादिहितासिद्धिर्भवेन्नैवावसंशयः ॥ ११ ॥ वाग्मी
द्वयेन जप्येन वागीशसमतां व्रजेत् ॥ व्याघ्रीजकुसुमैर्हुत्वा निधिमाप्नोत्ययत्नतः ॥ १२ ॥
श्रीवृक्षफलहोमेन राज्यैश्वर्यमवाप्नुयात् ॥ एवमेकधितो विप्रदुर्लभो मंत्रनायकः ॥ १३ ॥ त
त्संप्रदायसंप्राप्तः किञ्चिद्व्यतिमां त्रिणः ॥ अष्टादशाणो मारांतो मंत्रः सुतधनप्रदः ॥ १४ ॥
नारदोऽस्य मुनिश्छंदोगायत्रं कथितं बुधैः ॥ बाळकृष्णो देवतास्य समस्तार्थफलप्रदः ॥ १५ ॥
पट्दीर्घभाजाकामेन त्रीजेनांगक्रियामता ॥ इंदीवरसमाभासं बालं त्रैलोक्यमोहनं ॥ १६ ॥

लसद्रत्नमपेदीतैर्मंडितं बहुभूपणैः ॥ नानारत्नमयोद्भासिवैयाघ्रनखभूपणं ॥ १७ ॥ कुंत
लांतसमुद्भासिस्फुरन्मकरकुंडलं ॥ हस्तिहस्तकराभ्यांचनवनीतंचपायसं ॥ १८ ॥ दधंतं देवदं
देश्वेष्टितं गोपबालकैः ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं द्वाविंशल्लक्षमानतः ॥ १९ ॥ जपान्ते जुहुयाद्
ग्रीवाय सैस्तद्दशांशतः ॥ तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ २० ॥ साधयेत्सर्वकर्मा
णिसिद्धे नानेन मंत्रवित् ॥ रक्तपद्मायुतं हुत्वा द्विजो ज्ञानमवाप्नुयात् ॥ २१ ॥ सर्वलोके कदा
स्ताचक्षत्रियो नात्र संशयः ॥ अन्येषां यद्यदिष्टं तत्साधयेन्मनुना मुना ॥ २२ ॥ रक्तपद्मोपरि
ध्यात्वा शर्करापृथुला जकैः ॥ कदलीगुडबुध्या च जलैः संतर्प्य केशवं ॥ २३ ॥ वत्सराष्ट्रभते
पुत्रं सर्वलोकनमस्कृतं ॥ अनेनैव यदुद्दिष्टं जपमात्रेण साधयेत् ॥ २४ ॥ मायारमा कामवीजं
त्रयोदशवर्णकैः ॥ त्रयोदशाक्षरो मंत्रो दृष्टा दृष्टफलप्रदः ॥ २५ ॥ ऋषिरस्य स्वयं ब्रह्माच्छं
दो नुष्टुबुदादृतं ॥ श्रीकृष्णो देवताभक्तो महदैश्वर्यदायकः ॥ २६ ॥ कुर्यादस्य मनोर्मन्त्री का
मायै रंगपंचकं ॥ शंखचक्रगदापद्मपादां कुशलसत्करं ॥ २७ ॥ कराभ्यां वेणुमादाय धमंतं
सर्वमोहनं ॥ सूर्यायुतसमाभासं पीतांबरयुगादृतं ॥ २८ ॥ नानालंकारसुभगं रविमंडलसं
स्थितं ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं चतुर्लक्षमनन्यधीः ॥ २९ ॥ जपान्ते तद्दशांशेन पायसैर्होमये
द्विज ॥ पूजयेद्यंत्रराजे च वक्ष्यमाणेन वर्त्मना ॥ ३० ॥ मध्ये कृष्णं समावाप्य षडंगं विधिना

चयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३१ ॥ दिग्दले पुंसं मध्यर्च्य बहिरर्च्ये द्विदिग्दले ॥
सरस्वतीं तथा लक्ष्मीं रतिं प्रीतिमन्तरं ॥ ३२ ॥ स्वदिक्षु लोकपालांश्च तदह्नाणि च तद्वाहिः ॥
एतदभ्यर्च्य विधिवत्साधयेत्सयथोप्सितं ॥ ३३ ॥ विंशत्यर्णोदितान् सर्वान् प्रयोगानपि साधये
त् ॥ य एवं भजे तमेव त्रीभक्त्या च परिपूजयेत् ॥ ३४ ॥ राजैश्वर्यमवाप्नोति भूयात्तत्परममहः ॥
काममायारमा पूर्वादशार्णो मनुनायकः ॥ ३५ ॥ रमामाया कामपूर्वादशार्णः स प्रकीर्तितः ॥
अनयोर्मन्त्रयोर्मन्त्री आचक्राद्यैः पङ्गकं ॥ ३६ ॥ कृत्वादशार्णवत्सम्यक् ध्यानपूजादिकं
सुधीः ॥ स पर्याचरे ते यस्तु मन्त्रयोरेकमाश्रितः ॥ ३७ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् महैश्वर्यसम
न्वितान् ॥ पुत्रैः पौत्रैः प्रपौत्रैश्च देहांते हरितां व्रजेत् ॥ ३८ ॥ अयं वक्ष्ये शृणु मुने प्रतिपत्तिं ज
गद्गुरोः ॥ इन्द्रादिप्रमुखैर्देवैः सुगुप्ता क्रियते तु या ॥ ३९ ॥ कुबेरोऽपि च यां ज्ञात्वा उपास्य ब्रह्म
णो मुखात् ॥ महेशसखितां प्राप्य धनेशत्वमवाप्तवान् ॥ ४० ॥ इन्द्रोऽपि यामुपास्यैव देवराज
त्वमाप्तवान् ॥ त्रैलोक्यविजयी देवो देवैस्तैकशासनः ॥ ४१ ॥ मायारमादिगश्वाऽष्टादशा
र्णो विंशदर्णकः ॥ अनेन स दशो मन्त्रस्त्रिपुलोके पुदुर्लभः ॥ ४२ ॥ ऋषिर्ब्रह्मासमादिष्टो गाय
त्री छन्द एव च ॥ देवता देवता वृद्धवंशः श्रीकृष्ण ईरितः ॥ ४३ ॥ अष्टादशार्णवत्कुर्यान्मन्त्रा
र्णैरंगकल्पनं ॥ द्वारवत्यां महोद्याने दीर्घिकाशतमंडिते ॥ ४४ ॥ पारिजातवने रम्ये सुवर्णभू

मिमध्यतः ॥ सर्वरत्नमयेचित्रेसुमेरुनिभमंडपे ॥ ४५ ॥ सिंहासनेसमासीनंसूर्यकोटिसम
प्रभं ॥ रक्तोत्पलसमाभासपाणिपादांबुजंस्मरेत् ॥ ४६ ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्वाहुचतु
ष्टयं ॥ सर्वांगसुंदरं देवं सर्वाभरणभूषितं ॥ ४७ ॥ रत्ननद्याः समुद्धृत्य सर्वरत्नैश्च वेष्टितं ॥ रु
क्मिणीसत्यभामाचवामदक्षेचतिष्ठतः ॥ ४८ ॥ रत्नकुंभेन रत्नेन सिंचित्यौ परया मुदा ॥
कालिंदीक्षजातत्रदिशंत्यौ कलशौ तयोः ॥ ४९ ॥ नाम्नजितिसुनंदाचमित्रविंदासुलक्षणा ॥
आनीयरत्नकलशं रत्ननद्याः समुद्धृतं ॥ ५० ॥ दिशंत्यः सर्वमांगल्यसंपन्नामहिपीर्हरेः ॥ ततः
षोडशसाहस्रं सिंचत्यः परितः प्रियाः ॥ ५१ ॥ गीतैर्नृत्यैश्च वाद्यैश्च मुमुहुः सर्वदेवताः ॥ एवं हरिं स्म
रन्मंत्रोचतुर्लक्षं जपेन्मनुं ॥ ५२ ॥ जपांते पायसैर्दिव्यैर्जुहुयात्तदशांशतः ॥ तर्प्यते तदशांशे
न भक्तितश्चैदुमज्जलैः ॥ ५३ ॥ अभिषिच्य दशांशेन ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ कार्णिकायां लि
खेद्बीजं स्वसाध्यंतद्बहिर्लिखेत् ॥ ५४ ॥ शेषसप्तदशार्णेन वन्हेर्गे हं युगंततः ॥ दत्ताद्वहिरष्ट
दलचतुरस्रं सवज्रकं ॥ ५५ ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं यंत्रमेतत्सुलक्षणं ॥ पूर्वदक्षिणपाश्चात्य
कोणे मायां विलिख्यतु ॥ ५६ ॥ श्रीबीजमन्यतो लेख्यं पङ्कजकोणगंतया ॥ पत्रेतु कामगा
यत्रीं त्रिंशस्त्रिंशो विभागशः ॥ ५७ ॥ कामदेवाय संप्रोच्य विद्महे तदनंतरं ॥ पुष्पवाणाय
धीमहितोऽनंगः प्रचोदयात् ॥ ५८ ॥ इत्युक्ता कामगायत्री समस्तजन्मोहिनी ॥ कामाय

जपादस्यास्तु सर्वकामान् प्रसाधयेत् ॥ ५८ ॥ दलमध्ये लिखेत्काममनुषट्कमे प्रतु ॥ त
मैते कामदेवाय सर्वजनप्रियाय च ॥ ५९ ॥ सर्वसंमोहनायेति ज्वलयुक् प्रज्वलेति च ॥ सर्व
जनस्य शब्दांते हृदयं मोततो वदेत् ॥ ६० ॥ वशं कुरु हयं प्रोक्त्वा स्वाहांतो मनुरीरितः ॥ प्रो
क्तो गोपालमंत्रोऽयं कामाद्यः सिद्धिदो मनुः ॥ ६१ ॥ हाटकैरचिते पात्रे भूर्जे वा प्रविलिख्य च ॥
धारयेत्साधितं यंत्रं जपसेकसमन्वयात् ॥ ६२ ॥ अस्य धारणमात्रेण किं न सिद्ध्यति भूतले ॥
राजानो वशतां यांति दासवच्छात्रवंकुलं ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यमोहनो मंत्रः सर्वलोकैकपूजि
तः ॥ अस्मिन् यंत्रे समावाह्यराजराजेश्वरं हरिं ॥ ६४ ॥ पूजयेच्छक्तितो मंत्रं सर्वराजोपचारकैः ॥
कोणपट्टे पङ्गुं तद्वहिः श्रविदिग्दिशि ॥ ६५ ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ सर
स्वतीं तथा लक्ष्मीं रतिं प्रीतिं विदिग्दले ॥ ६६ ॥ तद्बहिरष्टमहिषीरुक्मिण्याद्याः प्रपूजयेत् ॥
इन्द्रनीलमुकुंदाख्यानं मकरानंदकच्छपान् ॥ ६७ ॥ शंखपद्मनिर्घोषा पितद्वहिः पूजयेत् ॥
तः ॥ इन्द्रादीन् स्वस्वदिक्ष्वेव वज्रादींस्तदनंतरं ॥ ६८ ॥ इति पष्ठावृत्तियुतमच्युतं भाक्तितोऽर्च
येत् ॥ संसारसागरं घोरं वासनानक्रसंकुलं ॥ ६९ ॥ संतीर्य परमं धाम मंत्रायातिन चान्यथा ॥
चतुर्लक्षं जपेन्मंत्रं दशांशैः पायसैर्हुनेत् ॥ ७० ॥ अथ वा पंकजैः फुल्लैः शेषमन्यत्समापयेत् ॥
उद्वास्य हृदये विष्णुं न्यस्य न्यासान्यथोदितान् ॥ ७१ ॥ तन्मयः प्रजपेन्मन्त्रं सष्टोत्तरशतम्पु

नः ॥ तन्मयोविहरेन्मन्त्रीतीर्णः संसारसागरं ॥ ७२ ॥ अयुतं रक्तपद्मे स्तुहुत्वा विश्वं वशं
येत् ॥ तद्भस्मधारयेद्भाले संस्पृशेद्यं निरीक्षयेत् ॥ ७३ ॥ संस्पृष्टो वीक्ष्यते यैर्वाते भवंत्यस्य
किंकराः ॥ आरक्तहयमारेस्तुराजानो दासवद्दशेत् ॥ ७४ ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभाय शुक्ला
दिकुसुमैर्हुनेत् ॥ हुनेद्धान्यसमृद्धयै च आरक्ता धान्यमंजरीः ॥ ७५ ॥ श्रीवृक्षकुसुमैर्होमान्
सयोलक्ष्मीः प्रसीदति ॥ विल्वपत्रैश्च जुहुयात्पुत्रपौत्रानुयायिनीं ॥ ७६ ॥ लभेच्छर्मानं संदेह
स्तत्फलैराज्यमाप्नुयात् ॥ केवलं घृतहोमेन ब्राह्मं तेजश्च जायते ॥ ७७ ॥ आयुर्वृद्धिं यशोल
क्ष्मिं वीक्ष्य तां सर्वयोपितां ॥ लभते नात्र संदेहः सुखं सर्वातिशायिनं ॥ ७८ ॥ घृततंदुलहोमेन
वलवान् जायतेऽचिरात् ॥ भक्ष्यभोज्यादिकं हुत्वा भोगी स्याद्यावदायुषम् ॥ ७९ ॥ अष्टाद
शार्णदशयोः प्रयोगांस्तत्र चाचरेत् ॥ अत्रैरितान् प्रयोगांस्तुताभ्यामेव च कारयेत् ॥ ८० ॥
रत्नाभिपेकगोपालं योऽनेन विधिना भजेत् ॥ सर्वैश्वर्यसमृद्धोऽसौ सर्वभुक् सर्वकारकः ॥ ८१ ॥
देहत्यागे हरिं प्रायादित्येवं मुनयोजगुः ॥ ८२ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे पंचविंशोऽध्यायः ॥
नारद उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामिरुक्मिणीवल्लभं मनुं ॥ यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो
भुवि जायते ॥ १ ॥ नमोति भगवन् ङेतोरुतोरुक्मिणीवल्लभा ॥ स्वाहांतस्तारसंयुक्तः षोड
शार्णो महामनुः ॥ २ ॥ अस्य ज्ञानात्तथामंवीज्ञानवान् जायतेऽचिरात् ॥ ध्यानादष्टांगयोग

स्यफलमाप्नोतिनिश्चितं ॥ ९ ॥ स्मरणादस्यमंत्रस्यसर्वतर्पिकलंलभेत् ॥ नारदोऽस्यमुनिः
 प्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाहृतं ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णोदेवताचास्यरुक्मिणीवल्लभाह्वयः ॥ व्यस्तैःसम
 स्तैरंगानिपदैःकुर्यात्पडंगवित् ॥ ५ ॥ अतसीकुसुमश्यामपीतवस्त्रयुगावृतं ॥ नानालंका
 रसुभगंकोस्तुभैर्युक्तवक्षसं ॥ ६ ॥ श्रीवत्सलांछनंश्रीमन्नानाभरणभूषितं ॥ द्वारकावरगे
 हस्थरत्नसिंहासनेशुभे ॥ ७ ॥ रुक्मिण्यालापमधुरंशंस्वचक्रगदांबुजं ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं
 लक्षमेकंजपेन्मनुं ॥ ८ ॥ तदंतेजुहुयान्मंत्रीतिलैर्मधुरसंयुतैः ॥ पूजयेद्द्वैष्णवेपीठेदशाक्षर
 विधानतः ॥ ९ ॥ पालाशैःकुसुमैर्हुत्वादिव्यंज्ञानमवाप्नुयात् ॥ पूर्ववत्तर्पणंकुर्यात्सर्वाभी
 ष्टानिसाधयेत् ॥ १० ॥ पुंडरीकायुतंहुत्वाश्रियमाप्नोत्ययत्नतः ॥ केवलंघृतहोमेनजीवेह
 र्षशतंसुधीः ॥ ११ ॥ इत्येवंरुक्मिणीनाथविधानंमुनिपूजितं ॥ भोगमोक्षकरंयस्मान्मुनेत्व
 मपिगोपय ॥ १२ ॥ प्रणवंनमनस्यांतेवदेद्भगवतेपदं ॥ नंदपुत्रपदंठेंतंवदेन्नंदवपुस्तथा ॥ १३ ॥
 भूत्यन्तेदशवर्णश्चमनुःसर्वार्थसाधकः ॥ नारदोऽस्यमुनिराख्यांतश्छंदउक्तंविराडपि ॥ १४ ॥
 श्रीकृष्णोदेवताचात्रचतुर्वर्गफलप्रदः ॥ पंचांगानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकल्पयेत् ॥ १५ ॥
 ध्यायेद्दृंदावनेरन्येगोपगोपीगणावृतं ॥ नानालंकारसुभगंपीतांवरयुगावृतम् ॥ १६ ॥ सर्व
 प्रियकरंदेवंकिशोरंश्यामविग्रहं ॥ दोर्भ्याविणुंवादयंतंभुवनैकगुरुंपरं ॥ १७ ॥ एवंध्यात्वाम

नुवरंलक्षमेकंजपेत्तथा ॥ तिलैश्चस्वादुयुक्तैश्चजुहुयात्तद्दशांशतः ॥ १८ ॥ दशाक्षरोदितेपी
ठेपूजयेत्तद्विधानतः ॥ यएवंभजतेमंत्रोभोगमुक्त्योःसभाजनं ॥ १९ ॥ विल्वपत्रायुतंहुत्वा
सर्वकामान्प्रसाधयेत् ॥ अष्टोत्तरशतंजस्वासमायांविजयीभवेत् ॥ २० ॥ सर्वलोकैकसु
भगस्सर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥ देहांतितत्पदंयातियद्भूत्वाननिवर्तते ॥ २१ ॥ नंदपुत्रपदंढेतं
श्यामलांगपदंतथा ॥ अमृतंमुखवृत्तंचमांसंचैववपुस्तथा ॥ २२ ॥ दशाक्षरांतःप्रोक्तोऽयंम
नुःसर्वसमृद्धिदः ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाढ्यतं ॥ २३ ॥ देवतावालकृष्णोऽस्यमु
निभिःपरिकीर्तितः ॥ कल्पयेत्पूर्ववन्मंत्रीचक्राद्यैरंगकल्पनां ॥ २४ ॥ अतसीकुसुमश्यामंशं
खचक्रलसत्करं ॥ दोर्म्याविणुंवादयंतंपीतांबरयुगाढ्यतं ॥ २५ ॥ नानालंकारसुभगंतारहा
रविराजितं ॥ एवंध्यात्वायजेद्देवंपंचागैश्चादिशाधिपैः ॥ २६ ॥ तदस्त्रैरपिसंपूजयजपेच्छंभ्र
तेस्थितः ॥ दशांशजुहुयान्मंत्रीपायसैर्मधुरावृतैः ॥ २७ ॥ एवंसंसिद्धमंत्रस्तुसर्वकर्माणि
साधयेत् ॥ तिलाज्यैरयुतहुत्वाग्रहरोगान्बिनाशयेत् ॥ २८ ॥ पलाशकुसुमैर्द्वुत्वावागीश
समतांब्रजेत् ॥ प्रणवंश्रीकाममायानमोभगवतेपदं ॥ २९ ॥ नंदपुत्रपदंढेतंभूधरोमुखवृत्त
युक् ॥ मांसंवपुःपदंढेतंमनुर्विंशतिवर्णकः ॥ ३० ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तोविराट्छंदउदी
रितं ॥ देवतानंदतनयःसर्वलोकैकनंदनः ॥ ३१ ॥ पंचागानिमनोरस्यचक्राद्यैःपरिकल्पये

त् ॥ नवीननीरदश्यामंपद्यपत्रनिभेक्षणं ॥ ३२ ॥ मुक्तादामलसत्कण्ठकेपुरांगदभूषणं ॥
 अनेकरत्नसंबद्धस्फुरन्मकरकुण्डलं ॥ ३३ ॥ उदारकौस्तुभोद्भासिवक्षःश्रीवत्सलांछनं ॥ ब
 हिर्ब्रह्मतोत्तंसंगोपगोपीगवावृतं ॥ ३४ ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं जपेन्मनुवरंततः ॥ चतुर्लक्ष
 जपांते तु दशांशं रक्तपंकजैः ॥ ३५ ॥ होमयेच्छेषमन्यत्तु पूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ दशार्णयंत्रे वि
 श्वेशं समावाह्यप्रपूजयेत् ॥ ३६ ॥ प्रथमावृत्तिरंगैस्स्यान्महिषीभिर्द्भितीयका ॥ तृतीयादिग
 धीशैस्तु वज्राद्यैस्तु चतुर्थिका ॥ ३७ ॥ एवं यः पूजयेत्कृष्णं चतुरावृत्तिसंयुतं ॥ धर्मार्थकाममो
 क्षाणां संपूर्णलभते फलं ॥ ३८ ॥ पायसैरपुतं हुत्वा महाधनपातिर्भवेत् ॥ पूर्णायुर्लभते मंत्रोच्चा
 युतं घृतहोमतः ३९ ॥ दूर्वाया लक्षहोमेन जीवेद्दशशतं सुधीः ॥ इत्येककथितो मंत्रस्सर्वेषां सर्व
 सिद्धिदः ॥ ४० ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मनुं सर्वसमृद्धिदं ॥ यं ज्ञात्वा मुनयः सर्वभोगमोक्षैकभू
 मयः ॥ ४१ ॥ लीलादंडधरं चोक्त्वा गोपीजनपदंततः ॥ संसक्तदोर्दण्डपदं मेघश्यामपदंततः
 ॥ ४२ ॥ विष्णोस्वाहेति मंत्रोऽयं समस्तपुरुषार्थदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुबुदाह
 तं ॥ ४३ ॥ देवताश्रीकृष्णोऽस्य सर्वविश्वार्थसाधकः ॥ पदैः पंचांगकलृप्तिः स्यात्ततोऽध्यायेदथा
 च्युतं ॥ ४४ ॥ तापिच्छकुसुमश्यामं सदा षोडशवार्षिकम् ॥ गोपीमध्यस्थितं ताभ्यां लि
 गितं कामलिप्तया ॥ ४५ ॥ सर्वालंकारसुभगं पीतांबरधरं परम् ॥ भुवनैकगुरुं ध्यात्वा लक्ष

न्महालक्ष्मीप्रयच्छति ॥ ६० ॥ ब्रह्माकृषिस्समुद्दिष्टो गायत्रीछन्द ईरितं ॥ महासंपत्प्रदः श्रु-
 मान् देवताकृष्ण ईरिता ॥ ६१ ॥ दशार्णवदंगकलृप्तिः ध्यायेदेवमनन्यधीः ॥ कालाभनिच-
 यप्रख्यं पाणिपादांबुजारुणं ॥ ६२ ॥ तारहारावलीरम्यं कौस्तुभामुक्तवक्षसं ॥ किरीटांग-
 दग्रे वयंकङ्कणोर्मिविराजितं ॥ ६३ ॥ ध्यायेद्रत्नगृहांतस्थं रक्तपंकजमध्यगं ॥ चतुर्लक्षं ज-
 पेन्मंत्रं पायसैर्युतं हुनेत् ॥ तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्वोक्तविधिनाचरेत् ॥ ६४ ॥ य एवं भजते
 मंत्री लक्ष्मीगोपालविग्रहम् ॥ स सर्वसंपदं लब्ध्वा पात्यनंतमयंततः ॥ ६५ ॥ इति श्रीगौ-
 तमीयतन्त्रे पाण्डिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 नारद उवाच ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मंत्रराजं सुदुर्लभं ॥ अवापुर्येन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनिश्वराः
 ॥ १ ॥ अष्टराज्यं सुरश्रेष्ठमवापुर्गुदुपासनात् ॥ अन्येऽपि ब्रह्मदेवाः स्वाधिकारित्वतांगताः
 ॥ २ ॥ त्रिमात्रं हृद्रगवते श्रीगोविंदायेति तन्मनुः ॥ द्वादशाक्षर इत्युक्तो मंत्रः सर्वार्थसिद्धिदः
 ॥ ३ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छन्द उदीरितम् ॥ श्रीकृष्णो देवता प्रोक्तः सर्वलोकनमस्कृ-
 तः ॥ ४ ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये ॥ व्यस्तैः पदैः समस्तैश्च पंचांगानि प्रकल्पयेत्
 ॥ ५ ॥ सृष्टिसंलतिस्थित्या च करशोधनमाचरेत् ॥ स्थित्यंतं दशतत्त्वं च मातृकां मनुसंपुटाम्
 ॥ ६ ॥ तत्त्वन्यासं तथा कृत्वा केशवादिपुरःसरं ॥ जनिपालनसंहाराविधानैकविंशरदं ॥ ७ ॥

कलापकुसुमश्यामं नीलं दीवरलोचनं ॥ अनेकरत्नाभरणं दीप्तिविश्रावकाशकं ॥ ८ ॥ तथै
वासनसंस्थं च पीतवस्त्रयुगावृतं ॥ श्रीवत्सलांछनं देवं कौस्तुभोद्भासिवक्षसं ॥ ९ ॥ वेणुवाद्य
निनादेन मोहयंतं चराचरं ॥ मुनिदं दैर्देववृंदैर्ऋषिवृंदैस्तु संस्तुतं ॥ १० ॥ आवृतं माहिषीवृंदै
र्निधिभिः परिसेवितं ॥ अथ वा तप्तहेमाभं कांत्याक्रांतजगत्रयम् ॥ ११ ॥ कल्पद्रुमलतासीनं
रत्नसिंहासनोपरि ॥ ध्यात्वा जपेन्मनुवरं लक्षद्वादशमादरात् ॥ १२ ॥ वार्ताकर्णनमात्रं हि
स्त्रीणां त्यक्त्वा ब्रूते स्थितः ॥ पयोमूलफलाशीचपूर्वोक्ताचारपालकः ॥ १३ ॥ दशांशं जुहुयाद्भ
क्ष्याकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ततः पूर्वोक्तविधिना शोपमन्यत्समापयेत् ॥ १४ ॥ गोष्ठे प्रतिष्ठितं
देवं पुण्यारण्येऽथ वा पुनः ॥ प्रासादे वा प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् भोगमोक्षभाक् ॥ १५ ॥ दंदावन
गतं ध्यायेन्महामाणिक्यमंडपे ॥ सामान्यार्घ्यविशोऽध्याथ पूजयेत् द्वारपालकान् ॥ १६ ॥ हा
राग्रे वलिपीठे च पक्षीद्वं परिपूजयेत् ॥ जयं च विजयं चैव बलप्रबलसंज्ञकौ ॥ १७ ॥ चंडप्रचं
डमथ वा धातारं च विधातुकम् ॥ हारेषु पूर्वादिपुतान् प्रादक्षिण्येन पूजयेत् ॥ १८ ॥ हाराद्धेहा
राश्रियं यद्वा देहल्यां देहलीं यजेत् ॥ द्वारपार्श्वयोस्तद्द्वग्भां च यमुनां तथा ॥ १९ ॥ विमेशं क्षेत्र
पालं च तयोः पार्श्वे प्रपूजयेत् ॥ दूर्वाक्षतान् समादाय विभ्रमुत्सार्य वाग्यतः ॥ २० ॥ पादाघा
ततलस्फोटसमुदांचितवक्त्रकैः ॥ विभ्रं त्रिविधमुत्सार्य अस्त्रमंत्रेण मंत्रवित् ॥ २१ ॥ कोणेषु

विमदुर्गाचवार्णोक्षेत्रे समर्चयेत् ॥ अर्चयेद्वास्तुपुरुषं गृहमध्ये समाहितः ॥ २२ ॥ तारं शार्ङ्गं
पदं ठेठं सपूर्वं च शरासनं ॥ हंफुट्ठनमइत्युक्त्वा मुद्रयाग्रे स्थितो हरेः ॥ २३ ॥ विधेयमेतत्सर्वत्र
स्थापितेतु विशेषतः ॥ आसने सुपाविष्टस्तु तन्मंत्रेण विधानवित् ॥ २४ ॥ न्यासान्वयस्य स्वदे
हे च आत्मयागावसानकं ॥ दशाक्षरोक्ता विधिना पीठं संपाद्य पूजयेत् ॥ २५ ॥ नारदादिगुरुन्
स्तुत्वा शिष्टान् भागवतान्यजेत् ॥ गुकारस्तु मलं विद्याद्गुकारस्तस्य शोधकः ॥ २६ ॥ गुरुस्ति
वमुनिभिः प्रोक्तः कृष्णैकयोगतः ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुकान् ॥ २७ ॥ विष्व
क्सेनं च शैनेयं ब्राह्म्यादीशान्तमर्चयेत् ॥ गुरुं परं गुरुं चापि परमेष्ठिगुरुं तथा ॥ २८ ॥ परात्परगु
रुन्तद्दत्तपूर्वसिद्धानन्तरं ॥ सनकश्च सनंदनः सनत्कुमारसंज्ञकः ॥ २९ ॥ सनातनश्च इत्या
दि परान् भागावतांस्तथा ॥ गुरुनामप्रगृह्यैव पादुकाभ्यां नमो वदेत् ॥ ३० ॥ अपायात्पातिनि
यतंदुस्संगादुर्निमित्तकात् ॥ कामितार्थप्रदानाच्च पादुकापरिकीर्तिता ॥ ३१ ॥ गत्यर्थे च
रधा तुस्तुणश्चाप्यानंद उच्यते ॥ आनंदं प्रापयेद्यस्मात्तस्माच्चरण उच्यते ॥ ३२ ॥ पिठपूजां
विधाय यत्तत्रावाह्यहरिजपेत् ॥ सर्वोपचारान् कृत्वा हि षडंगं वाचति मर्चयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मि
णीसित्यभामां च दक्षवामे प्रपूजयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३४ ॥ कालीं
दीनामाजित्याख्या सुशीला च सुनंदका ॥ ऋक्षजालक्ष्मणा चैव इत्यष्टौ महिषीः स्मृताः ॥ ३५ ॥

६ श्रीमोदकीपांचजन्यं सुदेवं च देवकी ॥ नंदगोपयशोदांच संपूज्य तदनंतरं ॥ ३६ ॥ किंकि
र्णान्नतपाभ्यर्च्य दामादीन् यथ पूजयेत् ॥ दिग्धीशान् स्वस्वदिक्षु गजानष्टौ तथा र्वयेत् ॥ ३७ ॥ कुमु
दः कुमुदालयश्च पुंडरिकोऽथ वामनः ॥ शंकुकर्णः सर्वनेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः ॥ ३८ ॥ एक
कालंहिकालं वा त्रिकालं श्रद्धया न्वितः ॥ मंत्रवित् कृष्णमभ्यर्च्य भोगमुक्तयोः समाजनं ॥ ३९ ॥
गोष्ठे वा शैले शृंगे वा पुण्यारण्ये तदीतटे ॥ प्रासादे स्थापयन् कृष्णांतरीर्य कोटिफलं लभेत् ॥ ४० ॥
कोटि कोटिमहादानात् कोटि तीर्थपरिश्रमात् ॥ तत्फलं लभते भक्त्या संप्राप्त्याप्यकेशवं ॥
॥ ४१ ॥ यद्वा मंत्रकोटि जपात् यत्फलं पुरुषोलभेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति संस्थाप्य पुरुषोत्त
मं ॥ ४२ ॥ कोटियज्ञेन यत्पुण्यं पुण्यारण्यनिषेवणात् ॥ तत्फलं लभते मर्त्यस्तद्भूतसंस्थाप्यके
शवम् ॥ ४३ ॥ यावज्जन्म हरेर्नामग्रहणे यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति संस्थाप्य पुरु
षोत्तमम् ॥ ४४ ॥ कुरुक्षेत्रे सूर्यग्रहे गोदानायुतजं फलम् ॥ तत्फलं लभते भक्त्या संस्थाप्य पुरुषो
त्तमम् ॥ ४५ ॥ अथ सारंगिसंयुक्तः कामः पंचसमन्वितः ॥ मासां ते ब्रजनाथाय नमो तोमंत्र ईरितः
॥ ४६ ॥ नारदोऽस्पृश्या मुनिः प्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाढ्यतं ॥ गोवल्लभश्च श्रीकृष्णो देवता परिकीर्ति
तः ॥ ४७ ॥ पंचांगादि मनोरस्य आचक्रादि नि कल्पयेत् ॥ ध्यायेद्दृढावने कृष्णं गोपं शिशुगवा
द्यतं ॥ ४८ ॥ हस्ताभ्यां वै शृंगं च श्यामलं विश्वमोहनं ॥ बहु रत्नसमाबद्धं किंकिणीहारनूपुरं

॥ ४९ ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं लक्ष्मात्रं समाहितः ॥ होमयेत्तद्दशांशं पायसैर्मधुरान्वितैः
 ॥ ५० ॥ अंगेन्द्रवज्रादिमुखैरित्यर्चनविधिः स्मृतः ॥ य एवं पूजयेन्मंत्राभिक्त्या गोवल्गुभं हरिं
 ॥ ५१ ॥ स गोगणवैर्युक्तः सर्वभयसमृद्धिमान् ॥ देहांते भगवद्धामप्राप्नुयान्न संशयः
 ॥ ५२ ॥ उर्ध्वदंतयुतः स्वांतो तांते मास हयंतथा ॥ भीषणा मुखवृत्तेन वीतिहोत्रसखान्वितः
 ॥ ५३ ॥ सर्वार्थसाधकः प्रोक्तो नमोऽतोऽष्टाक्षरो मनुः ॥ कामबीजं मुखे दद्यात्सर्वार्थानां प्रसाधकः
 ॥ ५४ ॥ लुप्तबीजाश्च ये मंत्रागोपालस्य क्वचित् क्वचित् ॥ कामबीजं मुखे दद्यात्सर्वकामार्थ
 सिद्धये ॥ ५५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छंद ईरितं ॥ देवता च श्रीकृष्णोऽस्य समस्तपुरुषार्थ
 दः ॥ ५६ ॥ पंचांगादि मनोरस्य आचकायैः प्रकल्पयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामनीलदीवर
 लोचनं ॥ ५७ ॥ नानालंकारसुभगं बालकं पंचहायनं ॥ दध्युत्पं पायसं स्फीतं करभ्यां दध
 तं हरिं ॥ ५८ ॥ तारहारावलीरम्यं गोपगोपीगणवृतं ॥ ध्यात्वैव परमानंदं सृष्टिस्थित्यंतका
 रणं ॥ ५९ ॥ अर्कलक्षं जपेन्मंत्रं दशांशं पायसैर्हुनेत् ॥ अथवा पंकजैर्हुत्वा सिद्धमंत्रो भवेत्सु
 धीः ॥ ६० ॥ दशाक्षरो दिते पीठे तद्विधाने प्रपूजयेत् ॥ अथ चांगेन्द्रवज्राद्यैः पूजां चास्य स
 मीरिता ॥ ६१ ॥ नवनीतायुतं हुत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ पुत्राप्तिश्च नृपकैर्होमात् पाटले
 राजवश्यता ॥ ६२ ॥ अनाद्यैर्होमतो नित्यं लक्ष्मीस्तस्य गृहे स्थिरा ॥ पूर्वोक्ततर्पणेनैव सर्वा

भीष्टानि साधयेत् ॥ ६३ ॥ इति श्रीगौतमयितन्त्रे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ कामश्चाष्टस्वरारूढः सर्गवान्मंत्रनायकः ॥ कृष्णेति द्व्यक्षरः प्रोक्तः कामपू
र्वो गुणाक्षरः ॥ १ ॥ कामाद्यान्तश्चतुर्वर्णश्चतुर्वर्गफलप्रदः ॥ डेतः कृष्णेनमोतश्चपञ्चवर्णो
महामनुः ॥ २ ॥ स एव कामपूर्वश्चेत्पडक्षरमनुः स्मृतः ॥ एवं जप्त्वा त्रिकालज्ञः शांताजपं मु
निश्चरः ॥ ३ ॥ अस्य संस्मरणादेव सार्वज्ञं कथितं परं ॥ लभते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं हि मद्बचः
॥ ४ ॥ कृष्णगोविंदको डेतौ कामाद्यष्टाक्षरो मनुः ॥ आद्यन्ते कामबीजश्चेन्नवाक्षरमनुः स्मृतः
॥ ५ ॥ सुप्रसन्नात्मने वन्निबल्लभा चाष्टवर्णकं ॥ कामबीजं धराबीजं पुनः कामं समाचरेत्
॥ ६ ॥ श्यामलांगपदं डेतं नमो तोऽयं दशाक्षरः ॥ एतेषां मनुर्व्याणां नारदो मुनिरीरितः ॥ ७ ॥
उक्तं छंदस्तु गायत्री बालकृष्णोऽस्य देवता ॥ पङ्दीर्घभाजा कामेन पङ्गानि समाचरेत् ॥ ८ ॥
नीलपद्मसमानाक्षं बालं श्यामलविग्रहं ॥ नानारत्नसमाबद्धसुवस्त्राभरणान्वितं ॥ ९ ॥ रक्त
पद्मसमासीनं दध्युत्थपायसंवरं ॥ दधत्तं करपद्माभ्यां गोपालं शिशुसंरुतं ॥ १० ॥ एवं विचिं
त्य प्रजपेच्छक्षमेकं यथाविधि ॥ अन्ते जुहुयाद्विधिवद्दशांशं श्रीफलैर्हुनेत् ॥ ११ ॥ दशाक्षरो दि
ते पीठे विधिना पूजयेद्धरिं ॥ पङ्गाद्युत्तिराद्या स्याद्वितीयादिगधीश्वरैः ॥ १२ ॥ तृतीया तत्प्र
हरणैः सपर्यासैर्वकामदा ॥ अयुतं विल्वपत्रैस्तु हवनाल्लभते नरः ॥ १३ ॥ तेजोवीर्यतथाकां

तिलदमोसर्वातिशायिनी ॥ रक्तपद्मायुतहोमिराजानश्रास्यर्किकराः ॥ १४ ॥ बिल्वपत्रस्त
 थाहुत्वालभेद्राज्यमकंठकं ॥ एतेषामनुवर्षाणामेकं यो भजते सुधीः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा विरा
 न्मोगान् देहांते तत्पदं व्रजेत् ॥ अथापरं अनुवर्षं वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदं ॥ १६ ॥ स्मरणाद्यस्य मंत्र
 नोवागीशसमतां व्रजेत् ॥ देवानामिश्वरः शक्रो धनदोधननायकः ॥ १७ ॥ स्मरणाद्यस्य मं
 त्रस्य किञ्चित्पुनश्च भूतले ॥ वाग्भवं कामवीजं च माया लक्ष्मीमनंतरं ॥ १८ ॥ दशाणोमनु
 वर्गश्च भवेच्छक्ताक्षरोमनुः ॥ वाग्भवाद्योयदाचार्यं मंत्रीवाक्पतिसन्निभः ॥ १९ ॥ वेदवे
 दांगवेदांतसिद्धांतमातिरुज्ज्वलः ॥ अमृतस्यंदिनीवाचः कवितासर्वजित्वरी ॥ २० ॥ सर्व
 वाङ्मयवेत्ता च सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ संविदाद्यं यदा मंत्रं साधको यदि वाभ्यसेत् ॥ २१ ॥
 अचिरात् सर्वसिद्धीनामधिपे जायते सुधीः ॥ राजानो वश्यतां यांति सामात्यैः सपरिच्छदैः ॥ २२ ॥
 देवाः सर्वे नमस्यंति किंपुनः रुध्यते परं ॥ श्रीबीजाद्यं यदा जप्या दक्षितो मंत्रनायकं ॥ २३ ॥
 अनन्यगारमातस्य मंदिरं संपदावहा ॥ तस्य वंशो स्थिरालक्ष्मीर्यावदाभूतसंप्लवं ॥ २४ ॥ का
 मपुर्वो यदा मंत्रो जप्यते साधकोत्तमैः ॥ त्रैलोक्यं वश्यतां मेति मनोवाक्कायकर्माभिः ॥ २५ ॥
 स्त्रीणां कंदर्पसदृशो दर्शनादेव मोहकः ॥ चमत्कारकरो लोके जीवे हर्षशतं सुखी ॥ २६ ॥
 ऋषिर्ब्रह्मास्य मंत्रस्य गायत्री छंद ईरितं ॥ देवता सर्वजगतां मोहनः कृष्ण ईरिता ॥ २७ ॥

पंचागानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकल्पयेत्॥सृष्टिसंहारास्थितिभिर्दशवर्णान्करेन्यसेत्॥ २८॥
तारसंपुटितान्कृतवानमोमध्यगतान्मुने ॥ दशवर्णान्यसेत्स्थानेदशवर्णविधानतः ॥ २९ ॥
केशवादितथातत्वंदशतत्वंक्रमात्क्रमात् ॥ ऋष्यादिन्यासमासाद्यपंचांगन्यासमाचरेन् ॥
३० ॥ कामाक्षरंपरंवीजंस्वाहाप्रकृतिरीश्वरी ॥ केवलंचित्कलाशक्तिर्मन्त्राधिष्ठातृदेवता ॥
३१ ॥ ध्यायेद्दृढावनेरम्येकांचनीभूमिमध्यगे ॥ नानापुष्पलताकीर्णैर्वक्षखंडैश्चमंडिते ॥
३२ ॥ कल्पाटवीतलेसम्यक्श्रीमन्माणिक्यमण्डपे ॥ देवकिंनरगंधर्वमुनिभिःपरिसेविते
॥ ३३ ॥ नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैःस्तुतिभिःसमुपस्थिते ॥ रत्नसिंहासनेध्यायेदुपविष्टंपंकजो
परि ॥ ३४ ॥ सजलजलदश्यामंरक्तपद्मानिभेक्षणं ॥ रत्नपद्मनिभंश्रीमत्पाणिपादैःसुमं
डितं ॥ ३५ ॥ नवरत्नसमावद्धंभूषणैःपरिसेवितं ॥ आभुक्तवक्षसंश्रीमत्कौस्तुभेनसुवास
सं ॥ ३६ ॥ तारहारावलीरम्यंश्रीवत्सांकितवक्षसं ॥ रोचनातिलकप्रांतेकुंतलालिसमा
वृतं ॥ ३७ ॥ कंदर्पचापसदृशंचिल्लीमालाविराजितं ॥ अनेकरत्नसंनद्धस्फुरन्मकरकुंडलं॥
३८ ॥ वहिर्वहकृतोत्तंसंसर्वज्ञंसर्ववेदिभिः ॥ उपासितंमुनिगणैरुपतिष्ठेद्धरिसुधीः॥ ३९ ॥
एवंध्यात्वामनुवरंदशलक्षं व्रतेस्थितः ॥ दशाक्षरीविधानेनजपेत्सिद्धोभवेन्मनुः ॥ ४० ॥
सिद्धेनानेनमनुनासर्वाभिष्टानिसाधयेन् ॥ दशाक्षरोदितेपीठेतद्विधानेनपूजयेत् ॥ ४१ ॥

अयुतं नुद्वयान्मन्त्रीकुसुमेर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ महाकविर्महाविज्ञो भवेन्मन्त्रीनसंशयः ॥ ४२ ॥
 मालतीकुसुमेर्होमाद्वाक्सिद्धिमनुलालभेत् ॥ तगैर्क्षीरसिक्ते श्वहोमात्सर्वज्ञतां व्रजेत् ॥ ४३ ॥
 बकुलकुसुमेर्होमाच्छ्रियमाप्नोति यथेप्सिताम् ॥ भक्ष्यभोज्यादिहोमेन समृद्धिमनुलालभेत् ॥
 ४४ ॥ केवलं वृत्तहोमेन ब्राह्मन्तेजः प्रजायते ॥ श्रीफलस्य दलेर्हुत्वा राज्यमाप्नोति यत्नतः
 ॥ ४५ ॥ तत्फलैर्मन्त्रासिद्धिः स्यान् दुर्वाभिरयुतं हुनेत् ॥ तर्पणं पूर्वविहितं कृत्वा सर्वप्रसाधये
 त् ॥ ४६ ॥ दशाक्षरोक्तवत्सर्वप्रयोगममुना चरेत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रं सर्वार्थसाधकं ॥
 ४७ ॥ रुग्णेति द्वयक्षरं मन्त्रं मध्यस्थं कामवीजयोः ॥ सद्यः फलप्रदं मन्त्रं प्रजपेद्भक्तितत्परः ॥
 ४८ ॥ अस्याराधनतः शक्रो देवेश त्वमवात्पवान् ॥ ऋषिर्ब्रह्मास्य मन्त्रस्य गायत्रं चंदईरितं ॥
 ४९ ॥ एवमंगविधिं कृत्वा मन्त्री ध्यायेद्यथाच्युतं ॥ कलापकुसुमश्यामंद्रुतहेमनिभाम्बरं ॥
 ५० ॥ पारिजातवने रम्ये रत्नसिंहासनोपरि ॥ देहोत्थसुप्रभाभिश्च भासयंतं दिगंतरं ॥ ५१ ॥
 शिगुवेपथुं देवं वासुदेवं जगन्मयं ॥ नानालंकारसुभगं गोपीभिः परिवीक्षितं ॥ ५२ ॥ कल्पवृक्ष
 विनिष्क्रान्तरत्नाद्यैः परिवेष्टितं ॥ तारहारावलीरम्यं पीतांबरयुगावृतं ॥ ५३ ॥ चतुर्लक्षं जपेन्म
 ष्मन्तस्यः साधकोत्तमः ॥ दशांशं जुहुयादन्ते श्रीफलेः सर्वसिद्धये ॥ ५४ ॥ अष्टच्छदांबुजे देव
 मावात्पपरिपूजयेत् ॥ अंगपट्कावृते रंते पूजयेद्दिगधीश्वरान् ॥ ५५ ॥ तदस्त्राण्यपि चांते च सपर्यै

श्राज्जलंधरासमन्वितं ॥ ८ ॥ पंचमस्वरसंयुक्तं विंदुनादसमन्वितं ॥ बीजान्येतानि चांते च
चन्द्रः सर्गसमन्वितः ॥ ९ ॥ शोषणमोहनं सदीपनोन्मादनस्तथा ॥ नामानुरूपफलदा
निश्चिताविद्धि गौतम ॥ १० ॥ भंगविद्रुमसंकाशसर्वतेजोमयं वपुः ॥ किरीटिनं कुंडलिनं के
पुरवलयान्वितं ॥ ११ ॥ मुक्तावलीरत्नसंवद्धतुलाकोटिगुणान्वितं ॥ नानालंकारसुभगं
पीतांबरयुगाढतं ॥ १२ ॥ गरुडोपरिसंनद्धं रत्नपंकजमध्यगं ॥ उत्तमहेमसंकाशलक्ष्मीवा
मोरुसंस्थितां ॥ १३ ॥ सर्वालंकारसुभगां पीतांबरयुगाढतां ॥ सकामलीलया देवं मोहयन्तीं पुनः
पुनः ॥ १४ ॥ शंखचक्रगदापद्मपाशाकुशधनुःशरान् ॥ दधंतं च जगन्नाथं रक्तपद्मारुणेश
णं ॥ १५ ॥ लक्ष्मीपद्मकरां वामे दक्षिणालिङ्गितं पतिं ॥ संस्थितां चितयेन्मन्त्री मोहनीं विश्वमा
तरं ॥ १६ ॥ एवं ध्यात्वा जगन्नाथं विशंत्य क्षरपीठके ॥ समावाह्यजपेन्मन्त्री उपचारैरशेष
तः ॥ १७ ॥ न्यासक्रमेण विधिवद्द्रव्यपुष्पादिभिर्यजेत् लक्ष्मीस्तुल्याततः पूज्या श्रीबीजेन वि
धानवित् ॥ १८ ॥ कौस्तुभंगलदेशे च किरीटकुंडलद्वयं ॥ श्रवित्संवक्षसौ देशे वनमालांग
लोपरि ॥ १९ ॥ सर्वतेजोमया येति किरीटाय नमस्तथा ॥ नितं वे पीतवसनं पूजयेत्क्रमशः
सुधीः ॥ २० ॥ नाममन्त्रेण विधिवत्कौस्तुभादीन् प्रपूजयेत् ॥ लयांगमिव मन्त्रार्च्यं भोगांगमय
पूजयेत् ॥ २१ ॥ पक्षीन्द्रमग्रे संपूज्य कुर्वतस्तुतिमादरात् ॥ केसरे पुष्पडंगानि कोणमध्ये च

दिशुच ॥ २२ ॥ अग्न्यादिदलमूलेचवाणादिपुरतोविभोः ॥ पूर्वादिदिक्षुदलाग्रेषुप्रदास
माधजेत् ॥ २३ ॥ लक्ष्मीसरस्वतीचैवरतिप्रीतिमनंतरं ॥ कीर्तिकांतितुष्टिपुष्टितथास्त्रा
णिदलाग्रतः ॥ २४ ॥ बन्धिरिन्द्रादयः पूज्यास्तदस्त्राणिचतद्वहिः ॥ एवंयः पूजयेन्मन्त्रीभ
क्त्याश्रीपुरुषोत्तमं ॥ २५ ॥ करप्रचेयाः सर्वार्थास्तस्यस्युस्तत्पदंब्रजेत् ॥ रविलक्षंजपेन्म
धेनुहृयात्तद्दशांशतः ॥ २६ ॥ अमृतत्रयसिक्तेनपायसेनविधानवित् ॥ अथवारविसाहस्रं
हुनेत्तावत्प्रतर्पयेत् ॥ २७ ॥ रक्तपद्मायुतंहुत्वात्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ केवलंघृतहोमेन
जीवेद्दशतंसुखी ॥ २८ ॥ पालाशलक्षहोमेनभवेद्वाक्पतिसन्निभः ॥ व्रतस्थकोटिजा
पेनकेवलंलभतेध्रुवं ॥ २९ ॥ दशाष्टादशवर्णोक्तं कर्मचातेनसाधयेत् ॥ अनेनसदृशोमंत्रः
कृष्णमंत्रेनवियते ॥ ३० ॥ असौसमस्तमंत्राणांजीवनंकथितंमुने ॥ निर्वाजायेचमंत्रावैशक्ति
हीनाश्चकुंठिताः ॥ ३१ ॥ अरिपक्षेस्थितायेचकेवलावर्णरूपिणः ॥ एतदाद्येनजाप्येनजीवं
तिचपुनंतिच ॥ ३२ ॥ लघीकेशपदंटेन्तंनमोतःकामपूर्वकः ॥ अष्टाक्षरोमनुः प्रोक्तःसमस्त
पुरुषार्थदः ॥ ३३ ॥ ऋषिछंदोदेवतानिपूजाप्रयोगकर्मच ॥ एकाक्षरविष्णुवच्चकुर्यात्स
र्वार्थसिद्धये ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यमोहनंटेन्तंविद्महेतदनंतरं ॥ कामदेवायधीमाहितोविष्णुः प्र
चोदयात् ॥ ३५ ॥ कथिताविष्णुगायत्रीसमस्तजनरंजनी ॥ कामादिजपमात्रेणत्रैलोक्य

वश्यकारिणी ॥ ३६ ॥ सर्वपापप्रशमनीसर्वापत्परिमोचनी ॥ मंत्रसिद्धिकरीपुसांप्रायाश्चित्त
विशोधिनी ॥ ३७ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ अथापरंमंत्रवरंवक्ष्येसर्वसमृद्धिदं ॥ यमुपास्यसुराणांतुपालकोभूच्छतक्रतुः
॥ १ ॥ सत्यसौरीछांतजांतौक्रमेणशिखिसंयुताः ॥ शांतिविंदुसमारूढाःप्रोक्तंबीजचतुष्ट
यं ॥ २ ॥ जयकृष्णाहिधाप्रोक्त्वानित्यांतेक्रीडासंसक्तंततः ॥ प्रमुदितचेतसेनृत्यप्रियप्रोक्तं
वेकृष्णउन्तंततोवदेत्कामांतदशवर्णकः ॥ ३ ॥ वाङ्मायाकमलाबीजैःसंपुटोमंत्रनायकः ॥ स
र्वेपांकृष्णमंत्राणामयंमंत्रःशिखामणिः ॥ ४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामालयःसंप्रदायतः ॥ सं
प्रदायविहीनायेमंत्रास्तेनिष्फलामताः ॥ ५ ॥ आनंदनारदऋषिर्विराट्छंदउदीरितं ॥ श्रीकृष्णो
देवताचभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ६ ॥ पदपट्टेनमातिमान्बीजायेनांगकल्पना ॥ पूर्ववन्न्यास
जालंचकृत्वाकरांगशोधनं ॥ ७ ॥ ततश्चविधिवन्न्यसेन्मातृकांमनुसंपुटां ॥ ऋषिछंदोदैवतानि
मूर्ध्निमुखेऽदिन्यसेत् ॥ ८ ॥ ध्यायेत्स्थिरमनामंत्रीचराचरगुरुंहरिं ॥ क्षीरांभोनिधिमध्य
स्थकनकाचलमध्यतः ॥ ९ ॥ ध्यायेत्स्वर्णमयींभूमितन्मध्येरत्नमंडपं ॥ अनेकयोजनोत्तुं
गविस्तीर्णबहुयोजनं ॥ १० ॥ नानारत्नमयस्तंभमुक्तादामविराजितं ॥ लम्पतेननिभैर्वस्त्रै
श्रद्धातपविचित्रितं ॥ ११ ॥ हंसकारंडवाकीर्णपंकजोत्पलशोभितम् ॥ मंडितंदीर्घिकशतैर्म

हावाटीपरिष्कृते ॥ १२ ॥ स्वर्णप्राकारनिर्वृत्तेस्तनूतोरणचित्रिते ॥ तत्रस्तनासनेरम्येसंस्थि
तंपरमेश्वरं ॥ १३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचपार्श्वयोर्धृतचामरे ॥ नानालंकारसुभगोर्वीजितः प
र्यामुदा ॥ १४ ॥ कालिंदीकक्षतनयेष्टप्रतोष्टतवर्हके ॥ महामेघप्रभाश्यामंपद्मपत्रारुणेश
णं ॥ १५ ॥ पीतांबरलसच्छ्रीमत्श्रीवत्सकौस्तुभान्वितं ॥ नानालंकारसुभगंतरहारविराजि
तम् ॥ १६ ॥ दीप्तस्तनकिरीटचरफुरन्मकरकुंडलं ॥ गोरोचनाभालतिलकं नीलकुंतल
शोभितं ॥ १७ ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैराद्यतंस्त्रिगधलोचनैः ॥ षष्टपुष्टजनाकीर्णनगरैर्वहुवि
स्तारैः ॥ १८ ॥ सौधैर्गृहैः समुत्कीर्णपताकैः परिमंडितैः ॥ ब्रह्मक्षत्रविदूशूद्रैश्चाकीर्णरथप
त्तिभिः ॥ १९ ॥ रथवाजिद्विपवरैः सर्वतः परिमंडितैः ॥ कामिनीभिः सुभव्याभिः सर्वतः परि
मंडितं ॥ २० ॥ नानाविचित्ररत्नैश्चमंडिताभिः समन्वितं ॥ एवं ध्यात्वा मुनिश्रेष्ठलक्ष्मेकं ज
पेन्मनुम् ॥ २१ ॥ वैष्ण्वैः फलेस्त्रिमध्वाक्तैर्जुहुयात्तदशांशकं ॥ तर्पयेत्तदशांशेन तदशांशेन मा
र्जनम् ॥ २२ ॥ तदशांशेन मंत्रज्ञो विप्रमुख्यान् प्रतर्पयेत् ॥ रत्नाभियेकगोपालपीठे देवं प्रपू
जयेत् ॥ २३ ॥ पडंगाद्यत्तिवाह्येतु गहिपीपत्रगायजेत् ॥ रुक्मिण्याद्यामहारत्नभूषिताकृ
तयः शुभाः ॥ २४ ॥ तद्वहिरिन्द्रवज्राद्याजाल्याधिपास्त्रवाहनं ॥ यएवमर्चनं कृत्वा सिद्धमंत्रो
द्विजोत्तमः ॥ २५ ॥ प्रयोगान्साधयेद्यस्तु कर्ता हर्ता च सर्वतः ॥ श्रीपुष्पैर्लक्षमात्रेण मोहाद्

मिपुरन्दरः ॥ २६ ॥ पालाशैलक्षमात्रेण होमाद्वागीशतां व्रजेत् ॥ हयारिक्तकुसुमैर्जगद्रंज
नकारकः ॥ २७ ॥ केवलं घृतहोमेन जीवेद्दर्पशतं सुखी ॥ अन्नहोमेन धनवान्पशुमान्दुग्ध
होमतः ॥ २८ ॥ कारस्करफलैर्होमाच्छत्रुमुच्चाटयेत्क्षणात् ॥ मरीचहोमात्वरितं मारयेद्रिपुमात्म
नः ॥ २९ ॥ पुंडरीकायुतं हुत्वा मुच्यते सर्वपातकैः ॥ तल्लक्षमात्रहोमेन राज्ञ्यैश्वर्यमवाप्नुया
त् ॥ ३० ॥ आत्मानं कंसमयनं रिपुं कंसात्मकं स्मरन् ॥ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा दशसाहस्र
जापतः ॥ ३१ ॥ कुद्वाशयस्तथामंत्रीमालिनो मारयेद्रिपुं ॥ अप्यमृताशनो नित्यं शत्रुर्वैवस्व
तातिथिः ॥ ३२ ॥ तस्य मंत्रात् सकृत्कश्चिन्नास्त्येव भुवनत्रये ॥ नशस्तं मारणं कर्म यदि स्याद्दे
व्यावेमनी ॥ ३३ ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मास्त्रमादाय शशकादौ न मोचयेत् ॥ नायं मुक्तिं करोमं त्रो मारणा
दौ नियोजयेत् ॥ ३४ ॥ यदि कुर्यात्प्रमादेन एषु स्थानेषु संभवेत् ॥ पापिने हतुकाया पिशठा
यजन्तापिने ॥ ३५ ॥ आत्मवित्तगृहक्षेत्रकलत्राद्यपहारिणे ॥ अभिचारेणाभिचरेत्तदादो
देर्न लिप्यते ॥ ३६ ॥ दुष्टानां दमनं शस्तं कथितं त्वायि गौतम ॥ अतः स्वयं प्रयत्नेन तदुत्थानं
विनिग्रहे ॥ ३७ ॥ लक्षमेकं त्रयेन्मंत्रं प्रायश्चित्ताय देशिकः ॥ तेन पापैर्विमुक्तोऽसौ भवेत्क
ल्याणसंयुतः ॥ ३८ ॥ साध्यं संदल्य कल्याच साधकं भोक्तुमिच्छति ॥ तेनात्मानं सदारक्षेत्क
त्येनानेन देशिकः ॥ ३९ ॥ मृत्युं जयं वा प्रजपेन्मन्त्रादौ गुरुव्रजनः ॥ सर्वत्र कर्माणि परंगुरोरेव

हिकारणं ॥ ४० ॥ गुरोस्तुज्ञामादायसर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ अथशृणुप्रवक्ष्यामिमंत्रंश्रीपु
 रुषोत्तमं ॥ ४१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकवरोभक्तिमुक्तयोश्चभाजनम् ॥ समस्तसिद्धिसंयुक्तो
 जीवन्मुक्तोमर्हीचरेत् ॥ ४२ ॥ देहांतेकेवलंधामयातितत्परमंपदम् ॥ सर्वेषुकृष्णमंत्रेषुश्रे
 ष्ठःश्रीपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ भुक्तिमुक्तिकरःसाक्षात्स्मरणादेववैनृणां ॥ प्रणवंमारवीजंचर
 मांतेनमदत्यथ ॥ ४४ ॥ पुरुषोत्तमपदंचोक्त्वातथाप्रतिहतरूपतः ॥ ततोऽलदमीनिवासांते
 केनलांतेजगत्तथा ॥ ४५ ॥ क्षोभणेतिपदंचोक्त्वासमाहितमनाभवेत् ॥ सर्वस्त्रीद्वयोपे
 तंविदारणपदंतथा ॥ ४६ ॥ उक्त्वाततस्त्रिभुवनमहोन्मादकरौपुनः ॥ सुरासुरांतेमनुजसुं
 दरीजनबहुग ॥ ४७ ॥ मनांसितापयद्वंद्वीपयद्वितयंपुनः ॥ शोपयद्वितयंभूयोमारयद्वित
 यंपरम् ॥ ४८ ॥ स्तंभयद्वितयंपश्चान्मोहयद्वितयंपुनः ॥ द्रावयद्वितयंपश्चादाकर्षययुगंत
 तः ॥ ४९ ॥ समस्तपरमोपेतसुभगेनचसंयुतं ॥ सर्वसौभाग्यशब्दांतेकरेतिपदसंयुतं ॥ ५० ॥
 सर्वकामप्रदपदंअमुकंहनयुगमकं ॥ चक्रेणगदयापश्चात्खड्गेनतदनंतरं ॥ ५१ ॥ सर्वबाणै
 र्भिदियुगंपाशेनेतिपदंततः ॥ कटह्यांतंऽकुशेनताडयद्वितयंपुनः ॥ ५२ ॥ तुरुशब्दद्वयम
 योर्कितिप्रसिपदंपुनः ॥ तावद्यावत्पदस्यांतेसमीहीतमनंतरं ॥ ५३ ॥ ततोमेसिद्धिमाभा
 ण्यभवत्यंतेचवर्मफट् ॥ नत्यन्तोऽयंमनुःप्रोक्तोद्दिशताक्षरसंयुतः ॥ ५४ ॥ जैमिनिर्मुनिरा

ख्यातच्छंदोविराट्समीरितम् ॥ समस्तजगतामादिदेवतापुरुषोत्तमः ॥ ५५ ॥ पुरुषोत्तम
 शब्दांतेवदेच्चिभुवनंततः ॥ मदोन्मादकरांतेचहृदयंसकलंततः ॥ ५६ ॥ जगत्सोभणशब्दां
 तेलक्ष्मीपदमापिहुंशिरः ॥ मन्मथोत्तमसंघुक्तमंगजेकामदायिनी ॥ ५७ ॥ हुंशिखापरमोपेता
 सुभगाक्षरसंपुतं ॥ सर्वसौभाग्यकरहुंकवचंपरिकीर्तितं ॥ ५८ ॥ उक्त्वासुरासुरोपेतमनुजा
 न्गितसुंदरी ॥ ततःपरस्तात्हृदयविदारणपदंवदेत् ॥ ५९ ॥ सर्वप्रहरणधरंसर्वकामिकतत्प
 रं ॥ हनह्यंचहृदयबंधनानिततःपरं ॥ ६० ॥ आकर्षयपदहंमहाबलहुमखकं ॥ त्रिभु
 वनेश्वरपदंचोक्त्वाततःसर्वजनांतकं ॥ ६१ ॥ मनांसिहरयुग्मेतेदारयद्वितयंचमे ॥ वशमानयहुंने
 चंताराधाःफट्ममोतकाः ॥ ६२ ॥ पडंगमंत्राःसंदिष्टानेत्रांतामंत्रवादिभिः ॥ त्रैलोक्यमो
 हनांतेतुलसीकेशपदंततः ॥ ६३ ॥ अप्रतिहतरूपादिमन्मथानंतरंपुनः ॥ सर्वादित्त्रीपदंचो
 क्त्वाहृदपाकर्षणंततः ॥ ६४ ॥ आगच्छागच्छमंत्रोऽयंताराथोनमसान्वितः ॥ अनेनमनुनाह
 त्वाव्यापकंन्यस्याहुपु ॥ ६५ ॥ अष्टायुधानिमुद्राभिर्मंत्रैःसार्द्धविचिंतयेत् ॥ क्षीरांभोनिधि
 मध्यस्थंनिरंतरसुरद्रुमं ॥ ६६ ॥ उधदकंदुकिरणंदूरीकृततमोमयं ॥ कालमेघसमालोकनृ
 त्यद्वाहिकदंवकं ॥ ६७ ॥ उत्फुल्लकुसुमामोदप्रलब्धद्रुंगसंकुलं ॥ कुजत्कोकिलसंघेनवाचा
 लितदिगंतरं ॥ ६८ ॥ नानाकुसुमसौरभ्यवाहिगंधवहान्वितं ॥ कल्पवल्लीनिकुंजेपुष्पाड

तिस्रकदंबकं ॥ ६९ ॥ देवगंधर्वनारीभिर्गायंतीभिरलंकृतं ॥ अनेकदीर्घिकायुक्तमुद्यानं
 सुमहाद्भुतं ॥ ७० ॥ तस्यमध्येमणिमयेमंडपे तोरणान्विते ॥ ऋतुभिः पद्मभिरनिशंसेवितं च
 महीयसम् ॥ ७१ ॥ सुरद्वयस्य मूलस्थेमहासिंहासने शुभे ॥ रक्तारविंदमध्यस्थंगरुडोपरि
 संस्थितं ॥ ७२ ॥ ध्यायेद्ब्रह्मभयासार्द्धजगन्नाथं जगन्मयं ॥ देवं श्रीपुरुषोत्तमं कमलयास्त्रं
 कस्थयापंकजं । विभ्रन्त्यापरिच्युतं बुजुरुचा तस्यां निरुद्धेक्षणं ॥ ध्यायेच्चैतसि शंखपादामुस
 लांश्चापरिखण्डान्गदां । हस्तैरंकुशमुद्ग्रहंतं मरुणं स्मेरारविंदाननम् ॥ ७३ ॥ एवं ध्यात्वा श्रियः
 कांतं मंत्रं लक्षचतुष्टयं ॥ जपेद्दशो विधायाथ कुंडमर्द्धदुसनिभम् ॥ ७४ ॥ जुहुयाद्देव्यै
 न्हौषधैर्जातिसमुद्भवैः ॥ पुष्पैः सर्वैः क्रमात्पश्चाद्वाह्यणानपि भोजयेत् ॥ ७५ ॥ अर्चयिष्य
 न्जगन्नाथं गायत्र्या परिशोधयेत् ॥ आत्मानं यागवस्तूनि यागभूमिं च देशिकः ॥ ७६ ॥ त्रै
 लोक्यमोहनायेति विद्महे पदमोरयेत् ॥ स्मराय धीमहि पश्चात्तत्रो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ ७७ ॥
 गायत्र्ये पासमाख्याता वैष्णवी सर्वसिद्धिदा ॥ प्राक्प्रोक्तवैष्णवे पीठे कल्पयेदासनं ततः ॥ ७८ ॥
 पक्षिराजाय ठंद्मस्य मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ कल्पितायां तु मूलेन मूर्तौ दिवमनन्यधीः ॥ ७९ ॥ आ
 वाह्यमनुनाविहान् व्यापकेन समर्चयेत् ॥ भृगुर्लातयुतः सेन्दुर्वीजं देव्याः प्रकीर्तितम् ॥ ८० ॥
 कर्णिकायां जेदादौ विधानेनांगदेवताः ॥ दलमूले पुताः पूज्या लक्ष्म्याद्यावृत्तचामराः ॥ ८१ ॥

मुक्ताहारलसत्कांतपयोधरभरालसाः ॥ यवाकुसुमसंकाशानदविभ्रममंधराः ॥ ८२ ॥ हुंस्व
 चण्डोर्विसर्गरहितस्वरशोभितं ॥ देवीत्रीजंकमादासांमंत्रमाहुर्मनीषिणः ॥ ८३ ॥ दलाग्रे
 पुयजेच्छंखंशाङ्गचक्रमसिगदां ॥ अंकुशंमुसलंपाशंएतान्यस्त्राणिशार्ङ्गिणः ॥ ८४ ॥ स्वमु
 द्राभिःस्वमनुभिःकथ्यंतेमनवःक्रमात् ॥ आयेजलचरायांतेठह्यंमनुरीरितः ॥ ८५ ॥ शा
 ङ्गायसशरायांतेस्वाहांतःपरमोमनुः ॥ सुदर्शनमहाचक्रराजांतेस्याहहहयं ॥ ८६ ॥ सर्वदुष्ट
 जयंपश्चात्कुरुल्लिधियुगंपृथक् ॥ विदारयपदद्वंद्वंपरमंत्रात्प्रसग्रस ॥ ८७ ॥ भक्षयद्रावयद्वंद्वं
 प्रत्येकंवर्मफट्द्वयं ॥ चक्रायनमइत्येपवृतीयमनुरीरितः ॥ ८८ ॥ खड्गतीक्ष्णपदस्यांतेलि
 धिखड्गयुगंपृथक् ॥ चतुर्थोऽयंमनुःप्रोक्तःकौमोदकिमहावले ॥ ८९ ॥ सर्वासुरांतकेपदंप्रसी
 दयुगवर्मफट् ॥ स्वाहांतोऽयंमनुःप्रोक्तःसाद्विःकौमोदकीपरः ॥ ९० ॥ अंकुशांतिकठयुगंप
 प्रोऽयंमनुरीरितः ॥ संवर्तकतिमुसलपोथयद्वितयंपुनः ॥ ९१ ॥ हुंफट्द्विठांतमंत्रोऽयंसत्तमःप
 रिक्तीर्तितः ॥ पाशबंधद्वयंपश्चादाकर्षयपद्वयं ॥ ९२ ॥ बन्धिजायावधिःसद्भिरष्टमोमनुरी
 रितः ॥ लोकेशान्पूजयेत्पश्चाद्विज्रायेश्चायुधैःसह ॥ ९३ ॥ इत्थमन्यर्चयन्नित्यंयथावत्पुरु
 पोत्तमं ॥ प्राप्नोतिमहर्तोऽलक्ष्मीसौभाग्यमतुलंयशः ॥ ९४ ॥ आयुरारोग्यमन्यानिमनोभी
 एानिर्विदति ॥ ह्यारिकुतुमैर्देवमर्चयित्वायथाविधि ॥ ९५ ॥ शशिप्रसूनेर्जुह्यादष्टोत्तरस

हस्तकं ॥ मासमात्रेण वशगास्तस्य स्युः सकलानृपाः ॥ ९६ ॥ हुत्वा बिल्वफलैः पक्वैः श्रियं वि
 देदनिदितां ॥ प्रफुल्लैररुणां भोजैस्तामेव लभते नरः ॥ ९७ ॥ हुत्वा ज्योतिष्मती तैलं सहस्रं व
 सुसंख्यकं ॥ सुभगो जायते सम्यक्सर्वेषां नात्र संशयः ॥ ९८ ॥ विधानेनामुना मंत्री महारो
 गात् प्रमुच्यते ॥ अश्वत्थसमिधा होमः पराद्धत धनं विहः ॥ ९९ ॥ आज्याक्तदूर्वा होमेन मुच्य
 ते मृत्युतोभयात् ॥ यत्पुनान्नायुतं मंत्रं जपेद्युतसंख्यया ॥ १०० ॥ स भवेद्दासवत्तस्य नात्र
 कार्या विचारणा ॥ बहुना किमिहोक्तेन मनुना साधकोत्तमः ॥ १ ॥ साधयेत्सकलान्कामान्सा
 क्षाहिष्णुरिवापरः ॥ अथ यंत्रं प्रवक्ष्यामि दृष्टादृष्टफलप्रदं ॥ २ ॥ पूर्वोत्तरभुवं भूत्वा सूत्रं नवनवं
 न्यसेत् ॥ जायंते तत्र कोष्ठानि चतुःषष्टिप्रभेदतः ॥ ३ ॥ ईशाना द्वाक्ष संयाव द्वाक्ष साहायुको
 णकं ॥ विलिखेन्मंत्रवर्णानि अनुष्टुप् संभवानि च ॥ ४ ॥ यंत्रमेतत्समाख्यातं सर्वतोभद्रसं
 ज्ञकं ॥ सर्वरोगप्रशमनं समस्तपुरुषार्थदं ॥ ५ ॥ लिखितं भूर्जपत्राद्यैर्यत्र मेतद्यथाविधि ॥
 विधृतं बाहुनानित्यं सर्वकामफलप्रदं ॥ ६ ॥ फलके स्वादिरेकलसंगवांगोष्ठे निवेशितं ॥ रक्ष
 णं चोरमारिभंसवत्सानां गवांहितं ॥ ७ ॥ क्षीरगोपयगोरक्षीरक्षमाक्षक्षमाक्षर ॥ गोमानोगग
 नोमागोयक्षगक्षक्षगक्षयः ॥ ८ ॥ इत्येवं यंत्रतत्त्वं च कथितं तव सुव्रत ॥ केवलं त्वत्प्रयत्नेन
 किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इति श्रीगोतमीयतन्त्रे त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥

गौतम उवाच ॥ सर्वज्ञसर्वज्ञास्त्रज्ञसर्वतत्त्वार्थपारग ॥ स्वायंभुवनमस्तुभ्यं कृपां कुरु कृपा
 कर ॥ १ ॥ तवनाविदितं किंचित्त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ ऋषिदेवमुनीनां च प्रधानस्त्वं पुरातनः
 ॥ २ ॥ कृपां कुरु महाभाग कृपयामयि सुव्रत ॥ संसारे दुःखभूयिष्ठे रागशोकभयाकुले ॥ ३ ॥
 भवार्णवे निमग्नं मां त्वमुद्धर्तुमिहार्हसि ॥ तवावतारोलोकानां क्षेमाय च भवाय च ॥ ४ ॥ इदा
 नीं कथय ब्रह्मन्मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ सिद्ध्युपायं कतिविधं कथय स्वानुकंपया ॥ ५ ॥ श्रीनार
 द उवाच ॥ मनोरथानामेच्छां सिद्धेरुत्तमलक्षणं ॥ मृत्युनां हरणं तद्देवतादर्शनं तथा ॥ ६ ॥
 प्रयोगाणामप्येच्छां तत्सिद्धेस्तुलक्षणं परं ॥ परकायप्रवेशश्च पुरप्रवेशनं तथा ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वा
 क्रमणमेवाहिचराचरपुरे गतिः ॥ स्वेचरीमेलनं चैव तत्कथाश्रवणं तथा ॥ ८ ॥ भूमिच्छिद्राणि
 पश्यतः पातालादिपुसंगमः ॥ आकर्षणं सुरस्त्रीणां नागस्त्रीणां विशेषतः ॥ ९ ॥ पादुकागुटि
 का तद्दंजनीविवरं तथा ॥ अणिमायश्च संप्राप्य केवलं मोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ इत्येवं कथितं
 ब्रह्मन् प्रधानसिद्धिलक्षणं ॥ इदानीं त्वं प्रवक्ष्यामि मध्यमस्य तुलक्षणम् ॥ ११ ॥ ख्यातिवाहन
 भूपादिलाभः सुचिरजीवितम् ॥ नृपाणामवलानां च वशीकरणमुत्तमम् ॥ १२ ॥ सर्वत्र सर्व
 लोकेषु च मत्कारकं महत् ॥ रोगापहरणं चैव विषापहरणं तथा ॥ १३ ॥ पांडित्यं लभते मंत्रा
 चतुर्विधमयत्नतः ॥ वैराग्यं च मुमुक्षुत्वं त्यागिता सर्ववश्यता ॥ १४ ॥ अष्टांगयोगाभ्यसनं भो

गेच्छापारिवर्जनं ॥ सर्वभूतानुकंपाचसर्वज्ञादिगुणोदयः ॥ १५ ॥ इत्यादिगुणसंपत्तिर्मे
ध्यासिद्धेस्तुलक्षणं ॥ महैश्वर्यधनित्वंचपुत्रदारादिसंपदः ॥ १६ ॥ अथमाःसिद्धयःप्रोक्तामं
त्रिप्रथमभूमिकाः ॥ सिद्धमंत्रस्तुयःसाक्षात्सशिवोनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ सिद्धिलक्षणमित्यु
क्तंतदुपायमिहोच्यते ॥ पितृमातृविशुद्धायेशुद्धाचाराजितेन्द्रियाः ॥ १८ ॥ सत्संप्रदायोपदि
ष्टास्तेषांसिद्धिर्दुतंभवेत् ॥ मलिनामलसंछन्नाःपापिनस्तरलाशयाः ॥ १९ ॥ देवतार्चना
दिविमुखागुरुवेशाठट्टयः ॥ तेषांकृतैर्नसिद्ध्यन्तिमंत्राजपहुतादिभिः ॥ २० ॥ येमंत्रामल
संछन्नाःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ निर्बीजाःसत्वहीनायेकुंठिताश्रतिरस्कृताः ॥ २१ ॥ अरि
पक्षेस्थितायेचशापादिसंयुतास्तथा ॥ येमंत्राअविधिप्राप्तायेचसिद्धांतवर्जिताः ॥ २२ ॥
इत्यादिदोषदुष्टाश्चासिद्धिदानाल्पयोगतः ॥ पशुभावेस्थितामंत्राःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ २३ ॥
सुपुष्णाध्वन्युच्चरिताःप्रभुत्वंप्राप्नुवंतिते ॥ वक्ष्यामिचरमेध्यायेतदुपायान्तवानध ॥ २४ ॥
संस्कारादशकथ्यन्तेयेनमंत्रस्यसिद्धयः ॥ अल्पयोगेनविधिवत्तांश्ववक्ष्यामिस्त्वतः ॥ २५ ॥
जननंजीवनंपश्चात्ताडनंबोधनंतथा ॥ अथाभिषेकोविमलीकरणाप्यायनेतथा ॥ २६ ॥
तर्पणंदीपनंगुप्तिर्दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ स्वर्णादिपात्रेसंलिख्यमातृकायंत्रमुत्तमं ॥ २७ ॥
काश्मरिचन्दनेनाथभस्मनावाथसुवतः ॥ काश्मीरंशाक्तसंस्कारेचंदनंवैष्णवेमनौ ॥ २८ ॥

शैवे भस्मसमाख्यातं मातृकापंचलेखने ॥ मंत्राणां मातृकामध्यादुद्धारोजननं स्मृतम् ॥ २९ ॥
पंक्तिकमेणविधिना मुनिभिस्तत्र निश्चयैः ॥ प्रणवांतरितान्कृत्वामंत्रवर्णान्जपेत्सुधीः ॥ ३० ॥
प्रत्येकं शतवारं तु जीवनंतदुदाहृतं ॥ मंत्रवर्णान्समालिख्यताडयेच्चंदनाभसा ॥ ३१ ॥ प्र
त्येकं वायुबीजेन पूर्वादिताडनं मतं ॥ भस्मना कुंकुमेनाथचंदनेनाथवापुनः ॥ ३२ ॥ शैवादिमं
त्रभेदेन प्रोक्तं द्रव्यत्रयं शुभं ॥ विलिख्य मंत्रपिंडं तु प्रसूनैः करवीरजैः ॥ ३३ ॥ तन्मंत्रवर्णसं
ख्यातेर्हन्याद्रेफेनबोधनं ॥ ततस्तत्रोक्तविधिना तर्पणं तर्पणं मतं ॥ ३४ ॥ मधुना शक्तिमंत्रे
च वैष्णवे चेन्दुमज्जलैः ॥ शैवे घृतेन दुग्धेन एतैश्च तर्पणं मतं ॥ ३५ ॥ अन्यमंत्रे विहितेन तर्पणं
सम्यगीरितं ॥ जलेन सर्वतन्त्रेषु अभिषेकः प्रकीर्तितः ॥ ३६ ॥ अश्वत्थपल्लवैः सिंचेन्मंत्रं
मंत्रार्णसंख्यया ॥ संचित्य मनसामन्त्रं सुपुष्णामूलमध्यतः ॥ ३७ ॥ ज्योतिर्मन्त्रेण विधिव
द्दहेन्मलत्रयं यतिः ॥ तारव्योमाग्निमनुयुग्दंडज्योतिर्मनुर्मतः ॥ ३८ ॥ विमल्लोकरणमेतद्धि
मन्त्रासिद्धिकरं परम् ॥ अनेन कुशतोयेन पुष्पतोयेन वा तथा ॥ ३९ ॥ तेन मन्त्रेण विधिवद्वा
प्यायनविधिः स्मृतः ॥ दीपयेत्सर्वमंत्राणिसंयोगस्तारकामयोः ॥ ४० ॥ आप्यमानं च मंत्रं च
गोपयेत्सर्वासिद्धये ॥ दीप्यमानस्य मंत्रस्य दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ ४१ ॥ यान्कृत्वा संप्रदायेन मं
त्रावाञ्छितमश्नुते ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि मंत्राणां सिद्धिलक्षणं ॥ ४२ ॥ यत्कृत्वामंत्रवि

॥ तस्यैकसाक्षिमात्रोत्पत्तयतः ॥ निर्वर्जिमानवोयेचतेपुवीजानियोजयेत् ॥ ४३ ॥ कामश्री
शक्तिवीजंवाजपनात्सिद्धिदोमनुः ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिसिद्ध्युपायंमुनेशृणु ॥ ४४ ॥
स्थानस्थावरदामंत्राध्यानस्थाश्रफलप्रदाः ॥ ध्यानस्थानविहीनायेकोटिजापात्फलंनहि ॥
४५ ॥ अथसुपुष्पाधारेपुध्यायेज्ज्योतिर्मयंमनुम् ॥ अथतेऽन्यत्प्रवक्ष्यामियंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं
॥ ४६ ॥ यावत्कापुटितंकृत्वास्वमंत्रं प्रजपेत्सुधीः ॥ क्रमोक्तामाच्छतावृत्यातदंतंकेवलंमनुं
॥ ४७ ॥ एवंतुप्रत्यहंजाप्याग्यावल्लक्षंसमाप्यते ॥ निश्चितंमंत्रसिद्धिःस्यादित्युक्तंतत्रवेदिभिः
॥ ४८ ॥ अथसंक्षेपतोवक्ष्येपुश्चरणमुत्तमं ॥ चंद्रसूर्यग्रहेचैवशुचिःपूर्वमुपोषितः ॥ ४९ ॥
नद्यांसमुद्रगामिन्यांनाभिमात्रोदकेस्थितः ॥ ग्रहणादिविमोक्षांतंजपेन्मंत्रंसमाहितः ॥ ५० ॥
होमयेत्तद्दशांशेनतद्दशांशेनतर्पयेत् ॥ अभिर्षिचेद्दशांशेनदशांशेविप्रभोजनं ॥ ५१ ॥ इ
त्येवंपंचकृत्येनसिद्धमन्त्रोभवेन्नरः ॥ अथवामूर्ध्निदेशेचगुरुंसंचित्यवाग्यतः ॥ ५२ ॥ गुर्व
ग्रेनिवसन्मंत्रीयथोक्तंजपमाचरेत् ॥ अनंतरंदशांशेनक्रमाद्धोमादिकंचरेत् ॥ ५३ ॥ एवंकृ
त्वासिद्धमन्त्रोभवेन्मंत्रीनचान्यथा ॥ गुरवेदक्षणांदद्याद्गुणान्छादनादिभिः ॥ ५४ ॥ गु
रोःसंतोषमात्रेणसिद्धिःस्यादपवर्गदा ॥ नाजप्तःसिद्धिदोमंत्रोनाहुतश्चकदाचन ॥ ५५ ॥
नापूजितश्चाविधिवन्नातर्पितोनभोजितः ॥ पंचकृत्ययुतेमंत्रेकालसंख्यानविद्यते ॥ ५६ ॥

कृतेनोक्तजपात्सिद्धिखेतायां द्विगुणोजपः ॥ द्वापरे त्रिगुणश्चैव कलौ संख्या चतुर्गुणं ॥ ५७ ॥
 कृष्णमन्त्रेषु विप्रर्षेयुगसंख्यानविद्यते ॥ जपहोमतर्पणार्थैः सिद्ध्यते कृतसंख्यया ॥ ५८ ॥ सिद्ध
 मंत्रतयानात्र युगसेवापरिश्रमः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि सिद्ध्युपायं महाद्भुतम् ॥ ५९ ॥ येन
 सिद्धेन मनुवित्प्राप्तिस्थित्यंतकारकः ॥ तत्तत्कर्मानुरूपेण तत्तद्योगं प्रयोजयेत् ॥ ६० ॥ अ
 धनादिप्रभेदश्च मंत्राणां विक्ष्यतेऽधुना ॥ अथितं संपुटं ग्रस्तं समस्तं च विदर्भितं ॥ ६१ ॥ तथा
 चाक्कांतमायंतं गर्भस्थं सर्वतोऽद्यतं ॥ तथामुक्तिविदर्भं च विदर्भिर्ग्रथितं तथा ॥ ६२ ॥ इत्ये
 कादशधामंत्राः प्रयुक्ताः कार्यसिद्धिदाः ॥ साध्यनामार्णमैकैकं मंत्रांते संप्रयोजितं ॥ ६३ ॥ अथि
 तं तत्समाख्यातं वक्ष्यामि कृष्टिकरं परं ॥ मंत्रमादौ वदेत् सर्वसाध्यसंज्ञामनंतरं ॥ ६४ ॥ विपरीतं
 पुनश्चांते मंत्रं तत्संपुटं स्मृतं ॥ शान्तिपुष्टिकरं ज्ञेयं त्रैलोक्यैश्वर्यदायकं ॥ ६५ ॥ अर्द्धमर्द्धं तथा
 यंतं मंत्रं कुर्याद्विचक्षणः ॥ मध्ये चास्य भवेत्साध्यं ग्रस्तमित्यभिधीयते ॥ ६६ ॥ अभिचारे
 पुसर्वेषु योजयेन्मारणे पुच ॥ अभिधानं वदेत् पूर्वपश्चान्मंत्रं तथा वदेत् ॥ ६७ ॥ एतत्समस्त
 मित्युक्तं शत्रूणां टनकारकं ॥ हौहौमंत्राक्षरौ यत्र एकैकं साध्यवर्णकं ॥ ६८ ॥ विदर्भितं च तं
 प्रोक्तं दुष्टमं वक्ष्ये लक्षणं ॥ मंत्राणां तिरितं साध्यं समंत्रोतिष्ठते यदि ॥ ६९ ॥ आक्कांतं तद्विजा
 नीयात्सद्यः सर्वार्थदायकः ॥ स्तेनस्तंभसमावेशवश्योऽद्याटनकर्मसु ॥ ७० ॥ सकृत्पूर्ववदे

मंत्रमंतेचैव तथा पुनः ॥ मध्येचास्य भवेत्साध्यमाद्यंतमितितद्दिदुः ॥ ७१ ॥ अन्योन्यप्रीति
 युक्तानां विद्वेषणकरं परं ॥ आदौ चांते तथा मंत्रं द्विवारं संप्रयोजयेत् ॥ ७२ ॥ साध्यनाम सकृ
 न्मध्ये गर्भस्थं तु तदुच्यते ॥ मारणोच्चाटनं वश्यं प्रयुक्तं कारयेन्नृणां ॥ ७३ ॥ हेतिनौ सेनिधी
 गर्भस्तंभनं च गते तथा ॥ त्रिधामंत्रं वदेत्पूर्वतथैवांते पुनस्त्रिधा ॥ ७४ ॥ सकृत्साध्यं भवेन्म
 ध्येतं विद्यात्सर्वतो दृतं ॥ सर्वोपसर्गशमनं महामृत्युनिवारणं ॥ ७५ ॥ सर्वसौभाग्यजननं भू
 तानाममृतप्रदं ॥ आदौ मंत्रं ततो नाम पुनर्मंत्रं समालिखेत् ॥ ७६ ॥ एवमेव त्रिधा कृत्वा भवे
 न्मुक्तिविदर्भितं ॥ सर्वव्याधिहरं प्रोक्तं भूतापस्मारमर्दनं ॥ ७७ ॥ एकैकं साध्यवर्णं तु कृत्वा
 मंत्रविदर्भितं ॥ पूर्ववत्कथितं चान्यत्तस्याद्यं च प्रकल्पयेत् ॥ ७८ ॥ विदर्भग्रथितं नाम मंत्रल
 क्षणमुत्तमं ॥ सर्वकर्मकरं प्रोक्तं सर्वैश्वर्यफलप्रदं ॥ ७९ ॥ एवमेते प्रयोगाश्चासिद्धमंत्रस्य सि
 द्दिदाः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ ८० ॥ यज्ज्ञात्वा साधकश्चेष्टो मं
 त्रसिद्धिं लभेद्भुवं ॥ सम्यगनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८१ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं त
 तः सिद्धिर्भवेद्भुवं ॥ पुनश्चानुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८२ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं ततः सि
 द्धौ न संशयः ॥ पुनः सोऽनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८३ ॥ उपायास्तत्र कर्तव्याः सप्त
 शंकरभाषिताः ॥ आमणं बोधनं वश्यं पीडनं शोषणं पणे ॥ ८४ ॥ दहनांतं क्रमात्कुर्यात्ततः

सिद्धो भवेद्भुवं ॥ आमणं वारुणे वीजे ग्रथनं कमयोगतः ॥ ८५ ॥ तन्मंत्रं यंत्रमालिख्य शिला
कर्पूरकुंकुमैः ॥ उशीरचंदनाभ्यां तु मंत्रं संग्रथितं लिखेत् ॥ ८६ ॥ क्षीराज्यमधुतूयानां मध्ये त
द्धिखितं क्षिपेत् ॥ पूजनाज्जपनाद्धो मातिसिद्धिदो भ्रमणं भवेत् ॥ ८७ ॥ आमितो यदि नो सिद्धो वो
धनं तस्य कारयेत् ॥ सारस्वते न वीजे न संपुटी कृत्य तं जपेत् ॥ ८८ ॥ एवं मंत्रो भवेत् सिद्धो न चेदे
तद्दशंकुरु ॥ अलक्तं चंदनं कुष्ठं हरिद्रामदनं शिला ॥ ८९ ॥ एतैस्तु मंत्रमालिख्य भूर्जपत्रेषु
शोभने ॥ धार्य कंठेन चेत् सिद्धः पीडनं चास्य कारयेत् ॥ ९० ॥ अधरोत्तरयोगेन पदानि परिज
प्यवे ॥ ध्यायीत देवतां तद्दधरोत्तररूपिणीम् ॥ ९१ ॥ विद्यामादित्यदुग्धेनालिखित्वा क्रम्य चां
घ्रिणा ॥ तथा भूतेन मन्त्रेण होमः कार्यो दिने दिने ॥ ९२ ॥ पीडितौ लज्जया विष्टः सिद्धः स्याद
धपोपयत् ॥ बालायास्तृतीयं बीजमाद्यं ते तस्य योजयेत् ॥ ९३ ॥ गोक्षीरमधुना लिख्य वि
द्यां पाणौ विधारयेत् ॥ पोषितोऽयं भवेत् सिद्धो न चेत् कुर्वीत शोषणं ॥ ९४ ॥ द्वाभ्यां च वायुबीजा
भ्यां मंत्रं कुर्याद्दिदभितं ॥ एषा विद्या गले धार्या लिखित्वा वरभस्मना ॥ ९५ ॥ शोषितोऽपि न
सिद्धश्चेद्दहनीयोऽग्निबीजतः ॥ आग्नेयेन तु वीजेन मंत्रस्यैकैकमक्षरं ॥ ९६ ॥ आद्यं तमध्यमुद्धृ
त्य योजयेद्वाहकर्मणि ॥ ब्रह्मवृक्षस्य तैलेन मंत्रमालिख्य धारयेत् ॥ ९७ ॥ कंठदेशे ततो मंत्रसि
द्धिः स्याच्छं करोदितं ॥ इत्येतत्कथितं तस्यैकैवलं तव भक्तितः ॥ ९८ ॥ एकेन नु कृतार्थः

स्याद्बहुभिः किमुत्तुत ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामिमंत्रौपधं महाद्रुतं ॥ १९ ॥ यत्प्रयोगविधाने
न सद्यः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ सुवर्णापुष्पमूलेन पिष्टेन निजवारिणा ॥ १०० ॥ तल्लिप्तस्य वांग
दत्तं कंठो मनुः सद्यः प्रसीदति ॥ विमुक्तः सर्वपापौघैः कृष्णं पश्यति चक्षुषा ॥ १ ॥ जीवन्मु
क्तो भवेन्मन्त्री सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ यत्र वा कुत्रचिद्देशं गंतुं कामयते नरः ॥ २ ॥ स्वर्गे वा भूत
ले मन्त्री पाताले वाथ कौतुक्रात् ॥ तत्क्षणात्तत्र यात्येव सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ३ ॥ इत्येवं कथि
तं सम्यक् मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ तदुपायश्चाथ ब्रह्मन् केवलं तव भाग्यतः ॥ ४ ॥ अनेकतंत्रसं
प्रोक्तमनेकमनुसंमतं ॥ इदानीं तु पुनर्ब्रह्मन् किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०४ ॥ इति श्रीगौत
मीयतन्त्रे एकविंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
गौतम उवाच ॥ देवर्षे सर्वतंत्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ कृष्णानुभवसंदर्शिन विद्याग्रंथिभेद
क ॥ १ ॥ सर्वजानासि सर्वज्ञ विशेषात् कृष्णतत्त्ववित् ॥ इदानीं कथय ब्रह्मन् मंत्राचारानि दर्श
नं ॥ २ ॥ वैष्णवं पीठममलंतदा वासफलंतथा ॥ विस्तरेण मम ब्रह्मन्नुक्तमपि कथ्यतां
॥ ३ ॥ नागोप्यंतद्वुरोशिष्यो यदि योग्योऽस्ति भाग्यतः ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षया लब्धमंत्रस्य
सदाचारं शृणु मे ॥ ४ ॥ अनायासेनासिद्धिः स्यात्सदाचारेण येन वै ॥ आचारा लुभते कामा
नाचारा लुभते यशः ॥ ५ ॥ आचाराद्धनमाप्नोति दीर्घमायुस्त्वाप्नुयात् ॥ सदाचारेण मनुर्विज्ज

पीलोकद्वयेखलु ॥ ६ ॥ अनाचारोहिलोकेपुनिन्दितः सर्वकर्मसु ॥ सर्वभूताऽनुकंपाचदानंचा
 तिथिपूजनं ॥ ७ ॥ पंचयज्ञस्तीर्थसेवास्वाध्यायोगुरुसेवनं ॥ सामान्यं सर्वलोकानामेव धर्मः
 सनातनः ॥ ८ ॥ ब्रह्मचारी दीक्षितश्चेत्त्रिसंध्यं देवमर्चयेत् ॥ खानं त्रिपवणंतद्देहाध्ययनमे
 व च ॥ ९ ॥ भैक्ष्यं संप्रार्थयेन्नित्यध्यायेद्देवं निरंतरं ॥ पर्यटेद्दिष्णुक्षेत्रे पुनः प्रतिग्रहमाचरेत् ॥ १० ॥
 गृहस्थो दीक्षया युक्तः सर्वकर्माणि साधयेत् ॥ न जापो नार्चनं चैव ध्यानं नैव विधिक्रमः ॥ ११ ॥
 केवलं सततं कृष्णचरणां भोजसेवनं ॥ सन्यासिनां मुमुक्षूणां मानसोपरतिः परं ॥ १२ ॥ परि
 ब्राडविरक्तश्च विरक्तश्च तथा गृही ॥ उभौ तौ नरके घोरे पच्येते भूतसंग्रवं ॥ १३ ॥ गृहस्थो ध
 र्मपत्नीभिः पूजयेद्देवमन्वहं ॥ दद्याद्दानं महार्हं च येन कृष्णः प्रसीदति ॥ १४ ॥ सन्यासिनां द्र
 व्यदानेनाधिकारोऽस्ति सुव्रत ॥ वर्णिनां च वनस्थानां कोदयात्तदपोक्षितं ॥ १५ ॥ किंतु वैष्ण
 वधर्मे पु विरला अधिकारिणः ॥ संसारवासनारज्जुबद्धं लोलं मनो नृणां ॥ १६ ॥ ततो यदि वि
 मुक्तः स्याद्बुद्धः स्याद्देवपादयोः ॥ तत्रैवान्यो विशेषोऽस्ति श्रूयतां चावधार्यतां ॥ १७ ॥ सर्वसं
 सारदोषो हि नारीमूलं ततोपदि ॥ शक्यते रक्षितुं चेत्तदा वै कृष्णसाधकः ॥ १८ ॥ अचंच
 लं मनो यस्य योऽपि संगविर्जितं ॥ योऽपि तां ध्याननिर्मुक्तं तच्छब्दश्रुतिवर्जितं ॥ १९ ॥ त
 त्रैव साधकः कुर्यात्साधनं सुसमाहितः ॥ बलयध्वनयो नैव श्रूयंते यत्र योऽपि तां ॥ २० ॥ न स्त्री

मुखं निरीक्षेत न स्त्रियं मनसा स्मरेत् ॥ ब्रह्मचारी मित्तहारी हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ २१ ॥ साधकः
साधनं कुर्यात्प्राणयोगपरायणः ॥ कदाचिद्वा दितच्चेतस्स्वलनं वाथ जायते ॥ २२ ॥ प्राणां यामं
विशेषणसमस्यस्येत्तु साधकः ॥ साहिषांत कदारूणांदहनः परिकीर्तितः ॥ २३ ॥ एककालं
त्रिसंध्यं वा चतुःकालं समभ्यसेत् ॥ समस्तपापराशीनां मनोवाक्कायकर्मणाम् ॥ २४ ॥ प्राणसंय
ममात्रं हि प्रायश्चित्तं सुनिश्चितं ॥ पुण्यतीर्थे च पुलिने सरितां देवसंज्ञानि ॥ २५ ॥ नद्यास्तटेऽथ
पिजने विपिने तु लसीवने ॥ गोष्ठे तथा वैवोपवने तथा हि गिरिकानने ॥ २६ ॥ विशेषतो ह्यारवत्यां
तथा गोवर्द्धने गिरौ ॥ यद्वा कलिंदकन्यायाः कानने पुलिने तथा ॥ २७ ॥ वृंदावने गोकुले वा
मथुरायामपि वा ॥ मथनातिपापराशियद्रातितत्परमंपदम् ॥ २८ ॥ उत्तमो हिनरो यत्र तेन
सामथुरा स्मृता ॥ वदरीखंडविपिने गंगाद्वारेऽथ वा पुनः ॥ २९ ॥ व्यंकटेऽद्रौ श्रीरंगे वा क्षेत्रे श्रीपु
रुषोत्तमे ॥ उत्तमः पुरुषो यत्र तत्क्षेत्रं पुरुषोत्तमं ॥ ३० ॥ एषु स्थानेषु विप्रर्षे नित्यं सन्निहितो
हरिः ॥ अतएव साधकेन्द्रो निवसेत्तदपेक्षया ॥ ३१ ॥ हरिसंदर्शनं यावत् निवसेत्सुखनिःस्पृहः ॥
स्थानान्येता निशुद्धानि कृत्यं किंचिन्निगद्यते ॥ ३२ ॥ विशेषतः पञ्चजनैर्नास्ति कैर्न समागमः ॥
निंदितैर्नासहासीत तदालापं च वर्जयेत् ॥ ३३ ॥ स्त्रीसंगिनं वर्जयेच्च तत्कथाकथनं तथा ॥
जन्मासाद्य मनुष्येषु शुद्धे चापि तृमातरी ॥ ३४ ॥ वर्तमाने च संकृते तथैवेन्द्रियपाटवे ॥ ब्रह्म

नृब्रह्मणि गोपाले रतिर्जायेत भाग्यतः ॥ ३५ ॥ त्रिवर्गफलदेकिं वा बहुनात्मफलप्रदे ॥ यो
नार्चयति कल्पस्तन्तस्मात्पापतरोहिः ॥ ३६ ॥ असारे घोरसंसारसारे संकृष्णपदार्चनं ॥
तत्पदं नार्चितं येन पापिना पापकर्मणा ॥ ३७ ॥ शरीरभास्वहनं जन्मास्थापि निरर्थकं ॥ गो
पालं पूजयेद्यस्तु निन्दयेदन्यदेवतां ॥ ३८ ॥ अस्तु तस्य परो धर्मः पूर्वो धर्मो विनश्यति ॥ प्रत्यहं
क्षालयेच्छय्यामेकाकी निर्भयः स्वपेत् ॥ ३९ ॥ नाधिरोहेत पर्यंकं रक्तवासो न धारयेत् ॥ नर
क्तचंदनं गात्रे गृहीयाद्रक्तपुष्पकं ॥ ४० ॥ विल्वपत्रैस्तत्प्रसूनैर्नार्चयेद्देवकीसुतं ॥ नैव द्विर
शनं कुर्यात्पर्ववर्जमृतौ तथा ॥ ४१ ॥ तथानिषेवयेद्धर्मपत्नीं धर्मरिरक्षया ॥ ततः परदिने कृत्यं
कुर्यात्स्नानोत्तरं सुधीः ॥ ४२ ॥ शरीरोद्धर्तनं कृत्वा स्नात्वा नद्यादिवारिणा ॥ नियते यागका
ले तु न कुर्यादन्यवेक्षणं ॥ ४३ ॥ नैवाश्लीलं वचोभूयादालापं च निरर्थकं ॥ न वृथा गमयेत्कालं
केवलं ध्यानतत्परः ॥ ४४ ॥ केवलं श्रीपदांभोजन्यस्तचेता भवेत्सुधीः ॥ यद्यत्कर्मणि वैगु
ण्यं नित्ये नैमित्तिकेऽपि वा ॥ ४५ ॥ सहस्रं प्रजपेन्मूलमनुवाऽयुतमेव वा ॥ नित्ये सहस्रं प्रजपेनै
मित्तिके तथाऽयुतं ॥ ४६ ॥ सर्वेषामेव पापानां शोधनं मंत्रजापतः ॥ सुवर्णवन्हिना ध्मातं यथा भ
वति निर्मलं ॥ ४७ ॥ तथा सर्वगतं पापं प्रायश्चित्ताग्निना दहेत् ॥ तथैव तु लसीपत्रैर्मीलतीकु
सुमेरापि ॥ ४८ ॥ चंपकैः केसरैश्चापि अशोकैः किंशुकैरपि ॥ अन्यैश्च विविधैः पुष्पैर्दृशनी

येःसुगंधिभिः ॥ ४९ ॥ आरामजैर्विपिनजैर्निपिद्धपरिवर्जितैः ॥ इत्येवंकथितं पुष्पविधानं
हरिपूजने ॥ ५० ॥ पशूनांहिसननैवकुर्यात्कस्यापिपीडनं ॥ कटुवाक्यं वर्जयेच्च ब्रूयान्मधुर
भाषणं ॥ ५१ ॥ संस्कृतेनैव कथयेन्नान्यां भाषां वदेत्सुधीः ॥ आत्मदेवतयोरैक्यं गुरुदेवत
योसपि ॥ ५२ ॥ ऐक्यं संभावयेद्बुद्ध्या न गुरोः शासनं त्यजेत् ॥ एकग्रामे गुरुं नित्यं गत्वा वंदेत्
भक्तितः ॥ ५३ ॥ योजनानंतरे भक्त्या मासं मासं च वंदयेत् ॥ अतः परंतस्यां दिशि नमस्कुर्याच्च भ
क्तितः ॥ ५४ ॥ अथ वामानसौ पूजां प्रकुर्यान्न जमूर्धनि ॥ पितृवंशे मातृवंशे शुद्धः सत्यपरा
यणः ॥ ५५ ॥ नजारजोनकानीनो न राक्षसविवाहजः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शुद्रस्तथै
व च ॥ ५६ ॥ निरपेक्षो हरिं जप्त्वा हरिर्भवति नापरः ॥ गृण्हंस्तस्य च नामानि तत्कथा श्रवणो
त्सुकः ॥ ५७ ॥ नमस्यंस्तत्पदांभोजं भक्तोऽयं प्रेमलक्षणः ॥ पक्षहृयेऽपि मतिमान्न लंघेद्हरिवा
सरं ॥ ५८ ॥ अपि चांडालगोहानं मातृणां गमनं वरं ॥ न लंघेन्मतिमान्कापि संप्राप्तं हरिवासरं
॥ ५९ ॥ वैष्णवो यदि भुंजीत एकादश्यां प्रमादतः ॥ विष्णुवर्चनं कृत्वा तस्य नरकं घोरमाप्नुयात्
॥ ६० ॥ शुक्लोपचारसंभारैर्नित्यं शोहरिं चर्चयेत् ॥ निवेद्य कृष्णाय विधिवदन्नं भुंजीत तत्स्व
यं ॥ ६१ ॥ अथवा सात्वते दद्याद्यदिलभ्येत भक्तितः ॥ निवेदयेदुत्तमान्नं न कदन्नं कदाचन ॥
६२ ॥ उत्तमं विधिना प्रोक्तं कदन्नं मुनिदूषितं ॥ शिलोच्छविधिना प्राप्तमथवा यदयाचितं ॥

६३ ॥ स्ववित्तोपचितं वापि कृष्णाय परिकल्पयेत् ॥ शूद्रा लुब्धं लालुब्धं मथवा दूषिकाचितं
॥ ६४ ॥ इत्याद्यन्नं कदन्नं तु दानान्नरकमावहेत् ॥ रात्रौ हविष्यं भुंजीत चांद्रायणफलार्थिभिः ॥
६५ ॥ हरिभक्तस्य युक्तस्य विरुद्धं दिवसाशनं ॥ कार्तिके मासि विधिवदर्चयेत् कृष्णमन्वहं ॥ ६६
रात्रौ जागरणं कुर्याद्द्वैष्णवैर्हरिकीर्तनं ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय निर्वर्त्य सकलाः क्रियाः ॥ ६७ ॥ यजे
त्सुशोभने स्थाने पशुदृष्टिर्विजितं ॥ सर्वोपचारैराराध्य प्रदीपान्धृतपूरितान् ॥ ६८ ॥ अष्टौ
त्तरशतं दद्यादथवा शक्तितो मुने ॥ सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं होमं दशांशतो हुनेत् ॥ ६९ ॥ एवं नित्यं कृ
मंकुर्याद्दिवा मोनं समाचरेत् ॥ इत्थं विधिवदाराध्यावन्मासं प्रपूजयेत् ॥ ७० ॥ सत्यलोकमवा
प्नोति पुनरावृत्तिर्विजितं ॥ इह लोके वरान्भोगान्भुक्त्वा मनोरथातिगान् ॥ ७१ ॥ देहांते साधक
श्चेष्टो वैकुण्ठं निश्चितं व्रजेत् ॥ अस्मिन्मासि चामलायां द्वादश्यां हरितोपणं ॥ ७२ ॥ सर्वोप
चारैः कुर्वीत वित्तशाल्यं विजितं ॥ अनेनार्चनमात्रेण भवबंधात्प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥ एतदर्च
नमात्रं हि हरितोपणकारणं ॥ मार्गशीर्षे तथा प्रातः स्नात्वा चैव नरोत्तमः ॥ ७४ ॥ कमपूजां
समासाद्य जपहोमौ तथाचरेत् ॥ पायसं गुडमिश्रं च प्रत्यहं विनिवेदयेत् ॥ ७५ ॥ एवं मासा
र्चनं कृत्वा भवेद्भाग्यालयः पुमान् ॥ देहांते मोक्षमाप्नोति प्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः ॥ ७६ ॥ अ
थ भाद्रसिताष्टम्यां प्रादुरासीत्स्वयं हरिः ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितः पूर्वदेवक्यां कृपया प्रभुः ॥ ७७ ॥

रोहिण्यक्षे शुभतिथौ दैत्यानां नाशहेतवे ॥ महोत्सवं प्रकुर्वीत यत्नतस्तद्दिने शुभे ॥ ७८ ॥
 राजभिर्ब्राह्मणैर्वैश्वैः शुद्धैश्चैव स्वशक्तितः ॥ उपवासं प्रकुर्वीत न भोक्तव्यं कदाचन ॥ ७९ ॥
 कृष्णजन्मदिने यस्तु भुंक्ते स तु नराधमः ॥ निवसेन्नरके घेरे यावदाभूतसंप्लवं ॥ ८० ॥ अष्ट
 मीरोहणी युक्ता चार्धरात्रे यदा भवेत् ॥ उपोष्य तां तिथिं विद्वान्कोटियज्ञफलं लभेत् ॥ ८१ ॥
 सोमान्हिबुधवारो अष्टमीरोहणीयुता ॥ जयंती साममाख्याता तां लभेत् पुण्यसंचयैः ॥ ८२ ॥
 तस्यामुपोष्य यत्पापं लोककोटिभवं द्रवं ॥ विमुच्य निवसेद्दिप्रवैकुण्ठे विरजेपुरे ॥ ८३ ॥
 अष्टमी नवमी विद्धा उमामाहेश्वरी तिथिः ॥ सैवोपोष्या सदा पुण्यकांक्षिमीरोहिणीं विना ॥
 ८४ ॥ परविद्धा सदा कार्या पूर्वविद्धा तु वर्जयेत् ॥ अष्टमी सप्तमी विद्धा हन्यात् पुण्यं पुराकृतं
 ॥ ८५ ॥ ब्रह्महत्याफलं दद्याद्धरिवैमुख्यकारणात् ॥ केवलमृक्षयोगेन उपवासस्तिथिं विना
 ॥ ८६ ॥ नशस्तं शुभकार्यं तु मुनिभिः परिनिश्चितं ॥ परेऽन्हि पारणं कुर्यात्तिथ्यन्ते वाथ क्रक्ष
 तः ८७ ॥ यदक्षं वा तिथिर्वापि रात्रिं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ दिवसे पारणं कुर्यादन्यथापतनं भ
 वेत् ॥ ८८ ॥ गवां ग्रासं प्रदद्याच्च गवां कंडूतिमाचरेत् ॥ विप्राय वेदविदपेगां च दद्यात्पय
 सिवर्नी ॥ ८९ ॥ सवत्सां युवती रम्यां सगुणां समलंकृतां ॥ रुक्मशृंगीरौ प्यखुरां वस्त्रेणाच्छा
 दयत्नतः ॥ ९० ॥ दद्यात्तिविप्रवर्यां यत्कृष्णप्रीत्यर्थमुत्तमं ॥ इत्युक्त्वा विप्रवर्येभ्यो दद्याद्वा

श्रसदक्षिणाः ॥ ९१ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यादर्चयेत्तत्समावृत्तिः ॥ स्वर्णप्रतिकृतिं कृत्वा तस्यां कृ-
ष्णं समर्चयेत् ॥ ९२ ॥ वसुदेवं देवकीं च पूर्ववत् कारयेत्तथा ॥ सुवर्णनियमश्चात्र श्रूयतां मुनि-
सत्तम ॥ ९३ ॥ पलैश्च नुर्भिर्गोपालं तदर्धेन च देवकीं ॥ वसुदेवं तथा कुर्यादथवा विभवा-
वधि ॥ ९४ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय कृत्वा वश्यं प्रसनधीः ॥ स्नात्वा पूर्ववदाराध्य आहूय वेदपार-
गं ॥ ९५ ॥ कुटुंबिनंदगिरिं च विप्रं बहुगुणान्वितं ॥ दत्त्वा तस्मै सुशीलाय दक्षिणामुक्तलक्ष-
णां ॥ ९६ ॥ प्रीयतां कृष्ण इत्युक्त्वा संपूज्य कृष्णमानसः ॥ घृतखंडादिभोज्यानि ब्राह्मणेभ्यो
निवेदयेत् ॥ ९७ ॥ महांतमुत्सवं कृत्वा प्रीतये शार्ङ्गधन्वनः ॥ पारणं च प्रकुर्वीत बंधुभिः सह
कृष्णवित् ॥ ९८ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या शक्त्या च हरितोपणं ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् सा-
क्षाद्भूमिपुंदरः ॥ ९९ ॥ एवमाराधनादेव भक्तिः स्यात्प्रेमलक्षणा ॥ देहांते विहरेल्लोके वैकुं-
ठे हरि वच्चेत् ॥ १०० ॥ इति ते कथितं किंचिदाराधनविधिं हरेः ॥ केवलं तव यत्नेन किमन्य-
च्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥
गौतम उवाच ॥ देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानुभवदर्शकं ॥ सांख्ययोगविशेषज्ञकर्मयोगानि
पेवक ॥ १ ॥ विना योगं न सिद्ध्येत कुंडलीचक्रमः प्रभो ॥ मूलपद्मे कुंडालिनीयावन्निद्राति-
हे प्रभो ॥ २ ॥ तावत्किंचिन्न सिद्ध्येत मंत्रतंत्रार्चनादिकं ॥ जागर्तियदिसा देवी बहुभिः पु-

प्यसंचयेः ॥ ३ ॥ तदाप्रसादमायांतिमंत्रयंत्रार्चनानिच ॥ वत्सरादिहरेल्लोकेअष्टैश्वर्यसम
 न्वितः ॥ ४ ॥ योगयोगाद्रवेन्मुक्तिर्मंत्रसिद्धिरखंडिता ॥ सिद्धेमनौपरावाप्तिरितिशास्त्रार्थ
 निश्चयः ॥ ५ ॥ तस्मात्कार्ण्यपरंयोगंकथयस्वमुनीश्वर ॥ मुक्तात्मापेनविहरेत्स्वर्गेमर्त्येरसा
 तले ॥ ६ ॥ जीवन्मुक्तश्चदेहांतेपरंनिर्वाणमावहेत् ॥ नारद उवाच ॥ कथयामितवखेहाद्यो
 गयोगोऽसिगौतम ॥ संसारोद्धारमुक्तिश्चयोगशब्देनकथ्यते ॥ ७ ॥ योगोहिन्दतनयोनिश्चि
 तंविद्धिगौतम ॥ नयोगोभक्तःशृष्टेनभूमौनरसातले ॥ ८ ॥ ऐक्यंजीवात्मनोराहुर्योगयोग
 विशारदाः ॥ तत्प्रत्यूहाःपडाख्यातायोगविप्रकरामुने ॥ ९ ॥ कामक्रोधलोभमोहमदमात्स
 र्यसंज्ञकाः ॥ योगांगैरेभिर्जित्वैतान्योगिनोयोगमाप्नुयुः ॥ १० ॥ यमंनियममासनंप्राणाय
 मस्ततःपरं ॥ प्रत्याहारंधारणाख्यंध्यानंसार्धसमाधिना ॥ ११ ॥ अष्टांगान्याहुरेतानियोगि
 नांयोगसाधने ॥ अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यदयार्जनं ॥ १२ ॥ क्षमाभृतिर्मिताहारःशौचं
 चेतियमादश ॥ तपःसंतोषमास्तिक्यंदानंदैवस्यपूजनं ॥ १३ ॥ सिद्धांतश्चवर्णचैवहीर्मति
 श्रजपोहुतं ॥ दशैतेनियमाःप्रोक्तायोगशास्त्रविशारदैः ॥ १४ ॥ पद्मासनंस्वास्तिकास्यं
 भद्रंवज्रासनंतथा ॥ वीरासनमितिप्रोक्तंक्रमादासनपंचकं ॥ १५ ॥ ऊर्वोरुपरिविन्यस्यस
 म्यक्पादतलेउभे ॥ अंगुष्ठौचनिवध्नीयाद्वस्ताभ्यांव्युत्क्रमात्ततः ॥ १६ ॥ पद्मासनमिति

प्रोक्तयोगिनां हृदयंगमं ॥ जानूर्वोरंतरे सम्यक् कृत्वा पादतले उभे ॥ १७ ॥ ऋजुकायो विशेषो
गीस्वस्तिकं तत्प्रवक्ष्यते ॥ सीमन्याः पार्श्वयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं सुनिश्चितं ॥ १८ ॥ वृषणाधः
पादपाष्णीपाणिभ्यां पारिवंधयेत् ॥ भद्रासनं समुद्दिष्टं योगिभिः परिपूजितं ॥ १९ ॥ ऊर्वोः पादौ
क्रमान्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखांगुलीः ॥ करौ विदध्या दाख्यातं वज्रासनमनुत्तमं ॥ २० ॥
एकपादमधः कृत्वा विन्यस्योरीतथोत्तरं ॥ ऋजुकायो विशेषो गीवीरासनमितीरितं ॥ २१ ॥
दंडयाकर्षयेद्वायुं ब्राह्मं षोडशमात्रया ॥ धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ठ्या तु मात्रया ॥ २२ ॥ सु
पुष्णामध्यगं सम्यक् ह्वा त्रिंशन्मात्रयाशनैः ॥ नाड्यापि गलया चैनं रचयेद्योगवित्तमः ॥ २३ ॥
प्राणायाममिमं प्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः ॥ भूयो भूयः क्रमात्तस्य बाह्यमेवं समाचरेत् ॥ २४ ॥
मात्रावृद्धिकमेणैव सम्यग्द्वादश षोडश ॥ जपध्यानादिभिः सार्द्धं सगर्भतं विदुर्वुधाः ॥ २५ ॥
तदपेतं विगर्भं च प्राणायामं परे विदुः ॥ क्रमादभ्यासतः पुंसां देहे स्वेदोद्गमोऽधमः ॥ २६ ॥ म
ध्यमः कंपसंयुक्तो भूमित्यागः पुरोमतः ॥ उत्तमस्य गुणा वासिर्या विच्छीलनमीष्यते ॥ २७ ॥
इंद्रियाणां विचरतां विषयेषु निरर्गलं ॥ बलादाहरणं तेभ्यः प्रत्याहारोऽभिधीयते ॥ २८ ॥ अंगुष्ठ
गुल्फजान्वंबुमूलाधारलिङ्गनाभिषु ॥ तद्ग्रीवाकंठदेशेषु लंबिकायां ततो नसि ॥ २९ ॥
भूमध्ये मस्तके मूर्ध्नि द्वादशांते यथाविधि ॥ धारणाप्राणमरुतोर्धारणेति निगद्यते ॥ ३० ॥

समाहितेन मनसा चैतन्यांतरवर्तिना ॥ आत्मन्यभीष्टदेवानां ध्यानं ध्यानमिहोच्यते ॥ ३१ ॥
समत्वं भावनानित्यं जीवात्मपरमात्मनोः ॥ समाधिमाहुर्मुनयः प्रोक्तमष्टांगलक्षणं ॥ ३२ ॥
इत्यादिकथितं विप्रकामादिपटुकनाशनं ॥ इदानीं कथयेतेऽहं मंत्रयोगमनुत्तमं ॥ ३३ ॥ वि
श्वं शरीरमित्युक्तं पंचभूतात्मकं मुने ॥ चंद्रसूर्याग्नितेजोभिर्जावित्रहैकरूपतां ॥ ३४ ॥ तिस्रः
कोट्यस्तदर्धेन शरीरेनाड्योमताः ॥ तासु मुख्या दश प्रोक्तास्तान्यस्ति स्रोव्यवस्थिताः ॥ ३५ ॥
प्रधाना मेरुदंडेन चंद्रसूर्याग्निरूपिणी ॥ इडा वामे स्थितानाडी शुभ्रा तु चंद्ररूपिणी ॥ ३६ ॥
शक्तिरूपा तु सानाडी साक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणे यापिंगलाख्या पुंरूपा सूर्यविग्रहा ॥ ३७ ॥
दाडिमी केशरप्रख्या विद्याख्या मुनिभिः स्मृता ॥ मेरुमुखे स्थिता या तु मूलादारं ध्रुविग्रहा ॥ ३८ ॥
सर्वतेजोमयी सा तु सुपुष्पा वह्निरूपिणी ॥ तस्यामध्ये विचित्रा ख्यायाऽमृतस्राविणी शुभा ॥
३९ ॥ सर्वदेवमयी सा तु योगिनां हृदयंगमा ॥ विसर्गादिं डपर्यंतं व्याप्यतिष्ठति तत्त्वतः ॥
४० ॥ मूलाधारे त्रिकोणाख्ये इच्छादानक्रियात्मिके ॥ मध्यं स्वयं भूर्लिंगं तु कोटि सूर्यसमप्रभं
४१ ॥ तदूर्ध्वे कामबीजं तु कलातिविंदुनादकं ॥ तदूर्ध्वेऽग्निशिखाकारा कुंडली श्यामविग्रहा
॥ ४२ ॥ कृष्णात्मिका परा सा तु कृष्णस्तंभेऽन्यतो नहिः ॥ तद्वात्ये हेमरूपा भवशपसचतुर्दलं
॥ ४३ ॥ द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मं तच्च विभावयेत् ॥ तदूर्ध्वे त्वनलप्रख्यं पट्टदलं हीरकप्रभं ॥ ४४ ॥

वादितांतपडणेन स्वाधिष्ठानमनुत्तमं ॥ मूलमाधारपट्टकानां मूलाधारंततो विदुः ॥ ४५ ॥
स्वशब्देन परलिङ्गं स्वाधिष्ठानंततो विदुः ॥ तदूर्ध्वेनाभिदेशे तु मणिपूरं महाप्रभं ॥ ४६ ॥ मे
घाभं विद्युदाभं च बहुतेजोमयंततः ॥ मणेरभिन्नंतत्पद्मं मणिपूरंतदुच्यते ॥ ४७ ॥ दशाभि
श्वदलैर्युक्तं धूम्रवर्णैर्महाप्रभं ॥ विशुद्धंतनुतेयस्माज्जीवस्येह सलोकनात् ॥ ४८ ॥ विशुद्धं पद्म
माख्यातमाकाशाख्यं महाद्रुतं ॥ तद्विष्ण्वधिष्ठितं पद्मं विष्ण्वा लोकनकारणं ॥ ४९ ॥ तदूर्ध्वे
ऽनाहतपद्ममुद्यदादित्यसन्निभं ॥ कादिठांतदलैर्युक्तमर्कपत्रेण अधिष्ठितं ॥ ५० ॥ तन्मध्ये
वाणालिङ्गंतु सूर्यायुतसमप्रभं ॥ शब्दब्रह्ममयं शब्दानाहतं तत्र दृश्यते ॥ ५१ ॥ तेनाहताख्यं
तत्पद्मं मुनिभिः परिकीर्तितं ॥ आनंदसदनंतत्तु पुरुषाधिष्ठितं परं ॥ ५२ ॥ तदूर्ध्वे तु विशुद्धा
ख्यंदलपोडशपंकजं ॥ आज्ञाचक्रंतदूर्ध्वे तु आत्मनाधिष्ठितं परं ॥ ५३ ॥ आज्ञासंक्रमणं
तत्र तेनाज्ञेति प्रकीर्तितं ॥ कैलासाख्यंतदूर्ध्वे तु बोधिनीतु तदूर्ध्वतः ॥ ५४ ॥ एवंपट्टकच
क्राणि प्रोक्तानि तत्र सुव्रत ॥ सहस्रारयुतं विदुस्थानंतदूर्ध्वमीरितं ॥ ५५ ॥ इत्येवं कथितं सर्व
योगमार्गमनुत्तमं ॥ आदौ पूरकयोगेन आधारे योजयेन्मनः ॥ ५६ ॥ गुदमेढ्रांतरे शक्तिस्ता
माकुंच्य प्रबंधयेत् ॥ लिङ्गभेदक्रमेणैव विदुचक्रं च प्रापयेत् ॥ ५७ ॥ शंभुना तां परां शक्तिमोकि
भावं विचिंतयेत् ॥ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुतं लाक्षारसोपमं ॥ ५८ ॥ पायाधित्वा तु तां शक्तिं कुरु

ष्णाख्यायोगसिद्धिदां ॥ षट्चक्रदेवतास्तत्रसंतर्प्यामृतधारया ॥ ५९ ॥ आनयेत्तेनमार्गेण
मूलाधारंततःसुधीः ॥ पुनस्तेनैवमार्गेणनयेतशांभर्वीसुधीः ॥ ६० ॥ एवमभ्यस्यमानस्यअ
हन्यद्दृष्टिनिश्चितं ॥ जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यतेभवबंधनात् ॥ ६१ ॥ पूर्वोक्तदृष्टितामंत्राःसर्वे
शुद्ध्यंतिनान्यथा ॥ येगुणाःसंतिदेवस्यपंचकृत्यविधायिनः ॥ ६२ ॥ तेगुणाःसाधकवरेभ
वंत्येवचान्यथा ॥ इत्येवंकथितंविप्रवायुधारणमुत्तमं ॥ ६३ ॥ इदानींधारणाख्यंतुशृणुष्व
ब्रह्मोमया ॥ दिक्कालाद्यनवाच्छिन्नेकृष्णेचेतोनिधायच ॥ ६४ ॥ तन्मयोभवतिक्षिप्रंजीव
ब्रह्मेक्ययोजनात् ॥ अथवासमलंचेतोयदिक्षिप्रंनसिद्ध्यति ॥ ६५ ॥ तदावयवियोगेनयोगी
योगान्समभ्यसेत् ॥ पादांभोजेमनोदद्यान्नखकिंजल्कचित्रिते ॥ ६६ ॥ जंघायुग्मेतथाऽऽरा
मकदलीकांडशोभिते ॥ ऊरुद्वयेमच्चहस्तिकरदंडसमप्रभे ॥ ६७ ॥ गंगावर्तगभीरेतुनाभौ
सिद्धिद्विलेखतः ॥ उदरेवक्षसितथाहारेश्रीवत्सकौस्तुभे ॥ ६८ ॥ पूर्णचंद्रायुतमुखंललाटे
चारुकुंतले ॥ शंखचक्रगदांभोजदोर्दंडपरिमंडिते ॥ ६९ ॥ सहस्रादित्यसंकाशकिरीटेकु
ण्डलद्वये ॥ स्थानंस्थानंजपेन्मंत्रीविशुद्धःशुद्धचेतसा ॥ ७० ॥ मनोनिवेश्यकृष्णैवैतन्मयो
भवतिध्रुवं ॥ यावन्मनोलयंयातिकृष्णेस्वात्मनिर्चितयेत् ॥ ७१ ॥ तावदिष्टमनुमंत्रीजप
हंमैःसमभ्यसेत् ॥ अतःपरंकिंचित्कृत्यमस्तियतोहरौ ॥ ७२ ॥ विदितेपरतत्वेतुसम

स्तेनियमरैलं ॥ तालवृत्तेनार्किकार्यलब्धेमलयमारुते ॥ ७३ ॥ मंत्राभ्यासेनयोगोहिब्रह्मज्ञा
नायकल्पने ॥ नयोगेनविनामंत्रेणमंत्रेणविनाहिसः ॥ ७४ ॥ द्वयोरभ्यासयोगोहिब्रह्मसंसि
द्धिकारणं ॥ तमःपरिवृत्तेगेहेघटोदोषेनदृश्यते ॥ ७५ ॥ एवंमायावृत्तोत्थात्मा मनुनागोचरी
कृतः ॥ एवंनेकाधितंत्रह्यन्मंत्रयोगंमहाद्भुतं ॥ ७६ ॥ दुर्लभंविषयासक्तैःसुलभंतादृशामपि ॥
अथापरंप्रवक्ष्यामि समाधिंभवनाशनम् ॥ ७७ ॥ समाधिःसंविदुत्पत्तिःपरजीवैकतांप्रति ॥
यदिजीवःपरादिन्नःकार्यतामेतिसुवत ॥ ७८ ॥ अर्चित्यत्वंप्रसज्येतघटवर्तिपडितोजनः ॥
विनाशित्वंमयत्वंचद्वितीयत्वादिति श्रुतिः ॥ ७९ ॥ नित्यःसर्वगतोह्यात्माकूटस्थोदोषवर्जि
तः ॥ एकःसंभियते श्रांत्यामापयानस्वरूपतः ॥ ८० ॥ तस्माद्वैतंनामनास्तिनप्रपंचोनसं
हतिः ॥ मठाकाशोघटाकाशोमहाकाशइतीगितः ॥ ८१ ॥ तथाश्रान्तौर्द्धिधाप्रोक्तोह्यात्मा
जीवेश्वरात्मना ॥ नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणितथैव च ॥ ८२ ॥ न मनोऽहं न बुद्धिश्च नैव चि
त्तमहं कृतिः ॥ नाहं पृथ्वी न सलिलं न च वन्हिस्तथानिलः ॥ ८३ ॥ न चाकाशो न शब्दश्च न च
स्पर्शस्तथा रसाः ॥ नाहं गंधो न रूपोऽहं न मायाहं न संसृतिः ॥ ८४ ॥ सदा साक्षिस्वरूपत्वात्कृ
ष्ण एवास्मि केवलं ॥ इति ध्यानं मुनिश्रेष्ठ समाधिरिह चोच्यते ॥ ८५ ॥ अथ वा पंचभूतेभ्योजा
तमंडलं महामुने ॥ भू न माश्रित यादग्ध्वाविवेकेनैवान्हिना ॥ ८६ ॥ पुनःस्थूलानिभूतानिसुक्ष्म

भूतात्मना तथा ॥ विनाश्यैवं विवेकेन ततस्तान्यपि बुद्धिमान् ॥ ८७ ॥ मायामात्रं तथा द
 ग्ध्वा मायार्थप्रत्यगात्मना ॥ सोऽहं कृष्णो न संसारी न मत्तोऽन्यत्कदाचन ॥ ८८ ॥ इति विद्यात्स्व
 मात्मानं स समाधिः प्रकीर्तितः ॥ अथवा योगिनां श्रेष्ठः कृष्णं प्रणवमीक्षयेत् ॥ ८९ ॥ पंचव
 र्णात्मना विद्यात्ककारादिक्रमेण तु ॥ अनिरुद्धः ककारस्तु विश्वाख्यो मूलविग्रहः ॥ ९० ॥
 प्रद्युम्नारुणोलकारेण अंतःकरणवृत्तिकः ॥ अंतःकरणवृत्त्या तु प्रद्युम्नस्तैजसात्मकः ॥ ९१ ॥
 संकर्षणो लघुपाख्यस्तु निर्विकल्पस्वरूपकः ॥ समाधौ सुखरूपोऽसौ तुरीयः स्वरणवहि ॥ ९२ ॥
 तुरीयाख्यो वासुदेवो विद्वात्मा ब्रह्मकेवलं ॥ प्राज्ञात्मानं वदंत्येके एकं चिद्ब्रह्मकेवलं ॥ ९३ ॥
 जीवमीश्वरभावेन विद्यात्सोऽहमिति ध्रुवं ॥ एषा तु बुद्धिर्विद्बुद्धिः समाधिरितिकीर्तिता ॥ ९४ ॥
 यथा फेनतरंगादिसमुद्रादुत्थितं पुनः ॥ समुद्रे लीयते तद्वज्जगदात्मनिलीयते ॥ ९५ ॥ तस्मा
 न्मत्तः पृथङ्नास्ति जगन्माया च सर्वदा ॥ इति बुद्धिसमाधानात्स समाधिरिहोच्यते ॥ ९६ ॥
 यस्यैवं परमात्मा च पृथक् भूतः प्रकाशितः ॥ यस्यातिपरमं भावं स्वयं साक्षात्परा मृतं ॥ ९७ ॥
 यदा मनसि चैतन्यं भातिसर्वत्र गंसदा ॥ योगिनोऽव्यवधानेन तदा संपद्यते स्वयं ॥ ९८ ॥ तदा
 सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव हि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते स्वयं ॥ ९९ ॥ यदा
 सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येव हि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ १०० ॥ य

दासर्वाणिभूतानिसमाधिस्थोनपश्यति ॥ एकीभूतःपरेणासौतदाभवतिकेवलं ॥ १ ॥ यदा
जन्मजरादुःखव्याधीनामेकमेवजं ॥ केवलंब्रह्मविज्ञानंजायतेऽसौतदाहरिः ॥ २ ॥ तस्मा
द्विज्ञानतोमुक्तेर्नान्यथाभवकोटिभिः ॥ कर्मसाध्यस्यनित्यत्वंकेचिदिच्छंतितांत्रिकाः ॥ ३ ॥
ज्ञानंवेदांतविज्ञानमज्ञानमितरंमुने ॥ अहोज्ञानस्यमाहात्म्यंमयावक्तुंनशक्यते ॥ ४ ॥ यथा
वन्हिर्महादीप्तःशुष्ककाष्ठंविनिर्दहेत् ॥ तथाशुभाशुभंकर्मज्ञानाग्निर्दहतिक्षणात् ॥ ५ ॥
पद्मपत्रंयथातोयःस्वल्पैरपिनलप्यते ॥ तथाशब्दादिभिर्ज्ञानीविषयैर्नविलिप्यते ॥ ६ ॥ मं
त्रोपाधिवलेर्यद्दुर्जीर्यतेभक्षितंविषं ॥ तद्वत्सर्वाणिपापानिजीर्यतिज्ञानिनःक्षणात् ॥ ७ ॥
बहुनोक्तेनकिंसर्वसंग्रहेणोपपादितं ॥ श्रद्धयागुरुभक्त्यातुविद्विक्कैवल्यसंग्रहं ॥ ८ ॥ देहा
भिमानेगालितेविदितेपरमात्मानि ॥ यत्रयत्रमनोयातितत्रतत्रसमाधयः ॥ ९ ॥ अहंकृष्णो
नचान्योऽस्मिमुक्तोऽहमितिभावयेत् ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहंनित्यमुक्तस्वभाववान् ॥ १० ॥
त्वमेवाहमहंत्वंचसच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ आवयोर्नतरंकृष्णनश्यत्वाज्ञावलात्तव ॥ ११ ॥ ए
वंसमाधियुक्तोयःसमाधानायकल्पते ॥ सदाकृष्णोऽहमित्युक्तत्वास्वेच्छयाविहरेद्यतिः ॥ १२ ॥
लिप्यतेनसपापेनवध्यतेनचकर्मणा ॥ यथाग्निनाद्रुतंस्वर्णमालिन्यंदहतिक्षणात् ॥ १३ ॥ तथा
कृष्णापिनात्मासौकर्मभिर्नचवध्यते ॥ आत्मस्थांदेवतांत्यक्त्वावहिर्देवंविचिन्वते ॥ १४ ॥

करस्थं कौस्तुभं त्यक्त्वा भ्रमते काचचेष्टया ॥ एवं ते कथितं ब्रह्म न ब्रह्म प्राप्तिनिदर्शनं ॥ १५ ॥ वि
 ज्ञाय गुरुतो भक्त्या संसारसागरं तरेत् ॥ यत्र यत्र मृतश्चायं स्मशाने श्वपचालये ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्म
 भूयाय कल्पते नान्यथामुने ॥ इति विज्ञानविधिना ज्ञानविज्ञानलोचनः ॥ १७ ॥ आनंदोन्मेषसंद
 र्शाविहरेत्काश्यपीमिमं ॥ अपक्वयोगीयदिचेन्म्रियते ज्ञानवर्जितः ॥ १८ ॥ मंत्रेण तस्य तत्कुर्याद्य
 तस्य सांपरायिकं ॥ प्रतिमां तस्य यत्नेन कल्पयेद्धटनेन च ॥ १९ ॥ विरात्रंदशरात्रं वा कृष्णं सर्वोप
 चारकैः ॥ विधिज्ञः पूजयेद्भक्त्या तन्मंत्रेण च साधकः ॥ २० ॥ गुरुतश्चैकतां नीत्वा कृष्णं चैकात्म
 तां नयेत् ॥ जीवन्मुक्तिक्रियाह्ये पापे तत्त्वादि विमोक्षणे ॥ २१ ॥ ततश्च कृष्णभूतोऽसौ ज्ञायते नान्य
 थामुने ॥ अनंदयात्साधकेभ्यो बहुमानपुरःसरं ॥ २२ ॥ श्रीखंडाज्यभोज्यैश्च वस्त्रालंकारणादि
 भिः ॥ एतत्ते कथितं विप्रसर्वतंत्रोत्तमोत्तमं ॥ २३ ॥ अस्मिन् विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मैक्यं समश्नुते ॥
 न प्रकाशमिदं तंत्रं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ २४ ॥ मंत्राः पराङ्मुखायांति आपदश्च पदे पदे ॥ इह
 लोके च दार्ष्ट्यं परत्र पशुतां नयेत् ॥ २५ ॥ यद्वेहे विद्यते ग्रंथो लिखितस्तत्र वेश्मनि ॥ कमलापि स्थि
 रा भूत्वा कृष्णेन सह मोदते ॥ २६ ॥ इत्येवं कथितो ग्रंथो मया ते मुनिसत्तम ॥ अस्यालोकनतश्चित्ते
 कृष्णात्मा सुप्रसीदति ॥ २७ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते गोतनीयतन्त्रे त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

पुस्तकमिव इमं लामपुरकरोपाभिधेन वामवशाद्विषमंणा ससोध्य मुच्यन्तां कर्णाटकाख्यमुद्रायन्त्रालये मुद्रायितम् । तत्राब्दाः १८११.
 आश्वीनपुरुषोत्तमपर्वणि मुद्रणकार्ये समाप्तिमगन्तु । अथ पुनर्मुद्रणादिकस्य सर्वोऽधिकाराः राजशासनानुसारेण स्वयमेव नीकृताः ।

॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रं समाप्तम् ॥